

വിശുദ്ധ കുര്യാക്കോസ്
ഏലിയാസ് ചാവറയുടെ
സുകൃതവഴികൾ

Dharmaram Publications

No. 473

**വിശുദ്ധ കുര്യാക്കോസ്
ഏലിയാസ് ചാവറയുടെ
സുകൃതവഴികൾ**

ദൈവദാസൻ
ഫാ. കനീഷ്യസ് സി.എം.ഐ.

2020

Chavara Central Secretariat

CMI Prior General's House
Kakkanad, Kochi, Kerala, India

&

Dharmaram Publications

Bangalore 560029 India

വിശുദ്ധ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസ് ചാവറയുടെ
സുകൃതവഴികൾ
കന്നിഷ്യസ് സി.എം.ഐ.

Visuddha Kurikose Elias Chavarayude Sukrtavazhikal

Canisius CMI

© 2020: Saint Chavara's 150th Death Anniversary Edition
Chavara Central Secretariat
Kochi, CMI Prior General's House, Kochi, India

Cover: David, Smriti, Thrissur
Layout: Chavara Central Secretariat, Kochi
Printing: Viani Printings, Kochi

ISBN: 978-81-945014-8-0
Price: Rs. 120; US\$ 10

Chavara Central Secretariat

CMI Prior General's House
Chavara Hills, Kakkanad
Post Box 3105, Kochi 682 030 Kerala, India
Tel: +91 484 2881802/3
Email: info@chavaralibrary.com
Web: <http://www.chavaralibrary.in/>

&

Dharmaram Publications

Dharmaram College, Bangalore 560029, India
Tel: +91-8041116137; 6111
Email: dpinformation@yahoo.com; dpoffice3@gmail.com
Web: www.dharmarampublications.com

ഉള്ളടക്കം

അവതാരിക : ഫാ. പോൾ ആച്ചാണ്ടി സിഎംഐ, പ്രിയോർ ജനറാൾ
ആമുഖം

അധ്യായം 1

വ്യക്തിത്വത്തിലേക്ക് ഒരേത്തിനോട്ടം

1. അദ്ദേഹം എന്തായിരുന്നു?	15
2. അദ്ദേഹം എന്തു ചെയ്തു?	16
3. ദിവ്യനായ ചാവറ	17
4. അണിഞ്ഞൊരുങ്ങുന്ന നേതൃത്വം	18
5. സേവനരംഗത്ത്	18
6. കർമ്മപരിപാടികൾ	19
i. സന്യാസസഭകൾ	19
ii. ദൈവജനത്തിന് പ്രാർഥനോന്മുഖത	20
iii. പ്രതിസന്ധിയിൽ നേതൃത്വം	22
iv. വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കായുടെ അംഗീകാരം	22

അധ്യായം 2

സഭാസമുദ്ധാരണദൗത്യം: ഒരവലോകനം

1. ദൈവത്തിന്റെ നിഗൂഢതയിൽ	28
2. തെളിവായ പ്രകാശം	30
3. പ്രവർത്തന രംഗത്തേയ്ക്ക്	35
4. ചാവറയുടെ വിജയവും ട്രോഫിയും	50

അധ്യായം 3

സുകൃതസരണി

1. സുകൃതം	53
2. ദൈവിക പുണ്യങ്ങൾ	56
i. വിശ്വാസം	56

ii. ശരണം	64
iii. ഉപവി	67
3. സാമാർഗിക പുണ്യങ്ങൾ	91
i. നീതി	91
ii. വിവേകം	93
iii. ആത്മശക്തി	98
4. സന്യാസവ്രതങ്ങളാകുന്ന സുകൃതങ്ങൾ	101
i. എളിമ	101
ii. ദാരിദ്ര്യം	104
iii. ബ്രഹ്മചര്യം	106
iv. അനുസരണം	108

അധ്യായം 4

ആഴമായ ആദ്ധ്യാത്മികതയിലേക്കുള്ള ലളിതമായ കുറുകുവഴി

1. വായന	118
2. ഏകാന്തം	119
3. ധ്യാനത്തോടുകൂടിയ നമസ്കാരം	128
4. ധ്യാനം	129

അനുബന്ധം 1

വിശുദ്ധ ചാവറയുടെ ജീവിതത്തിലെ പ്രധാന തീയതികൾ	132
--	-----

അനുബന്ധം 2

വിശുദ്ധ ചാവറയുടെകാലത്തെ വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാമാർ	135
--	-----

അനുബന്ധം 3

പ്രധാനപ്പെട്ട വ്യക്തിത്വങ്ങളും സ്ഥലങ്ങളും	136
---	-----

അനുബന്ധം 4

പൗരസ്ത്യ (സീറോമലബാർ), കർമ്മലീത്താ, ഭാരതീയപാരമ്പര്യങ്ങൾ	143
---	-----

അനുബന്ധം 5	
ചാവറപ്രാർഥനാരീതിയിൽ	145
ഒരു മുഴുവൻ ധ്യാനം	
അനുബന്ധം 6	
വിശുദ്ധ ചാവറയുടെ തിരുനാളിന് ഒരുക്കമായ	148
പ്രാർഥനാശുശ്രൂഷ	
അനുബന്ധം 7	
പരിശുദ്ധ കന്യകയുടെ ധ്യാനരീതി	151
അനുബന്ധം 8	
നാമകരണ ഡിക്രി	153

അവതാരിക

വിശുദ്ധജീവിതം സ്വന്തമാക്കാൻ വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തോടൊപ്പം വിശുദ്ധ രെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനവും വളരെ സഹായകമാണ്. വിശുദ്ധരുടെ ജീവിതവീക്ഷണവും മാതൃകയും നമ്മുടെ ജീവിത സാഹചര്യ പരിമിതികളിൽ വിശുദ്ധിയുടെ പടവുകൾ കയറാനുള്ള വഴിയും പ്രചോദനവും പകരും. കേരളക്കരയിൽ ജനിച്ചവളർന്ന് വീരോചിതമായി ദൈവിക പുണ്യങ്ങളും സാമാർത്രിക പുണ്യങ്ങളും അഭ്യസിച്ച വിശുദ്ധ കുര്യാക്കോസ് എലിയാസ് ചാവറപിതാവ് വിശുദ്ധിയിൽ ജീവിക്കുക മാത്രമല്ല കേരളക്കരക്ക് ഒരു വിശുദ്ധ സംസ്കാരം പ്രദാനം ചെയ്യാൻ അക്ഷീണം യത്നിക്കുകയും ചെയ്തു. ചാവറയുടെ വിശുദ്ധ ജീവിതത്തെ പഠിച്ച് ചാവറ ആത്മീയത സ്വന്തമാക്കിയ, ജീവിതകാലത്തുതന്നെ ദൈവജനം ജീവിക്കുന്ന വിശുദ്ധനെന്നു വിളിച്ച, ദൈവദാസൻ കനീഷ്യസച്ചൻ ചാവറയുടെ ജീവിതവും ആത്മീയവഴികളും ആധികാരികതയോടെ പങ്കുവെക്കുമ്പോൾ അത് ഏവരുടെയും ഹൃദയം ജ്വലിപ്പിക്കും.

പരിശുദ്ധാരുപിയാൽ നയിക്കപ്പെട്ട് ദൈവതിരുമനസ്സ് പരിപൂർണ്ണ സ്നേഹത്തോടെ നിർവഹിക്കുതാണല്ലോ വിശുദ്ധജീവിതം. പിതാവും പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവും നമുക്ക് നൽകുന്ന സ്നേഹത്തിന്റെ പരിപൂർണ്ണതയിലേക്കു വളരുന്നതാണല്ലോ സാക്ഷാൽ സുകൃതം. ഇതിനു നമുക്കുള്ള വെല്ലുവിളിയാണ് ദിവ്യസുതനായ ഈശോയുടെ ഇരുകല്പനകളുടെ സംഗ്രഹം: “സ്വർഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവ് പൂർണ്ണനായിരിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങളും പൂർണ്ണരാകുക” (മത്താ 5:45); “ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചതുപോലെ നിങ്ങൾ പരസ്പരം സ്നേഹിക്കുക” (യോഹ 13:34). മനുഷ്യപ്രയത്നംകൊണ്ടു മാത്രം അസാധ്യമായ ഇക്കാര്യം ദൈവത്തിലാശ്രയിച്ച് ദൈവാനുഷ്ഠാനം നടത്തുന്ന ഒരു യഥാർഥ വിശ്വാസിക്ക് സാധ്യമാണെന്നുള്ള സത്യമാണല്ലോ വിശുദ്ധ ചാവറപിതാവും മറ്റു വിശുദ്ധരും നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്.

ചാവറപ്പിതാവിനെ പഠിച്ച നാമകരണ തിരുസംഘം ചാവറ ആത്മീയതയുടെ ആന്തരിക ചൈതന്യം വെളിപ്പെടുത്താൻ കണ്ടെത്തിയ ദൈവവചനം വളരെ ശ്രദ്ധേയമാണ്: “എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ എന്റെ വചനം പാലിക്കും. അപ്പോൾ എന്റെ പിതാവ് അവനെ സ്നേഹിക്കയും ഞങ്ങൾ അവന്റെ പക്കൽവന്നു അവനോടുകൂടെ വസിക്കുകയും ചെയ്യും” (യോഹ 14:23). ഈശോമിശിഹായുടെ സ്നേഹത്തിൽ

പാർത്ത്, എപ്പോഴും അവിടുത്തെ മുമ്പിൽ ഇരുന്ന്, അവിടുത്തെ അരികെ നടന്ന്, അവിടുത്തോട് എപ്പോഴും സംസാരിച്ച ഒരു ജീവിതശൈലിയാണ് ചാവറ ജീവിക്കുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തത്.

ചാവറയുടെ വിജയ രഹസ്യം സജീവവിശ്വാസവും അതിലടിയുറച്ച ദൈവപരിപാലനം വീക്ഷണവുമായിരുന്നു. “ദൈവതിരുമനസ്സു നടക്കും; നടത്തും” എന്നുള്ള ജീവിതമന്ത്രം ചാവറ ആത്മീയതയുടെ കാതലാണ്. എത്ര വെല്ലുവിളികളും അഗ്നിപരീക്ഷണങ്ങളുമായാലും അധികാരവിയേയത്തോടെ മുന്നേറിയ നിലപാടായിരുന്നു ചാവറപ്പിതാവിന്റേത്. മാനാനം കൊവേന്തയുടെ സ്ഥാപനത്തിൽ എത്രയോ പ്രതിബന്ധങ്ങൾ നേരിടുന്നു; അതെല്ലാം ദൈവപരിപാലനയുടെ വെളിപ്പെടുത്തലായി കണ്ടെത്താൻ കഴിഞ്ഞതുകൊണ്ടാണ് വിജയത്തിലേക്ക് നടന്നത്. അല്ലെങ്കിൽ അന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ എല്ലാം പാതിവഴിയിൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടേനെ. അബ്രാഹത്തിന്റെ ബലിയർപ്പണംപോലെ തന്നിലെ ഇസഹാക്കിനെ സദാപി ബലി കഴിച്ച ഒരു ബലിജീവിതമാണ് ചാവറയെ വേറിട്ട വിശുദ്ധനാക്കുന്നത്. ലെയോപ്പോൾദ് മിഷനറി ചാവറയുടെ വൈദികജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് എഴുതിയിട്ടുള്ള വാക്കുകൾ ഇത് വ്യക്തമാക്കുന്നു: “അനേകം വിഷമകരമായ കാര്യങ്ങൾ അദ്ദേഹം ചെയ്തുതീർത്തു. ഇപ്പോഴും രണ്ടുദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടെ സഭാധികാരികളോടുള്ള അനുസരണവും ആത്മാക്കളുടെ നന്മയും.”

കേരളസഭയുടെ സമുദ്ധാരണത്തിനു ചാവറപ്പിതാവ് വിഭാവനം ചെയ്ത പദ്ധതിയുടെ കേന്ദ്രബിന്ദു പ്രാർത്ഥനയാണ്. കുടുംബങ്ങളെ പ്രാർത്ഥനോന്മുഖമാക്കുക; വൈദികരെ പ്രാർത്ഥനാനിരതരാക്കുക; സന്യാസിനീസന്യാസികളെ പ്രാർത്ഥനയുടെ മനുഷ്യരാക്കുക: ഈ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കായിട്ടായിരുന്നു ചാവറയുടെ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളും. സ്വവിശുദ്ധീകരണവും ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയുമായിരുന്നല്ലോ ജീവിതലക്ഷ്യം. എന്നാൽ പ്രാർത്ഥനയിൽ വിരസത അനുഭവിച്ച, പാപബോധത്തിന്റെ കുറവനുഭവിച്ച ഒരു സമൂഹത്തിനു ചാവറപ്പിതാവ് ഒരു കുറുക്കുവഴി നൽകുന്നു. വായന, ഏകാന്തം, ധ്യാനത്തോടുകൂടിയ നമസ്കാരം, ധ്യാനം എന്നീ നാലു ഘടകങ്ങളാണ് ആ കുറുക്കുവഴിയുടെ നാഴികക്കല്ലുകൾ. പിതൃപുത്ര ബന്ധത്തിൽ അടിയുറച്ച ഒരു പ്രാർത്ഥനാരീതിയാണിത്. സ്മരിക്കുക, ജലിക്കുക; സ്മരിക്കുക തപിക്കുക; സ്മരിക്കുക ഉജ്ജ്വലിക്കുക എന്ന പ്രചോദനാത്മകമായ ഒരു കാഴ്ചപ്പാട് ദൈവദാസൻ കനീഷ്യസച്ചന്റെ ഈ പുസ്തകത്തിലൂടെ യാത്ര ചെയ്യുമ്പോൾ നമ്മൾ കണ്ടെത്തും. സാക്ഷാലുള്ള ധ്യാനം ദൈവത്തോ

ടുള്ള സംഭാഷണമാണെന്നും അത് ഈശോയുടെ ദർശനത്തിലേക്കും, നമ്മുടെ സ്ഥായിയായ ജീവിതരൂപാന്തരീകരണത്തിലേക്കും നയിക്കുമെന്നുള്ളതാണ് ചാവറ ആത്മീയത അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. ആധ്യാത്മികതയെ പ്രാർത്ഥനയിൽ സമാഹരിക്കുന്ന കർമ്മലീത്താ സിദ്ധിയും, സീറോമലബാർ ആരാധനാശൈലിയും, ഭാരതീയമായ ലളിതജീവിതവും ദൈവദർശനദാഹവും, ആഹ്ലാദത്തിന്റെ ആധ്യാത്മികതയും സമൃദ്ധമായി സമ്മേളിപ്പിച്ച ഒരു സമഗ്രതയും ആന്തരികതയുമാണ് ചാവറ ശൈലി.

ചാവറ ആത്മീയതയുടെ അന്തസ്സത്ത ജീവിച്ച ദൈവദാസൻ കനീഷ്യസച്ചന്റെ വാക്കുകൾ മറ്റാരേക്കാളും കൂടുതൽ ബലവും പ്രചോദനവും പകരുന്നു. “ദൈവതിരുമനസ്സ് അത് മുഴുവൻ, അത് മാത്രം” ജീവിതമന്ത്രമാക്കിയ ദൈവദാസൻ കനീഷ്യസച്ചന്റെ ഈ ആധികാരിക ഗ്രന്ഥം ചാവറ ആത്മീയവിരുന്നനുഭവിക്കാനുള്ള കുറുക്കുവഴിയാണ്. കേരളസഭാ സമുദ്ധാരകൻ എന്ന പേരിൽ നാലു പുസ്തകങ്ങളായി 1990-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച വിശുദ്ധ ചാവറ കുര്യാക്കോസ് എലിയാസ് പിതാവിന്റെ ജീവിതവും ആത്മീയതയും വ്യക്തമായി അവതരിപ്പിക്കുന്ന ഈ കൃതി ഒരു പുസ്തകമായി ‘വിശുദ്ധ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസ് ചാവറയുടെ സുകൃതവഴികൾ’ എന്ന പേരിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇത് മനോഹരമായി തയ്യാറാക്കി വിശുദ്ധ ചാവറയുടെ ആത്മീയതയുടെ അടിസ്ഥാനഭാവങ്ങൾ കണ്ടെത്താനും ധ്യാനാത്മക പ്രാർത്ഥനയിൽ വളരാനും നമ്മെ സഹായിച്ച ജനറൽ കൗൺസിലർ ബ. സാജു ചക്കാലക്കലച്ചന് അനുഭവങ്ങളും കൃതജ്ഞതയും. വിശുദ്ധ കുര്യാക്കോസ് എലിയാസ് ചാവറപ്പിതാവിന്റെ സുകൃതവഴികൾ അനേകർക്ക് വിശുദ്ധ ജീവിതത്തിനു കാരണമാകട്ടെ.

ഫാദർ പോൾ ആച്ചാണ്ടി സി.എം.ഐ.
പ്രിയോർ ജനറാൾ

ആമുഖം

മഹാത്മാക്കളുടെ ജീവചരിത്രങ്ങൾ വായിക്കുമ്പോൾ, ആദ്യമേ തന്നെ 'ആ വ്യക്തികളുടെ ആകമാനചിത്രം ഒന്നു കിട്ടിയെങ്കിൽ' എന്ന അഭിവാഞ്ഛ കാര്യമാത്രപ്രസക്തമായ ബുദ്ധിജീവികൾക്ക് അനുഭവപ്പെടുക സ്വാഭാവികമാണ്. അനേകമനേകം വിരസമായ വിശദാംശങ്ങളിലൂടെ കടന്ന്, ആ ഉൾക്കാമ്പിൽ ചെന്നെത്താൻ ആവശ്യമായ സമയം പലർക്കും ലഭ്യമല്ല. അതിനാൽ, ജീവചരിത്രവായന തന്നെ മാറ്റിവയ്ക്കാൻ പലരും നിർബന്ധിതരാകുന്നു.

മുൻപറഞ്ഞവിധം, ആകമാനചിത്രം വേഗമൊന്ന് ലഭിച്ചാൽ, അതിലെ ആക്കങ്ങളും ഊന്നലുകളും പലരെയും പ്രത്യേകിച്ച്, ഗവേഷണാഭിമുഖ്യമുള്ളവരെയും, വിശദാംശങ്ങളിലേക്കിറങ്ങുവാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചുവെന്നു വരും.

ഈ വസ്തുതകൾ പരിഗണിച്ചാണ്, വിശുദ്ധ ചാവറയുടെ വ്യക്തിത്വപഠനം വിഭാവനം ചെയ്തത്. ആദ്യ അധ്യായം വായിച്ചാൽ, ഗവേഷണപ്രേമികൾ മറ്റുള്ളവയും വായിക്കുവാൻ പ്രേരിതരാകുമെന്നു കരുതുന്നു. പ്രതിപാദ്യ വിഷയങ്ങൾ ഇവയാണ്:

1. വ്യക്തിത്വത്തിലേക്ക് ഒരു എത്തിനോട്ടം
 2. സഭാ സമുദ്ധാരണ ദൗത്യം
 3. സുകൃതസരണി
 4. ആഴമായ ആദ്ധ്യാത്മികതയിലേയ്ക്കുള്ള ലളിതമായ കുറുകുവഴി.
- ഈ പ്രതിപാദനങ്ങൾ, ആർക്കെങ്കിലും കൂടുതൽ പഠനത്തിന് ആവേശമോ, ആദ്ധ്യാത്മികതയിൽ കുറച്ചുകൂടി വളർച്ചയോ നൽകാൻ ഇടയായാൽ ഈ ഉദ്യമം സഫലമായി.

ഉദ്ധരണികളെ സംബന്ധിച്ച്

നാമകരണക്കോടതി സമ്പാദിച്ച രേഖാസഞ്ചയത്തിൽ നിന്ന്, വിദഗ്ധ പഠനത്തിനായി തിരുസംഘം സമർപ്പിച്ച വസ്തുതകളുടെയും ഉദ്ധരണികളുടെയും സംഭരണമാണ് Positio എന്നറിയപ്പെടുന്ന ബൃഹത്തായ ലത്തീൻ ഗ്രന്ഥം. അതിൽ നിന്നാണ് ഈ ചെറുഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന വസ്തുതകളും ഉദ്ധരണികളും അടർത്തിയെടുത്തിരിക്കുന്നത്. വിശുദ്ധ ചാവറയുടെ വാക്കുകൾ മലയാളം മൂലഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്ന് നേരിട്ടും ചിലപ്പോൾ ഉദ്ധരിക്കുന്നുണ്ട്. അപ്പോൾ, അവ

വായനക്കാർക്ക് സുഗ്രോഹ്യമാകത്തക്കവണ്ണം ആധുനിക മലയാളത്തിലേക്ക് രൂപമാറ്റം വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

വിശുദ്ധ ചാവറയുടെ ആഴമായ വിശുദ്ധിയുടെ പരിമളം അനേകരിലേക്ക് പരത്തുവാൻ ഈ ചെറുഗ്രന്ഥം ഇടയാക്കുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു.

ചുരുക്കെഴുത്തുകൾ

- Positio = P
- നാളാഗമം = നാളാ
- ആത്മാനുതാപം = ആത്മാ
- ധ്യാനസല്ലാപങ്ങൾ = ധ്യാന
- എഴുത്തുകൾ = എഴു

‘ചാവറയച്ചന്റെ സമ്പൂർണകൃതികൾ’ നാലു വാല്യങ്ങളിലായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വാല്യം ഒന്ന് : ‘നാളാഗമങ്ങൾ’

വാല്യം രണ്ട് : ‘സാഹിത്യകൃതികൾ’ (ഇതിലാണ് ‘ആത്മാനുതാപം’)

വാല്യം മൂന്ന് : ‘ആധ്യാത്മിക കൃതികൾ’ (ഇതിലാണ് ‘ധ്യാനസല്ലാപങ്ങൾ’)

വാല്യം നാല് : ‘എഴുത്തുകൾ’

വ്യക്തിത്വത്തിലേയ്ക്ക് ഒരേത്തിനോട്ടം

1. അദ്ദേഹം എന്തായിരുന്നു?

വിശുദ്ധ ചാവറയുടെ ജീവിതം ആകമാനം വിലയിരുത്തുന്ന ചില പ്രസ്താവനകളാണ് താഴെ വരുന്നത്. അദ്ദേഹം എന്തായിരുന്നുവെന്ന ചോദ്യത്തിന്, ഒരു പരിധിവരെ, അവ ഉത്തരം നൽകും.

വിശുദ്ധ ചാവറയുടെ ആത്മചിതാവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ ജീവചരിത്രകാരനുമായ ലെയോപ്പോൾദ് മിഷനറിയുടെ ഡയറിക്കുറിപ്പ് ഇപ്രകാരമാണ്:

“ഇന്ന്, 1871 ജനുവരി 3-ാം തീയതി രാവിലെ 7.15ന്, ഒന്നാമത്തെ പ്രിയോരായ തിരുക്കുടുംബത്തിന്റെ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസ്, അതിയന്യമായൊരു ജീവിതത്തിനുശേഷം, മരണമടഞ്ഞു. മാമ്മോദീസായിൽ ലഭിച്ച പരിശുദ്ധി ഒരിക്കലും നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്ന്, മരണത്തിനു തൊട്ടുമുമ്പ് പ്രഖ്യാപിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞു. സുകൃതാഭ്യാസത്തിൽ, പ്രത്യേകിച്ച്, ഹൃദയലാളിത്വം, സജീവവിശ്വാസം, ആർദ്രമായ അനുസരണം, ദിവ്യകാരുണ്യഭക്തി, മാതാവിനോടും വിശുദ്ധ യൗസേപ്പിതാവിനോടുമുള്ള ഭക്തി എന്നിവയിൽ അദ്ദേഹം മുന്നിട്ടു നിന്നിരുന്നു. മലബാറിലെ ക്രൈസ്തവരുടെ നന്മക്കുവേണ്ടി, കടുത്ത പ്രതിസന്ധികളിലൂടെയാണ് അദ്ദേഹം കടന്നുപോയത്. പ്രത്യേകിച്ച് റോക്കോസ് ശീശ്മയുടെ കാലത്ത്. അന്ന്, സുറിയാനിക്കാരുടെ വികാരി ജനറാളായി നിയമിതനായപ്പോൾ, പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തോട് അനിതരസാധാരണമായ ഭക്തിയാണ് അദ്ദേഹം പ്രകടമാക്കിയത്. രാവു പകലും അദ്ധ്വാനിച്ച് ശീശ്മ പടർന്നുപിടിക്കാതെ തടഞ്ഞു. നാല്പതോളം പള്ളികളെ ശീശ്മയിൽ നിന്നു രക്ഷിച്ചു. ഇക്കാരണത്താലാണ് പരിശുദ്ധ പിതാവ് ഒമ്പതാം പീയൂസ് പാപ്പാ, വലിയ സംതൃപ്തി പ്രകടിപ്പിച്ച്, ചാവറയെ എഴുതിയത്. അദ്ദേഹം മലബാറിലെ കർമ്മലീത്താ സഭാസ്ഥാപകനും ആദ്യ പ്രിയോരുമായിരുന്നു. പല പ്രതിസന്ധികളെയും തരണംചെയ്ത്, കന്യാസ്ത്രീകൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള മഠവും അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെ അഭിഗമ്യനാക്കിത്തീർത്ത സു

കൃതങ്ങളും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിജ്ഞാനവും, സുറിയാനി ഭാഷാ പാണ്ഡിത്യവുമെല്ലാം മലബാറിലെ സുറിയാനിക്കാരുടെ ഇടയിൽ അദ്ദേഹത്തിന് വലിയ സ്വാധീനശക്തി നേടിക്കൊടുത്തു. മലബാറിലെ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാമാർ അദ്ദേഹത്തെ വളരെയധികം സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. മലബാറിലെ ജനങ്ങൾക്ക്, നെസ്തോറിയരുൾപ്പെടെ, എല്ലാവർക്കും അദ്ദേഹത്തോട് സ്നേഹാദരവുണ്ടായിരുന്നു. അന്ത്യനാളുകളിലെ രോഗം, ഏതാണ്ട് രണ്ടു വർഷത്തോളം, ദൈവേഷ്ടത്തിനു പൂർണ്ണ വിധേയതയ്ക്കോടെ, അല്ല, സന്തോഷത്തോടെ എന്നു പറയണം, അദ്ദേഹം സഹിച്ചു. ഈ ലോകവസ്തുക്കളോടുള്ള അമിതമായ താല്പര്യങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം പ്രതിനിവർത്തിച്ചിരുന്നവനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. അന്ത്യനാളുകളിൽ അത് വളരെയേറെ വ്യക്തവുമായിരുന്നു. അന്ത്യകുറ്റാശങ്കകളെല്ലാം അസാധാരണ ഭക്തിചൈതന്യത്തോടെ സ്വീകരിച്ച്, സ്വർഗ്ഗീയ സന്തോഷത്തിൽ, അദ്ദേഹത്തെ അറിയുന്നവരുടെയെല്ലാം (പ്രത്യേകിച്ച് എന്നെ ഞാനറിയുംപോലെ അദ്ദേഹത്തെ അടുത്തറിഞ്ഞ എന്റേയും?) കണ്ണുനീരിന്റെ നടുവിൽ, 65-ാമത്തെ വയസ്സിൽ, അന്ത്യശ്വാസം വലിക്കുകയും കുമ്മാവിൽ വിശുദ്ധ ഫിലോമിനായുടെ ദേവാലയത്തിൽ സംസ്കരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

ഓ പരിശുദ്ധവും മനോഹരവുമായ ആത്മാവേ, എനിക്കുവേണ്ടി അപേക്ഷിക്കണമേ” (P. 456).

മത്തായി മറിയം കാപ്പിലച്ചൻ വിശുദ്ധ ചാവറയുടെ ചരമപ്രസംഗം ആരംഭിച്ചത് ഇപ്രകാരമാണ്: “ഇന്ന്, മലയാളത്തിന്റെ പതാക നിലംപതിച്ചു പോയി.”

പോരുകക്കു കുര്യാക്കോസ് ഏലീശാ അച്ചൻ വിശുദ്ധ ചാവറയുടെ പിൻഗാമിയും രണ്ടാമത്തെ ചരിത്രകാരനും ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു: “ഇദ്ദേഹം ഈ നാട്ടിൽ, ഒരു ആധ്യാത്മിക സൂര്യനായി ഉദിച്ചു... ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണം, സൂര്യൻ കിഴക്ക് ഉദിച്ചു, അന്ധകാരം നീക്കി വെളിച്ചം വീശിയും, എല്ലാ ജീവികളുടെയും വളർച്ചയ്ക്കും വർദ്ധനവിനും ആവശ്യമുള്ളവയെല്ലാം നൽകിയുംകൊണ്ട്, ഭൂമിയെ ചുറ്റി അസ്തമിക്കുന്നതുപോലെ ആയിരുന്നു” (P. 477).

2. അദ്ദേഹം എന്തുചെയ്തു?

വിശുദ്ധ ചാവറ എന്തുചെയ്തു എന്ന ചോദ്യത്തിനുള്ള ഉത്തരവും മേ

ലുദ്ധരിച്ച വാക്കുകളിൽ നിന്ന് കുറെയൊക്കെ സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ട്. ചാവറ ഒരു ദിവ്യപുരുഷനായിരുന്നു. തന്നുത്ത് മരവിച്ചു കിടന്ന കേരള സഭയ്ക്ക് ചുടും വെളിച്ചവും നൽകി, മറ്റു സഭകളുടെ ഇടയിൽ, സ്വന്തം വ്യക്തിത്വമാകുന്ന പതാക ഉയർത്തുവാൻ അവളെ പര്യാപ്തയാക്കുവാൻ അദ്ദേഹം അത്യധാനം ചെയ്തു; സ്വയം ചെലവഴിച്ചു. ഇതാണ് ചുരുക്കം.

3. ദിവ്യനായ ചാവറ

തന്റെ വാർദ്ധക്യദശയിൽ, കഴിഞ്ഞ ജീവിതത്തിലേയ്ക്ക് പിന്തിരിഞ്ഞു നോക്കുന്ന ചാവറ കാണുന്നത് സർവ്വത്ര ദൈവകരത്തിന്റെ പ്രകടമായ പ്രവർത്തനമാണ്. ശൈശവം മുതലേ, ദൈവപരിപാലന ചാവറയെ നിഗൂഢമായി വൻകാര്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഒരുക്കിയെടുക്കുകയായിരുന്നു.

അമ്മയിൽ നിന്ന് മുലപ്പാലോടുകൂടി ദൈവോന്മുഖതയും അഞ്ചുവയസ്സിനകം മാതൃസന്നിധിയിലിരുന്ന് പ്രാർത്ഥനാ പരിചയവും ചാവറ സ്വായത്തമാക്കി. അഞ്ചു വയസ്സിലാരംഭിച്ചു കളരി വിദ്യാഭ്യാസം. കളരിയിലെ വിജാതിയാന്തരീക്ഷം തന്റെ ക്രിസ്തീയാഭിജാത്യത്തിന് അനുയോജ്യമല്ലായിരുന്നുവെങ്കിലും, അഞ്ചു വർഷത്തെ ആ അനുഭവത്തിൽ നിന്ന് കൊച്ചു ചാവറ ഒരു വലിയ പാഠം പഠിച്ചു. കേരള സഭയ്ക്ക് ക്രിസ്തീയാന്തരീക്ഷം പുലർത്തുന്ന പള്ളിക്കൂടങ്ങളുണ്ടായേതീരു എന്ന അനുമാനം ആയിരുന്നു ആ പാഠത്തിന്റെ ചുരുക്കം.

പത്താം വയസ്സിൽ, തികച്ചും അപ്രതീക്ഷിതമായി, ചാവറ പൗരോഹിത്യ ജീവിതത്തിനായി ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടു. ആ ക്ഷണം ഒരുമൂല്യദാനമായി മതിച്ചതുകൊണ്ട്, സെമിനാരി ജീവിതകാലത്ത് മാതാപിതാക്കന്മാരുടെയും ഏകസഹോദരന്റെയും അകാലമരണംമൂലം കുമ്പസരം കുടുംബത്തിലേക്ക് തിരിച്ചു പോയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, എല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച് തിരുസഭാ സേവനത്തിനായി സ്വയം സമർപ്പിക്കുന്ന സന്നയാസത്തിനുള്ള സാധ്യത ലഭിച്ച ഉടനെ, സന്നയാസജീവിതവും, ചാവറ സസന്തോഷം ആശ്ലേഷിച്ചു.

സെമിനാരിയിൽ വെച്ച് ചാവറയെ ചിന്താധീനനാക്കിയത് തന്റെ സേവനരംഗമാകാനിരിക്കുന്ന കേരള സഭയെപ്പറ്റിയുള്ള പഠനമാണ്. പത്തൊമ്പതു നൂറ്റാണ്ട് പിന്നിട്ടിട്ടും ഫലം നൽകാത്ത ഒരത്തിവൃക്ഷം! വൈദികർക്കുപോലും ഒരു സന്നയാസഭവനമില്ലാത്ത, ക്രിസ്തീയ സുകൃത

ങ്ങൾക്ക് സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠ ലഭിക്കാത്ത, ഒരു പാഴ്നിലം! തിരുസഭയിൽ നിന്ന് നേർവഴിയെ നൽകപ്പെട്ട മേലധ്യക്ഷന്മാരോട് കുറു പുലർത്താതെ, ബാബേലിൽ നിന്നു മേലധ്യക്ഷന്മാരെ വരുത്തുന്നതിനായി അവസരം പാർത്തിരുന്ന ഒട്ടേറെ വൈദികരും ജനങ്ങളും! നൂറ്റാണ്ടുകളായിട്ടും ഒരു വിശുദ്ധന്റേയോ വിശുദ്ധയുടെയോ, മാതാവകാൻ കഴിയാതെ ദുർഭഗയായി കേഴുന്ന കേരള സഭാംബിക! (കാണുക: ആത്മാ, pp. 1-5; നാളാ. pp.1, 173,177).

4. അണിഞ്ഞൊരുങ്ങുന്ന നേതൃത്വം

സഭാമാതാവിനെ ഈ ദുരവസ്ഥയിൽനിന്നുദ്ധരിക്കുവാൻ, താൻ തന്നെ പണ്ഡിതനും വിശുദ്ധനുമായ ഒരു വൈദികനായിത്തീരുകയാണ് ഒന്നാമത്തെ ആവശ്യം എന്നു മനസ്സിലാക്കിയ ചാവറ, അക്കാത്യത്തിൽ ദത്തശ്രദ്ധനായി. ചാവറയിൽ രൂപം പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു സമൂഹത്തെ നേതാവിനെ കണ്ടെത്തിയ സെമിനാരി റെക്ടർ പാലയ്ക്കൽ തോമാമല്പാൻ അതീവ സന്തുഷ്ടനായി. അദ്ദേഹം തന്റെ ഉറ്റ മിത്രമായ പോരൂക്കര തോമാച്ചനോടുകൂടി, ഒരു സന്യാസ സഭയ്ക്ക് രൂപംകൊടുക്കുവാൻ പ്ലാനിട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന കാലഘട്ടമായിരുന്നു അത്. രണ്ടുപേരും ചാവറയെ തങ്ങളുടെ സഹപ്രവർത്തകനും സന്യാസ സഭയുടെ അഭിഗമ്യനായ ഒരു ഭാവിനേതാവുമായി കണ്ടുവെച്ചു. അങ്ങനെ ഡീക്കൻ പദവിയിലെത്തിയപ്പോൾത്തന്നെ, ചാവറ കേരള സഭാ സമുദ്ധാരണ പദ്ധതികളുമായി ബന്ധപ്പെടുവാൻ തുടങ്ങി. 1829-ൽ വൈദികപട്ടം സ്വീകരിച്ചതോടെ അദ്ദേഹം പ്രവർത്തനരംഗത്തേയ്ക്കിറങ്ങുകയായി (P. XXVIII- XXIX).

5. സേവനരംഗത്ത്

പൗരോഹിത്യ ജീവിതത്തിന്റെ ആരംഭദശയിൽത്തന്നെ ചാവറയിലെ കുർമ്മബുദ്ധി സഭാ സമുദ്ധാരണത്തിനുള്ള ഒരാകമാന പദ്ധതി കണ്ടുവെച്ചുവെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുദൃഢമായ പ്രവർത്തനശൈലി വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തെ നയിച്ചിരുന്ന ലക്ഷ്യം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥനയിൽ കാണാം: കർത്താവേ, അങ്ങ് രാജാധിരാജനാണ്. അങ്ങയുടെ സത്യമതം കേരളമാകെ കാണാൻ ഇടയാകണം:

“കേസരീ രാജൻ നീ നിന്നുടെ സുമതം കേരളമൊക്കെയും കാണാകേണം.” (ആത്മാനൂതാപം 21 /25-26) അതിനുള്ള മാർഗ്ഗം ചാവറയുടെ ചിന്തയിൽ തെളിവാായിരുന്നു: സഭ

യിൽ പ്രാർത്ഥനയുടെ മനുഷ്യരായ സന്യാസിനീസന്യാസികളും, പ്രാർത്ഥനാനിരതരായ വൈദികരും പ്രാർത്ഥനോന്മുഖമായ കുടുംബങ്ങളും വഴി, അങ്ങോളമിങ്ങോളം ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ ചുടും ആധ്യാത്മികതയുടെ പ്രകാശവും പ്രസരിക്കാനിടയാകണം. തത്ഫലമായി, കുടുംബങ്ങളിൽ നിന്ന് സന്യാസത്തിലേയ്ക്കും പൗരോഹിത്യത്തിലേയ്ക്കും പ്രവേശിക്കുന്നവരുടെ സംഖ്യ പെരുകിവരും. അചിരേണ വിശുദ്ധന്മാരും വിശുദ്ധകളും രൂപംകൊള്ളും. അങ്ങനെ, കേരള സഭാമാതാവിന്, കേരളത്തിലും ലോകമാസകലവും തന്റെ വ്യക്തിത്വമാകുന്ന പതാക ഉയർത്തിനാട്ടാൻ സാധ്യത ലഭിക്കും.

6. കർമ്മപരിപാടികൾ

വിശുദ്ധ ചാവറയുടെ കർമ്മപരിപാടികളുടെ വിശദാംശങ്ങൾ അടുത്ത അദ്ധ്യായത്തിൽ കാണാവുന്നതുകൊണ്ട്, ഇവിടെ ഒരു ലഘുവിവരണം മാത്രമേ നൽകുന്നുള്ളൂ.

i. സന്യാസ സഭകൾ

പുരുഷന്മാർക്ക് ‘പ്രാർത്ഥനാജീവിതവും ലോകർക്ക് നന്മയും’

1829-ൽ, മോൺസിഞ്ഞോർ സ്തബിലീനിയിൽ നിന്ന് മാനാനന്തൻ ഒരാശ്രമം സ്ഥാപിക്കാൻ അനുവാദം ലഭിക്കുന്നു. 1831 മെയ് 11-ാം തീയതി ആശ്രമത്തിന്റെ ശിലാസ്ഥാപനം നടക്കുന്നു. 1841-ൽ പാലയ്ക്കൽ മല്പാന്റെ മരണം; 8-1-1846: പോരൂക്കര മല്പാന്റെ മരണം.

അന്നുമുതൽ സഭയുടെ ഉത്തരവാദിത്വം മുഴുവൻ ചാവറ വഹിക്കേണ്ടതായിവന്നു. അന്ന് സഭാംഗങ്ങൾ 10 പേർ.

1855-ൽ മോൺ. ബച്ചിനേല്ലി സഭയെ കാനോനികമായി ഉയർത്തുന്നു. ഡിസംബർ 8-ാം തീയതി പതിനൊന്ന് ആദ്യപിതാക്കന്മാർ വ്രതം അനുഷ്ഠിക്കുന്നു. ചാവറ സമൂഹത്തിന്റെ പ്രഥമ സൂപ്പീരിയർ ആയി നിയമിതനാകുന്നു.

1. സന്യാസത്തിൽ ചാവറ സ്വീകരിച്ച പേര്: ‘തിരുക്കുടുംബത്തിന്റെ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാ.
2. സഭയ്ക്ക് നൽകപ്പെട്ട പേര്: ‘അമലോത്ഭവ കർമ്മല മറിയത്തിന്റെ ദാസന്മാർ.’
3. സഭയ്ക്ക് നൽകപ്പെട്ട നിയമം: കർമ്മലീത്താ നിഷ്പാദുക സഭയുടേതു തന്നെ (അല്പസ്വല്പ വൃത്യാസങ്ങളോടുകൂടി).
1860-ൽ അംഗസംഖ്യ: 60; 1870-ൽ നവസന്യാസികൾ: 46.
ഇന്ന് അംഗങ്ങൾ: 2000ൽ പരം; പ്രവിശ്യകൾ: 13;

ഉപപ്രവിശ്യാകൾ: 2.

4. 1861-ൽ സഭ 'ക.നി.മു.സ.' എന്നറിയപ്പെടാൻ തുടങ്ങി (T.O.C.D). 1955 മുതലാണ്, അത് 'സി.എം.ഐ.' (Carmelites of Mary Immaculate) എന്ന നാമം സ്വീകരിച്ചത്.
5. ആദ്യം മുതലേ സ്ഥാപക പിതാക്കന്മാരോടുകൂടെ വിശ്വസ്ത സേവനമനുഷ്ഠിച്ചിരുന്ന അൽമായനായ കണിയാന്തറ യാക്കോബ് 1865-ൽ സ്ഥാനമാനങ്ങൾ വൈദിക സഹോദരങ്ങൾക്കായി വിട്ട് സഭയുടെ ആധ്യാത്മികതയിലും എളിയ സേവനങ്ങളിലും ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്ന സഹോദരഗണത്തിൽ, ഒന്നാമനായി വ്രതമനുഷ്ഠിച്ചു.

സ്ത്രീകൾക്ക് സന്യാസവും പെൺപൈതങ്ങൾക്ക് വിദ്യാഭ്യാസവും
 1866-ൽ ലെയോപ്പോൾദ് മിഷനറിയോടുകൂടി ചാവറ, കുന്നമ്മാവിൽ, സ്ത്രീകൾക്കുള്ള സന്യാസ സഭക്ക് രൂപംകൊടുക്കുന്നു, 'ക.നി.മു.സ.' എന്ന നാമത്തിൽ. അതാണ് ഇന്നത്തെ സി.എം.സി. (Congregation of the Mother of Carmel).

ഇന്ന് സി.എം.സി.ക്ക് 6000ലേറെ അംഗങ്ങളുണ്ട്. അവർ 24 പ്രോവിൻസുകളിൽ പ്രവർത്തനനിരതരായിരിക്കുന്നു.

ഈ രണ്ടു സഭകളുടെയും സ്ഥാപനത്തിനും പിള്ളത്തൊട്ടിൽ മുതലുള്ള പരിശീലനത്തിനുമായി ചാവറ വളരെ ക്ലേശങ്ങൾ സഹിച്ചു; അത്യധാനം ചെയ്തു; സഭാംഗങ്ങൾ പ്രാർത്ഥനയുടെ മനുഷ്യരായി വളർന്നു വരാൻ നേതൃത്വം നൽകി; അതിനൊരു കുറുക്കുവഴി നിർദ്ദേശിച്ചു; തന്റെ തന്നെ പ്രാർത്ഥനാനുഭവം പങ്കുവയ്ക്കുന്നതിനു വേണ്ടി, മരണത്തിനു മുമ്പായി, ആത്മാനുതാപം, ധ്യാനസല്ലാപങ്ങൾ എന്നീ രണ്ടു കയ്യെഴുത്തുഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഒരുകുറിപ്പിച്ചു.

ii. ദൈവജനത്തിന് പ്രാർത്ഥനോന്മുഖത

'ലോകർക്കു നന്മ' ചെയ്യാനുള്ള തന്റെ സന്യാസ ദൗത്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനപ്രവർത്തനം അവരെ പ്രാർത്ഥനോന്മുഖരാക്കുകയായിരിക്കണമെന്ന് ചാവറ അനുഭവത്തിൽ നിന്ന് അനുമാനിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

കുടുംബങ്ങളെ പ്രാർത്ഥനോന്മുഖവും വൈദികരെ പ്രാർത്ഥനാനിരതരുമാക്കുന്നതിന് ആദ്യമേ തന്നെ പള്ളിപ്രസംഗങ്ങളും ഇടവകകൾ തോറും മുഴുവൻ ധ്യാനങ്ങളുമായി ചാവറയും സഹചര്യം രംഗത്തേക്കിറങ്ങി.

1849 മുതൽ, വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ മോൺ. ലൂഡവിക്ക് മർ

ത്തിനി, മലബാറിൽ തന്റെ കീഴിലുള്ള ലത്തിൻ റീത്തുകാർക്കും സുറിയാനി റീത്തുകാർക്കും, ചാവറയും മാനാനത്തുള്ള മറ്റുചുന്മാരും കൂടി ഇടവകകൾ തോറും എട്ടുദിവസത്തെ ധ്യാനം പ്രസംഗിക്കുന്നതിനുള്ള സജ്ജീകരണവും ചെയ്തു.

അച്ചടിശാല

പ്രാർഥനയ്ക്കുള്ള ഈ അടിസ്ഥാന പരിശീലനം കുടുംബങ്ങളിൽ തുടരുന്നതിന് പ്രാർഥനപ്പുസ്തകങ്ങൾ ഓരോ കുടുംബത്തിലേയ്ക്കും എത്തിച്ചുകൊടുക്കുക ആവശ്യമായിരുന്നു. പക്ഷേ, പ്രാർഥനപ്പുസ്തകങ്ങൾ അച്ചടിക്കുന്നതിനു സന്നദ്ധതയുള്ള പ്രസ്തുതമകൾ അന്ന് കേരളത്തിലില്ലായിരുന്നു. ചാവറ തന്നെ പ്രസ്തുതങ്ങളാക്കാൻ പഠിച്ച്, ആദ്യം മരംകൊണ്ട് ഒരു പ്രസ്തുതങ്ങളാക്കി, മാനാനത്തെ അച്ചുകൂടം സ്ഥാപിച്ചു. അതിൽനിന്ന് ആദ്യം തന്നെ 'ജ്ഞാനപീയൂഷം' എന്ന പുസ്തകം ജനകരങ്ങളിലെത്തിച്ചു കൊടുത്തു; പിന്നീട് മറ്റു സത്ഗ്രന്ഥങ്ങളും.

പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ

പുസ്തകങ്ങളുണ്ടായാൽ മാത്രംപോരാ, ഇളംതലമുറയ്ക്ക് വായിക്കാനും സാധിക്കണം. അതിനായി, ക്രിസ്തീയാന്തരീക്ഷം പുലർത്തുന്ന പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ ഓരോ ഇടവകയിലും സ്ഥാപിക്കണമെന്ന നിബന്ധനയ്ക്ക് ചാവറ നേതൃത്വം നൽകി.

വൈദികർക്ക് പ്രാർഥനാനേതൃത്വവും സെമിനാരികളും

ജനങ്ങൾ പ്രാർഥനോന്മുഖരാകണമെങ്കിൽ പ്രാർഥനാനിരതരായ വൈദികരുടെ നേതൃത്വം അവശ്യവശ്യമാണ്. അതിനായി സന്യാസഭവനങ്ങളോടനുബന്ധിച്ചുതന്നെ ഉത്തമവൈദികരെ വാർത്തെടുക്കാൻ സെമിനാരികൾ സ്ഥാപിച്ചു. പ്രാർഥിക്കുന്ന കുടുംബങ്ങളിൽ നിന്ന് പൗരോഹിത്യത്തിലേയ്ക്കും സന്യാസത്തിലേയ്ക്കുമുള്ള ദൈവവിളികൾ വർദ്ധിച്ചതോടെ മാനാനം, വാഴക്കുളം, എൽതുരുത്തു എന്നീ ആശ്രമങ്ങളോടനുബന്ധിച്ചും വൈദിക സെമിനാരികൾക്ക് ചാവറ രൂപം നൽകി.

വൈദികർക്ക് യാമപ്രാർഥനക്കായി, കൈയിലൊതുങ്ങുന്ന പുസ്തകം അച്ചടിച്ച്, ഓരോരുത്തർക്കും അദ്ദേഹം ലഭ്യമാക്കി.

ദിവ്യപുജ യോഗ്യമായി അർപ്പിക്കുവാൻ ക്രമങ്ങൾ കൃത്യമായി വിവരിക്കുന്ന ക്രമപ്പുസ്തകവും ചാവറ തന്നെ ഒരുക്കി അച്ചടിപ്പിച്ച് വിതരണം ചെയ്തു.

1. മുൻപറഞ്ഞ സെമിനാരികളുടെ ആവിർഭാവത്തോടെ, മലപ്പാൻമാർ നടത്തിയിരുന്ന സെമിനാരികൾ നിർത്തലായി.
2. 1844ൽ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ മോൺ. ഫ്രാൻസിസ് സേവിയർ ചാവറയെ സുറിയാനി റീത്തുകാർക്ക് സഭാശാസ്ത്രങ്ങളുടെ മലപ്പാനും വൈദികരുടെ പരീക്ഷകനുമായി നിശ്ചയിച്ചു.

iii. പ്രതിസന്ധിയിൽ നേതൃത്വം

ചാവറയുടെ ജീവിതസാധാരണത്തിൽ (1861-1868) കേരളസഭയെ പിളർപ്പിലേയ്ക്കൊന്നിച്ച ഒരു മഹാവിപത്ത് ആവിർഭവിച്ചു. ബാബേലിൽ നിന്നുള്ള മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരെ പാർത്തിരുന്ന ഒരു വിഭാഗം ആളുകൾ കേരളസഭയിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചുവല്ലോ. അക്കൂട്ടരുടെ സ്വാഗതം പ്രതീക്ഷിച്ച്, ബാബേലിൽ നിന്ന് തോമസ് റോക്കോസ് എന്നു പേരായ ഒരു മെത്രാൻ കേരളത്തിൽ വന്നുചേർന്നു, പ്രതീക്ഷിച്ചതുപോലെ, അക്കൂട്ടർ ആവേശപൂർവ്വം റോക്കോസിനു സ്വാഗതമരുളി. ഒരു വലിയ ഭാഗം അൽമായരും വൈദികരും ചില മലപ്പാൻമാർപോലും റോക്കോസ് പക്ഷത്തു ചേർന്നു. മാത്രമല്ല, സിവിൽ അധികാരികളും അവർക്കനുകൂലികളാണെന്നു സൂചനകളും ലഭിച്ചു. ആ പ്രതിസന്ധിയിൽ, വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ മോൺ. ബച്ചിനേല്ലി ചെയ്തത് ചാവറയെ അസാധാരണ അധികാരങ്ങളോടുകൂടി സുറിയാനിക്കാരുടെ വികാരി ജനറലായി നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ട്, ശീശ്മക്കെതിരെ പൊരുതുവാനുള്ള നേതൃത്വം ഏൽപിക്കുകയായിരുന്നു. ചാവറ നിസ്തൂലമായ വിവേകത്തോടും തികച്ചും ക്രിസ്തീയമായ വിശ്വാസതീക്ഷണതയോടും അതേസമയം ശത്രുക്കളോടുള്ള ഉപവിയോടും കൂടി, പിരിഞ്ഞുപോയിക്കഴിഞ്ഞ പകുതിയിലേറെ പള്ളികളെ തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരാനും റോക്കോസിനെയും പാർശ്വവർത്തികളെയും പിന്തിരിപ്പിക്കുവാനും നേതൃത്വം നൽകി. ഒമ്പതാം പീയൂസ് പാപ്പാ കൃതജ്ഞതാനിർഭരമായ അനുമോദനവും ആശീർവാദവും നൽകി ചാവറയെ അനുഗ്രഹിച്ചു.

iv. വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കായുടെ അംഗീകാരം

പുതിയ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ മോൺ. മെല്ലാനോ (1868-1897) ഒന്നാം വത്തിക്കാൻ സൂനഹദോസിൽ സംബന്ധിക്കാൻ റോമിലേയ്ക്ക് പുറപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പ്, തന്റെ പ്രോ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കായോടും പ്രോ ദെലഗാത് പ്രൊവിൻഷ്യലിനോടും, എല്ലാ കാര്യങ്ങളും

ചാവറയുടെ ഉപദേശാനുസരണം ചെയ്തുകൊള്ളണമെന്ന് ആജ്ഞാ പിച്യു. ചാവറയുടെ കരങ്ങളിൽ കേരളസഭയുടെ ഭാഗധേയം സുരക്ഷിതമായിരിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് ഉറപ്പുണ്ടായിരുന്നു.

ചാവറയുമായി പരിചയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവർ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ചെയ്തിരിക്കുന്ന പ്രസ്താവനകളിൽ ചിലതു കൂടി ഉദ്ധരിക്കുക അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിലേയ്ക്കുള്ള ഈ എത്തിനോട്ടത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയ്ക്ക് ആവശ്യമാണ്. ചിലതുമാത്രം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു. തുടർന്നു വരുന്ന അധ്യായങ്ങളിൽ വേറെ പലതും കാണാവുന്നതാണ്. മോൺ. ബച്ചിനേല്ലി, വിശുദ്ധ ചാവറയെ സുറിയാനി റീത്തുകാരുടെ വികാരി ജനറലായി നിയമിച്ചുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ എഴുതി: “ഈ ഉദ്യോഗ നിർവഹണത്തിനാവശ്യമായ സാമർത്ഥ്യവും തീക്ഷ്ണതയും വിജ്ഞാനവും താങ്കൾക്കുണ്ടെന്ന് എനിക്കു ബോദ്ധ്യമുണ്ട്” (P.V./27).

റോക്കോസ് ശീശ്മയ്ക്കെതിരെയുള്ള പോരാട്ടത്തിൽ ചാവറ നിർവഹിച്ച ദൗത്യം വിവരിച്ചുകൊണ്ട്, മോൺ. ബച്ചിനേല്ലി പ്രൊപ്പഗാന്താതിരുസംഘത്തിന് ഇങ്ങനെ എഴുതി: “ഒരു യഥാർത്ഥ ക്രിസ്ത്യാനി, സുകൃതവാൻ, വിവേകമതി. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ, അദ്ദേഹം കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസത്തോടും, പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തോടും, അതീവ വിശ്വസ്തനാണെന്ന് വസ്തുനിഷ്ഠമായി തെളിയിച്ചു. എല്ലാവരും അദ്ദേഹത്തെ മതിക്കുന്നു. ബഹുമാനിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധികാരത്തെ അംഗീകരിക്കുന്നു” (P.XL).

മോൺ. ബച്ചിനേല്ലി, കർമ്മലീത്താ പ്രിയോർ ജനറലിനുള്ള എഴുത്തിൽ വിശുദ്ധ ചാവറയെ ഇങ്ങനെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു: “എന്റെ അധീനത്തിലുള്ള ഒരു മഹാനായ മനുഷ്യൻ... മോൺ. ഒവാർഡിന്റെ (അപ്പ. കമ്മീഷൻ അംഗം) ഹൃദയം അദ്ദേഹം കവർന്നെടുത്തു.”

മാർത്തോമ്മാ മെത്രാപ്പോലീത്താ, മാത്യു മാർ അത്തനാസിയൂസ് ഇങ്ങനെ പറയുമായിരുന്നു: “ഈ മലയാളത്തിൽ നിന്ന്, ചാവറയ്ക്കോ മറ്റോ അല്ലാതെ ആർക്കാണ് സ്വർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്ക് കയറുവാൻ സാധിക്കുക! ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തുകൽ വാറിൽത്തുങ്ങി അവിടെ എത്താൻ നോക്കും” (P.XLI).

മർസെലീനൂസ് മിഷനറി (Berardi) എഴുതിയ മലബാർസഭാ ചരിത്രത്തിൽ ചാവറയെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്: “മാന്നാനത്ത് വിരിഞ്ഞ പുഷ്പം ഇദ്ദേഹം (ചാവറ മാത്രമേ ആയിരുന്നള്ളുവെങ്കിൽപ്പോലും, നമുക്ക് ന്യായമായും പറയാം, പാലയ്ക്കൽ

തോമാച്ചന്റെയും പോരൂക്കര തോമാച്ചന്റെയും അധ്യാനങ്ങൾ പ്രതീ ക്ഷിച്ച ഫലമണിഞ്ഞുവെന്ന്” (P.XL).

മീനച്ചിൽ തഹസിൽദാർ ചിലരുടെ അപവാദങ്ങളെക്കുറിച്ച് നേരിട്ട റിയാൻ ചാവറയുമായി സംസാരിച്ചു. അതുകഴിഞ്ഞ്, ആവലാതിക്കാ റെ ശകാരിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “ആ ദൈവിക മനുഷ്യന് എതിരായി സംസാരിച്ചവർ മഹാ ദുഷ്ടരാണ്” (P.XL).

ആലപ്പുഴ കോടതിയിലെ ഒന്നാം ന്യായാധിപൻ ഒരു കേസു സം ബന്ധിച്ച് ചാവറയെ വിസ്തരിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദി വ്യതയിൽ വിസ്മയിച്ച്, കുറെ നേരം തനിച്ചു സംസാരിക്കാനായി അ ദ്ദേഹത്തെ സ്വവസതിയിലേയ്ക്ക് ക്ഷണിച്ചു. രണ്ടു മണിക്കൂറോളം നീ ങ്ങുന്നിന്ന ആ സംസാരം കഴിഞ്ഞ്, മാനാനന്തരത്തിയപ്പോൾ ചാവറ ആശ്രമാംഗങ്ങളോടു പറഞ്ഞു: “അദ്ദേഹം ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയാകുവാൻ സാധ്യതയുണ്ട്.” ഇത് കഴിഞ്ഞ് നാളാഗമം എഴുതിയ ആൾ, ബ്രാക്ക റ്റിൽ കുറിച്ചിരിക്കുകയാണ്: (കർത്താവിശോയും അവിടത്തെ മാതാ വും ഈ വന്ധ്യയായ മലബാറിനെ സഹായിക്കുമാറാകട്ടെ) (P. 503).

സ്വർഗത്തിൽ നിന്ന് അടയാളങ്ങൾ

ചാവറയുടെ മാധ്യസ്ഥം തേടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുജ്യാവശിഷ്ടങ്ങൾ സംവഹിക്കുന്ന മാനാനം ആശ്രമദേവാലയത്തിലേയ്ക്കും, അദ്ദേഹ ത്തിന്റെ ഭൗതികശരീരം ആദ്യം സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന കുന്നമ്മാവ് വിശുദ്ധ ഫിലോമിനായുടെ ദേവാലയത്തിലേയ്ക്കും തീർഥകർ ഇടമു റിയാതെ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അനുഗ്രഹങ്ങൾ ലഭിക്കുന്ന പലരും അവയുടെ അസാധാരണതത്താൽ, കൃതജ്ഞതാനിർഭരരായി മാനാ നത്തെ നാമകരണ ഓഫീസിൽ അറിയിച്ചിട്ടുള്ളവ പത്തിലേറെ ഗ്രന്ഥ ങ്ങളിലായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

തിരുസംഘ സാക്ഷ്യം

വിശുദ്ധ ചാവറയുടെ വ്യക്തിത്വത്തെപ്പറ്റിയുള്ള സമൂഹ സാക്ഷ്യങ്ങളും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നുള്ള അടയാളങ്ങളും പരിഗണിച്ച്, ആ വ്യക്തി ത്വത്തിന്റെ നാനാവശങ്ങളും കൂലക്ഷമായി പഠിക്കുന്നതിന് പരിശുദ്ധ സിംഹാസനം ക്രമീകരണങ്ങൾ ചെയ്തു. വിദഗ്ധന്മാരും വിദഗ്ധ സ മിതികളും വഴി നടത്തിയ സുദീർഘമായ പഠനങ്ങൾക്കു ശേഷം, വി ശുദ്ധരുടെ നാമകരണത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള തിരുസംഘം ഇങ്ങനെ സാ ക്ഷ്യപ്പെടുത്തി: “അദ്ദേഹത്തിൽ (ചാവറയിൽ) വസിച്ചിരുന്ന ദൈവം

ഒരർത്ഥത്തിൽ, ബാഹ്യമായി സ്വയം വെളിപ്പെടുത്തുകയായിരുന്നു. തത്ഫലമായി, ദൈവത്തിന്റെ മനുഷ്യനായും, 'ദൈവകൃപ നിറഞ്ഞവനായും' അദ്ദേഹത്തെ പരസ്യമായി വിശേഷിപ്പിക്കുവാൻ മറ്റുള്ളവർക്കു കഴിഞ്ഞു." (ഡിക്രി കാണുക: അനുബന്ധം 8).

പരിശുദ്ധ പിതാവ് ജോൺ പോൾ രണ്ടാമൻ

എല്ലാ പഠനവും തിരുസംഘത്തിന്റെ സാക്ഷ്യവും വിലയിരുത്തിക്കൊണ്ട്, പരിശുദ്ധ പിതാവ് ജോൺ പോൾ രണ്ടാമൻ, വിശുദ്ധ ചാവറ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാ, ദൈവിക പുണ്യങ്ങളിലും സാമ്പാർഗ്ഗിക പുണ്യങ്ങളിലും, "വീരോചിതമായി വ്യാപരിച്ചിരുന്നതായി യഥാർത്ഥത്തിൽ തെളിഞ്ഞു കാണുന്നു"വെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുകയും, 1986 ഫെബ്രുവരി 8-ന്, അദ്ദേഹത്തെ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവരുടെ പട്ടികയിൽ ചേർക്കുകയും ചെയ്തു. (മുകളിൽ പറഞ്ഞ ഡിക്രിയും, നാമകരണ ശുശ്രൂഷയിലെ പ്രഖ്യാപനവും കാണുക).

ഉപസംഹാരം

വിശുദ്ധ ചാവറ എന്തായിരുന്നു? അദ്ദേഹം എന്തുചെയ്തു? ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്കുള്ള ഉത്തരം, മനുഷ്യരിൽ നിന്നും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നുമുള്ള ചില സാക്ഷ്യങ്ങളിൽ നിന്ന് ഏകദേശമൊന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ നമുക്ക് സാധിച്ചു. ഒരു യഥാർത്ഥ ക്രിസ്ത്യാനി, അരുപിയാൽ നിറഞ്ഞ ദൈവിക മനുഷ്യൻ! ദൈവാഹ്വാനത്തിന് സദാ പ്രഥമസ്ഥാനം നൽകിയിരുന്ന സർവസംഗപരിത്യാഗി, തിരുസഭയോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ എരിഞ്ഞിരുന്ന മഹാത്മാവ്! കേരള സുറിയാനി സഭയുടെ സമുദ്ധാരണത്തിനും, വളർച്ചയ്ക്കും സംരക്ഷണത്തിനുമായി, ശക്തികളും സിദ്ധികളും കഴിവുകളും പരമാവധി ചെലവഴിച്ച യീരനായ നേതാവ്, മാനാനന്ത് വിരിഞ്ഞ മനോഹര പുഷ്പം, മലയാളത്തിന്റെ പതാക, മെത്രാന്മാർക്കും, കേരള ജനതയ്ക്കും, നെസ്റ്റോറിയൻകാർക്കു പോലും സുസമ്മതനായിരുന്ന വിശിഷ്ട വ്യക്തി, വൈദികർക്കും, സന്യാസിനി, സന്യാസികൾക്കും, ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് പൊതുവെയും, പ്രാർത്ഥനാജീവിതത്തിൽ ഉന്നതപദവിയിലെത്തുവാൻ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശവും മാതൃകയും നൽകിയ ആധ്യാത്മിക പിതാവ്! മരണശേഷം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാധ്യസ്ഥം തേടിയവരുടെമേൽ സ്വർഗ്ഗീയ പിതാവ് അനുഗ്രഹവർഷം ചൊരിഞ്ഞുകൊണ്ട് ചാവറയെ ഭാഗ്യപ്പെട്ടവനെന്ന് പ്ര

ഖ്യാപിക്കുവാൻ തിരുസഭാധ്യക്ഷന് പ്രേരണ നൽകുവാൻ തക്കവണ്ണം, അവിടത്തെ സംപ്രീതനാക്കിയ സുകൃതവാനും സുധീരനുമായ വത്സല ദാസൻ! ഇതായിരുന്നു വിശുദ്ധ ചാവറ.

ഈ ആകമാന ചിത്രം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കേരള സഭാ സമുദ്ധാരണ ദൗത്യത്തിന്റെ നിർവഹണം, വീരോചിതമായ വിശുദ്ധി, അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥനാ ജീവിതത്തിനായി ഉപദേശിച്ചു തന്ന ലളിതമായ കുറുക്കുവഴി എന്നിവ സംബന്ധിച്ച് കുറച്ചുകൂടി വിശദമായ പഠനം നടത്തുവാൻ നമ്മെ ക്ഷണിക്കുന്നു. തുടർന്നു വരുന്ന മൂന്നു അധ്യായങ്ങളിൽ ഈ വിഷയങ്ങളാണ് പരാമർശിക്കുക.

അധ്യായം 2

സഭാസമുദ്ധാരണദൗത്യം: ഒരവലോകനം

ആമുഖം

ഒന്നാം അധ്യായം വിശുദ്ധ ചാവറയുടെ വ്യക്തിത്വത്തിലേക്കുള്ള ഒരു എത്തിനോട്ടമായിരുന്നു. ഈ അധ്യായം കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൗത്യനിർവഹണത്തിന്റെ ഒരവലോകനമാണ്.

ചാവറയെപ്പറ്റിയുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പ്ലാൻ കുടുംബത്തിലും കളരിയിലും, നിഗൂഢമായിരുന്നുവെങ്കിലും, പത്താം വയസിൽ അത് തെളിയുവാൻ തുടങ്ങി. സെമിനാരി ജീവിതത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽത്തന്നെ, അത് വ്യക്തമായി. അവിടെവെച്ച് ആ വെല്ലുവിളിക്കുത്തരിക്കുവാനുള്ള ഒരുക്കങ്ങളും നടന്നു.

വൈദികനായ ഉടനെ ചാവറ പ്രവർത്തനനിരതനായി. കേരളസഭയെ, അതിന്റെ ദയനീയമായ വന്ധ്യതയിൽ നിന്നുദ്ധരിച്ച്, ഫലസമുദ്ധയാക്കുവാനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ അത്യധ്വാനങ്ങൾ, പ്രതികൂലങ്ങളെ യെല്ലാം അതിജീവിച്ച്, അവസാനം വിജയം വരിച്ചു.

ആ വിജയത്തിന്റെ ഒരു ട്രോഫിയുമായി അദ്ദേഹം അൾത്താരയിലേക്കുയർന്നപ്പോൾ കേരളസഭാ മാതാവിന്റെ ഹൃദയം കുളിർത്തു.

പ്രസ്തുത വിജയത്തിന്റെ രഹസ്യത്തിലേക്കുള്ള ഒരു എത്തിനോട്ടത്തോടുകൂടി - ഈ അവലോകനം സമാപിക്കുന്നു. വിശുദ്ധ ചാവറയുടെ ജീവിതത്തെ ആദ്യം സ്വാധീനിച്ചിരുന്ന ത്രിവിധ പാരമ്പര്യങ്ങളുടെ ഒരു ചെറുവിവരണം അനുബന്ധമായി ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. (അനുബന്ധം 4 കാണുക).

“ഇവൻ പ്രസംഗപീഠത്തിൽ കയറുമ്പോൾ, ഒരു സിംഹമായിരിക്കും” എന്ന് പള്ളിപ്പുറം സെമിനാരി റെക്ടർ പാലയ്ക്കൽ തോമാ മല്പാൻ തന്റെ ഒരു ശിഷ്യനെ സംബന്ധിച്ച് പലരോടും അഭിമാനപൂർവ്വം സംസാരിക്കുമായിരുന്നു. ആ ശിഷ്യനാണ് ഇന്ന് “അൾത്താരയിലെ ലില്ലി പുഷ്പം” എന്നറിയപ്പെടുന്ന വിശുദ്ധ ചാവറ. സ്നാപകയോഹനാ

ന്റെ പിതാവായ സക്കറിയാ തന്റെ പിഞ്ചുകുഞ്ഞിനെ-സ്നാപക യോഹന്നാനെ - സംബോധ ചെയ്തു പറഞ്ഞു: “കുഞ്ഞേ, നീ അത്യുന്നതന്റെ പ്രവാചകൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും” (ലൂക്ക 1:76). ആ പ്രവചനത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം യോഹന്നാന്റെ സ്വരം വനാന്തരങ്ങളിൽ മാറ്റൊലിക്കൊണ്ടപ്പോൾ, ഇസ്രായേൽ ജനത്തിന് അനുഭവവേദ്യമായി. പാലയ്ക്ക് മല്പാന്റെ പ്രവചനത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം ചാവറയുടെ സ്വരം കേരള ദേവാലയങ്ങളിൽ മുഴങ്ങിയപ്പോൾ കേരള സഭയ്ക്കും അനുഭവവേദ്യമായി.

1. ദൈവത്തിന്റെ നിഗൂഢതയിൽ

കുടുംബത്തിൽ

ചരിത്രം ആരംഭിക്കുന്നത് കേരളത്തിലെ കൈനകരിയിൽ, ചാവറ കുടുംബത്തിലാണ്. ആ കുടുംബനാഥനായ കുര്യാക്കോസിന്റെയും ഭാര്യ തോപ്പിൽ മറിയത്തിന്റെയും മകനായി, 1805 ഫെബ്രുവരി 10-ാം തീയതി, കഥാനായകൻ ഭൂജാതനായി. മാമ്മോദീസായിൽ കുര്യാക്കോസ് എന്ന പേരു നൽകപ്പെട്ടു. മുത്ത സഹോദരനോടും നാലു സഹോദരിമാരോടും കൂടെ കുര്യാക്കോസ് മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ ലാളനയിൽ ഒന്നിച്ചു വളർന്നു. അവർ പരസ്പരം വളർത്തി.

മൂലപ്പാലോടുകൂടി അമ്മയുടെ വചനാമൃതവും അതിലൂടെ ദൈവപുത്രത്വത്തിന്റെ ചൈതന്യവും പകർന്നെടുക്കുവാൻ കുര്യാക്കോസിനു സാധിച്ചു. തത്ഫലമായി അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ച ആഴമായ അനുഭവമാണ് ദൈവത്തോടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഭാഷണം വ്യക്തമാക്കുന്നത്: “അങ്ങയുടെ മകൻ എന്ന പാവന നാമത്തിന് ഞാൻ അർഹനല്ല. എങ്കിലും ‘അപ്പാ’ എന്നല്ലാതെ അങ്ങയെ വിളിക്കാൻ എന്റെ ഹൃദയം അനുവദിക്കുന്നില്ല” (ധ്യാനസല്ലാപം p. 17).

തന്റെ വത്സല ജനനിയുടെ പരിശീലന വൈഭവത്തെ വാർദ്ധക്യദശയിൽ, ദൈവത്തോടുള്ള സംഭാഷണമധ്യേ, ചാവറ അനുസ്മരിക്കുന്നു:

“അന്നവൾക്കു നീ നൽകിയ സ്നേഹത്താൽ,
 അമൃതപാനംതന്നു വളർത്തുമ്പോൾ,
 അതിനോടു കലർത്തി ജപങ്ങളും,
 അപ്പോൾത്തന്നെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചു തന്നവൾ” (ആത്മാനുതാപം 2/46).

കളരിയിൽ

അഞ്ചാം വയസിൽ, അക്കാലത്തെ നടപ്പനുസരിച്ച്, കുര്യാക്കോസ് ആശാന്റെ കളരിയിൽ പഠനമാരംഭിച്ചു. അമ്മയുടെ അധരങ്ങളിൽനിന്ന് ശ്രവിച്ച ദിവ്യമായ ആഭിജാത്യത്തിന്റെ ഭാഷയല്ല വിജാതീയനായ ഗുരുവിന്റെ അധരങ്ങളിൽനിന്ന് അവൻ ശ്രവിച്ചത്. തന്റെ സതീർത്ഥ്യരായിരുന്ന വിജാതീയ ബാലികാബാലന്മാരുടെ സംസാരവും ചാപല്യങ്ങളും തന്റെ കുടുംബാന്തരീക്ഷത്തിലെ ക്രിസ്തീയ ആഭിജാത്യത്തിന് അനുയോജ്യമല്ലായിരുന്നു; ഈ അനുഭവങ്ങളെല്ലാം സമാഹരിക്കുന്ന ചാവറയുടെ ഈരടിയാണ് താഴെ കാണുന്നത്:

“കൺതുറക്കുന്ന കാഴ്ചയും കേൾവിയും
കാണുന്നതൊക്കെ കൻമഷസാധന” (ആത്മാനുതാപം 4/106).

ഈ കളരിയനുഭവമായിരിക്കണം വളരുന്ന തലമുറയുടെ പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം ക്രിസ്തീയാന്തരീക്ഷത്തിൽ നടക്കാൻ ക്രമീകരണം ഉണ്ടായേതീരു എന്ന നിഗമനത്തിലേക്ക് ചാവറയെ നയിച്ചത്. സീറോ മലബാർ സഭയുടെ നേതൃത്വദൗത്യം തനിക്കേൽപ്പിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, ഓരോ ഇടവകയോടനുബന്ധിച്ചും പള്ളിക്കൂടം സ്ഥാപിച്ചുകൊള്ളണം എന്ന ഉറച്ച നിലപാട് അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചതിന്റെ രഹസ്യം ഇതായിരിക്കണം.

വിശുദ്ധ കൊച്ചുത്രേസ്യയ്ക്ക് ഇത്തരം ഒരു പാഠം ചെറുപ്പത്തിലേ പഠിക്കുവാൻ സാധിച്ചുവെന്ന് പുണ്യവതി രേഖപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്:

“കർത്താവെനിക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ വച്ച് ഏറ്റവും വലുത്, എനിയ്ക്ക് നാലു വയസ്സുള്ളപ്പോൾ, അവിടന്നു നൽകിയതാണ്. അന്ന്, ലോകത്തിന്റെ പൊള്ളത്തരം അവിടന്ന് എന്നെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചു.” സ്കൂളിലെ സതീർത്ഥ്യരിൽനിന്നുണ്ടായ ഒരനുഭവത്തിൽ നിന്ന് പുണ്യവതി പഠിച്ചപാഠത്തെപ്പറ്റിയാണ് സൂചന. പിന്നീട് സന്യാസഭവനത്തിൽ വച്ച് അത്തരമൊരനുഭവമുണ്ടായപ്പോൾ (സ്വയംകൃത ചരിത്രത്തിൽ അത് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്) അക്ഷോഭ്യയായി അത് സ്വീകരിക്കുന്നതിന് നാലുവയസിൽത്തന്നെ പഠിച്ച ആ പാഠം അവളെ സഹായിച്ചു.

ബാല്യത്തിലേ അനുഭവത്തിൽ നിന്ന് എന്നേയ്ക്കുമുള്ള പാഠം പഠിച്ച രണ്ടു ബുദ്ധിജീവികൾ!

2. തെളിവായ പ്രകാശം

സെമിനാരിയിൽ

പത്താം വയസിൽ സെമിനാരിയിൽ തന്റെ വൈദിക വിളിയെപ്പറ്റി ചാവറ ബോധവാനായി. അന്ന്, പള്ളിപ്പുറം സെമിനാരി റെക്ടറായിരുന്ന പാലയ്ക്കൽ തോമാ മല്പാനായിരുന്നു ആ സദ്വാർത്തയുടെ ദൗത്യവാഹകൻ. ദൈവഹിതത്തിന് നന്ദിപൂർവ്വം ചാവറ തല കുനിച്ചു. സെമിനാരി പ്രവേശനത്തിന് ഒരുക്കമായി കുറെ ദിവസങ്ങൾ ചേന്നങ്കരി വി. യൗസേപ്പിന്റെ ദേവാലയത്തിൽ വികാരിയച്ചന്റെ സംരക്ഷണയിൽ ജീവിക്കുക എന്ന നിർദ്ദേശവും ചാവറ സസന്തോഷം സ്വീകരിച്ചു. അതു സംബന്ധിച്ച് പിന്നീട് അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ എഴുതി: “തന്റെ പുത്രന്റെ വളർത്തു പിതാവായ (“കൈത്താതനായ”) വിശുദ്ധ യൗസേപ്പിന്റെ (“മാർജുസ്സേയുടെ”) ദേവാലയത്തിൽ കോവിലിൽ പരിപോഷിതനാകുവാനുള്ള (മേയുവാനുള്ള) അനുഗ്രഹം അവിടന്ന് എനിക്ക് നല്കി.”

“നിൻപുത്രന്റെ കൈത്താതനാം മാർജുസ്സേയുടെ തന്റെ നാമധേയത്തിൽ കോവിലാം എന്റെ മേയവിൻ സ്ഥലത്തിൽ ചേർത്തുനി” (ആത്മാനുതാപം 5/132).

അന്നത്തെ കേരളസഭാ ചരിത്രം

സെമിനാരിയിൽ ചേർന്നതിനുശേഷം തന്റെ അഭിവന്ദ്യ ഗുരുവിന്റെ അധരങ്ങളിൽ നിന്ന് ചാവറയ്ക്ക് ലഭിച്ചതും ചാവറ തന്നെ കണ്ടു മനസ്സിലാക്കിയതും അന്നത്തെ കേരളസഭയുടെ ദയനീയരൂപമാണ്. പത്തൊമ്പത് നൂറ്റാണ്ടു പിന്നിട്ടിട്ടും, കേവലം വന്ധ്യയായി കഴിഞ്ഞിരുന്ന കേരള സഭ വികസിതമായ സഭയുടെ ലക്ഷണങ്ങളൊന്നും അവളിൽ കാണുന്നില്ല. വൈദികർക്കുപോലും ഒരു സന്യാസഭവനമില്ല. മിക്കവരും വടക്കു നോക്കിക്കളപ്പോലെ, ബാബേലിൽ നിന്ന് സുറിയാനി മെത്രാൻമാരെ നോക്കിപ്പാർത്തുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. മിശിഹായുടെ രക്തത്താൽ രക്ഷിക്കപ്പെട്ട അജഗണം, തീക്ഷ്ണതാരഹിതരായി, അനിശ്ചിതാവസ്ഥയിൽ കഴിഞ്ഞു കൂടുന്നു. സമുദായത്തെ സമൂലം തളർത്തുന്ന ചരിത്രപ്രവണതകളുടെ ഒരു കേളീരംഗം!

തൻമൂലം, തിരുസഭയിൽ നിന്നയക്കപ്പെട്ട അംഗീകൃതരായ മെത്രാൻമാരെ, വൈദികരും ജനങ്ങളും സംശയദൃഷ്ട്യോ വീക്ഷിക്കുന്നു. നിർബന്ധത്താൽ മാത്രം അവരെ അനുസരിക്കുന്നു. സജീവ വിശ്വാസം ഒരിടത്തും ദൃശ്യമല്ല. അധികാരികളോടു ആത്മാർത്ഥ സ്നേഹമില്ല.

അതുകൊണ്ട് അവരുടെ അധാനമെല്ലാം വളക്കൂറില്ലാത്ത തരിശുനിലത്തെ വണ്ണം, ഫലശൂന്യമായിത്തീരുന്നു. കിസ്തുശിഷ്യന്മാരുടെ തിരുത്തലിന് ഉൽഭവമാകുന്ന സൂക്യതജീവിതത്തിന് സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠ ലഭിക്കാത്ത ഒരു പാഴ്നിലം! വളരെ താമസിച്ച് മാത്രം വിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലും, ചില ദീപുകളിൽപ്പോലും, പണ്യാത്മാക്കൾ പെരുകിവരുന്നു. പത്തൊമ്പതു നൂറ്റാണ്ടു പിന്നിട്ടിട്ടും, കേരളസഭയ്ക്കു ഒരു പുണ്യാത്മാക്കളോ പുണ്യാത്മാക്കളുടെയോ മാതാവകുമാനുള്ള ഭാഗ്യം ലഭിച്ചിട്ടില്ല. (നാളാഗമം pp.1, 173-176).

ഇതായിരുന്നു ചാവറ കണ്ട കേരളസഭയുടെ ഏകദേശരൂപം! മധ്യശതകത്തിൽ, അസീസിയയിലെ വിശുദ്ധ ഫ്രാൻസിസ് കണ്ട ആഗോളസഭയുടെയും പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ, ഫ്രാൻസിൽ, ചാവറയുടെ സമകാലീനനായിരുന്ന വിശുദ്ധ ജോൺ വിയാനി കണ്ട ആർസ് ഇടവകയുടെയും ദാരുണതയെ അതിശയിക്കുന്ന ദുർഭഗത!

ആഹ്വാനവും സ്വയം സമർപ്പണവും

മുകളിൽപ്പറഞ്ഞ വിശുദ്ധരെപ്പോലെ, തന്റെ മുമ്പിൽ ഉയർന്നുനില്ക്കുന്ന ഒരു വെല്ലുവിളിയായി കേരളസഭാചിത്രം ചാവറയ്ക്കു ദൃശ്യമായി. അതിനുള്ളിൽ തന്നെ ക്ഷണിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ നാമത്തിൽ അതിനായി തുനിഞ്ഞിറങ്ങി.

ആർസിലെ ദേവാലയത്തിൽ യുവവൈദികനായിരുന്ന ജോൺ വിയാനി, ദിവ്യകാര്യ സന്നിധിയിൽ, മനോവ്യഥയോടെ പ്രാർത്ഥിച്ചു: കർത്താവേ, ഈ ജനത്തെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തണമേ; അതിനായി ഞാൻ എന്തും ചെയ്തുകൊള്ളാം. ഇതിൽ നിന്ന് ഒട്ടും വ്യത്യസ്തമല്ലായിരുന്നു ചാവറയുടെ പ്രാർത്ഥന. അതിന്റെ സംക്ഷേപമാണ് രാജാക്കൻമാരുടെ രാജാവിനോട് (“കേസരീരാജനോട്”) അവിടുത്തെ സത്യമതം (“സുമതം”) കേരളം ആസകലം ദർശിക്കുവാൻ ഇടവരുത്തണം (“കാണാകേണം”) എന്ന അഭ്യർത്ഥനയിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നത്:

“കേസരീ രാജൻ നീ, നിന്നുടെ സുമതം

കേരളമൊക്കെയും കാണാകേണം” (ആത്മാനുതാപം 21/25-26).

ഇളകി വീഴാനായ ആഗോളസഭയെ സുവിശേഷ ദാരിദ്ര്യമാകുന്ന അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആഴമായി ഉറപ്പിക്കുവാനുള്ള ദൗത്യവുമായി വിശുദ്ധ ഫ്രാൻസിസ് അസ്സീസി രംഗപ്രവേശം ചെയ്തു. അതേസമയം അതേ

ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ ഇറങ്ങിപ്പുറപ്പെട്ടവരാണ് വാൾദ്രെസും കൂട്ടരും. ഇവർ തിരഞ്ഞെടുത്ത വൈദിക വിദ്വേഷത്തിന്റെയും അധികാര വിമർശനത്തിന്റെയും സമരായുധങ്ങൾ ഫ്രാൻസിസിനു സ്വീകാര്യമായിരുന്നില്ല. ദാരിദ്ര്യ ജീവിതത്തിന്റെ സജീവമാതൃകയോടൊപ്പം, അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചത് വൈദിക ബഹുമാനത്തിന്റെയും അധികാര വിധേയത്വത്തിന്റെയും മാർഗമായിരുന്നല്ലോ.

ഇതേ മാർഗമാണ് കേരളസഭയെ വന്ധ്യതയിൽനിന്നുദ്ധരിച്ച് ഫലസമൃദ്ധയാക്കുക എന്ന തന്റെ ദൗത്യനിർവഹണത്തിനായി ചാവറയും ബോധപൂർവ്വം തിരഞ്ഞെടുത്തത്. മുകളിൽക്കാണിച്ച പ്രാർഥനാചൈതന്യത്തോടുകൂടി, ദൈവപരിപാലനാവൈഭവത്തിൽ കണ്ണടച്ചു വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് വൈദിക ബഹുമാനത്തിന്റെയും അധികാരവിധേയത്വത്തിന്റെയും മാർഗം - ആ വീതികുറഞ്ഞ വഴി - അഗ്നിപാഥമായി മാറിയാലും, അതിലേ മാത്രമേ ചരിക്കൂ എന്ന ദൃഢനിശ്ചയത്തോടെയാണ് ചാവറയും രംഗത്തിറങ്ങിയത്.

അണിയറയിലെ ഒരുക്കം

അതിനുള്ള തയ്യാറെടുക്കലായിരുന്നു ചാവറയുടെ സെമിനാരി ജീവിതം. തന്റെ ഗുരുവായ പാലയ്ക്കൽ മല്പാനെപ്പോലെ ദൈവാരൂപിയാൽ നിറഞ്ഞവനും പണ്ഡിതനുമായ ഒരു വൈദികനാകുവാനുള്ള ചാവറയുടെ ആത്മാർത്ഥമായ പരിശ്രമത്തെ “കേസരിരാജൻ” കനിഞ്ഞ് ആശീർവ്വദിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു.

സെമിനാരി ജീവിതത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടത്തിൽത്തന്നെ വൈകാരികവും മാനസികവും ആദ്ധ്യാത്മികവുമായ പകുതയ്ക്ക് സാക്ഷ്യം നൽകിയ ജീവിതത്തെപ്പറ്റി, ചാവറയുടെ ആദ്യത്തെ ജീവചരിത്രകാരനായ ലെയോപ്പോൾദ് മിഷനറിയുടെ പ്രസ്താവന മാത്രം ഇവിടെയും ഉദ്ധരിക്കട്ടെ: “ഇപ്പോഴും ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന അയാളുടെ സെമിനാരിക്കൂട്ടരായ കത്തനാർച്ചന്മാർ സാക്ഷിക്കുംവണ്ണം കൊച്ചു കുര്യാക്കോസ് ദൈവ ഉൗഴിയത്തിന്റെ ലാക്കല്ലാതെ മറ്റൊരു വിചാരവും കൂടാതെ പഠിത്തത്തിലും ദൈവ പേടിയിലും വിശേഷതാല്പര്യമുള്ളവനായിരുന്നു.”

ആദ്ധ്യാത്മികതയിൽ അതികായൻ

1818-ൽ 13 വയസ്സുമാത്രം പ്രായമുള്ളപ്പോഴാണ് ചാവറ ആസ്തപ്പാടുപട്ടം സ്വീകരിക്കുന്നത്. അന്നുതന്നെ സ്വജനങ്ങളാൽ തിരസ്കൃതനായ

ദിവ്യഗുരുവിന്റെ അനുഭവം ആ യുവശിഷ്യനു ലഭിച്ചു. അക്കാലത്തെ നടപ്പനുസരിച്ച് സ്വന്തം ഇടവകയായ ചേന്നംകരി പള്ളിയിൽ ആഘോഷമായ സ്വീകരണത്തിനെത്തിയ ശമ്മാശ്ശനെ സ്വീകരിക്കുവാൻ ഇടവകക്കാരും വികാരിയും ഏതോ കാരണത്താൽ സൗമനസ്യം കാണിച്ചില്ല. തിരസ്കൃതനായ കഥാനായകൻ തിരിച്ചുപോയി. ആ പ്രതിസന്ധിയിൽ ആലപ്പുഴ ഇടവകക്കാർ ശമ്മാശ്ശന് സ്വീകരണം നൽകാൻ സസ്നേഹം മുന്നോട്ടുവന്നു. അതിനുശേഷം അന്നുതന്നെ അരുപിയിൽ പകുത പ്രാപിച്ച അതികായനെപ്പോലെ ചാവറ ഏവരെയും വിസ്മയിപ്പിക്കുമാറ്, തനിക്ക് സ്വീകരണം നിഷേധിച്ച ഇടവകപ്പള്ളിയിൽച്ചെന്ന്, വികാരിയച്ചന്റെ അതിഥിയായി താമസിച്ചു.

ശത്രുതയുടെ മുമ്പിലെ സൗമനസ്യം! ക്രിസ്തീയ ധർമ്മികതയുടെ സമുന്നതസാക്ഷ്യം! ഇത്ര ചെറുപ്പത്തിലെ, ഇത്തരം പാഠങ്ങൾ ജീവിതബന്ധിയാക്കാൻ സാധിക്കുന്ന “നല്ല ബുദ്ധിയെ” മാർ ജെയിംസ് കാളാശ്ശേരി പരേതനായ ചങ്ങനാശ്ശേരി മെത്രാൻ-വിശുദ്ധരുടെ അടയാളമായിക്കണ്ടിരുന്നു. വിശുദ്ധ അൽഫോൻസാ, ഒരു അർത്ഥിനിയായിരുന്നപ്പോൾ, ഇത്തരം “നല്ല ബുദ്ധി” പ്രദർശിപ്പിച്ചത് അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ട്, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “ആ കുട്ടി ഒരു പുണ്യവതിയാകുമെന്ന്, അന്നേ ഞാൻ കരുതിയിരുന്നു” എന്ന്. വാസ്തവത്തിൽ “നല്ല ബുദ്ധി”യുടെ ഉടമകളായ ഈ രണ്ടു കുട്ടികളാണ് കേരള സഭയിൽ നിന്ന്, ആദ്യത്തെ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവരായിത്തീരാനിരുന്നതും.

ചാവറയുടെ “നല്ല ബുദ്ധി”യുടെ വേറൊരു സാക്ഷ്യമാണ് മറ്റൊരു പ്രതിസന്ധി കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിൽ പ്രകടമായത്. വെറും പതിമൂന്നുകാരനായ ശെമ്മാശന്റെ അപ്പനും അമ്മയും ഏക സഹോദരനും അകാലമരണം പ്രാപിച്ച പ്രതിസന്ധി! ആത്മവ്യഥയിൽ ആണ്ടുപോയ ചാവറ, സമചിത്തത ഒട്ടും വെടിയാതെ, ദൈവപരിപാലനയുടെ ക്രമീകരണത്തെ സമാശ്ലേഷിക്കുക മാത്രമല്ല, താൻ ചെയ്യേണ്ടതെന്ന് അസന്ദിഗ്ദ്ധമായി അറിയാവുന്ന ഒരു ദൈവികമനുഷ്യനെപ്പോലെ പ്രവർത്തിച്ചു. കുമ്പസയാൻ പോകുന്ന കുടുംബത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുചെന്ന്, കാര്യമന്വേഷിക്കുക എന്ന ആഹ്വാനത്തോടെ, അകത്തുനിന്നും പുറത്തുനിന്നും ഉണ്ടായ സമ്മർദ്ദങ്ങളെല്ലാം, ബോധപൂർവ്വം ചെറുത്തുനിന്ന്, വൈദികനാകുവാനുള്ള ദൈവഹ്വാനത്തിന് ചാവറ ആദ്യന്തം മുൻഗണന നല്കി. ആ മനോഹരതം പ്രകടമാകുന്ന ചാവറ സൂക്തമാണിത്.

“ഏകേശനാമനെ, നിന്നുടെ ദാസൻമേ
യേകദാ നിന്നെ ഞാൻ കാണാകേണം.”

(സകലത്തിന്റെയും നാമനായ ദൈവമേ, ഇതാ ഞാൻ, അങ്ങയുടെ
ദാസൻ! അങ്ങയെ മാത്രം ഞാൻ കാണാൻ ഇടയാകണം).

നിത്യപുരോഹിതനോട് ആനുരൂപ്യം

ക്രിസ്തീയ ധാർമ്മികതയുടെ സമുന്നത പാഠങ്ങൾ ഇത്രവേഗം സ്വായ
ത്തമാക്കിയ യുവശിഷ്യന്റെ “നല്ല ബുദ്ധിയെ” ശ്ലാഘിച്ചുകൊണ്ടായി
രിക്കാം ദിവ്യഗുരു സഹനത്തിലും തന്റെ ആനുരൂപ്യം കാലേകൂട്ടി അദ്ദേ
ഹത്തിനു നൽകുവാൻ തിരുമനസായത്. സെമിനാരിയിൽ വച്ചുതന്നെ,
ഒരിക്കലും മാരാത്ത ഒരു വാതപ്പനി അരോഗദ്യവ്യഗ്രനായിരുന്ന
ചാവറയെ ബാധിച്ചു. കഫം വർദ്ധിച്ചു, ഒരുവിധ തളർവാദമായി അത്
വളർന്നു. തന്നിമിത്തം, ഞരമ്പുകളും മാംസപേശികളും പലപ്പോഴും
വലിച്ചു കോച്ചുകയും, ദുഃസഹനമായ വേദനയനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തി
രുന്നു. “പലപ്പോഴും കാല് വലിച്ചും ഏന്തിയുമാണ് അദ്ദേഹം നടന്നി
രുന്നത്” എന്ന് സമകാലീനനായിരുന്ന മഞ്ഞുമേൽ ജൂവീസച്ചനും,
“കഠിനരോഗത്തെ വിശേഷക്ഷമയോടെ സഹിച്ചു” എന്ന് മർസലീനൂസ്
മിഷനറിയും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്: “ബലികളും കാഴ്ചകളും അങ്ങ്
ആഗ്രഹിച്ചില്ല. എന്നാൽ എനിക്കൊരു ശരീരം തയ്യാറാക്കി. ദൈവമേ
അങ്ങയുടെ അഭീഷ്ടം നിറവേറ്റാൻ ഞാനിതാ വന്നിരിക്കുന്നു” എന്നു
പറഞ്ഞു നിത്യപുരോഹിതന്റെ ആനുരൂപ്യത്തിൽ വളരുന്ന അരുമശി
ഷ്യൻ (Heb 10:57). കർത്താവിന്റെ സഹനം സ്വശരീരത്തിൽ വഹിക്കു
വാൻ സാധിച്ചതിൽ വിശുദ്ധ പൗലോസ് അഭിമാനിച്ചു. അതേ അനു
ഗ്രഹം സിദ്ധിച്ചവരായിരുന്നുവല്ലോ അസ്സീസിലെ ഫ്രാൻസിസ്,
വിശുദ്ധ ജെമ്മാ ഗൽഗാനി, Padre Pio മുതലായവർ. അതേ ചൈതന്യത്തിൽ
ചാവറയും തന്റെ ആജീവനാന്ത സഹനം സ്വശരീരത്തിൽ വഹിച്ചു.

പരോന്മുഖത

പ്രസന്നവദനനായി ഏതു സേവനവും ഏറ്റെടുത്തിരുന്ന തന്റെ
ശിഷ്യനെ, പരോന്മുഖതയിൽ വളർത്തുവാൻ പാലയ്ക്കൽ മല്പാൻ
ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. പഠനത്തിൽ മാന്ദ്യമുള്ള സതീർത്ഥ്യരെ സഹായിക്കു
ക, ഗുരു സ്ഥലത്തില്ലാത്തപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം
സെമിനാരിയുടെ നേതൃത്വം വഹിക്കുക എന്നിവ ചാവറയുടെ സാധാ
രണ പരിപാടിയായിരുന്നു. കേരളസഭയിലെ സീറോമലബാർ വൈദി

കർ പ്രാർത്ഥനാനിരതരാകുന്നതിന് കയ്യിലൊതുങ്ങുന്ന ഒരു കനോന നമസ്കാരപ്പുസ്തകം അവർക്കായി ഒരുക്കുക അന്നത്തെ ഒരാവശ്യമായിരുന്നു. പല പുസ്തകങ്ങളിലായി കിടന്നിരുന്ന ഭാഗങ്ങൾ ഒന്നിച്ചുചേർത്ത്, ഒരു കയ്യെഴുത്തുഗ്രന്ഥം, ഗുരുവിന്റെ നിർദ്ദേശത്തോടെ, സെമിനാരിയിൽ വെച്ചുതന്നെ ചാവറ ഒരുക്കിവെച്ചു.

3. പ്രവർത്തനരംഗത്തേക്ക്

വൈദികൻ, പ്രവർത്തനനിരതൻ

ക്രിസ്തുവിന്റെ ധർമ്മീകതയിലും അവിടത്തോടുള്ള സാരുപ്യത്തിലും വളർച്ച പ്രാപിച്ച്, സേവനതല്പരതയ്ക്കും നേതൃത്വപാടവത്തിനും സാക്ഷ്യം നൽകി. കേരളസഭയെ പ്രതിസന്ധിയിൽ നിന്നുദ്ധരിക്കാനായി, പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വം അണിഞ്ഞൊരുങ്ങിയ ചാവറ, 24-ാം വയസ്സിൽ ശുശ്രൂഷാപരോഹിത്യപദവിയിലേക്ക് ഉയർത്തപ്പെട്ടു (1829-ൽ).

ആദ്യമായി, ചാവറ ധ്യാനം പ്രസംഗിച്ചത് പുളിംകുന്നിലാണ്. വിശ്വാസപ്രകാശനത്തിനും, അരുപിയുടെ ദാനങ്ങൾക്കും, ദൈവസ്നേഹത്തിലുള്ള വളർച്ചയ്ക്കുമായി ദാഹിച്ചിരുന്ന നല്ല നിലത്താണ് അദ്ദേഹം വിതറിയ ദൈവവചനം ചെന്നുവീണത്. അദ്ദേഹത്തെ ശ്രവിക്കുന്നതിന് ദൈവജനം ആവേശംപൂണ്ടു. കേരളത്തിലെ മിക്ക ദേവാലയങ്ങളിലും ആ “സിംഹത്തിന്റെ ഗർജ്ജനം മാറ്റൊലിക്കൊണ്ടു.”

വന്ധ്യയായ കേരളസഭയുടെ ദുർഭഗതയുടെ കാരണം പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് നേതൃത്വം നൽകാൻ തക്ക ദൈവവചനപ്രഘോഷകരുടെയും അതിനു സഹായകമായ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും അഭാവമാണെന്ന് മനസിലാക്കുവാൻ ചാവറയ്ക്ക് താമസം വേണ്ടി വന്നില്ല. ദൈവത്തോടു കൂവാൻ ദാഹിക്കുന്ന കേരള ജനതയ്ക്ക്, പ്രാർത്ഥനയിൽ ദൈവത്തെ ദർശിക്കാൻ സഹായകമായ ദർശനഭവനങ്ങൾ, പ്രാർഥിക്കുന്ന കുടുംബങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകാൻ ഉത്തമ വൈദികരെ വാർത്തെടുക്കുന്ന സെമിനാരികൾ, പ്രാർത്ഥന പുസ്തകങ്ങളും മറ്റു സൽഗ്രന്ഥങ്ങളും പ്രചരിപ്പിക്കുന്ന മുദ്രണാലയങ്ങൾ, കത്തോലിക്കാ അന്തരീക്ഷം പുലർത്തുന്ന പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ ഇവയെല്ലാം അതിവേഗം സംലഭ്യമായേ തീരൂ. ഇതാ പള്ളിപ്പുറം സെമിനാരിയിൽ അണിഞ്ഞൊരുങ്ങിയ നേതൃത്വത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നിരന്നെത്തിയ കർമ്മപരിപാടികൾ!

ദർശനഭവനനിർമ്മാണം

കേരളസഭയിൽ നിന്നുതന്നെ സന്യാസികളുണ്ടാകുന്നതിനുള്ള

സാധ്യത പാലക്കൽ, പോരൂക്കര മല്പാന്മാരുടെ പരിശ്രമഫലമായി തെളിഞ്ഞുവന്ന അവസരത്തിലാണ് ചാവറ ഗുരുപ്പട്ടം സ്വീകരിച്ചത്. പാലയ്ക്കലും പോരൂക്കരയും ഈ സംരംഭത്തിന്റെ വിജയത്തിനുള്ള നെടുംതൂണായി കണ്ടുവെച്ചിരുന്നത് നവാഭിഷിക്തനെ ആയിരുന്നു. ഒരു പുണ്യവാന്റെയോ പുണ്യവതിയുടെയോ മാതാവ്കാൻ സാധിക്കാത്ത ഹതഭാഗ്യയായ കേരളസഭയുടെ ഹൃദയം കുളിർപ്പിക്കുമാറ് വിശുദ്ധിയുടെ കൂസുമങ്ങൾ വിടരുന്ന ദർശനഭവനങ്ങളുടെ ആവിർഭാവത്തിനായിട്ടാണ് ചാവറ തന്റെ നവപൂജതന്നെ നിയോഗിച്ചത്. ആ നിയോഗത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണത്തിനുള്ള വില ചാവറയുടെ തന്നെ അഗ്നി പരീക്ഷണങ്ങളുടെ നീണ്ട പരമ്പരയായിരുന്നുവെന്ന് അനന്തരസംഭവങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കി.

മാനാനന്ത് സന്യാസഭവനനിർമ്മാണത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം പാലക്കലും പോരൂക്കരയും ചാവറയെ ഏൽപ്പിച്ചു. പോരൂക്കര പണപ്പിരിവുകാര്യത്തിൽ വ്യാപൃതനായി; പാലക്കൽ പള്ളിപ്പുറത്തെ സെമിനാരിക്കാര്യത്തിലും.

സ്തമ്പിലീനി മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ (സന്യാസഭവനം ആരംഭിക്കാൻ അനുവാദം നല്കിയതും, 1831 മേയ് 11-ാം തീയതി അതിന്റെ ശിലാസ്ഥാപനകർമ്മത്തിൽ സന്നിഹിതനായിരുന്നതും ഇദ്ദേഹമാണ്.) സംരക്ഷണയിൽ ആശ്രമസംരംഭം ഊർജ്ജിതമായി പുരോഗമിച്ചുവെങ്കിലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായി വന്ന ഫ്രാൻസിസ് സേവ്യർ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ നയം ഒരു പ്രതിസന്ധിയ്ക്ക് കളമൊരുക്കി.

ചാവറയെ പള്ളിപ്പുറം വികാരിയായി നിയമിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു കല്പന പൊടുന്നനവേ, പിതാവു പുറപ്പെടുവിച്ചു. പരിതസ്ഥിതി, ആയിരിക്കുന്ന വിധം പിതാവിനെ ധരിപ്പിക്കുവാൻ ചാവറ അദ്ദേഹത്തെ സമീപിച്ചു. “കല്പന അനുസരിക്കണം” എന്നതായിരുന്നു കർശനമായ പ്രത്യുത്തരം. “കാര്യത്തിന്റെ ഗൗരവം പിതാവിനെ ഒന്നുകൂടി ഗ്രഹിപ്പിക്കുക” എന്ന ആന്തരികസ്വരം, അസ്ഥികൾക്കുള്ളിൽ തിളയ്ക്കുന്ന മജ്ജപോലെ, ചാവറയെ നിർബന്ധിച്ചു. തദനുസരണം, ആവലാതിയുമായി കഥാനായകൻ പിതാവിനെ ഒന്നുകൂടി സമീപിച്ചു. അപ്പോൾ, പിതാവ് ഗൗരവഭാവത്തിൽ, ചാവറയുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു ചോദിച്ചു: “തന്റെ തന്നിഷ്ടം പോലെ നടക്കണം. മേൽപ്പട്ടക്കാരുടെ ചൊൽവിളി പഠിച്ചിട്ടില്ലയോ?” ഈ താക്കീതം സ്വീകരിച്ച്, വെന്തുനീറുന്ന ഹൃദയത്തോടെ കൊച്ചച്ചൻ പള്ളിപ്പുറത്തു ചെന്ന് വികാരി ജോലി ഏറ്റെടുത്തു.

തുടർന്നുള്ള കല്പന പോരുകയുള്ളതായിരുന്നു: കൊല്ലം രൂപതയിൽപ്പെട്ട കായംകുളം പിള്ളത്തോപ്പ് എന്നീ ഇടവകകളുടെ വികാരിയായി ഉടൻ സ്ഥലം വിട്ടുകൊള്ളണമെന്നായിരുന്നു അതിന്റെ സാരം. അങ്ങനെ പോരുകയായും മാനാനം വിടേണ്ടി വന്നു. ആശ്രമപ്പണി പ്രതിസന്ധിയിലായി എന്നു സാരം.

ഈ പ്രതിസന്ധിയിൽ ഒരു അനുകൂല സാഹചര്യം സംജാതമായി. അക്കാലത്ത് പള്ളിപ്പുറം പള്ളിയിൽ പാലക്കൽ വർക്കി എന്ന യുവ വൈദികൻ താമസാർത്ഥം വന്നെത്തി. അദ്ദേഹത്തെ തല്ക്കാലം പള്ളിക്കാര്യങ്ങൾ നടത്താൻ ചുമതലപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട്, ചാവറ പലപ്പോഴും മാനാനത്തു താമസിച്ച് പണിക്ക് നേതൃത്വം നല്കാൻ തുടങ്ങി. പക്ഷേ അതുതന്നെ രൂക്ഷമായ മറ്റൊരു പ്രതിസന്ധിയിലേക്ക് വഴി തെളിച്ചു.

ചാവറയുടെ അസാന്നിധ്യത്തിൽ പള്ളിപ്പുറത്ത് എന്തോ ക്രമക്കേട് കാണിച്ച ഒരു ഇടവകക്കാരനെ ചാർജ്ജ് വഹിച്ചിരുന്ന വർക്കിയച്ചൻ വടികൊണ്ടു അടിക്കുവാൻ ഇടയായി. അപമാനിതനായ ഇടവകക്കാരൻ ക്ഷോഭിച്ച് പിതാവിന്റെ പക്കൽ സങ്കടം ബോധിപ്പിച്ചു. ഫലം ചാവറയ്ക്കുള്ള ഒരു വിലക്കും, വഴക്ക് തീർക്കാനുള്ള കല്പനയുമായിരുന്നു. പള്ളിപ്പുറം പള്ളിവിട്ട് എട്ടുദിവസത്തിൽ കൂടുതൽ മരണാരിടത്തും താമസിച്ചുകൂടാ എന്നതായിരുന്നു വിലക്ക്. കല്പനകൊണ്ടുവന്ന ദൂതൻ പള്ളിപ്പുറത്തെത്തിയപ്പോൾ, ചാവറ അവിടെയില്ലായിരുന്നു. പ്രത്യുത മാനാനത്തായിരുന്നുവെന്ന വസ്തുതയും സാഹചര്യത്തിന്റെ ഗൗരവം വർദ്ധിപ്പിച്ചു.

പരാതിക്കാരനെ രമ്യതപ്പെടുത്തിയതിനുശേഷം ആശ്രമപണിക്കാര്യം പിതാവിനെ നേരിട്ടു ധരിപ്പിച്ച് കേരള സഭാ വളർച്ചയ്ക്ക് അവശ്യാവശ്യമായ തന്റെ ദൗത്യനിർവ്വഹണത്തിനു അനുകൂലമായ ഉത്തരവുണ്ടാകണമേ എന്നപേക്ഷിക്കുവാനായി ചാവറ പിതൃസന്നിധിയിലെത്തി. വർക്കിയച്ചന്റെ പ്രശ്നം സമാധാനത്തിലായ സ്ഥിതിയ്ക്ക് അദ്ദേഹത്തെ പള്ളിപ്പുറം വികാരിയാക്കി, തന്നെ ആശ്രമപ്പണിക്കായി മാനാനത്തേയ്ക്ക് വിടുക എന്നതായിരുന്നു ചാവറയുടെ വിനീതമായ നിർദ്ദേശം. ഈ “പൈതങ്ങൾക്കടുത്ത സിദ്ധാന്തത്തിന്” (ചാവറയുടെ തന്നെ ശൈലിയാണിത്) കിട്ടിയ ഉത്തരവും “താൻ പോകുക” എന്നതായിരുന്നു. കദനഭാരത്തോടെ ചാവറ വിനയാന്വിതനായി, കുറെ നേരം കൂടി അവിടെനിന്നും ഈ വിനയാന്വിതമായ നിർബന്ധത്തിൽ എന്തോ

ദിവ്യത്വം ദർശിച്ചതുകൊണ്ടായിരിക്കണം കുറച്ചുകൂടി മയത്തോടെ പള്ളിപ്പുറത്തുപോയി വർത്തിച്ചതെന്ന് തന്റെ പക്കലേയ്ക്ക് അയക്കുക എന്ന് പിതാവിൽ നിന്ന് ഉത്തരവുണ്ടായത്. എന്നിട്ടും കഥാപുരുഷൻ ആന്തരിക സ്വരത്തിന്റെ നിർബന്ധത്താൽ “പൈതങ്ങൾക്കടുത്ത സിദ്ധാന്തത്തോടെ” തന്റെ മുൻ നിർദ്ദേശം ആവർത്തിച്ചു. അതിൽ കോപിഷ്ഠനായ പിതാവ് ഇരുന്ന കസേരയോടുകൂടി തിരിഞ്ഞ് ചാവറയെ ഗൗരവപൂർവ്വം നോക്കി. പക്ഷെ ചാവറയുടെ മുഖത്തെ സരളത ഗൗരവത്തെ അനുകമ്പയായി പകർത്തി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “താൻ ചെറുപ്പം; ഇങ്ങനെയോ മേൽപ്പട്ടക്കാരുടെ മുഖത്ത് ഉത്തരിക്കേണ്ടത്? തന്റെ മനസ്സുപോലെ നടക്കണം. ആഹാ, ഇതിനോ പട്ടമേറ്റത്? ഇപ്പോൾത്തന്നെ മുടക്കുവാൻ ആവശ്യം. പോ! പോ!” ഭയപ്പെട്ടുവിറച്ചു കൊണ്ട് കഥാപുരുഷൻ തിരിച്ചുപോന്നു. എല്ലാം തകർന്നു എന്നൊരു വിചാരം! “സഹനത്തിലൂടെ അനുസരണം അഭ്യസിക്കുന്ന” ക്രിസ്തു ശിഷ്യൻ!

ഒരുപക്ഷേ തന്റെ അഭ്യർത്ഥനാരീതിയിൽ വന്നുപോയ അപാകതയല്ലെങ്കിൽ കാര്യങ്ങൾ കുഴപ്പിച്ചത് എന്നോർത്ത് സ്വയം താഴ്ത്തുന്ന മനോഹരവ്യക്തിത്വമാണ് ചാവറയുടെ കുറിപ്പുകൾ വെളിപ്പെടുത്തുക (നാളാഗമം pp. 28-32).

“കണ്ണും കാതും അടച്ചുള്ള അനുസരണം” അതിന് പൈതങ്ങൾക്കടുത്ത സിദ്ധാന്തം നിഷിദ്ധമല്ല. അത്തരം സിദ്ധാന്തം ദൈവാരൂപി അന്തരംഗത്തുനിന്നും നിർബന്ധിക്കുമ്പോൾ, ഭവിഷ്യത്തു ഭയപ്പെടാതെ, പ്രവാചകൻ അതിനു വഴങ്ങുന്നു. അതു അനുസ്മരിച്ചപ്പോൾ, പിതാവിന്റെ നയം മാറിവീണു. അഗ്നിപരീക്ഷണം വിജയത്തിലേക്ക് കൂട്ടിച്ചു. ചാവറയുടെ നിർദ്ദേശം തന്നെ ശരിവെച്ചുകൊണ്ട് പിതാവു കല്പന അയക്കുന്നു. അങ്ങനെ വർത്തിച്ചത് പള്ളിപ്പുറം വികാരിയായി. ആശ്രമപ്പണിക്കായി, ചാവറ മാനാനന്തു തിരിച്ചെത്തുകയും ചെയ്തു.

സഭയുടെ കാനോനികസ്ഥാപനം

1855-ൽ നടന്ന സി.എം.ഐ. സഭയുടെ കാനോനിക സ്ഥാപനത്തിലും ചാവറ നൽകേണ്ടിവന്ന വില അഗ്നികുണ്ഠത്തിൽ വെത്തുനീറുന്ന അനുഭവമായിരുന്നു. അതിനകം പാലക്കാൽ 1844-ലും പോരൂർ 1846-ലും ദിവംഗതരായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ആശ്രമക്കാര്യം മുഴുവൻ ചാവറ വഹിച്ചിരുന്ന സാഹചര്യം. 1855-ൽ സഭയെ കാനോനികമായി അംഗീകരി

കുന്നതിന് മുമ്പ് ബെർണർദീനോസ് ബച്ചിനേല്ലി മെത്രാപ്പോലീത്താ, നിഷ്പാദക കർമ്മലസഭയുടെ നിയമത്തിൽ അല്പസ്വല്പ വ്യത്യാസം വരുത്തി ചാവറയുടെ അഭിപ്രായത്തിനായി കൊടുത്തു. പല ഭാഗത്തും നിയമകാർക്കശ്യം കുറയ്ക്കേണ്ടതാണെന്ന് ചാവറ വിവേകപൂർവ്വം ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. പക്ഷേ, അവസാനം, പിതാവ് അതൊന്നും പരിഗണിക്കാതെ അതേ നിയമം നൽകിക്കൊണ്ട്, അത് സ്വീകരിക്കാൻ മനസ്സുള്ളവരെ മാത്രം സഭാംഗങ്ങളായി സ്വീകരിച്ചാൽ മതി എന്നു കല്പിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. തന്മൂലം, ദീർഘകാലം ആഗ്രഹിച്ച് ഒരൂങ്ങിവന്നവരിൽ പകുതിപ്പേർ ഭഗാശരായി മടങ്ങേണ്ടിവന്നു. ഈ വസ്തുത ചാവറയുടെ ഹൃദയത്തെ അവാച്യമായ വ്യഥയിൽ താഴ്ത്തി. വലിയ പ്രതീക്ഷകളോടെ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവന്ന അനേകം മക്കളെ ബലികഴിക്കേണ്ടി വന്ന തിക്താനുഭവം!

കാലാന്തരത്തിൽ, ചാവറയുടെ ആദ്യ നിർദ്ദേശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണെന്ന് മേലധികാരികൾക്ക് ബോധ്യമായി. തിരസ്കൃതനായ പ്രവാചകൻ! അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബലികളും വിധേയത്വവും വഴി ദൈവം സഭയെ അനുഗ്രഹിച്ചു.

സഭാലക്ഷ്യത്തിനു സാക്ഷ്യം

സഭയുടെ ലക്ഷ്യം അഭംഗം നിലനിർത്തുന്ന കാര്യത്തിലും, വിനയാനിതനായ ചാവറയുടെ ഹൃദയം അതിമാത്രം വേദനിക്കേണ്ടിവന്നു.

1863-ൽ ലെയോപ്പോൾദ് മിഷനറി സഭയുടെ Delegate ഉം Novice Master ഉം ആയി നിയമിതനാകുന്നു. കർമ്മലസഭയുടെ കാർക്കശ്യം അങ്ങനെയൊന്നെ സി.എം.ഐ. സഭയിൽ പ്രാവർത്തികമാക്കണമെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഗ്രഹം. അതോട് ഏറ്റുമുട്ടുവാൻ ചാവറ നിർബന്ധിതനായി. മാനാനം പ്രിയോരായിരുന്ന കളത്തിൽ അപ്രേം അച്ചന്റെ അമ്മാവൻ മരണാസന്നനായപ്പോൾ, അപ്രേമച്ചനെ ആളയച്ചു വിളിപ്പിച്ചു. രോഗികളെ കാണാൻപോലും ആശ്രമത്തിനു പുറത്തു പോകുന്നത് കർമ്മലസഭാ ചൈതന്യത്തിന് അനുയോജ്യമല്ലെന്ന് ലെയോപ്പോൾദ് മിഷനറി പ്രസ്താവിച്ചു. പക്ഷേ, ചാവറയച്ചനോടു ആലോചിച്ചപ്പോൾ, “ലോകർക്കു സേവനമനുഷ്ഠിക്കുക” കൂടിയാണ് സി.എം.ഐ. സഭയുടെ സുദ്യുദ്ധ ലക്ഷ്യം എന്ന് അദ്ദേഹം സ്പഷ്ടമാക്കി. ഏതായാലും തീരുമാനമെടുക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ആശ്രമ സംഘത്തിന്റെ അഭിപ്രായം ആരായണമെന്ന് ലെയോപ്പോൾദ് മിഷനറി ആവശ്യപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം തന്നെ കാര്യം സംഘത്തിൽ വിശദീകരിച്ചശേഷം

ഒന്നാമതായി കറുത്ത വോട്ട് പൊക്കിക്കാണിച്ച് കുറിപ്പാത്രത്തിൽ നിക്ഷേപിച്ചു. രണ്ടാമതായി ചാവറ വെള്ള വോട്ടെടുത്ത് അതേവിധം പൊക്കിക്കാണിച്ച് കുറിപ്പാത്രത്തിലിട്ടു. ഫലം: ഒരു കറുപ്പൊഴികെ മറ്റെല്ലാം വെള്ള! മിഷനറിയുടെ മുഖം കറുത്തു. അദ്ദേഹം വികാരാധീനനായി. ചാവറയും അത്രമാത്രം വേദനയനുഭവിച്ചു. പക്ഷേ അന്തരംഗത്തിൽ നിന്ന് സിംഹം ഗർജിക്കുമ്പോൾ പ്രവാചകൻ എങ്ങനെ മൗനമവലംബിക്കും!

ഗുരുശിഷ്യ ബന്ധത്തിൽ (മിഷനറി, ചാവറയുടെ ആത്മപിതാവും കൂടിയായിരുന്നു) ഇതുമൂലം ഒട്ടുംതന്നെ ഉലച്ചിൽ സംഭവിച്ചില്ല. ചാവറ എന്നും ഗുരുവിന്റെ വിനീത ശിഷ്യൻതന്നെയായിരുന്നു. ചാവറയോടുള്ള മതിപ്പ് ഗുരുവിൽ വർദ്ധിച്ചതേയുള്ളൂ. ചാവറയുടെ മരണദിവസം അദ്ദേഹം തന്റെ ഡയറിക്കുറിപ്പ് ഇങ്ങനെയാണ് അവസാനിപ്പിച്ചത്: “ഓ വിശുദ്ധവും മനോഹരവുമായ ആത്മാവേ, എനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമേ.”

കുടുംബങ്ങൾക്ക് പ്രാർത്ഥനോൻമുഖത

ചാവറ വളർത്തിയെടുത്ത ദർശനഭവന സ്ഥാപനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം വ്രതബദ്ധമായ ക്രിസ്താനുകരണത്തോടുകൂടി “ലോകരെ പഠിപ്പിക്കുക” എന്നതുകൂടിയായിരുന്നു. അന്നത്തെ കേരളസഭയിലെ അടിസ്ഥാനപരമായ ആവശ്യം കുടുംബങ്ങളെ പ്രാർത്ഥനോൻമുഖമാക്കുകയാണ് എന്നതായിരുന്നുവല്ലോ ചാവറയുടെ വിലയിരുത്തൽ. അതിനുള്ള അടിസ്ഥാന പദ്ധതിയായി ചാവറ സ്വീകരിച്ചത് ദേവാലയ പ്രസംഗവും മുഴുവൻ ധ്യാനങ്ങളും വഴി ദൈവജനത്തിന് പ്രാർത്ഥനാ പരിചയം പ്രദാനം ചെയ്യുക എന്നതായിരുന്നു. ചാവറയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ, മലബാറിലെ എല്ലാ കത്തോലിക്കർക്കും - ലത്തീൻകാർക്കും സുറിയാനിക്കാർക്കും - മുഴുവൻ ധ്യാനത്തിന്റെ ആനുകൂല്യം ലഭിക്കുവാൻവേണ്ടി, വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ മോൺ. മർത്തീനി 1849-ൽ ഒരു ഇടയലേഖനം അയച്ചു. അതുവഴി, ചാവറയും മാനാനത്തു വസിക്കുന്ന അച്ചൻമാരും, അവരുടെ സൗകര്യം അറിയിക്കുന്നതനുസരിച്ച്, ഓരോ ഇടവകയ്ക്ക് തനിച്ചോ, അടുത്തുള്ള പല ഇടവകയ്ക്ക് ഒരുമിച്ചോ എട്ടു ദിവസത്തെ മുഴുവൻ ധ്യാനം നടത്തുന്നതിനുള്ള സജ്ജീകരണം ചെയ്യണമെന്ന് ഇടവക വികാരിമാർക്ക് അദ്ദേഹം കല്പന നല്കി. മുമ്പേ ആരംഭിച്ചിരുന്ന ധ്യാനയജ്ഞം അങ്ങനെ അന്നുമുതൽ കേരളത്തിൽ അങ്ങോളമിങ്ങോളം സജീവമായി.

പ്രാർത്ഥനപ്പുസ്തകങ്ങൾ സർഗ്രന്ഥങ്ങൾ

അടിസ്ഥാനപരമായി പ്രാർത്ഥനാ പരിചയത്തോടുകൂടി ഓരോ കുടുംബത്തിലും ദിവസേന പ്രാർത്ഥന നടത്തുന്നതിന് സഹായകമായ പുസ്തകങ്ങളും സംലഭ്യമാക്കേണ്ടത് അടിയന്തരാവശ്യമായിരുന്നു. പക്ഷേ പ്രാർത്ഥനാ പുസ്തകങ്ങളും ആദ്ധ്യാത്മിക ഗ്രന്ഥങ്ങളും അച്ചടിച്ചു നൽകാൻ തയ്യാറുള്ള ഒരു പ്രസ്സ് അന്ന് കേരളത്തിൽ ഇല്ലായിരുന്നു. ചാവറതന്നെ സാഹസികമായ മാർഗങ്ങളിലൂടെ പ്രസ്സുണ്ടാക്കാൻ പഠിച്ചു. ആദ്യം വാഴപ്പിണ്ടി കൊണ്ടൊരു മോഡൽ ഉണ്ടാക്കി; അതനുസരിച്ച് ആശാരിയെക്കൊണ്ട്, ഒരു മരപ്രസ് പണിയിപ്പിച്ചു. അതിൽ 1846-ൽ അച്ചടിച്ച പ്രാർത്ഥനപ്പുസ്തകം - “ജ്ഞാനപീയൂഷം” - ജനകരങ്ങളിലെത്തിച്ചു. തുടർന്ന്, പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് പോഷണം നൽകുന്ന മറ്റു പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും കേരളത്തിൽ ഉടനീളം പ്രചരിക്കാൻ തുടങ്ങി. തത്ഫലമായി താമസംവിനാ ത്രിദിനങ്ങളും നൊവേനകളും മാസവണക്കങ്ങളും വിയാസാക്രായും, വാഴ്ചയും നാല്പതുമണിയാരാധനയും ഭക്തിഗാനങ്ങളും ഭക്തസംഘടനകളും ദൈവജനത്തെ തികച്ചും പ്രാർത്ഥനോൻമുഖരാക്കി.

അങ്ങനെ കേരളസഭ ആദ്ധ്യാത്മികമായ ഫലസമൃദ്ധിയിലേക്ക് കുതിച്ചു പാഞ്ഞു.

വായന പഠിക്കാൻ പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ

പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ സിദ്ധിച്ചാൽപ്പോരോ അവ ഉപയോഗിക്കുന്നതിന് ഇളംതലമുറ പ്രാപ്തരാകണം. ഹിന്ദുഗുരുവിന്റെ കളരിയനുഭവം തന്നെ പഠിപ്പിച്ച പാഠം അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ട് സുറിയാനിക്കാരുടെ വികാരി ജനറാളായിത്തീർന്നപ്പോൾ ചാവറ ഓരോ പള്ളിയോടനുബന്ധിച്ചും കത്തോലിക്കാ അന്തരീക്ഷത്തിൽ കുട്ടികൾക്കു പഠിക്കാൻ സാധ്യത നൽകുന്ന പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ ഉണ്ടാകണമെന്ന നിബന്ധന സഗൗരവം നടപ്പിലാക്കി.

അങ്ങനെ വിശ്വാസത്തിൽ വളർന്ന് പ്രാർത്ഥനോൻമുഖതയിൽ വികസിച്ച കുടുംബങ്ങളിൽ നിന്ന് ദൈവവിളികളുടെ ഒരു പ്രവാഹംതന്നെ ദർശിക്കുവാൻ ചാവറയ്ക്ക് സാധിച്ചതിൽ വിസ്മയിക്കാനില്ലല്ലോ.

പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് നേതൃത്വം നൽകാൻ സുശിക്ഷിതരായ വൈദികരും സെമിനാരികളും

കുടുംബങ്ങൾക്ക് ആദ്ധ്യാത്മിക നേതൃത്വം നൽകുവാൻ പ്രാർത്ഥിക്കു

നവരും സുശിക്ഷിതരുമായ വൈദികർ വേണം. സന്യാസഭവനം രൂപം കൊണ്ടപ്പോൾത്തന്നെ മാനാനന്ത് ഉത്തമരായ വൈദികരെ വാർത്തെടുക്കുന്നതിന് സന്യാസവൈദികർക്കും ഇടവകവൈദികർക്കും വേണ്ടിയുള്ള സെമിനാരിയും ആരംഭിച്ചു (1833-ൽ). അതോടെ മല്പാൻമാർ നടത്തിയിരുന്ന സെമിനാരികൾ നിർത്തലാവാൻ തുടങ്ങി. മാനാനം സുറിയാനിക്കാരുടെ കേന്ദ്ര സെമിനാരിയായി. ദൈവവിളികൾ വർദ്ധിച്ചതോടെ 1866-ൽ വാഴക്കുളം ആശ്രമത്തോടനുബന്ധിച്ചും കാലാന്തരത്തിൽ പുളിംകുന്നാശ്രമത്തോടനുബന്ധിച്ചും സെമിനാരികൾ ഉയർന്നുവരുന്നതും കേരളസഭാമാതാവ് കൺകുളിർക്കേ കണ്ടു. സംതൃപ്തനായ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ, ചാവറയെ സുറിയാനി റീത്തിൽ സഭാശാസ്ത്രങ്ങളുടെ മല്പാനും വൈദികരുടെ പരീക്ഷകനുമായി ഉയർത്തി.

ശ്രദ്ധാർഹം : 1) 1767 മുതൽ വരാപ്പുഴ നടത്തിവന്നിരുന്ന സെമിനാരി 1866-ൽ പുത്തൻപള്ളിയിലേക്കു മാറ്റി. 1890-ൽ അത് പ്രൊപ്പഗാന്താ തിരുസംഘത്തിന്റെ കീഴിൽ കേരളത്തിലെ കേന്ദ്ര സെമിനാരിയായി. അതോടെ മുൻപറഞ്ഞ ആശ്രമങ്ങളോടനുബന്ധിച്ച് നടത്തിയിരുന്ന സെമിനാരികൾ നിർത്തലാക്കി.

2) അതിനുശേഷം സി.എം.ഐ. സഭാംഗങ്ങളായ യോഗാർഥികൾ, നവസന്യാസികൾ, വൈദികവിദ്യാർത്ഥികൾ എന്നിവരുടെ പഠനവും പരിശീലനവും മാത്രം സഭ നടത്തിപ്പോന്നു.

വൈദികർക്ക് പ്രാർത്ഥന പുസ്തകം

വൈദികർക്ക് യഥാപ്രാർഥന കൃത്യമായി നടത്തുന്നതിന് സഹായകമായി പല പുസ്തകങ്ങളിലായി കിടന്നിരുന്ന കാനോൻജപം ഒരേ പുസ്തകത്തിലാക്കുന്നതിനുള്ള കയ്യെഴുത്തു ഗ്രന്ഥം സെമിനാരി ജീവിത കാലത്തുതന്നെ ചാവറ ഒരുകിയിരുന്നുവല്ലോ. അത് കാലാന്തരത്തിൽ, അച്ചടിച്ച് വിതരണം ചെയ്തു.

വൈദികർക്ക് ദിവ്യ പുജാർപ്പണസഹായി

വൈദികർ ദിവ്യപുജ ക്രമീകൃതമായും ഭക്തിയോടുകൂടിയും അർപ്പിക്കുന്നതിനാവശ്യമായ ക്രമങ്ങൾ ചാവറ കൃത്യമായി ക്രോഡീകരിച്ചു. അവയും ഗ്രന്ഥരൂപത്തിൽ സംലഭ്യമാക്കി.

സ്ത്രീകൾക്കും ദർശനഭവനം

സന്യാസിനികളിലൂടെ “പെൺപൈതങ്ങൾക്ക് പഠനവും പരിശീലന

വും, സന്യാസജീവിതവും” സാധ്യമാകുന്നതിനായി കേരളത്തിലെ ആദ്യത്തെ സന്യാസിനി സഭയ്ക്ക് രൂപം കൊടുക്കുവാനും, ലെയോപ്പോൾദ് മിഷനറിയോടുകൂടി ചാവറ അത്യധാനം ചെയ്തു. അതാണ് ഇന്നത്തെ സി.എം.സി. സഭ.

സന്യാസിനീ-സന്യാസികളുടെ ആധ്യാത്മിക വളർച്ച

വിശുദ്ധിയുടെ അത്യുച്ചിയെ ലക്ഷ്യമാക്കി, വ്രതബദ്ധമായ ക്രിസ്തു അനുഭവത്തിന്റെ ജീവിതശൈലി അവലംബിച്ചിട്ടുള്ള സന്യാസിനി സന്യാസികൾക്ക് ആ ലക്ഷ്യത്തിൽ എളുപ്പം ചെന്നെത്തുന്നതിനുള്ള “കുറുക്കുവഴിയും” ചാവറ നിർദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ട്. താൻ തന്നെ അഭ്യസിച്ചിരുന്ന ആ വഴി തന്റെ ആധ്യാത്മിക മക്കളുമായി പങ്കുവയ്ക്കുവാനും അദ്ദേഹം മുൻകരുതലെടുത്തു.

1. സി.എം.ഐ. സഭാംഗങ്ങൾക്കായി സ്വന്തം പ്രാർത്ഥനാനുഭവം പങ്കുവയ്ക്കുന്ന “ആത്മാനുതാപം” “ധ്യാനസല്ലാപങ്ങൾ” എന്നീ രണ്ട് കയ്യെഴുത്തു ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ചാവറ ഒരുക്കിവെച്ചു.
2. സി.എം.സി. സഭാംഗങ്ങൾക്ക് ആ കുറുക്കുവഴിയുടെ ചെറുവിവരണം എഴുത്തുവഴി അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിച്ചു കൊടുത്തു (എഴുത്തുകൾ p. 116).

പിളർപ്പിനെതിരെ പോരാട്ടം: കേരളസഭാ സംരക്ഷണം

അസുയാർഹമായവിധം വളരാൻ തുടങ്ങിയ കേരളസഭയിലേക്ക് ബാബേൽ ആധിപത്യത്തിന്റെ നുഴഞ്ഞുകയറ്റം ദൃശ്യമാകാൻ തുടങ്ങി. റോക്കോസ് മെത്രാന്റെ ആഗമനത്തോടെ ആ പ്രശ്നം രൂക്ഷമായി.

റോക്കോസ് ശീശ്മ

1861-ൽ റോക്കോസ് മെത്രാന്റെ ആഗമനം, ബാബേലിലേക്ക് “വടക്കും നോക്കികളെപ്പോലെ” കണ്ണുതിരിച്ചിരുന്നവർ തെരുതെരെ ആ ഭാഗം ചേരാൻ ഇടയാക്കി. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കമോൺ. ബച്ചിനേല്ലി, ചാവറയെ സുറിയാനിക്കാരുടെ വികാരി ജനറലായി ഉയർത്തി. ശീശ്മയുടെ പടനീക്കത്തെ നേരിടുന്നതിനുള്ള ഈ നേതൃത്വദൗത്യവും ചാവറയാകുന്ന ബലിവസ്തുവിനെ അതിയായ ആത്മവ്യഥയിലേക്ക് വലിച്ചെറിഞ്ഞു. കേരളസഭയുടെ ചിന്താഗതിയിൽ സ്വർഗീയ പിതാവിന്റെ ആഭിജാത്യത്തിന് നിരക്കാത്തതൊന്നും കയറിപ്പറ്റാതിരിക്കുവാൻ പലപ്പോഴും ഏകാകിയായി സ്വന്തം ശിഷ്യ

രിൽപ്പോലും ചിലരുടെ ആത്മാർത്ഥ സഹകരണം ലഭിക്കാത്ത മനോ വ്യഥയോടെ ചാവറ നൽകിയ നേതൃത്വം തിരുസന്നിധിയിൽ അംഗീകൃതമായി. ആ നേതൃത്വം നൂറു ശതമാനം വിജയം പ്രാപിച്ചു. വിജയത്തിൽ സൗമനസ്യത്തോടെ, ചതഞ്ഞ ഞാങ്കണകളായിത്തീർന്ന റോക്കോസിനെയും തൊണ്ടനാട്ടിനെയും ഓടിച്ചുകളയാതെ സബഹുമാനം കൈകൊടുത്തുയർത്തിയെന്നതിലാണ് ആ വിജയം തികച്ചും ക്രിസ്തീയമായത്. തിരിച്ചുപോകാൻ സഹായം തേടിയ റോക്കോസിനെ ബഹുമാനപൂർവ്വം തിരിച്ചയക്കുവാനും, അനുതപിച്ച തൊണ്ടനാടിനെ മഹറോൻപോക്കി തിരിച്ച് സ്വീകരിക്കുവാനും ചാവറ സത്വരം, സസന്തോഷം നിസ്വാർത്ഥമായി സഹായഹസ്തം നീട്ടി.

അന്ന് കേരളത്തിലുണ്ടായിരുന്ന 154 സുറിയാനിപ്പള്ളികളിൽ 86 പള്ളികൾ പൂർണ്ണമായും 30 ഓളം പള്ളികൾ ഭാഗികമായും റോക്കോസിന് കീഴ്പ്പെട്ടിരുന്നു. അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ പിളർന്നുപോയ ഈ സഭാഗാത്രത്തെ ഐക്യത്തിൽ സംയോജിപ്പിക്കാൻ നേതൃത്വം നൽകിയ ധീരയോദ്ധാവിനെ ഒമ്പതാം പിയൂസ് പാപ്പാ കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം അനുമോദിക്കുകയും ആശീർവദിക്കുകയും ചെയ്തു.

ചാവറ പൊതുവെ അംഗീകൃതൻ

ദൈവാരൂപിയാൽ മാത്രം നയിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു വ്യക്തിയായി അധികാരികളും അധീനരും ചാവറയെ അംഗീകരിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നതുകൊണ്ട് മോൺ. ലെയോനാർദ് - പുതിയ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ (1868-1897) - ഒന്നാം വത്തിക്കാൻ സുന്നഹദോസിൽ സംബന്ധിക്കാൻ റോമിനു പുറപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പു (1869-ൽ) തന്റെ Pro Prefect ഉം Pro Delegate ഉം എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ചാവറയോട് ആലോചിച്ച് മാത്രം ചെയ്തുകൊള്ളണം എന്ന നിർദ്ദേശം നൽകുകയുണ്ടായി. പുറപ്പെടുന്നതിനുമുമ്പ് അദ്ദേഹം ചെയ്ത ഒരു പ്രസ്താവനയിൽ നിന്ന് സുറിയാനി സഭയെ അദ്ദേഹം ആത്മാർത്ഥമായി സ്നേഹിച്ചിരുന്നുവെന്നും, അതിന്റെ സുസ്ഥിതിക്കാവശ്യമായ ആശയങ്ങൾ തിരുസംഘത്തെ എഴുതി അറിയിക്കുക അദ്ദേഹത്തിന് സ്വാഗതാർഹമായിരിക്കുമെന്നും ചാവറ അനുമാനിച്ചു (നാളാഗമം p. 154).

താൻ വന്ധ്യതയിൽ നിന്നുദ്ധരിച്ച് തഴച്ചു വളർത്തി പിളർപ്പിൽനിന്നും സംരക്ഷിച്ച കേരള സുറിയാനി സഭയുടെ ഭാവിവളർച്ചയും ചാവറയുടെ പിതൃഹൃദയത്തിലെ ഉൽക്കണ്ഠയുടെ വിഷയമായിരുന്നു. വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കായും അതേ ഉൽക്കണ്ഠയുള്ളവനാണെന്ന് ധരിച്ച് സഭ

യുടെ ഭാവി സുരക്ഷിതത്വത്തിന് എന്താണാവശ്യം എന്ന് തെളിവാക്കി കാണിച്ചുകൊണ്ട് ചാവറ 1869-ൽത്തന്നെ പ്രൊപ്പഗാന്താ തിരുസംഘാധ്യക്ഷന് ഇങ്ങനെ എഴുതി: “ഇവിടെ വിശ്വാസികളുടെ ഇടയിൽ, യാതൊരു വകഭിന്നതയോ സഭാകാര്യങ്ങളിൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമോ ഇല്ല... ഇപ്പോൾ സമാധാനത്തിൽ ജീവിക്കുന്നുവെങ്കിലും അനുഭവത്തിൽനിന്നു പറയാൻ സാധിക്കും, അധികനാൾ ഈ നിലതുടരുകയില്ലെന്ന്... അൽപം അയഞ്ഞ ജീവിതം നയിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ചിലരുടെ മനസിൽ കലഹങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തവരാൻ സാധ്യതയുണ്ട്.”

“ഞങ്ങൾ തോമാശ്ലീഹായിൽ നിന്നും വിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികളാണ്. അനേകം കൊല്ലങ്ങളായി ഞങ്ങൾക്ക് സ്വന്തം മെത്രാനില്ല. എന്നാൽ ഈ അടുത്തകാലങ്ങളിൽ വിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചവർക്ക് അവരുടെ സ്വന്തം മെത്രാനുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് സ്വന്തം റീത്തിൽപ്പെട്ട മെത്രാനെ ലഭിക്കാനായി നമുക്ക് ബബേലിനെ ആശ്രയിക്കാം. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു അസൂയയാൽ പ്രേരിതരായി അവസരം കിട്ടുമ്പോൾ അവർ ബാബേലിലേക്ക് പോകും...”

“അതുകൊണ്ട് അത്യുന്നത തിരുമേനി, നല്ലതെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്ന ഒരു സംഗതി അറിയിക്കുകയാണ്. ഇവിടെ രണ്ടു മെത്രാന്മാർ ഉണ്ടാകുന്നത് വളരെ നല്ലതാണ്: ഒന്ന് ലത്തീൻ സഭയ്ക്കും മറ്റേത് സുറിയാനി സഭയ്ക്കും. ഇങ്ങനെ സ്വന്തം മെത്രാനുണ്ടാകണമെന്ന ആഗ്രഹം ഇല്ലാതാകും. അങ്ങനെ ബാബേലുമായുള്ള ബന്ധം അവസാനിക്കും” (എഴുത്തുകൾ pp. 27-29).

കാറ്റ് മാറിവീശുന്നു

റോമിൽവെച്ച് ഈ എഴുത്തിലെ ഉള്ളടക്കം മനസിലാക്കിയ മോൺ. ലെയോനാർദ്ദ് തിരിച്ചെത്തിയത് ഉള്ളിൽ ചാവറയോടുള്ള അമർഷത്തോടുകൂടിയാണ്. അതിന്റെ ഫലം ഊഹ്യമാണല്ലോ. ആവശ്യത്തിനു മാത്രം അതും തീരെ തണുത്ത ബന്ധം! ശാരീരികമായി തീർത്തും അവശനായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്ന ചാവറയുടെ മരണവേദന പൂർത്തിയാക്കാൻ ഈ മനോവ്യഥയും ആവശ്യമായിരുന്നു. മനോവ്യഥയിലൂടെയാണല്ലോ വലിയ കാര്യങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കുക. അങ്ങനെ തിരുസഭയെപ്രതി ശാരീരിക വേദനകളുടെ മദ്ധ്യേ മനോവ്യഥയുടെ അത്യുച്ചിയിൽ ‘എല്ലാം നിറവേറി’ എന്ന സമാശ്വാസത്തോടെ ആത്മാവിനെ പിതൃകരങ്ങളിൽ സമർപ്പിച്ച ദിവ്യഗുരുവിന്റെ അരുമശിഷ്യനും ആരോടും ആവലാതി

കൂടാതെ കേരളസഭയ്ക്കുവേണ്ടി താൻ ചെയ്യാനുള്ളത് പൂർത്തിയാക്കി. ആത്മവ്യഥയുടെ ആധിക്യത്തിൽ ആത്മാവിനെ പിതൃകരങ്ങളിൽ സമർപ്പിച്ചു 1871 ജനുവരി 3-ാം തീയതി.

മുൻകരുതലിന്റെ യാഥാർത്ഥീകരണം

ശേഷിച്ചത് ദൈവപരിപാലനയുടെ ക്രമീകരണം പൂർത്തിയാക്കി - നിഗൂഢമായ ദൈവപരിപാലനം!

ചാവറ പ്രൊപ്പഗാന്താ തിരുസംഘത്തിനുള്ള എഴുത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നതുപോലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണശേഷം, അവസരം പാർത്തിരുന്ന തല്പരകക്ഷികളുടെ പിൻബലത്തോടെ, വീണ്ടും ബാബേലിൽനിന്നുള്ള നുഴഞ്ഞുകയറ്റം ആരംഭിച്ചു. 1872-ൽ കൽദായക്കാരനായ ഒരു പീലിപ്പോസ് പട്ടക്കാർൻ കേളത്തിലെത്തി ചില സുറിയാനി വൈദികരോടു ചേർന്ന്, ഒരു സുറിയാനി മെത്രാനെ വരുത്താനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു. തൽഫലമായി 1874-ൽ ഏലിയാ മേലൂസ് എന്ന മെത്രാൻ മലയാളത്തിൽ വന്നിറങ്ങി.

മോൺ. ലെയോനാർദ് - വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ - സി.എം.ഐ. സഭാംഗമായ കട്ടക്കയത്ത് ചാണ്ടിയച്ചനോട് ആജ്ഞാപിച്ചു, റോക്കോസ് ശീശ്മക്കെതിരായി ചെയ്തതുപോലെ മേലൂസിനെതിരായും പോരാടുക; അതിനായി എൽത്തൂരുത്ത് ആസ്ഥാനമാക്കിക്കൊള്ളുക എന്ന്. മേലൂസിന്റെ നുഴഞ്ഞുകയറ്റം തടഞ്ഞുവെങ്കിലും, തൃശൂർഭാഗത്ത് ചിലർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഗത്ത് ഉറച്ചുനിൽക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.

കേരളത്തിൽനിന്ന് ശീശ്മകളെ ഉചാടനം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഏക മാർഗ്ഗം, ചാവറ മുന്വേതനെ പ്രൊപ്പഗാന്തതിരുസംഘത്തെ ധരിപ്പിച്ചതുപോലെ, സുറിയാനിക്കാർക്ക് തനിച്ചൊരു മെത്രാനെ നിയമിക്കുകയാണെന്ന് ബോധ്യമുണ്ടായിരുന്ന പലരും, ഈ അവസരത്തിൽ വിവരം നേരിട്ട് തിരുസംഘത്തെ അറിയിക്കുവാൻ പരിശ്രമിച്ചു. അക്കൂട്ടത്തിൽ ചില സി.എം.ഐ. സഭാംഗങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു. വർധിച്ച നീരസത്തോടെ മോൺ. ലെയോനാർദ്, പ്രസ്തുത വ്യക്തികൾക്കും, സി.എം.ഐ. സഭയ്ക്കുതന്നെയും എതിരായി കർശനനടപടികൾ സ്വീകരിച്ചു. പ്രമുഖരായ ഏഴു സഭാംഗങ്ങളെ 1876-ൽ അദ്ദേഹം സഭയിൽനിന്ന് ബഹിഷ്കരിച്ചു. സഭയിൽ പുതുതായി ആരെയും സ്വീകരിക്കരുതെന്ന് ആജ്ഞാപിച്ചു. പാണാപള്ളിയിൽ വിശുദ്ധ ഫിലിപ്പു നേരിയുടെ നാമത്തിൽ പുതിയൊരു സഭ ആരംഭിക്കുവാൻ തീരുമാനവുമെടുത്തു. മാത്രമല്ല, സുറിയാനിക്കാരുടെ സ്വജാതി മെത്രാൻ പ്രസ്ഥാനത്തോട് അനു

ഭാവം പ്രകടിപ്പിച്ച പ്രഗത്ഭരായ രണ്ടു മിഷനറിമാരെ ലെയോപ്പോൾദ്, ജരാർദ് അച്ചന്മാരെ-യൂറോപ്പിലേയ്ക്ക് തിരിച്ചുവിളിക്കുവാനും അദ്ദേഹം ഇടയാക്കി.

ഏതായാലും ചാവറയുടെ അഭിപ്രായം പണ്ടേ പരിഗണിച്ചിരുന്ന പ്രൊപ്പഗാന്താതിരുസംഘം വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ സി.എം.ഐ. സഭയ്ക്കെതിരെ അങ്ങനെ സഭയുടെ ഐക്യസംരക്ഷണത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള ചാവറയുടെ മുൻകരുതൽ സഫലമായി.

പാണാവള്ളിയിലെ സഭ

1880-ലാണ് മോൺ. ലെയൊനാർദ് പാണാവള്ളിയിൽ വിശുദ്ധ ഫിലിപ്പ് നേരിയുടെ നാമത്തിൽ പുതിയ സഭ ആരംഭിച്ചത്. സി.എം.ഐ. സഭയിൽ ചേരുവാനുള്ള അനുവാദത്തിനായി രണ്ടു ഇടവക വൈദികർ - വാഴത്തറ കുഞ്ചെറിയാച്ചനും എരുമച്ചാടത്ത് തോമാച്ചനും - അദ്ദേഹത്തെ സമീപിച്ചപ്പോൾ കേരളത്തിൽ മറ്റൊരു സഭ താൻ സ്ഥാപിക്കുന്നുണ്ടെന്നും അതിൽ അവരെ ചേർക്കാം എന്നുമുള്ള മറുപടിയാണ് അദ്ദേഹം അവർക്ക് നൽകിയത്. പാണാവള്ളിയിൽ ഒരു പള്ളിയും മുറിയുമുണ്ടാക്കി ആ രണ്ടുപേർക്കും സഭാവസ്ത്രം നൽകിക്കൊണ്ട് സഭയ്ക്ക് ഡെലഗേറ്റ്, പാണാവള്ളി ആശ്രമവും പള്ളിയും സി.എം.ഐ. സഭയെ ഏല്പിച്ചു. 1890-ൽ മാനാനം ആശ്രമം അത് ഏറ്റുവാങ്ങി. 1891-ൽ അവിടെ സി.എം.ഐ. സഭയുടെ ഒരു ഭവനം ആരംഭിച്ചു. പക്ഷേ, പാണാവള്ളിക്ക് ദീർഘകാലം ഒരു സന്യാസസഭയുടെ ആസ്ഥാനമായിരിക്കാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ജനങ്ങളുടെ ശല്യം മൂലം പ്രസ്തുത ആശ്രമം 1926-ൽ പള്ളിപ്പുറത്തേയ്ക്ക് മാറ്റേണ്ടിവന്നു (ഫാ. ഗ്രിഗറി, pp. 219-221).

പ്ലാശനാൽ സഭ

ചാവറയുടെ കാലത്തുതന്നെ ഉദയംചെയ്ത ഒരു ബദൽ സഭയാണ് പ്ലാശനാൽ സഭ. മാനാനം ആശ്രമത്തോടനുബന്ധിച്ചു നടത്തിയിരുന്ന പൊതുസെമിനാരിയിൽ സന്യാസ വൈദിക വിദ്യാർഥികളുടെ പ്രത്യേക ജീവിതശൈലി പരിഗണിച്ച് അവർ മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്ന് മാറി താമസിക്കണമെന്ന് തീരുമാനമുണ്ടായപ്പോൾ, രൂപതാ വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ചിലർക്ക് അത് രസിച്ചില്ല. അത് തങ്ങളെ തരംതാഴ്ത്തുന്നതിനുള്ള ക്രമീകരണമായിട്ടാണ് അവർ ദർശിച്ചത്. അവരിൽ പ്രമുഖൻ അതിസമർത്ഥനായിരുന്ന കുടക്കച്ചിറ അതോണി എന്ന ശമ്മാശ്ശനാ

യിരുന്നു. ക്രമീകരണം മാറ്റാൻ അധികാരസ്ഥാനത്തു നിന്ന് തീരുമാനമുണ്ടായില്ല എന്ന് മനസ്സിലായപ്പോൾ തനിക്കും സന്യാസിയാകണമെന്ന അഭ്യർത്ഥനയുമായി അദ്ദേഹം അധികാരികളെ സമീപിച്ചു. അതിനു അനുകൂലമായ പ്രതികരണം പ്രതീക്ഷിക്കാനാവില്ല എന്ന് മനസ്സിലായപ്പോൾ “ഞാൻ മടലൊടിച്ചു കെട്ടിയെങ്കിലും ഒരു കൊവേന്തയുണ്ടാക്കും” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം മാനാനത്തുനിന്നും പിരിഞ്ഞു (1840-ൽ).

പാലായിലെ കട്ടക്കയം യൗസേപ്പു മല്പാന്റെ പരിശീലനം സ്വീകരിച്ചു പട്ടമറ്റേതിനുശേഷം പ്രഗത്ഭനായ കൂടക്കച്ചിറ, അരുവിത്തുറ പള്ളി വികാരിയായിരിക്കുമ്പോൾ വേണ്ട അനുവാദങ്ങളോടെ പ്ലാശനാൽ ഒരാശ്രമം ആരംഭിച്ചു. “മാന്നാനത്ത് ഒരു പുണ്യവാൻ മുളയ്ക്കുന്നതിനു മുൻപ് പ്ലാശനാലിൽ മുളയ്ക്കും” എന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞുവന്നു. അതോ നിയച്ചന്റെ ക്ഷണമനുസരിച്ച് ഒരിക്കൽ ചാവറ പ്ലാശനാൽ കൊവേന്ത സന്ദർശിക്കുകയുമുണ്ടായി. അവിടത്തെ തപശ്ചര്യകളെക്കുറിച്ചു ചാവറ മറ്റുള്ളവരോട് പ്രശംസിച്ചു സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തു.

സുറിയാനി മെത്രാനെ ലഭിക്കുവാനായി അത്യാധികം പ്രയത്നിച്ചിരുന്ന അതോനിയച്ചൻ അക്കാര്യസാധ്യത്തിനായി 1854-ലും, 1857-ലും ബാബേലിലേയ്ക്കു യാത്ര കഴിച്ചു. രണ്ടാമത്തെ യാത്രാമധ്യേ ബസ്രായിൽ വച്ച് അദ്ദേഹം നിര്യാതനായി. അതിനുശേഷം പ്ലാശനാൽ കൊവേന്തയുടെ പുരോഗതി നിലച്ചു. 1858-ൽ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ ആ സ്ഥാപനം ചാവറയെ ഏല്പിച്ചു. പ്ലാശനാൽ ആശ്രമജീവിതത്തിനുപറ്റിയ സ്ഥലമല്ലെന്ന് ചാവറ അഭിപ്രായപ്പെട്ടെങ്കിലും, അധികാരിയുടെ നിർബന്ധമനുസരിച്ചു നാലുപേരെ അങ്ങോട്ടയച്ചു. താമസംവിനാ ആശ്രമാംഗങ്ങൾക്ക് മലമ്പനി ബാധിച്ചു. ഒരാൾ മരിച്ചു. പിതാവ് തന്റെ നിർബന്ധം പിൻവലിച്ചു. അങ്ങനെ പ്ലാശനാൽ സഭയും നാമാവശേഷമായി (ഗ്രിഗറി, pp. 10,25,26).

അനന്തരവികാസം

സ്വന്തമായി മെത്രാന്മാരെ കിട്ടിയതുതൊണ്ട്, സുറിയാനി സഭയുടെ വളർച്ച പൂർവ്വോപരി ഊർജ്ജിതമായി. പത്തുവർഷത്തെ വളർച്ചയിൽ സംപ്രീതനായ പതിമൂന്നാം ലെയോൻ പാപ്പാ, 1896-ൽ കേരളത്തിലെ സുറിയാനിക്കാർക്കായി തൃശൂർ, എറണാകുളം, ചങ്ങനാശ്ശേരി എന്നീ വികാരിയത്തുകൾ സ്ഥാപിച്ചു. അവയുടെ ഭരണകർത്താക്കളായി കേരള

സഭാതനയരായ ജോൺ മേനോച്ചേരി, ജൂവീസ് പഴേപറമ്പിൽ, മാക്കീൽ മത്തായി എന്നീ മെത്രാന്മാരെയും നിയമിച്ചു.

തുടർന്നുള്ള വളർച്ചയിൽ സംപ്രീതനായി, പതിനൊന്നാം പീയൂസ് പാപ്പാ കേരള സുറിയാനിസഭയിൽ 1923-ൽ ഹയരാർക്കി സ്ഥാപിച്ചു. അതോടെ എറണാകുളം അതിമെത്രാസനവും, തൃശൂർ, ചങ്ങനാശ്ശേരി, കോട്ടയം മെത്രാസനങ്ങളുമായി ഉയർന്നു.

ഇതിനുശേഷമുള്ള കേരളസഭയുടെ വളർച്ച അദ്ഭുതകരമെന്നേ പറയാനുള്ളൂ. ദൈവവിളികളുടെ ഉറവിടങ്ങളായ അനേകം കുടുംബങ്ങൾ, പണ്ഡിതരും പ്രഗൽഭരുമായ വൈദികർ, വൈദികരെ വാർത്തെടുക്കാൻ ഉന്നത നിലവാരം പുലർത്തുന്ന സെമിനാരികൾ, അനേകമനേകം സന്യാസ സഭകൾ, സഭാഭിമുഖ്യത്തിൽ നടക്കുന്ന സ്കൂളുകൾ, കോളേജുകൾ, ടെക്നിക്കൽ സ്ഥാപനങ്ങൾ, സാംസ്കാരിക കേന്ദ്രങ്ങൾ, മുദ്രണാലയങ്ങൾ, ബാലഭവനങ്ങൾ, വ്യഭമന്ദിരങ്ങൾ, വികലാംഗർക്കും മന്ദബുദ്ധികൾക്കും സങ്കേതങ്ങൾ, ഹോസ്റ്റലുകൾ, ബോർഡിംഗുകൾ, ആശുപത്രികൾ, ഡിസ്പെൻസറികൾ! ഇവയിലൂടെയെല്ലാം, കേരളസഭ ഇപ്പോൾ ഫലസമൃദ്ധയാണ്.

അങ്ങനെ ഇന്ന് കേരളത്തിനകത്തുതന്നെ 13 സീറോ മലബാർ രൂപതകൾ, 12 ലത്തീൻ രൂപതകൾ, 7 സീറോ മലങ്കര രൂപതകൾ, അവയുടെ അധ്യക്ഷന്മാരായി സ്വന്തം അരുമസന്താനങ്ങൾ, കേരളത്തിലങ്ങോളമിങ്ങോളം പണ്ഡിതരും ഭക്തരുമായ വൈദികർ, സന്യാസിനീ സന്യാസികൾ, കേരളത്തിനകത്തും, ഭാരതത്തിലുടനീളവും, ദൈവരാജ്യവികസനത്തിനായി അധ്വാനിക്കുന്ന അമ്പതിനായിരത്തിലേറെ സ്വന്തം മക്കളായ വൈദികരും, സന്യാസിനീ സന്യാസികളും, കേരളത്തിനു പുറത്തുള്ള 23 സീറോമലബാർ മിഷൻ രൂപതകൾ, അവയിലും, അവയ്ക്കു പുറമെയുള്ള പല മിഷൻ രൂപതകളിലും ആധ്യക്ഷം വഹിക്കുന്ന സ്വന്തം മക്കൾ ഈ വികസനമെല്ലാം കൺകുളിർക്കെകണ്ട്, ആഹ്ലാദിക്കുന്ന കേരളസഭാ മാതാവിനെയാണ് ഇന്നത്തെ ലോകം ദർശിക്കുക. ഈ ആഹ്ലാദം പൂർത്തിയാകുന്നത് ഇവയ്ക്കെല്ലാം നിലമൊരുക്കി, വിത്തുപാകി, വളം ചെയ്തു, കള പറിച്ച്, വളർത്തിയെടുക്കുകയും, ഭാവി വളർച്ചയ്ക്കുള്ള മുൻകരുതലുകളെടുക്കുകയും ചെയ്ത - ആ ദൗത്യനിർവഹണത്തിനായി, ശാരീരികവും മാനസികവുമായി വെന്തുനീറുന്ന ഒരു ബലിവസ്തുവായി സ്വയം സമർപ്പിച്ച - കുറിയാക്കോസ് ഏലിയാസ് ചാവറ, സിസ്റ്റർ അൽഫോൻസായോടുകൂടി, 1986

ഫെബ്രുവരി 8-ാം തീയതി വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവരുടെ ഗണത്തിലേക്ക് ഉയർത്തപ്പെട്ടപ്പോഴാണ് - ശുഭ്രമായ ലിപ്തിയോടുകൂടി ചുവന്ന റോസും അൾത്താരയിലേക്ക് ഉയരുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ! അന്നാണ് പത്തൊമ്പതു നൂറ്റാണ്ട് പിന്നിട്ടിട്ടും, ഒരു പുണ്യവാന്റെയോ പുണ്യവതിയുടെയോ മാതാവായ കുവാൻ ഭാഗ്യം ലഭിക്കാതെ, കേവലം വന്ധ്യയായികഴിഞ്ഞിരുന്ന കേരളസഭാ മാതാവ്, എലിസബത്തിനോടുകൂടെ പാടിയത്: “മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ എനിക്കുണ്ടായ അപമാനം നീക്കിക്കളയാൻ, കർത്താവ് എന്നെ കടാക്ഷിച്ച് എനിക്കുവേണ്ടി ഇത് ചെയ്തിരിക്കുന്നു” എന്ന് (Lk 1:25).

ചാവറയുടെ വിജയവും ട്രോഫിയും

താൻ, മാനാനത്ത് പാലയ്ക്കൽ - പോരൂക്കര പിതാക്കന്മാരോടുകൂടി, സമാരംഭിച്ച ആദ്ധ്യാത്മിക ചലനത്തിന്റെ ഏറ്റം അടുത്ത ഉപഭോക്താവായിരുന്ന, ആർപ്പൂക്കര ഇടവകയിലെ, മുട്ടത്തുപാടം കുടുംബത്തിൽ നിന്നുള്ള സിസ്റ്റർ അൽഫോൻസായെയും കൊണ്ടാണ് താൻ അൾത്താരയിലെ ബഹുമാനം സ്വീകരിക്കാൻ തുടങ്ങിയത് എന്ന അഭിമാനം കേരളസഭാ സമുദ്ധാരകനായ വിശുദ്ധ ചാവറയുടെ അനിർവചനീയമായ ചരിതാർത്ഥ്യമാണ്. ആ ‘നല്ല ബുദ്ധിയുള്ള കുട്ടി’, സഹനത്തിന്റെ ചുളയിൽ, നിരാശയുടെ വക്കിലെത്തിയ അവസരത്തിൽ, പിതൃസഹജമായ ഉൽകണ്ഠയോടെ, ചാവറ സ്വർഗത്തിൽനിന്ന്, അവളുടെ പക്കലെത്തി അവളെ പെട്ടെന്ന് സുഖപ്പെടുത്തുകയും, സഹനത്തിന്റെ പാതയിലൂടെയുള്ള അവളുടെ ശേഷിച്ച യാത്ര, പൂർത്തിയാക്കുന്നതുവരെ, അവളെ നയിക്കുവാനായി, സി.എം.ഐ. സഭയിൽ നിന്നുതന്നെ തന്റെ രണ്ട് ആത്മീയമക്കളെ - ജൂവീസച്ചനെയും റോമുജൂസച്ചനെയും - നിഗൂഢമായി ഒരുക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു എന്നത് വിസ്മരിക്കാനാവാത്ത ചരിത്രവസ്തുതയാണ്. അങ്ങനെ, ചാവറയെ പിതാവായ ദൈവം വിജയത്തിന്റെ ഒരു ‘ട്രോഫി’യോടുകൂടി ബലിപീഠത്തിലേക്ക് കൈകൊടുത്തുയർത്തി.

വിജയരഹസ്യം

ചാവറയുടെ വിജയരഹസ്യം സജീവവിശ്വാസവും അതിലടിയുറച്ച ദൈവപരിപാലനം വീക്ഷണവുമായിരുന്നു. ഗതിവിഗതികളും അഗ്നിപരീക്ഷണങ്ങളും ഉപരിനന്മയിലേയ്ക്കുള്ള ദൈവപരിപാലനയുടെ നിഗൂഢ ക്രമീകരണമായിട്ടാണ് അദ്ദേഹം വീക്ഷിച്ചിരുന്നത്. സഭാംഗങ്ങൾക്കുള്ള തന്റെ മരണപത്രികയിൽ അദ്ദേഹം അത് സ്പഷ്ടമാക്കു

ന്നുണ്ട്: പ്രിയമുള്ള കുഞ്ഞുങ്ങളെ, സർവേശ്വരന്റെ വിശേഷ കൃപയാൽ, ദൈവമാതാവിന് എത്രയും ഇഷ്ടപ്പെട്ടവരായ കർമ്മലീത്താ സഭക്കാരായി നാം വിളിക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ഇത് ദൈവലോചനയിൽ അല്ലാതെ മനുഷ്യനടുത്ത വിചാരത്താൽ അല്ലായെന്ന് ഇത് 'കടലാസ്' എന്നു കാണുവണ്ണം ഉറച്ചിരിക്കുന്നു" (എഴുത്തുകൾ p. 99).

ചില തല്പരകക്ഷികളുടെ കൃത്യങ്ങളാണ് സഭയെ 'കർമ്മലീത്താ' ആക്കിയത് എന്ന ചിന്തയാൽ അസംതൃപ്തരായിക്കഴിഞ്ഞ ചിലരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് അദ്ദേഹം ഈ പ്രസ്താവന ചെയ്തത് എന്ന് സ്പഷ്ടം.

വിശ്വാസത്തിന്റെയും ദൈവേഷ്ടത്തിന്റെയും പാതയിലൂടെയുള്ള ദൗത്യനിർവഹണത്തിനിടയിൽ, തിക്താനുഭവങ്ങൾ - ശത്രുത, വൈരാഗ്യം, ദുഷ്ട വിമർശനം, ഏഷണി, മർദ്ദനം മുതലായവ ദാരുണമായ അഗ്നിപരീക്ഷണങ്ങളായി രൂപം കൊണ്ടു എന്നു വരാം. പക്ഷേ, അവയെല്ലാം ദൈവപരിപാലനയുടെ നിഗൂഢ ക്രമീകരണത്തിൽ ഉപരിനന്മയിലേക്കുള്ള മൈൽക്കുറ്റികൾ മാത്രമാണെന്ന് ആദ്ധ്യാത്മികർ അസന്ദിഗ്ധമായി വിശ്വസിക്കുന്നു. ചരിത്രദൃഷ്ട്യാ, വസ്തുതകൾ വിലയിരുത്തിക്കൊണ്ട്, വി. തോമസ് മോർ, തന്റെ ശിരഃചേദനദിവസം പ്രതീക്ഷിച്ച് കാരാഗൃഹത്തിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്നപ്പോൾ, ഇങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിച്ചു: "കർത്താവേ, എന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ശത്രുവിൽ എന്റെ ഏറ്റവും വലിയ സ്നേഹിതനെ ദർശിക്കുവാനുള്ള അനുഗ്രഹം എനിക്കു നൽകണം. പൂർവ്വയൗസേപ്പിന്റെ സഹോദരന്മാർ അവരുടെ സ്നേഹാദരവുകൾ വഴി, അദ്ദേഹത്തിനു നേടിക്കൊടുക്കുമായിരുന്നതിനേക്കാൾ എത്രയോ വലിയ അനുഗ്രഹമാണ് അവരുടെ ക്രൂരത വഴി അദ്ദേഹത്തിന് നേടിക്കൊടുത്തത്!"

ദൈവപരിപാലനയിലുള്ള അടിയുറച്ച വിശ്വാസത്തിൽ, വിശുദ്ധ ചാവറ, വിശുദ്ധ ഫ്രാൻസിസ് അസ്സീസിയെപ്പോലെ, പ്രശാന്തനായി, വൈദികമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ പ്രതികൂല നിലപാടിനെ അഭിമുഖീകരിച്ചു. അമർഷം കൂടാതെ, അധികാരവിധേയത്വത്തോടെ ബോധപൂർവ്വം മുന്നേറിയ ചാവറയുടെ നിലപാട്, അവസാനം അധികാരികളുടെ മതിപ്പും സ്നേഹവും ബഹുമാനവും ആനുകൂല്യവും നേടിയെടുക്കുകതന്നെ ചെയ്തു.

ഇതേ ദൈവപരിപാലനാ വീക്ഷണമാണ് പ്രതിയോഗിയായിരുന്ന റോക്കോസിനോടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാർശ്വവർത്തികളായിരുന്ന തൊണ്ടനാട് പ്രഭൃതികളോടും, മാനുഷമായി പെരുമാറാനും അവർ പരാ

ജിതരായപ്പേൾ അവരെ “ഓടിച്ചുകളയുകയോ ഊതിക്കെടുത്തുകയോ” ചെയ്യാതെ അവർക്ക് സ്നേഹപൂർവ്വം ആവശ്യമായ സഹായങ്ങൾ നൽകുവാനും ചാവറയ്ക്ക് ഉൾപ്രകാശം നൽകിയത്.

ഇതാ ചാവറയുടെ വിജയരഹസ്യം: വിശ്വാസത്തിലടിയുറച്ച ദൈവ പരിപാലനാവീക്ഷണം!

ഉപസംഹാരം

മൂലപ്പാലോടുകൂടി സ്വമാതാവിന്റെ ദൈവോന്മുഖതയും മാതൃപാദേ യിരുന്ന് പ്രാർത്ഥനാപരിചയവും സ്വായത്തമാക്കിയ ചാവറയുടെ പിഞ്ചു ഹൃദയം ദൈവവചനമാകുന്ന വിത്ത് തഴച്ചുവളരുന്ന നല്ല ഭൃമിയായി രൂപംകൊണ്ടു. അതിൽവീണ കളയെല്ലാം ദൈവവചനം നൽകിയ ആധ്യാത്മികവാസനയാൽ ഞെക്കിക്കൊന്നുകൊണ്ടിരിക്കെ, അനുഭവങ്ങളിൽ നിന്ന് മുൻകരുതലെടുക്കാനുള്ള ദിവ്യമായ കൂർമ്മബുദ്ധിയും ആ ബാലന് സംസിദ്ധമായി.

ദൈവാഹ്വാനത്തിനും അവിടത്തെ പരിപാലനയുടെ ക്രമീകരണങ്ങൾക്കും പരമപ്രാധാന്യം നൽകിയ ചാവറ, അവയെപ്രതി കൂടും ബവും വസ്തുവകകളും ബോധപൂർവ്വം സധൈര്യം ഉപേക്ഷിച്ചു. ദൈവത്തിന്റെ സഭയെ അദ്ദേഹം ആത്മാർത്ഥമായി സ്നേഹിച്ചു. അതുകൊണ്ട് അവിടുത്തെ പ്രതിനിധികളായ വൈദികമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരോടുള്ള വിധേയത്വത്തിൽ ആദ്യതം അചഞ്ചലനായി അദ്ദേഹം നിലകൊണ്ടു. അഗ്നിസ്ഫുട/ശോധനകൾ അതിന്റെ മാറ്റ് വർദ്ധിപ്പിച്ചതേയുള്ളൂ.

കേരളസഭാ മാതാവിന്റെ സമുദ്ധാരണത്തിനും വളർച്ചയ്ക്കും സംരക്ഷണത്തിനുമായി, അദ്ദേഹം തന്റെ കൂർമ്മബുദ്ധിയും “ആധ്യാത്മികതയെ പ്രാർത്ഥനയിൽ സമാഹരിക്കുന്ന” കർമ്മലീത്താ സിദ്ധിയും, സീറോമലബാർ ആരാധനാശൈലിയും ആപ്ലാദത്തിന്റെ ആധ്യാത്മികതയും, ഭാരതീയമായ ലളിതജീവിതവും ദൈവദർശനദാഹവും കൈമുതലാക്കിക്കൊണ്ട് രംഗത്തേക്കിറങ്ങി; ശക്തികളും കഴിവുകളും പരമാവധി വിനിയോഗിച്ച് വിസ്മയാവഹമായ വിജയം നേടി (അനുബന്ധം 1 കാണുക).

ഈ സമൂഹനതമായ ദൗത്യനിർവഹണത്തിൽ, അദ്ദേഹത്തെ നിസ്തുലനാക്കിയത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീരോചിതമായ സുകൃതങ്ങളും ആഴമായ പ്രാർത്ഥനാ ജീവിതവുമായിരുന്നു. ഇവയുടെ സമഗ്രമായ പഠനമാണ് അടുത്ത രണ്ടു അദ്ധ്യായങ്ങളുടേയും ഉള്ളടക്കം.

സുകൃതസരണി

ആമുഖം

ഈ മൂന്നാം അധ്യായത്തിലെ പ്രതിപാദ്യ വിഷയം വിശുദ്ധ ചാവറയുടെ വ്യക്തിപരമായ വിശുദ്ധിയാണ്. പുണ്യങ്ങളുടെ അഥവാ സുകൃതശീലങ്ങളുടെ നിർവ്വചനവും, വീരോചിതമായ വിശുദ്ധി, വിശുദ്ധ പദവി എന്നിവ സംബന്ധിച്ച ചുരുങ്ങിയ വിവരണവും കഴിഞ്ഞ്, വിശുദ്ധ ചാവറയുടെ സുകൃതസ്ഥരണയുടെ പ്രതിപാദനം ആരംഭിക്കുന്നു.

1. സുകൃതം

പിതാവായ ദൈവം സ്വപുത്രനെപ്പോലും ഒഴിവാക്കാതെ, നമുക്കെല്ലാവർക്കും വേണ്ടി, അവിടത്തെ സമർപ്പിച്ചു. ആ സന്തോഷസ്വരൂപൻ ‘അവിടത്തോടു കൂടി, എല്ലാം നമുക്ക് നൽകാതിരിക്കുമോ?’ (Rom 31:32).

നമ്മെപ്രതി സ്വയം ശൂന്യനാക്കിയ പുത്രനായ ദൈവം മരിക്കുകയും, മരിച്ചവരിൽനിന്നുയർക്കുകയും, ദൈവത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തിരുത്തുകയും, നമുക്കുവേണ്ടി മാധ്യസ്ഥ്യം വഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഈ ശോമിശിഹാ നമുക്കെതിരായി കുറ്റം വിധിക്കുമോ? (Rom 8:34).

നമ്മുടെ പ്രത്യാശയുടെ അടിസ്ഥാനശീലകളാണ് ഈ വാക്യങ്ങളിൽ നാം കാണുക. “ഈ പ്രത്യാശയിൽ, നിരാശയ്ക്കിടമില്ല.” കാരണം അതിന്റെ അച്ചാരമായി നമ്മിൽ വസിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവായ ദൈവത്തിന്റെ സാന്നിധ്യം! ‘നമുക്കു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവിലൂടെ, ദൈവസ്നേഹം നമ്മുടെ ആത്മാവിൽ ചൊരിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു’ (Rom 5:5).

ഇതാ, സാക്ഷാൽ സുകൃതം! പിതാവും പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവും “ആദ്യമേതന്നെ നമ്മെ സ്നേഹിച്ചു” എന്ന ചരിത്രവസ്തുത (1 Jn 4:19).

ദൈവത്തിന്റെ ഈ സുകൃതത്തെ അനുകരിക്കാൻ നമുക്കുള്ള വെല്ലുവിളിയാണ് ദിവ്യസുതന്റെ ഇരുകല്പനകളുടെ സംഗ്രഹം.

1. “സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവ് പൂർണനായിരിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങളും പൂർണരാവുക” (Mt 5:45).

2. “ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചതുപോലെ നിങ്ങൾ പരസ്പരം സ്നേഹിക്കുക” (Jn 13:34).

ഇത് സാധ്യമോ?

ഈ ആഹ്വാനത്തിനുത്തരിയ്ക്കുവാൻ കേവലം മനുഷ്യരായ നമുക്കു സാധ്യമാകുമോ? തീകച്ചും പ്രസക്തമായ ചോദ്യമാണിത്. പിതാവായ ദൈവത്തെ അനുകരിക്കാനും, പുത്രനായ ദൈവം നമ്മെ സ്നേഹിച്ചതുപോലെ, നാം പരസ്പരം സ്നേഹിക്കുവാനും സാധിക്കണമെങ്കിൽ നമ്മളും ദൈവമക്കളായേ തീരൂ.

നാം ദൈവമക്കൾ

നമ്മെ ദൈവമക്കളാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് പിതാവും പുത്രനും, പരിശുദ്ധാത്മാവുമായ ദൈവത്തെ നമ്മിലേക്കയച്ചിരിക്കുന്നത്. പരിശുദ്ധാരുപിയാലും ജലത്താലും (മാമ്മോദീസാവഴി) നാം ദൈവമക്കളായി പുനർജന്മം പ്രാപിക്കുന്നു (Gal 4:6; Jn 3:2-10). ദൈവമക്കളായിത്തീർന്ന നമ്മെ പരിശുദ്ധാരുപി തന്നെ നയിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നു (Rom 5:3-5; 8:14-17; Jn 14:12, 16:26). അവിടന്നാണല്ലോ ദൈവസുതനായ ഈശോയെ നയിച്ചിരുന്നത് (Is 61:12).

ദാനങ്ങളും സുകൃതശീലങ്ങളും

നമ്മുടെ ആത്മാവിന്റെ സത്തയെത്തന്നെ സംശുദ്ധമാക്കി ദൈവപുത്രസ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് ഉയർത്തുന്ന ശുദ്ധീകരണവരപ്രസാദത്തോടുകൂടി, ദൈവത്തിന്റെ ആഭിജാത്യമനുസരിച്ച് ജീവിക്കുന്നതിനു നമ്മെ സഹായിക്കുന്ന അതിസാദാവികദാനങ്ങളും സുകൃതശീലങ്ങളും നമ്മിൽ ചിന്തപ്പെടുന്നു. അവയാണ് പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ നേതൃത്വം സമ്പരമായി അനുസരിക്കുന്നതിന് നമ്മെ പ്രാപ്തരാക്കുന്ന അവിടത്തെ സപ്തദാനങ്ങളും, പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും സുകൃതം അതിരൂവയ്ക്കാത്ത സ്വയം ദാനം അനുസരിച്ചു ജീവിക്കുന്നതിന് നമ്മെ പ്രാപ്തരാക്കുന്ന ദൈവികപുണ്യങ്ങളും സാമ്പാർശിക സുകൃതശീലങ്ങളും.

ദൈവിക പുണ്യങ്ങൾ

ദൈവത്തെ പിതാവായി കാണുന്നതിനും, അവിടത്തെ നൈസർഗ്ഗികമായി ‘അപ്പാ’ എന്നു വിളിക്കുന്നതിനും നമ്മെ പ്രാപ്തരാക്കുന്ന സുകൃതശീലമാണ് വിശ്വാസമെന്ന പുണ്യം. വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, നാം പിതാവിന്റെ അവകാശികളും മിശിഹായുടെ കൂട്ടവ

കാശികളും ആയിക്കഴിഞ്ഞു എന്ന ഉറപ്പോടുകൂടിയ പ്രത്യാശാശീലമാണ് ശരണം എന്ന പുണ്യം പിതാവിന്റെ ആഭിജാത്യമനുസരിച്ചു അവിടന്ന് സ്വയം ദാനം ചെയ്തതുപോലെ അവിടത്തേയ്ക്കും അവിടത്തെപ്രതി സഹജീവികൾക്കും സ്വയം ദാനം ചെയ്യുന്ന സുകൃതശീലമാണ് ഉപവിയെന്ന പുണ്യം. ഈ മൂന്നു പുണ്യങ്ങളുടെയും വിഷയം ദൈവമായതുകൊണ്ട് ഇവ മൂന്നും ദൈവികപുണ്യങ്ങൾ എന്നറിയപ്പെടുന്നു.

സന്മാർഗ്ഗികപുണ്യങ്ങൾ

ദൈവത്തോടും സഹജീവികളോടും നമ്മോടുതന്നെയുമുള്ള കടമകളെല്ലാം ദിവ്യാഭിജാത്യമനുസരിച്ച് പ്രായോഗികമാക്കുവാൻ നമ്മെ പ്രാപ്തരാക്കുന്ന പുണ്യങ്ങൾ അഥവാ സുകൃതശീലങ്ങളാണ് സന്മാർഗ്ഗികപുണ്യങ്ങൾ എന്നറിയപ്പെടുന്നത്. അവയെ എല്ലാം സമാഹരിക്കാവുന്ന നാലു സമുന്നത സുകൃതശീലങ്ങളാണ് നീതി, വിവേകം, മിതത്വം, ആത്മധൈര്യം എന്നിവ.

നമ്മോടു ബന്ധപ്പെടുന്ന ഓരോരുത്തർക്കും അർഹമായത് അവർക്കു നൽകുന്നതിന് നീതിയെന്ന പുണ്യം നമ്മെ പ്രാപ്തരാക്കുന്നു. എല്ലാ പുണ്യങ്ങളെയും സ്ഥലകാലസാഹചര്യങ്ങൾക്കനുസരണം സമജ്ജസമായി പൊതുലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കുവേണ്ടി ക്രമീകരിക്കുന്ന ദൗത്യമാണ് വിവേകമെന്ന പുണ്യത്തിനുള്ളത്. ഭൗമികമായ സുഖ-സന്തോഷ-സൗകര്യാദികളിൽ മിതത്വം പാലിക്കുവാൻ നമ്മെ പ്രാപ്തരാക്കുന്ന സുകൃതശീലം മിതത്വം എന്നറിയപ്പെടുന്നു. പ്രതിബന്ധങ്ങളെ സധൈര്യം നേരിട്ട് സുകൃതസരണിയിലൂടെ സദാ മുന്നേറുന്നതിന് ആത്മധൈര്യം എന്ന പുണ്യം നമ്മെ പ്രാപ്തരാക്കുന്നു.

വിശുദ്ധപദവി

ദൈവികപുണ്യങ്ങളും സന്മാർഗ്ഗികപുണ്യങ്ങളും വീരോചിതമായി അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ള മഹാത്മാക്കളെയാണ് കത്തോലിക്കാതിരുസഭ വിശുദ്ധ പദവിയിലേയ്ക്കുയർത്തി വിശ്വാസികളുടെ അനുകരണത്തിനായി അർപ്പിക്കപ്പെട്ടവരിൽ ചിലർക്ക് നൽകുക.

വിശുദ്ധ ചാവറയുടെ ജീവിതവും പ്രവർത്തനങ്ങളും കുലംകുഷ്മായി പരിശോധിക്കുന്നതിനു നിയുക്തരായ വിദഗ്ദ്ധരും, വിദഗ്ദ്ധസമിതികളും 'വീരോചിതം' എന്നു സാക്ഷിച്ച സുകൃതസരണിയുടെ സംക്ഷിപ്തവിവരണമാണ് താഴെ വരുന്നത്.

2. ദൈവികപുണ്യങ്ങൾ

i. വിശ്വാസം: ദൈവത്തെ ‘അപ്പാ’ എന്നല്ലാതെ വിളിക്കാനാവാത്ത ചാവറയുടെ വിശ്വാസം.

എല്ലാം ദൈവദാനം

“ആത്മാനുതാപം” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ചാവറ തനിക്കു ലഭിച്ച ദൈവദാനങ്ങൾ ഓരോന്നായി അനുസ്മരിക്കുന്നു: നല്ല കുടുംബത്തിലെ ജനനം - വിശ്വാസികളായ മാതാപിതാക്കന്മാർ, അതിവത്സലയായ മാതാവ്, മുലപ്പാലോടുകൂടി അവളിൽ നിന്നു ലഭിച്ച സുശിക്ഷണം, കാവൽമാലാഖ, ജ്ഞാനസ്നാനം വഴി ലഭിച്ച ദൈവപുത്രസ്ഥാനം, അംഗഭംഗമില്ലാത്ത ശരീരം, തീരെ ദരിദ്രമോ അതിസമ്പന്നമോ അല്ലാത്ത കുടുംബം, പൗരോഹിത്യത്തിലേയ്ക്കും സന്യാസത്തിലേയ്ക്കുമുള്ള ദൈവാഹ്വാനം, പ്രിയോരെന്ന സ്ഥാനം, അതിൽ വാർദ്ധക്യംവരെയും ദൈവകരത്തിന്റെ നേതൃത്വം! ഇവയെല്ലാം ചാവറയിൽ ആഴമായ കൃതജ്ഞതയുടെ മനോഭാവം സൃഷ്ടിക്കുന്നു:

“എന്നതു സർവ്വേശ്വരാ നിൻകരുണയിൽ കടൽ അന്തംകൂടാതെ ചിന്തിയെന്റെ മേൽ ശുഭം ശുഭം.”

(ആത്മാനുതാപം 7/57-58)

അതെ, എല്ലാം ആ കരുണാസാഗരത്തിന്റെ പ്രവാഹം!

മാത്രമല്ല, താൻ ജീവനിലും, ആരോഗ്യത്തിലും നിലനിൽക്കുന്നത് ‘ദൈവത്തെത്തന്നെ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടാണെന്ന്’ അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചിരുന്നു:

“എന്നുടെ സ്നേഹം നീയേ ഭാഗ്യവുമെനിക്കു നീ നിന്നാലല്ലാതെ ഞാനുമെങ്ങനെ ജീവിക്കുന്നു! ശ്വാസവുമെനിക്കു നീ യാവന പാനം നീയേ ആശ്വാസം നിന്നാലല്ലാതെവിടെയെന്നിക്കയ്യോ!”

(ആത്മാനുതാപം 10/142-146)

എല്ലാ സംഭവത്തിലും ദൈവകരം കാണുന്ന വിശ്വാസം

കുനമ്മാവു മാത്തിലെ കന്യാസ്ത്രീകൾക്ക് ചാവറ ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു: “ഈ മഠം നടത്തുവാൻ വേണ്ടതൊക്കെയും യാതൊരു ബുദ്ധിമുട്ടും കൂടാതെ ദൈവം ക്രമീകരിക്കുന്നു... ഓർക്കാതെ ഒരു ചെറുപുസ്തകം ഒരു മുറിയിൽ കണ്ടെത്തി. എടുത്തുനോക്കിയപ്പോൾ കന്യക

കൾക്ക് പറ്റിയ വിഷയം! ഇതു നിങ്ങൾക്കായി ദൈവം കൊടുത്തയച്ച തന്നെ ബോധ്യത്തോടെ, മലയാളത്തിലേയ്ക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്തു. ഇന്നലെ തർജ്ജമപൂർത്തിയായി. ഇത് ജ്ഞാനവായനയായി എല്ലാവരും ഒരു പ്രാവശ്യമെങ്കിലും, മുഴുവനും ശദ്ധാപൂർവ്വം വായിക്കണം!” (എഴുത്തുകൾ p. 118).

വേറൊരവസരത്തിൽ, അതേ മഠത്തിലേയ്ക്കെഴുതുന്നു: “സ്വന്തം ആവശ്യങ്ങൾ പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ സാധിക്കാത്ത കുഞ്ഞുങ്ങൾ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുമ്പോഴും അവരെ ഉണർത്തി പാലുട്ടുന്ന വിധത്തിലാണ് കർത്താവേ, അങ്ങ് ഞങ്ങളോട് വർത്തിക്കുന്നത്! സന്യാസ അന്തസ്, അതിന്റെ പദവികളിലുയർന്ന്, ഈശോയോട് ഐക്യപ്പെടുവാൻ സഹായിക്കുന്ന അഭ്യാസങ്ങൾ എന്നിവ പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഒരു പുസ്തകം, ഞാൻ അനേഷിക്കാതെതന്നെ ഈശോമിശിഹാ നിങ്ങൾക്കായി അയച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു. ഉല്ലാസസമയത്തായാലും, എല്ലാവരെയും വിളിച്ചിരുത്തി ഇതിന്റെ പതിനൊന്ന് അധ്യായമെങ്കിലും വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കണം” (എഴുത്തുകൾ p. 118).

ആദ്യസന്യാസിനികൾക്ക് തെങ്ങിന്റെ ചുവടും തലയും തെളിയിച്ചു വളമിടാനുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുമ്പോൾ, ഈ കാര്യമെല്ലാം നടത്തിയ്ക്കാനുള്ള സിസ്റ്റർ പ്രൊക്കുരേറ്ററിനോട് പറയാനുള്ള കാര്യം ചാവറ ഇങ്ങനെ കുറിച്ചു: “ഈ വേലകൾ എല്ലാം നടത്തുവാൻ പ്രൊക്കുരേറ്ററിനോടു പറയണം. കൂലി കൊടുക്കുവാൻ പണമില്ലല്ലോ എന്ന് അയാൾക്ക് ആകുലത വേണ്ട. നാം വേല എടുപ്പിക്കുക; പണം തമ്പുരാൻ തരും. ഇതു നമ്മുടെ വകയല്ല, പിന്നെയോ ഈശോമിശിഹായുടെ പത്രമേനിയത്രേ. നാം വേലചെയ്താൽ മതി” (എഴുത്തുകൾ pp. 112-113).

സ്വന്തം സഭാംഗങ്ങളോട്, തന്റെ അന്ത്യശ്വാസനത്തിൽ ചാവറ അസന്ദിഗ്ധമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നു: “പ്രിയമുള്ള കുഞ്ഞുങ്ങളേ, നാം സർവേശ്വരന്റെ വിശേഷകൃപയാൽ, ദേവമാതാവിന് എത്രയും ഇഷ്ടപ്പെട്ടവരായ കർമ്മലീത്താസഭക്കാരായി വിളിക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ഇത് ദൈവലോചനയിൽ അല്ലാതെ, മനുഷ്യനടുത്ത വിചാരത്താലല്ലായെന്ന്, ഇത് കടലാസ് എന്നു കാണുവണ്ണം കണ്ടുറച്ചിരിക്കുന്നു” (എഴുത്തുകൾ p. 99).

എവിടെയും ദൈവസാന്നിദ്ധ്യം ദർശിക്കുന്ന വിശ്വാസം സ്വഹൃദയത്തിൽ

തന്റെ 'ധ്യാനസല്ലാപങ്ങളിൽ' വിശുദ്ധ ചാവറ തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ വസിക്കുന്ന ദൈവസുതന്റെ സാന്നിധ്യാവബോധത്തിനു സാക്ഷ്യം നൽകുന്നു. അമ്മയായ അമ്മലോത്ഭവകന്യകയുടെ ഉദരത്തിൽ ഒമ്പതാമസം വസിച്ച ദൈവസുതൻ, വത്സരം മുഴുവൻ തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ വസിക്കുന്നു എന്ന അവബോധത്തോടെ ചാവറ ആ ഹൃദയം സക്കേവുസിന്റെ വസതിപോലെയും, ബ്രഹ്മനിയാലിലെ ഭവനംപോലെയും അവിടത്തേക്ക് ഹൃദയാമാക്കിത്തീർക്കുവാൻ, ബ്രഹ്മനിയാലിലെ മറിയം, കൊർദ്ദോനായിലെ മർഗ്ഗരീത്ത, ഈജിപ്റ്റ് മറിയം, ആവിലായിലെ ത്രേസ്യൂ എന്നീ വിശുദ്ധകളുടെയും, തന്റെ പെറ്റമ്മയുടെയും മാധ്യസ്ഥ്യം തേടുന്നു. പരിശുദ്ധ കന്യകയുടെ മടിയിലിരിക്കുന്ന ഉണ്ണിയുടെ തിരുമുഖം ചാവറയുടെ ഇഷ്ടരൂപമാണ്. അതേ ആഹ്ളാദത്തോടെ, തന്നിൽ അവിടുന്ന് വസിക്കുവാനായി, അതിൽ പരിശുദ്ധ അമ്മയുടെ സാന്നിദ്ധ്യവും അദ്ദേഹം അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു (ധ്യാനം p 31-44).

വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനയിലെ സജീവസാന്നിധ്യത്തിന് വിശുദ്ധ ചാവറ സാക്ഷ്യം നൽകുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്: “കർത്താവേ, അങ്ങയുടെ സ്നേഹത്തിന്റെ അവസാനലക്ഷ്യമായി, അങ്ങയുടെ ശരീരവും രക്തവും ഭക്ഷണ പാനീയങ്ങളായി നൽകിയതുകൊണ്ട്, കുദാശപരമായും അരുപിക്കടുത്ത വിധത്തിലും വിശ്വാസനയനങ്ങളാൽ അങ്ങയെ കണ്ട് മരണം വരെയും അങ്ങിൽനിന്ന് പിരിയാതെ ജീവിക്കാനുള്ള ഭാഗ്യം എനിക്കു ലഭിച്ചു. അതുതന്നെ മരണശേഷം മൂടലൊന്നും കൂടാതെ മുഖാഭിമുഖം സ്വർഗ്ഗവാസികളോടുകൂടെ നിത്യകാലം അങ്ങയെ സ്തുതിക്കുവാൻ എനിക്കു സാധിക്കും എന്ന ഇളകാത്ത ശരണത്തിന്റെ അമൂല്യമായ അച്ചാരവുമാണ്” (ധ്യാനസല്ലാപം p. 43).

ഈ വിശ്വാസപ്രകടനത്തെപ്പറ്റി ജീവചരിത്രകർത്താവും ആത്മപിതാവുമായ ലെയൊപ്പോൾദ് മിഷനറിയുടെ പ്രസ്താവം ഇപ്രകാരമാണ്: “അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഉടനീളം വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനയോടും പരിശുദ്ധ കന്യകയോടുമുള്ള ഭക്തി വിസ്തമകരമായി ശോഭിച്ചിരുന്നു. മഹോന്നതമായ വിശുദ്ധ കുദാശയോടുള്ള അപാരമായ ബഹുമാനവും വിശ്വാസവും മൂലം, നിസ്തുലമായ ശ്രദ്ധയോടും ഭക്തിയോടും ഏകാഗ്രതയോടും കൂടി, അദ്ദേഹം ദിവ്യബലി സമർപ്പിക്കുമായിരുന്നു. ദിവസേന നിയമാനുസൃതമായ വിസീത്തകൾക്കു പുറമെ മണി

കുറുകൾതന്നെ ദിവ്യകാരുണ്യസന്നിധിയിൽ ധ്യാനത്തിൽ ചെലവഴിക്കുമായിരുന്നു” (P. XLIV).

ഇതേ ഭക്തി മറ്റുള്ളവരിലേയ്ക്കു പകരുവാൻ അദ്ദേഹം ആത്മാർഥമായി പരിശ്രമിച്ചു. കുടുംബാംഗങ്ങളിൽ ഒരാൾതന്നെയെങ്കിലും മാറി മാറി ദിവസേന ദിവ്യപൂജയിൽ സംബന്ധിച്ച് കുടുംബത്തിൽ ദൈവാനുഗ്രഹം ഉണ്ടാകുവാൻ ഇടയാക്കണമെന്ന് വിശ്വാസികളെ അദ്ദേഹം ഉൽബോധിപ്പിച്ചിരുന്നു.

സന്യാസിനികളെ അദ്ദേഹം ഉപദേശിച്ചു: വിശുദ്ധ കുർബാനയുടെ തിരുനാൾ കഴിഞ്ഞുള്ള എട്ടുദിവസവും ഓരോരുത്തർ മാറിമാറി ദിവ്യകാരുണ്യം സ്വീകരിക്കുക എന്ന്. (അന്ന് ദിവസേനയുള്ള ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണം നിലവിലില്ലായിരുന്നു.)

ഇതേ സജീവവിശ്വാസമാണ് കേരളത്തിൽ നാൽപ്പതുമണി ആരാധന ആരംഭിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. ആദ്യമേ ആശ്രമദേവാലയങ്ങളിലും, പിന്നീട് മറ്റു ദേവാലയങ്ങളിലും അതു സ്ഥാപിതമായി. അതിനുള്ള ക്രമങ്ങൾ റോമൻ ആരാധന ക്രമത്തിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹം തർജ്ജമചെയ്തു. അതുവഴി കേരളത്തിൽ അനേകം ആധ്യാത്മിക ദാനങ്ങൾ വർഷിക്കപ്പെടാൻ ഇടയായി. ആയിരങ്ങൾക്ക് പാപസങ്കീർത്തനത്തിനും ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണത്തിനും തിരുവോസ്തിയുടെ സുദീർഘമായ നിർന്നിമേഷദർശനത്തിനും അവസരം നൽകുന്ന മനോഹരസംവിധാനം (P. XLIV/V).

ക്രിസ്തുസാന്നിധ്യം കത്തോലിക്കാസഭയിൽ

തിരുസഭാധികാരത്തെ എതിർക്കുന്നവരിൽ വിശുദ്ധ ചാവറ കണ്ടിരുന്നത് വിശ്വാസത്തിന്റെ ദുർബലതയാണ്. റോക്കോസ് ശീശ്മയുടെ ചരിത്രത്തിന്റെ ആമുഖമായി അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ എഴുതി: “അവർക്ക് (എതിർക്കുന്നവർക്ക്) ശരിയായ വിശ്വാസമില്ല. വിശ്വാസം വഴിയായാണ് അവരെ (സഭാധികാരികളെ) അനുസരിക്കുകയും, ദൈവസ്നേഹത്തെ പ്രതി സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുവാൻ നമുക്കു സാധിക്കുക” (P. XLVI).

മിഷനറിമാരെ അദ്ദേഹം അപാരമായി മതിച്ചിരുന്നു. കാരണം, മാതാവായ തിരുസഭയുടെ പ്രേഷിതരാണവർ - സുവിശേഷപ്രഘോഷകർ! വിശ്വാസപ്രചാരണത്തിനായി അനേകായിരങ്ങളെ ക്രിസ്തീയവിശ്വാസത്തിൽ വളർത്തിയെടുക്കുവാനായി അവർ വളരെ സഹിച്ചു.

വാക്കുകൊണ്ടും മാതൃകകൊണ്ടും വിശ്വാസത്തിലടിയുറച്ച അനുസരണം തിരുസഭാധികാരികളോടു പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ വിശുദ്ധ

ചാവറ തന്റെ സഭാംഗങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിച്ചിരുന്നു.

യാക്കോബായ സഹോദരങ്ങളുടെ പുനരുകൃത്തിനും അനാഗതരുടെ വിശ്വാസാശ്ലേഷത്തിനുമായി ചാവറ ചെയ്ത പ്രയത്നങ്ങളെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസസാക്ഷ്യങ്ങളായിരുന്നുവല്ലോ.

ക്രിസ്തുവികാരിയോട് പുത്രവാത്സല്യം

വിശുദ്ധ ചാവറയിൽ ശോഭിച്ചിരുന്ന തിരുസഭാ സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രത്യേക പ്രകടനമായിരുന്നു പരിശുദ്ധ പിതാവിനോടുള്ള ഭക്തി. ലെ യൊപ്പോൾദ് മിഷനറിയുടെ പ്രസ്താവന സ്മർത്തവ്യമാണ്; “ഈ പിതാവിന്റെ സുകൃതങ്ങളിൽ വിശ്വാസം, കത്തോലിക്കാ സഭയോടുള്ള തീവ്രസ്നേഹം, പരിശുദ്ധ പിതാവിനോടുള്ള ഭക്തി എന്നിവ സമുന്നതമായി പ്രകാശിച്ചിരുന്നു... ലോകമെങ്ങും തിരുസഭയുടെ സത്യവും പ്രകാശവും പരത്തുവാൻ അദ്ദേഹം ജാഗരൂകനായിരുന്നു. തിരുസഭ അനുഭവിക്കുന്ന മർദ്ദനങ്ങളുടെ വാർത്തയിൽ അദ്ദേഹം കണ്ണുനീർ ചിന്തും, ദുഃഖാർത്തനാകും. അവൾ വിജയം പ്രാപിച്ചു കാണാൻ അദ്ദേഹം അത്രമാത്രം അഭിലഷിക്കും; പരിശുദ്ധ പിതാവിനെപ്പറ്റി കേൾക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം ഭക്തിയുടെയും ആഹ്ലാദത്തിന്റെയും കണ്ണുനീർ പൊഴിക്കും” (P.XLVI).

വിവിധ ഇടവകകളിൽ അദ്ദേഹം നൽകിയ സഹായം സ്മാപിച്ചു; കാരണം അത് വിശ്വാസികളുടെ ഇടയിൽ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക തിരുസഭയുടെ താല്പര്യമാണെന്ന് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി.

പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിൽ നിന്ന്, പരിശുദ്ധ പിതാവിനെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരങ്ങൾ ശേഖരിച്ച് സഭാംഗങ്ങൾക്കും ആശ്രമങ്ങൾക്കും പൊതുവെയും അവ അയച്ചു കൊടുക്കുക അദ്ദേഹത്തിന്റെ പതിവായിരുന്നു. അതേ ചൈതന്യത്തിൽ ആശ്രമങ്ങൾ ഇത്തരം വാർത്തകൾ അവയുടെ നാളാഗമങ്ങളിൽപ്പോലും ഉദ്ധരിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്. മാനാനം ആശ്രമത്തിന്റെ നാളാഗമത്തിൽ, 1866-ലെ കുറിപ്പിൽ, താഴെ കാണുന്ന വിവരം ചേർത്തിരിക്കുന്നു: “പാപ്പായുടെ ശത്രുക്കൾ, ദുഷ്ടരായ ആ മനുഷ്യർ കരുതുന്നു: മാർപ്പാപ്പാ സ്ഥലം വിടുന്നത് തങ്ങൾക്ക് ആക്ഷേപകരമാണെന്ന്; അതുകൊണ്ട് പാപ്പായ്ക്ക് ശാന്തമായി വസിക്കാൻ ഒരു സ്ഥലം വിട്ടു കൊടുത്തേക്കാമത്രെ. ഈ ദിവസങ്ങളിൽ പ്രിയോർച്ചൻ ചില കത്തുകളിൽ, അദ്ദേഹം ചില പത്രങ്ങളിൽ വായിച്ച ഈ വാർത്തകൾ നമുക്കു കുറിച്ചയച്ചുതന്നു. ഈ വാർത്ത അറിഞ്ഞ നിമിഷം മുതൽ നാം ഉള്ളഴിഞ്ഞു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു” (P XLVII).

ഒമ്പതാം പീയൂസ് പാപ്പാ സഹിച്ചിരുന്ന ക്ലേശങ്ങളെപ്പറ്റി കേട്ടിട്ട്, ചാവറ തന്റെ കീഴിലുള്ള ആശ്രമങ്ങൾക്ക് ഒരു സർക്കുലർ അയച്ചു. സഭാംഗങ്ങൾ പരിശുദ്ധ പിതാവിനുവേണ്ടി പ്രാർഥിക്കണമെന്ന പൊതു നിർദ്ദേശത്തോടുകൂടി വൈദികർ ഓരോരുത്തരും പരിശുദ്ധ പിതാവിനുവേണ്ടി ദിവ്യബലിയർപ്പിക്കണമെന്നും അതവൈദികർ ഭക്തിപൂർവ്വം കുർബ്ബാന കണ്ടുകൊടുക്കണമെന്നും, എല്ലാ ആശ്രമങ്ങളിലും സകല വിശുദ്ധരുടെ ലുത്തനിയ ജപിക്കണമെന്നും പ്രത്യേക നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകി. അതിനും പുറമെ, സഭാംഗങ്ങൾ ദിവസത്തിൽ, പലപ്രാവശ്യം ചൊല്ലാനുള്ള ചില സുകൃഷ്ണപങ്ങളും അദ്ദേഹം ഉപദേശിച്ചുകൊടുത്തതായി കാണുന്നു.

ഒന്നാം വത്തിക്കാൻ സൂനഹദാസിന്റെ ചെലവു വഹിക്കാൻ ഒമ്പതാം പീയൂസ് മാർപാപ്പയ്ക്ക് സഹായമായി, വിശുദ്ധ ചാവറയും സഭാംഗങ്ങളും 92,000 രൂപ പള്ളികളിൽ നിന്നും വൈദികരിൽനിന്നും സീറോമലബാർ വിശ്വാസികളിൽ നിന്നും ശേഖരിച്ചു. ആ സംഖ്യ സൂനഹദാസിനുപോയ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ വഴി അയച്ചുകൊടുത്തു.

സൂനഹദോസ് സംബന്ധിച്ച വാർത്തകൾ പത്രങ്ങളിൽ നിന്നും മറ്റു പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിൽ നിന്നും ശേഖരിച്ച് സഭാംഗങ്ങളെ അദ്ദേഹം അറിയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

പരിശുദ്ധ കന്യകയുടെ അമലോത്ഭവം വിശ്വാസസത്യമായി പ്രഖ്യാപിച്ചപ്പോൾ, അതിയായ സന്തോഷത്തോടെ വിശുദ്ധ ചാവറ ആ വിവരം എല്ലാ ആശ്രമങ്ങളെയും അറിയിച്ചു. “കൃതജ്ഞതാസ്തോത്രം” എല്ലായിടത്തും പാടണമെന്നും, അമലോത്ഭവത്തിരുന്നാൾ ദിവസം ആഘോഷമായ പാട്ടുകുർബ്ബാന പാടണമെന്നും ആജ്ഞാപിച്ചു. അദ്ദേഹം തന്നെ ആ ദിവസം പാട്ടുകുർബ്ബാന പാടുകയും, അത്യാഹ്ലാദപൂർവ്വം ഞങ്ങളോടു പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്തു (P. XLVII).

കേരളസഭാസമുദ്ധാരണത്തിന് സ്വയം സമർപ്പണം

കേരളസഭയിൽ തന്റെ ദൗത്യമെന്താണെന്ന് ദൃഢബോധ്യം ചെറുപ്പത്തിലേതന്നെ വിശുദ്ധ ചാവറയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നു. അവളെ ആദ്ധ്യാത്മികവന്ദ്യതയിൽ നിന്നുദ്ധരിക്കുവാനായി തന്റെ ശക്തിയും കഴിവുകളും പരമാവധി ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് പ്രാർഥനോന്മുഖമായ കുടുംബങ്ങളെയും, പ്രാർഥാനിരതരായ സന്യാസിനീസന്യാസികളെയും, ഭക്തരും പ്രഗത്ഭരുമായ വൈദികരെയും, അൾത്താരയിലെ ബഹുമാനത്തിനുയോഗ്യരായ മക്കളെയും നൽകി അവളെ ആഹ്ലാദചിത്തയാക്കിത്തീർ

ത്തതിന്റെ സംക്ഷിപ്ത വിവരമാണല്ലോ, രണ്ടാം അധ്യായത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം.

ശീശ്മക്കെതിരെ നേതൃത്വദ്രോഹം

റോക്കോസ് കേരളത്തിലേയ്ക്കു വരുന്നത് മാർപ്പാപ്പയുടെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചല്ല എന്ന് വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കായിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കിയ വിശുദ്ധ ചാവറ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം ഇടവകപ്പള്ളികളിലേയ്ക്ക് സർക്കുലർ അയച്ചു. വിശുദ്ധ ലൂക്കായുടെ സുവിശേഷം 11:23 വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം എഴുതി: “പരിശുദ്ധ പിതാവിൽ നിന്ന് - വിശുദ്ധ പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമിയായ മിശിഹായുടെ വികാരിയിൽനിന്ന് - അധികാരം ലഭിക്കാതെ, മിശിഹായുടെ ആട്ടിൻകൂട്ടിൽ പ്രവേശിക്കുകയും, അധികാരം ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ, ഒരുകൂട്ടം കൂട്ടുന്ന ഇടയനല്ല, ചിതറിക്കുന്നവനാണ്. അതിനാൽ നിത്യരക്ഷയെപ്രതി പരിശുദ്ധ പിതാവിന്റെ സാക്ഷാൽ വികാരിയായ വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കായ്ക്ക് വിധേയരായിരിക്കുക ആവശ്യമാണ്. ഇവരുടെ കരങ്ങളാൽ വധിക്കപ്പെടാനിടയായാൽ നിങ്ങൾ വേദസാക്ഷികളാകും. വേദസാക്ഷിത്വം മഹാദാനമാണ്. അതിനായി ഒരൂങ്ങിയിരിക്കുവിൻ.”

പ്രസ്തുത കലാപവേളയിൽ വിശുദ്ധ ചാവറ വിശ്വാസികളെ പഠിപ്പിച്ച സുകൃതജപം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസത്തിന്റെ ഉജ്ജ്വല പ്രകടനമാണ്: “തിരുസഭയുടെ എല്ലാ അംഗങ്ങളും ദുരീകരിക്കുന്ന മാതാവായ അമ്മലോത്സവമറിയമേ, ഈ പുതിയ ശീശ്മയാൽ അസ്വസ്ഥയാകാൻ ഞങ്ങളുടെ ഈ സഭയെ കൈവിടരുതേ. എവിടെയും, എപ്പോഴും, എല്ലാവരും, വിശുദ്ധ പത്രോസിൽ നിന്ന് അധികാരം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള പരിശുദ്ധ പിതാവിന് വിധേയരാകുവാൻ ഇടയാക്കണമേ” (P. XLV).

ശീശ്മക്കാർ വ്യാജക്കത്തുകൾ കാണിച്ച് പരിശുദ്ധ പിതാവിൽ നിന്ന് തങ്ങൾക്ക് അധികാരമുണ്ടെന്ന് ഭാവിച്ചപ്പോൾ, വിശുദ്ധ ചാവറ നേരിട്ട റോമിലേയ്ക്ക് എഴുതി, പരിശുദ്ധ പിതാവിൽ നിന്നുതന്നെ സത്യാവസ്ഥ വിശ്വാസികളേവരും അറിയിക്കുവാൻ ഇടയാക്കി.

ശീശ്മക്കാർ വച്ചുനീട്ടിയ സ്ഥാനമാനങ്ങൾ നിരസിച്ചുകൊണ്ടും, സ്വജീവൻ പരിത്യജിക്കുവാൻ തയ്യാറായിക്കൊണ്ടും ഈ ധീരാത്മാവ് ശീശ്മയുടെ ഉന്മൂലനത്തിന് നേതൃത്വം നൽകി.

മാത്രമല്ല, റോക്കോസ് ശീശ്മയുടെ തിക്താനുഭവം ഭാവിയിൽ

ആവർത്തിക്കപ്പെടാതിരിക്കുവാനായി വിശുദ്ധ ചാവറ, ശീശ്മയ്ക്ക് വഴി തെളിച്ച സാഹചര്യങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു പുസ്തകം എഴുതി: “ഈ കഷ്ടത ഇനി സംഭവിക്കാതിരിക്കാനും എന്റെ സഹോദരങ്ങൾ ഇത്രവലിയ ആപത്തിലേയ്ക്ക് ആനയിക്കപ്പെടാതിരിക്കാനും അങ്ങനെ റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ - നമ്മുടെ അതിവത്സല മാതാവിന്റെ - മടിയിൽ നിന്ന് വേർതിരിയാതിരിക്കാനുംവേണ്ടി ഈ കാര്യങ്ങൾ പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതാണെന്ന് എനിക്കു തോന്നി.” ഇതായിരുന്നു ആ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം (P. XLVI).

കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസപ്രചാരണത്തിനും അതു സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുമുള്ള തീക്ഷ്ണതയാൽ പ്രേരിതനായി, സാഹസികമായ മാർഗങ്ങളിലൂടെ 1846-ൽ വിശുദ്ധ ചാവറ മാനാനത്ത് ആരംഭിച്ച ആദ്യത്തെ കത്തോലിക്കാ പ്രസ്സ്, സഭാഐക്യസംരക്ഷണത്തിൽ റോക്കോസ് ശീശ്മായുടെ കാലത്തും പിന്നീടുണ്ടായിട്ടുള്ള അടിയൊഴുക്കുകളുടെ കാലത്തും കേരളകത്തോലിക്കാസഭയ്ക്ക് ഒരു ശക്തിദുർഗമായി നിലകൊണ്ടിട്ടുണ്ട്.

ഇതിനെല്ലാം വിശുദ്ധ ചാവറയെ പ്രേരിപ്പിച്ച ചൈതന്യം എന്തായിരുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ‘ധ്യാനസല്ലാപങ്ങൾ’ വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. “അങ്ങയുടെ മകൻ എന്ന മഹിമപ്പെരിന് അടിയൻ യോഗ്യനല്ല... എന്നാലും എന്റെ അപ്പാ, ഈ പേരുകൊണ്ടല്ലാതെ, അങ്ങയെ വിളിക്കാൻ എന്റെ ഹൃദയം സമ്മതിക്കുന്നില്ല” (ധ്യാന. p.17).

ആ ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന് അപ്പന്റെ പക്കലേക്കുയർന്നുകൊണ്ടിരുന്ന പ്രാർത്ഥന ഇതായിരുന്നു:

“കേസരി രാജൻ നീ നിന്നുടെ സുമതം കേരളമൊക്കെയും കാണാകേണം.”

(ആത്മാനുതാപം 21/25-26)

ദൈവത്തെ ദർശിച്ചിരുന്ന മനുഷ്യൻ

ഈ വിധം ദൈവവുമായി സമ്പർക്കം പുലർത്തിയിരുന്ന സാക്ഷാൽ വിശ്വാസിയായ ഈ മഹാത്മാവിനെ മറ്റുള്ളവർ കണ്ടിരുന്നത് ദൈവത്വം പ്രസരിക്കുന്ന മുഖകാന്തിയുള്ളവനായിട്ടാണ്. ബ്ര. റോക്കി TOCD തന്റെ ഡയറിയിൽ ചാവറയെ വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് ‘ദൈവത്തെ ദർശിച്ചിരുന്ന മനുഷ്യൻ’ എന്നാണ് (P. XLIII). മീനച്ചിൽ തഹസിൽദാർ പ്രഥമവീക്ഷണത്തിൽതന്നെ ‘ദൈവികമനുഷ്യൻ’ എന്ന് ചാവറയെ വിശേഷിപ്പിച്ചു (P. XL).

ഇതേ ചിത്രം കൊല്ലം ഇടവകക്കാർക്ക് വിശുദ്ധ ചാവറയെപ്പറ്റി ദൃക്സാക്ഷികളിൽനിന്ന് ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതായി ഇന്നും പറഞ്ഞു കേൾക്കുന്നുവെന്ന് അവരിലൊരാൾ നാമകരണക്കോടതി മുമ്പാകെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി (P. XLIII).

ii. ശരണം: നിത്യനന്മകളെപ്രതി അനിത്യമായവയെ പരിത്യജിച്ച മഹാത്മാവ്.

ഉറച്ച പ്രത്യാശയിൽനിന്ന് ചലനം സ്വീകരിച്ച ഒരു ജീവിതമാണ് ചാവറയിൽ നാം ദർശിക്കുക. നിത്യമായ നന്മകളെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് പതിനൊന്നു വയസ്സിനുമുമ്പേ തന്നെ ഭവനത്തെയും മാതാപിതാക്കളെയും ഉപേക്ഷിച്ച്, ജീവിതം ദൈവ ശുശ്രൂഷയ്ക്കായി - വൈദികജീവിതത്തിനായി - അദ്ദേഹം പ്രതിഷ്ഠിച്ചു.

ഏകസഹോദരനും, മാതാപിതാക്കളും മരണമടഞ്ഞപ്പോൾ കുടുംബത്തിലെ ഏകാവകാശിയായിത്തീർന്ന അദ്ദേഹം, കുടുംബത്തിന്റെ നിലനില്പിനായി വൈദികജീവിതം ഉപേക്ഷിച്ച് വിവാഹിതനായിത്തീരണമെന്ന സമ്മർദ്ദത്തിന് വഴിപ്പെടാതെ ദൈവാഹ്വാനത്തിൽ ഒന്നുകൂടി ഉറച്ചനിലപാടാണ് സ്വീകരിച്ചത്.

വൈദിക വിദ്യാർഥിയായിരുന്നപ്പോൾ പാലയ്ക്കൽ പോരൂക്കര തോമമാലപ്പാമ്പാരിലൂടെ, സന്യാസജീവിതത്തിനുള്ള ദൈവാഹ്വാനവും ചാവറയ്ക്ക് ലഭിക്കുകയാണ്. അതോടെ, തന്റെ കുടുംബസ്വത്തുക്കളും അദ്ദേഹം നിത്യമായ സമ്പത്തിനെ പ്രതീക്ഷിച്ച് ബോധപൂർവ്വം ഉപേക്ഷിച്ചു.

പാപബോധത്താൽ ചഞ്ചലപ്പെടാത്ത പ്രത്യാശ

ദൈവത്തെ സാക്ഷാൽ അപ്പനായി ദർശിച്ചിരുന്ന ചാവറയ്ക്ക്, അവിടത്തെ ആഭിജാത്യത്തിനെതിരെ, തന്നിൽ വന്നുപോയ നിസാരപോരായമകൾപോലും ഭീകരങ്ങളായ അവിശ്വസ്തതകളായി തോന്നിയിരുന്നു. അവയെ ഓർത്ത് താൻ ഒരു മഹാപാപിയാണെന്നും, പിശാചിന്റെ ദാസ്യത്തിൽപ്പെട്ടുപോയതുകൊണ്ട് “ഉന്നതവിശുദ്ധിക്കും ആഴമായ ധ്യാനത്തിനും” തനിക്ക് യോഗ്യതയില്ലെന്നും അദ്ദേഹത്തിനുതോന്നി. പക്ഷേ, ഈ ചിന്തയെ അദ്ദേഹം നിഗൂഢമായി പരിഗണിച്ചുകൊണ്ട്, പ്രത്യാശയിൽ ഒട്ടും ചാഞ്ചല്യം കൂടാതെ തന്നോടുതന്നെ ചോദിക്കുന്നു: “ദൈവം നടത്തിയതെല്ലാം എന്റെ സാമർത്ഥ്യം നോക്കിയാണോ?

നീ ഇതുവരെ എങ്ങനെ വന്നെത്തി? ആരാണ് നിന്നെ വീട്ടിൽ നിന്നു വിളിച്ചത്? എങ്ങനെ വൈദികനായിത്തീർന്നു? എങ്ങനെ സന്യാസിയായി? പ്രിയോർ സ്ഥാനം ആരു തന്നു? ഇവിടെ എങ്ങനെ എത്തി? അപ്പോഴോ, തിരുമനസ് നടക്കും, നടത്തും?” (ധ്യാന. p. 13). ഇതാണ് വിശുദ്ധ ചാവറ തന്റെ സാക്ഷാൽ ‘അപ്പന്റെ’ അനുകമ്പാർദ്രമായ ഒരു ദാര്യത്തിൽ അർപ്പിച്ചിരുന്ന അപാരമായ പ്രത്യാശയുടെ നിസ്തുലരേഖ.

പരിശുദ്ധ കുർബാന പ്രത്യാശയുടെ അച്ചാരം

പരിശുദ്ധ കുർബാനയെ ഈ ഉറച്ച പ്രത്യാശയുടെ അച്ചാരമായി വിശുദ്ധ ചാവറ കണ്ടിരുന്നു. ‘മരണശേഷം, മൂടലൊന്നും കൂടാതെ മുഖാഭിമുഖം’ ദർശിക്കാമെന്ന പ്രത്യാശയുടെ അച്ചാരമാണ് അതെന്ന് “ധ്യാന സല്ലാപങ്ങളിൽ” അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ.

ക്ലേശങ്ങൾ പ്രത്യാശയുടെ ഉരകല്ല്

ക്ലേശകാലങ്ങളിൽ ഈ പ്രത്യാശ വിശുദ്ധ ചാവറയ്ക്ക് ഇളകാത്ത ധീരതയും ദീർഘശാന്തതയും പകർന്നുകൊടുത്തിരുന്നു. ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ:

മാന്നാനം ആശ്രമപ്പണി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ പുതിയ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ (Msgr. Francis Xavier Pescetto) ചാവറയെയും പോരുകരയെയും അപ്രതീക്ഷിതമായി അകലസ്ഥലങ്ങളിലെ വികാരിമാരായി മാറ്റിയപ്പോൾ ആശ്രമപ്പണി പ്രതിസന്ധിയിലായി. പക്ഷേ ചാവറയുടെ വിനയാന്വിതമായ വിധേയത്വവും പ്രത്യാശ വെടിയാത്ത അഭ്യർഥനകളും വഴി, രണ്ടുവർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, രണ്ടുപേർക്കും തിരിച്ചുവന്ന് ആശ്രമകാര്യങ്ങളിൽ പൂർണ്ണമായും വ്യാപൃതരാകുന്നതിനു ഇള സാത്രന്ത്ര്യം ലഭിച്ചു.

റോക്കോസ് ശീശ്മയുടെ കാലത്ത് 115 ഇടവകകളിൽ, 96 പൂർണ്ണമായും, 30 ഭാഗികമായും റോക്കോസിന് അടിയറ വച്ചു. അങ്ങനെ, ധനശേഷിയുള്ള മിക്ക പള്ളികളും, നേതാക്കന്മാരിൽ പ്രതിഭാന്നിതൻമാരായ പലരും ശീശ്മയുടെ പിടിയിലായി. അവർ തീരുമാനിച്ചു, മാന്നാനം, ഏൽത്തുരുത്ത് ആശമങ്ങൾ ബലമുപയോഗിച്ചുതന്നെ റോക്കോസിന്റെ ആസ്ഥാനങ്ങളാക്കിത്തീർക്കണമെന്ന്. സിവിൽ അധികാരികളും അവരുടെ ഭാഗത്തേയ്ക്ക് ചാഞ്ഞിരിക്കുന്ന പ്രതിഭാസം. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ വിശുദ്ധ ചാവറ ദൈവത്തിലുള്ള പ്രത്യാശമാത്രം കൈ

മുതലാക്കി, ഒട്ടും ചാഞ്ചല്യം കൂടാതെ, സഹചരർക്ക് ഉത്തേജനം നൽകി വിജയത്തിലേയ്ക്കു കൂട്ടിച്ചു പാഞ്ഞു. റോക്കോസിനെ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ മഹറോൻ ചൊല്ലി കേരളത്തിൽ നിന്നു തിരിച്ചയച്ചു. പിരിഞ്ഞുപോയ പള്ളികളെല്ലാം തിരിച്ചുവരാൻ ഇടയായി (P.XLIX).

ആശ്രമനിർമ്മാണം മാനാനന്ദൻ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കേ ചില ദിവസങ്ങളിൽ ജോലിക്കാർക്ക് കുലികൊടുക്കുന്നതിനുപോലും വകയില്ലാതെ ചാവറ വിഷമിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത്തരമൊരവസരം സംബന്ധിച്ച് അദ്ദേഹം നാളാഗമത്തിൽ കുറിച്ചിരിക്കുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്: “ഞാൻ ഭവനത്തിലെത്തിയപ്പോൾ (മാന്നാനം ആശ്രമത്തിൽ) അവിടെ വേലക്കാർക്കും മറ്റും കൊടുക്കാൻ ഒട്ടും പണമില്ലെന്ന് മനസ്സിലായി. ഞങ്ങൾ വളരെ അസ്വസ്ഥരായി. വിശുദ്ധ യൗസേപ്പിന്റെയും കാവൽ ദൂതന്റെയും മധ്യസ്ഥ പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലി. ദൈവത്തിന്റെ പ്രത്യേകസഹായത്തിനായി അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് കപ്പേളയിൽ ചിന്താധീനനായിരിക്കുമ്പോൾ, ചേർപ്പുങ്കൽ നിന്ന് നെല്ലിപ്പുഴ ഇട്ടി എന്നയാൾ വന്ന് 500 ചക്രം നൽകി. അതുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ എനിക്ക് വലിയ ആശ്വാസമായി... (P. XLIX).

കുന്നമ്മാവിൽ സ്ത്രീകൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള ആദ്യത്തെ മഠം സ്ഥാപിക്കുവാനുദ്ദേശിച്ചപ്പോൾ, കയ്യിലുണ്ടായിരുന്നത് 18 രൂപ മാത്രമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഒരു ഓലക്കെട്ടിടം തീർക്കാനേ സാധിച്ചുള്ളൂ. എങ്കിലും ഒരു വർഷത്തിനകം 8,000 രൂപ ചെലവാക്കി ഒരു നല്ല കെട്ടിടം സജ്ജീകരിക്കുവാൻ ചാവറയ്ക്ക് സാധിച്ചു. അതു സംബന്ധിച്ച് അദ്ദേഹം നാളാഗമത്തിൽ ഇങ്ങനെ എഴുതി: “ഇപ്പോഴാണ് നാം ദൈവത്തിൽ മനോശരണം വയ്ക്കുന്നത്. അന്ന് (1865-ൽ) ഞാൻ പെട്ടെന്നു പറഞ്ഞു: ഈ ഓല പൊളിക്കാനാകുമ്പോഴേയ്ക്കും ദൈവം നമുക്ക് പുതിയ മഠം തരുമെന്ന്. 1867-ൽ, മഠം പണി തീർന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം എഴുതി: “ഇതാ ദൈവം ഈ 67-ൽ നമുക്കു നൽകിയ ഒരു മഹാദാനം! 66-ൽ നാം ഓലക്കെട്ടിടത്തിൽ താമസിപ്പിച്ച കന്യാസ്ത്രീകളെ ഈ 67 മീനമാസത്തിൽ പൂർണ്ണമായും പൂർത്തിയാക്കിയ പുതിയ മഠത്തിൽ താമസിപ്പിക്കാൻ സാധിച്ചു. നമുക്ക് ഒട്ടും പണമില്ലാതിരിക്കെയാണ് ഇതെല്ലാം നടന്നത്. വലിയ പ്രയാസം കൂടാതെ 8,000 രൂപാ പിരിച്ചെടുക്കാൻ നമുക്ക് സാധിച്ചു” (P.L).

സ്വയം പ്രസരിപ്പിക്കാത്ത പ്രത്യോഗ

മറ്റുള്ളവരും ഇതേ പ്രത്യോഗയിൽ വളരാൻ വിശുദ്ധ ചാവറ അവരെ

അവസരോചിതം ഉത്തേജിപ്പിച്ചിരുന്നു. അതിന്റെ ഉദാഹരണങ്ങളാണ് കന്യാസ്ത്രീകൾക്കെഴുതിയ എഴുത്തുകളിലെ, 'ദൈവം കൊടുത്ത യച്ച പുസ്തകവും,' 'ഈശോമിശിഹാ അയച്ചുതന്ന പുസ്തകവും,' 'ഈശോമിശിഹായുടെ പത്രമേനി' എന്ന ആശയവും മറ്റും.

മരണാസന്നനായിരിക്കേ, ഏതു സമയത്തും വിശുദ്ധ ചാവറ പ്രശാന്തത പാലിച്ചിരുന്നു. സന്ദർശകരുടെ ചോദ്യത്തിന് അദ്ദേഹം നൽകിയിരുന്ന ഉത്തരം: "എനിക്ക് സന്തോഷവും സമാധാനവുമാണ്" എന്ന ആശയത്തിന്റെ ആവർത്തനമായിരുന്നു. മററുള്ളവർ കണ്ണൂനീർ വാർത്തപ്പോൾ, അവരെ പ്രത്യാശയിലേയ്ക്ക് ആനയിക്കുമാറ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "നിങ്ങൾ എന്തിന് ദുഃഖിക്കുന്നു? മനുഷ്യൻ ആരുതന്നെ ആയാലും, എപ്പോഴെങ്കിലും മരിക്കണം. എനിക്കായുള്ള സമയം ഇപ്പോഴാണ്. ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ ഈ സമയം ഓർത്ത് എന്നാൽ പാടുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ കുറെനാൾ മുമ്പു തുടങ്ങി ഞാൻ ചെയ്തുവന്നു... എന്തെങ്കാൾ കൂടുതൽ നന്മചെയ്യുവാൻ ഒരു പുത്തൻ പ്രിയോരച്ചനെ ദൈവം ഉടനെ തരും" (Z. M. Moozhoor, വാ. ചാവറ.... p. 161).

iii. ഉപവി

ബാല്യകാലത്ത് ശൈശവത്തിൽ അമ്മയിൽ നിന്ന് പഠിച്ചതുപോലെ താൻ ദൈവസ്നേഹത്തിൽ വളർന്നതോർത്ത് വാർദ്ധക്യദശയിൽ വിശുദ്ധ ചാവറ ഇങ്ങനെ എഴുതി:

അങ്ങനെ വളർന്നീടുന്നകാലത്തിൽ
ഭംഗമെന്നേ ദൈവത്തിനുമിഷ്ടൻ ഞാൻ.

(ആത്മാനുതാപം 3/8-56)

ബാലനായിരിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ പൗരോഹിത്യത്തിലേയ്ക്ക് ലഭിച്ച വിളി ദൈവത്തിന്റെ പ്രത്യേക അനുഗ്രഹമായി വിശുദ്ധ ചാവറ പരിഗണിച്ചു. അന്ന്, സീറോ മലബാർ സഭയിലെ നടപ്പനുസരിച്ച്, ഇടവകയോഗത്തിന്റെ അംഗീകാരം കൂടാതെ ആർക്കും വൈദികാന്തസ്സിലേയ്ക്ക് പ്രവേശനം ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. ഇടവകയോഗമാകട്ടെ, വൈദികാർത്ഥിയുടെ കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു വൈദികന്റെ ശുപാർശയോടുകൂടി മാത്രമേ സാധാരണയായി അംഗീകാരം നൽകുമായിരുന്നുള്ളൂ. അപ്രകാരം ശുപാർശ നൽകാൻ ചാവറക്കുടുംബത്തിൽ വൈദികർ ഇല്ലായിരുന്നു. ബാലനായ ചാവറയുടെ അസാമാന്യമായ ദൈവഭക്തി മാത്രമാണ് ഇടവകയോഗത്തിന്റെ അംഗീകാരത്തിന് നിദാനമായിരുന്നത്. ഈ

മഹാഭാഗ്യം അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ട് ജീവിതാന്ത്യത്തിൽ അദ്ദേഹം എഴുതി:

ഇങ്ങനെ ദശവത്സരം ചെന്നപ്പോൾ
അങ്ങുനെന്നെ വിളിച്ചു മഹാദയാൽ
എന്നതു മഹാനിശ്ചയമെന്നുള്ളിൽ.
അന്നല്ലെങ്കിലിങ്ങോട്ടു ഗതിയില്ലാ-
യെന്നതുമല്ലായെന്നുടെ വംശത്തിൽ
അന്നൊരു, ജനമില്ലായിയന്തസ്സിൽ.

(ആത്മാനുതാപം 4/13-18)

സെമിനാരിയിൽ

വൈദിക വിദ്യാർഥിയായിരിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ അടിയുറച്ച ദൈവോന്മുഖത ചാവറയിൽ ദൃശ്യമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട്, അദ്ദേഹം ഒരു ഡീക്കനായിരുന്നപ്പോൾ പാലയ്ക്കൽ-പോരൂക്കര തോമാച്ചൻമാർ തങ്ങളുടെ സന്യാസസഭാ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ സഹപ്രവർത്തകനായി സ്വീകരിച്ച തന്നോടുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പ്രകടമായ ഔദാര്യത്തിന് വിശുദ്ധ ചാവറയുടെ പ്രത്യുത്തരം, അവിടത്തേയ്ക്ക് അദ്ദേഹം ചെയ്ത പരിപൂർണ്ണ സ്വയംസമർപ്പണമായിരുന്നു. അതിന്റെ സാക്ഷ്യമാണ് “ആത്മാനുതാപത്തിൽ” താഴെ കാണുന്ന ഈരടി:

“ഏകേശനാഥനെ നിന്നുടെ ദാസൻമേ
യേകദാനിന്നെ ഞാൻ കാണാകേണം” (22/57-96).

വൈദികവൃത്തിയിൽ

പുളിംകുന്ന് വികാരിയും ഇടവകക്കാരും ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ച് വിശുദ്ധ ചാവറ അവർക്കായി തന്റെ ആദ്യത്തെ ധ്യാന പ്രസംഗം നടത്തി. അതു സംബന്ധിച്ച് ചാവറയുടെ ജീവചരിത്രകാരൻ ഏഴുതുന്നു: “ധ്യാനത്തിൽ പങ്കെടുത്തവർക്ക് വലിയ ആത്മാനുതാപവും ആദ്ധ്യാത്മിക ഫലങ്ങളും സിദ്ധിച്ചു. അതിന് ഇന്നുവരെ (1871) അതിൽ പങ്കെടുത്തവർ സാക്ഷ്യംവഹിക്കുന്നു” (P. LI).

1869 നവംബർ 1-ാം തീയതി മാനാനത്ത് വിശുദ്ധ ചാവറ ചെയ്ത പ്രസംഗത്തെപ്പറ്റി ആശ്രമനാളാഗമത്തിൽ ഇങ്ങനെ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു: “അതു എല്ലാ ഹൃദയങ്ങളെയും സ്പർശിച്ചു; എല്ലാവരെയും ഇളക്കി” (P. LI).

മഞ്ഞുമേൽ ഉറുവീസച്ചൻ സ്വന്തം അനുഭവം ഇങ്ങനെ വിവരിക്കുന്നു: “അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗങ്ങൾ തീക്ഷണത നിറഞ്ഞവയായിരുന്നു.

മല്പാനച്ചൻ ഇങ്ങനെ പറയുന്നത് ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്: പുഷ്പത്തിൽ കയറുമ്പോൾ, അദ്ദേഹം സിംഹതുല്യനാണ്” (P. LI).

റോക്കോസ് ശീശ്മക്കാലത്ത് (1861-1864) വിശുദ്ധ ചാവറ പുത്തൻ ചിറയിൽച്ചെയ്ത പ്രസംഗത്തെപ്പറ്റി ദൃക്സാക്ഷിയായ ബ്രദർ റോക്കിയുടെ രഹസ്യക്കുറിപ്പുകളിൽ ഇങ്ങനെ കാണുന്നു: “റോക്കോസ് ശീശ്മയുടെ കാലത്ത്, പ്രിയോരച്ചൻ പുത്തൻചിറപ്പള്ളിയിൽ പ്രസംഗിക്കാൻ വന്നു. ഞാൻ പോയി ശ്രദ്ധിച്ചുകേട്ടു. വൈകിട്ട് അദ്ദേഹം തന്റെ മുറിയിൽ ക്രൂശിത രൂപത്തിന്റെ മുമ്പിൽ കണ്ണുനീരോടുകൂടി പ്രാർഥിക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു. ഈ കാഴ്ചയിൽ ആ മഹാത്മാവിനോട് എന്നിൽ സംജാതമായ ഭക്തി എന്തുമാത്രമെന്ന് എനിക്ക് വിവരിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. രണ്ടോ മൂന്നോ പ്രസംഗങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അനേകം ശീശ്മക്കാർ തിരുസഭാ ഐക്യത്തിലേയ്ക്ക് തിരിച്ചുപോന്നു” (p. LII).

ഹൃദയം, അധരങ്ങൾ, പേന

ചാവറയിൽ ജ്വലിച്ചിരുന്ന ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ ഏകദേശരൂപം അദ്ദേഹത്തിന്റെതന്നെ വാക്കുകളിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്നതാണ്. “ആത്മാനുതാപത്തിൽ” അദ്ദേഹം എഴുതുന്നു:

മമപിതാവു, നീയേ ഭാഗ്യവുമെനിക്കു നീ
മംഗലം നീയെന്നിയേ മറ്റൊന്നു ഗുണം നാഥാ
എന്നുടെ സ്നേഹം നീയേ ഭാഗ്യവുമെനിക്കു നീ
നിന്നാലല്ലാതെ ഞാനുമെങ്ങനെ ജീവിക്കുന്നു!
ശ്വാസവുമെനിക്കു നീയാവന പാനം നീയേ
ആശ്വാസം നിന്നിലല്ലാതെയെവിടെയെനിക്കഹോ!

(ആത്മാ 10/141-136)

അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഭാഷണം മറ്റുള്ളവരെ ദൈവത്തിലേയ്ക്കടുപ്പിക്കുവാനുതകുന്നതായിരുന്നു. മഞ്ഞുമേൽ ജൂവീസച്ചൻ (ആധ്യാത്മികപുത്രൻ) ഇങ്ങനെ സാക്ഷിക്കുന്നു: “അനേകം വർഷം അദ്ദേഹം എന്റെ കുമ്പസാരക്കാരനായിരുന്നു. കുമ്പസാരസമയത്ത് അദ്ദേഹം നൽകിയിരുന്ന ഉപദേശങ്ങൾ ദൃഢതരവും കഴമ്പുള്ളവയുമായിരുന്നു” (p. LII).

ആശ്വാസസമയങ്ങളിൽ, ആധ്യാത്മികകാര്യങ്ങൾ സംഭാഷണ വിഷയമാക്കുക വിശുദ്ധ ചാവറയുടെ പതിവായിരുന്നു.

ചാവറയുടെ എഴുത്തുകളും ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ പ്രസരണമാധ്യമ

ങ്ങളായിരുന്നു.

വിശുദ്ധ വാരത്തിൽ കുന്നമ്മാവു മഠത്തിലേയ്ക്കയച്ച കുറിപ്പിൽ അദ്ദേഹം എഴുതുന്നു: “ഇതാ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ എന്റേതിനോടൊപ്പം സ്വകാര്യതയിൽ മറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കർത്താവിന്റെ ഉയിർപ്പുതിരുനാൾവരെ, അവിടെ ആയിരിക്കുക.”

വിശുദ്ധ ഫിലോമിനായുടെ ദേവാലയത്തിൽ ആരാധന നടക്കുമ്പോൾ അവിടെച്ചെന്ന് ആരാധനയിൽ സംബന്ധിക്കാൻ സിസ്റ്റേഴ്സിന് പ്രോവികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ അനുവാദം നൽകിയിട്ടില്ല എന്നറിയിക്കുന്നതോടൊപ്പം വിശുദ്ധ ചാവറ ഇങ്ങനെ കുറിച്ചു: “ഈശോമിശിഹാ നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ! അവിടത്തെ മണവാട്ടികളായ നിങ്ങൾ, നിങ്ങളുടെ മുറികളിലിരുന്ന് അവിടത്തോടുകൂടെ സന്തോഷിക്കുവിൻ.”

വിശുദ്ധ കുർബാനയുടെ തിരുനാളിന്റെ തലേദിവസം, അദ്ദേഹം അവർക്കെഴുതി: “ഈ ദിവസങ്ങളിൽ ഭക്തിപൂർവ്വം മിശിഹായുടെ സ്നേഹത്തെപ്പറ്റി ധ്യാനിക്കുവിൻ; എപ്പോഴും അവിടത്തെ സന്നിധിയിൽ ഇരിക്കുവിൻ; അവിടത്തെ മുന്ദിരം നടക്കുവിൻ; എപ്പോഴും അവിടത്തോടു സംഭാഷിക്കുവിൻ.”

വേറൊരുവസരത്തിൽ, അദ്ദേഹം എഴുതുന്നു: “നിങ്ങൾ ദൈവത്തിനു സമർപ്പിച്ച വ്രതങ്ങൾ നിർവഹിക്കുവിൻ! അതായത്, ഞരമ്പുകളുടെ ചലനങ്ങളും നാഡിയടികളും, നമ്മുടെ ശ്വാസോച്ഛ്വാസവും കണ്ണുകളുടെ ചലനങ്ങളും, എല്ലാ സൃഷ്ടികളുടെയും പഠനങ്ങളുടെയും ചലനങ്ങളും ഇവയെല്ലാം പ്രാർത്ഥനകളായി ഓരോന്നായും പൊതുവായും - നമുക്ക് ദൈവത്തിന് സമർപ്പിക്കാം” (P.LII).

ദൈവസ്നേഹം തന്നിൽ പോഷിപ്പിക്കുന്ന മാധ്യമങ്ങളിൽ വിശുദ്ധ ചാവറയ്ക്ക് അസാമാന്യനിഷ്ഠയുണ്ടായിരുന്നു: പാപത്തോടുള്ള വെറുപ്പ് പ്രാർത്ഥനാരൂപി, ഭക്തജീവിതം, വിശുദ്ധരോടുള്ള കൂട്ടായ്മ മുതലായവയിൽ.

പാപത്തോടുള്ള വെറുപ്പ്

ചാവറയുടെ ‘ധ്യാനസല്ലാപങ്ങളും’ ‘ആത്മാനുതാപവും’ പാപത്തിന്റെ ലാബ്ധനപോലും വെറുക്കുന്ന ഒരാത്മാവിന്റെ ചിത്രമാണ് നമുക്കു നൽകുക.

ധ്യാനിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നതിനുമുമ്പുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപേക്ഷ: “പാപപങ്കിലമായ ആത്മാവിനോട് ദൈവം ഐക്യപ്പെടുകയില്ല.

ഇന്ന്, ആദ്യമായി എന്റെ രക്ഷകനായ ഈശോയെ സമീപിച്ച്, പാപപ്പെറ്റുതി യാചിക്കണം. അതുകൊണ്ട്, എന്റെ അമ്മേ (ഈശോയുടെ വിശുദ്ധ ട്രേസ്യ), അമ്മയുടെ തുണയും സഹായവും എനിക്ക് കണ്ടായിരിക്കണമേ” (P. LIII).

കർത്താവിന്റെ പീഡാനുഭവങ്ങളെപ്പറ്റി ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ട്, ചാവറ വിലപിക്കുന്നു. അവയുടെ രക്ഷതയുടെ കാരണം തന്റെ പാപങ്ങളാണെന്ന് അദ്ദേഹം ഏറ്റുപറയുന്നു. ഈശോയിൽ ദൈവത്വത്തിന്റെ പൂർണ്ണത ദർശിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹം, വ്യക്തിത്വവിവേചനം കൂടാതെ, ഈശോയെയും ‘അപ്പാ’ (പിതാവേ) എന്ന് വിളിക്കുന്നതായി കാണാം. തന്റെ പാപം മൂലം വേദന സഹിക്കുന്ന ഈ ‘അപ്പനോ’ടുള്ള അനുകമ്പാർദ്രസ്നേഹമാണ് ചാവറയുടെ മനസ്താപം.

ഛേദനാചാരത്തിൽ വേദനിക്കുന്ന ഈശോയെ ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ വിലപിക്കുന്നു:

അയ്യയ്യോ മമനാഥാ അയ്യയ്യോ മമസ്നേഹം
അയ്യയ്യോ മമപാപം കാരണമിതിനയ്യോ!

(ആത്മാനുതാപം 45/327-8)

കുരിശിലെ തിരുമുഖത്തെ ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം എഴുതി: “അയ്യോ, എന്റെ അപ്പന്റെ മുഖത്തെ ഇങ്ങനെ വിരുപമാക്കിയത് ഞാൻ തന്നെയല്ലയോ?” (ധ്യാന p. 20).

മാരകമായ പാപത്തിൽ വീഴാതെ ദൈവകരം ആ ജീവനാന്തം തന്നെ കാത്തുസൂക്ഷിച്ചുവെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് ബോധ്യമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും തന്റെ അപ്പനെ വേദനിപ്പിച്ച കേവലം നിസ്സാരമായ ചിന്തകളും, നോട്ടങ്ങളും, കേൾവിക്കളും, ബാലചാപല്യങ്ങളും ഭീകരങ്ങളായി അദ്ദേഹത്തിനു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. തന്നെ “മഹാപാപി”യെന്നും “പിശാചിന്റെ അടിമ”യെന്നും സംബോധന ചെയ്യത്തക്ക വൈരുപ്യം അവയിൽ അദ്ദേഹം ദർശിച്ചു. അഞ്ചുവയസുമുതൽ പത്തുവയസുവരെയുള്ള കളരിജീവിതത്തിൽ, പിതാവിന്റെ ആഭിജാത്യത്തിനുചേരാത്ത അന്തരീക്ഷവുമായി താൻ ഒത്തുചേർന്നു പോയല്ലോ എന്നദ്ദേഹം വിലപിക്കുന്നു. അന്നത്തെ അനുഭവം:

കൺതുറക്കുന്ന കാഴ്ചയും കേൾവിയും
കാണുന്നതൊക്കെ കന്മഷ സാധനം
അടക്കമില്ലാത്തുള്ള കളികളും
നടക്കുന്നതും നഗ്നരൂപം യഥാ

വചനത്തിലും ദൃഷിതവാക്കുകൾ
അശനത്തിലുമജ്ഞാനാചാരങ്ങൾ!

(ആത്മാനുതാപം 4/107-112)

ഇവമൂലം വേദനിക്കുന്ന പിതൃഹൃദയത്തോടുള്ള അനുകമ്പാർദ്രസ്നേഹത്തോടെ മാപ്പുപേക്ഷിക്കുന്നു. ഈ മകനെ ആശ്ലേഷിക്കാനായി ഓടിയടുക്കുന്ന പിതാവിനോടുള്ള പ്രത്യുത്തരം ചാവറയുടെ ആഴമായ സ്നേഹത്തിനു സാക്ഷ്യം നൽകുന്നു: “അയ്യോ, ഇതുവേണ്ട! എന്തൊരു തൊടുവാൻ ഞാൻ യോഗ്യനല്ല! ഞാൻ ആ തൃപ്പാദങ്ങളിൽ സാഷ്ടാംഗം വീണുകൊള്ളട്ടെ!” (ധ്യാന. p. 17). എന്നെ തൊട്ടാൽ ആ പാവനകരങ്ങളിൽ അഴുകുപറ്റും; അതുവേണ്ട എന്നു സാരം. ഗെൽസേമിനിയിൽ വേദനിക്കുന്ന രക്ഷകനെ ധ്യാനിച്ച്, മാപ്പിരക്കുന്ന ചാവറയെ ആശ്വസിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവിടന്ന് പറയുന്നു:

ഒക്കെയും പൊറുത്തു ഞാനടുത്തുവന്നീടുക...

കരുതിയണഞ്ഞു വാ, നിന്നെ ഞാൻ മുത്തീടുവാൻ.

അപ്പോൾ ചാവറയുടെ ആകുലത അപ്പന്റെ മൂക്കിൽ തന്റെ ദുർഗന്ധം പ്രവേശിക്കാൻ ഇടയാകുമല്ലോ എന്നതാണ്. അദ്ദേഹം ഉത്തരിക്കുന്നു:

കഷ്ടനാമടിയന്റെ ദുഷ്ടതഹേതുവാൽ

നഷ്ടമായി ദേഹീരൂപംദുർഗന്ധം വീശുന്നയ്യോ.

(ആത്മാനുതാപം 55/284-9)

തന്റെ അപ്പന്റെ ഈ അചിന്തുമായ ഔദാര്യത്തെ വിസ്മയപൂർവ്വം അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ട് ചാവറ പാടുന്നു:

ഇത്ര പാപിയാമെന്നുടെ ഹീനത

തത്രപോക്കിയതെത്ര മഹാചിത്രം!

(ആത്മാനുതാപം 5/29-30)

പ്രാർത്ഥനാരൂപി

കേവലം ശിശുവായിരിക്കേ, അമ്മയിൽനിന്ന് ജപങ്ങൾ പഠിച്ചതോർത്ത്, “ആത്മാനുതാപത്തിൽ” ചാവറ ഇങ്ങനെ പാടുന്നു:

അന്നവൾക്കു, നീ നൽകിയ സ്നേഹത്താൽ

അമൃതപാനം തന്നു വളർത്തുമ്പോൾ

അതിനോട് കലർത്തി ജപങ്ങളും

അപ്പോൾത്തന്നെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചു തന്നവൾ.

ദൃഢാവനപ്പോൾ ജപങ്ങളൊക്കെയും
ദൃഢതയോടെ പഠിപ്പിച്ചു നിശ്ചയം.

(ആത്മാനുതാപം 2/47-52)

ബാലനായിരിക്കെ ചാവറ ദിവ്യപൂജയിൽ ശുശ്രൂഷിച്ചിരുന്നത് കാണികൾക്ക് കൗതുകമായിരുന്നു. കുർബാനപ്പുസ്തകം ബലിപീഠത്തിന്റെ ഒരു വശത്തുനിന്ന് മറുഭാഗത്തേയ്ക്ക് എടുത്തുമാറ്റുവാൻ ആവശ്യമായ കരബലം ലഭിക്കുന്നതിനുമുമ്പേതന്നെ, ഭക്തിപൂർവ്വം ശുശ്രൂഷിയുടെ ഭാഗങ്ങൾ സ്പർശമായി ചൊല്ലിയിരുന്ന കാര്യം ജീവചരിത്രകാരൻമാർ പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയുന്നുണ്ട്.

സെമിനാരി ജീവിതത്തിൽ ചാവറയുടെ യാമപ്രാർഥനാനിഷ്ഠം, ഏവർക്കും മാതൃക നൽകിയിരുന്നു. പല പുസ്തകങ്ങളിലായി കിടന്നിരുന്ന യാമപ്രാർഥനയുടെ ഭാഗങ്ങൾ ഒരേ കൈയെഴുത്തു ഗ്രന്ഥത്തിലാക്കാൻ അദ്ദേഹം ചെയ്ത ശ്രമത്തെപ്പറ്റി ജീവചരിത്രകാരൻ എഴുതുന്നു: “സാധാരണദിവസങ്ങളിലേയ്ക്കും തിരുന്നാളുകളിലേയ്ക്കുമുള്ള യാമപ്രാർഥനകൾ, പുരാതനകാലത്തേതുപോലെ, അന്ന് സീറോമലബാർ സഭയിൽ, നടന്നിരുന്നില്ല. യാമപ്രാർഥനാരീതി പുനർജീവിപ്പിക്കുവാൻ, മൽപാനച്ചനുമായി ആലോചിച്ച്, പുസ്തകങ്ങൾ വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്ന് ശേഖരിക്കാൻ അത്യധാനം ചെയ്ത് അവ സ്വന്തം കൈകൊണ്ട് എഴുതി, ജപിക്കേണ്ട ക്രമങ്ങളെല്ലാം അദ്ദേഹം തന്നെ വളർത്തിയെടുത്തു” (P. LIV).

മാന്നാനത്ത് സന്യാസജീവിതം ആരംഭിച്ചപ്പോൾ ചാവറയും കൂട്ടുകാരും ദിവസത്തിൽ മിക്കവാറും തുടർച്ചയായ ഒരു പ്രാർഥനാ പരിപാടിയാണ് അവലംബിച്ചത്. അതു സംബന്ധിച്ചു കേട്ടവർ വിസ്മയഭരിതരായി. അതിനെപ്പറ്റി കുരിയാക്കോസ് എലിസേവുസ് പോരൂക്കര ഇങ്ങനെ എഴുതി: “തുടർച്ചയായി പ്രാർഥിച്ചിരുന്നു. രാതി വളരെ നേരം ഉണർന്നിരുന്ന് യാമപ്രാർഥന മുഴുവനും കൂട്ടമായി ജപിച്ചിരുന്നു. അതോടുകൂടെ മറ്റു വിവിധ പ്രാർഥനകളും ഭക്താനുഷ്ഠാനങ്ങളും, പ. കന്യകയുടെ പൂർണ്ണജപമാലയും (P. LIV).

ലെയോപ്പോൾദ് മിഷനറി ചാവറയുടെ പ്രാർഥനാരൂപിയെപ്പറ്റി എഴുതിയിരിക്കുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്: “ക്രമപ്രകാരമുള്ള വിസീത്തകൾക്കുപുറമേ, ദിവ്യകാരുണ്യസന്നിധിയിൽ മുട്ടിന്മേൽ മണിക്കൂറുകൾതന്നെ അദ്ദേഹം ചെലവഴിച്ചിരുന്നു” (P. LIV).

മഞ്ഞുമേൽ ളൂവീസച്ചൻ ഇങ്ങനെ സാക്ഷിക്കുന്നു: “ആദ്യത്തെ

പ്രമാണരേഖയനുസരിച്ച്, വൈകിട്ടുള്ള ധ്യാനം ഒരു പൂർണ്ണ മണിക്കൂറായിരുന്നു. മണിക്കൂർ മുഴുവനും അദ്ദേഹം അശ്രുധാര പൊഴിച്ചുകൊണ്ട് മുട്ടിൻമേൽ ഭക്തിപാരവശ്യത്തിൽ കഴിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം ദിവ്യകാരുണ്യാരാധനയിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നത് അടുത്തുനിൽക്കുന്നവർക്ക് അനുഭൂതിദായകമായ ഒരു ദർശനമായിരുന്നു.”

വിശുദ്ധ ചാവറയുടെ പ്രാർത്ഥനാരീതി

ലളിതവും ആഴത്തിലേയ്ക്കു നയിക്കുന്നതുമായിരുന്നു. അതിന്റെ വിശദപഠനത്തിനായി ഒരു പുസ്തകംതന്നെ ആവശ്യമായതുകൊണ്ട്, ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ നാലാം അധ്യായം അതിന്റെ സംക്ഷേപമായ അവതരണത്തിനായി മാറ്റിവെച്ചിരിക്കുകയാണ്.

പ്രാർത്ഥനയും പ്രാർത്ഥനാനേതൃത്വവുമാണല്ലോ കർമ്മലീത്തരുടെ പ്രത്യേകസിദ്ധി. സമകാലീനരായ കർമ്മലീത്താമിഷനറിമാർ വിശുദ്ധ ചാവറയുടെ പ്രാർത്ഥനാചൈതന്യത്തെപ്പറ്റി ശ്ലാഘിച്ചു സംസാരിക്കുമായിരുന്നു. മോൺ. മർസെലിനൂസ് 1883-ൽ കർമ്മലീത്താസഭയുടെ പ്രിയോർ ജനറാളിന് ഇങ്ങനെ എഴുതി: “അദ്ദേഹം (ചാവറ) ഒരു പൂർണ്ണ കർമ്മലീത്തനായിരുന്നു. ആ ചൈതന്യം സമ്പാദിക്കുവാനും അതു മറ്റുള്ളവരിലേയ്ക്കു പകരുവാനും അദ്ദേഹം പരിശ്രമിച്ചിരുന്നു” (P. LIV).

രോഗശയ്യയിൽവെച്ചും ഭക്തമുറകൾ - ധ്യാനം, യാമപ്രാർത്ഥന മുതലായവ - വിശുദ്ധ ചാവറ തീക്ഷ്ണതയോടെ അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നു. കണ്ണിനു സുഖമില്ലാതിരുന്നതിനാൽ അവസാനകാലത്ത് വായിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. എങ്കിലും, മറ്റുള്ളവരുടെ സഹായത്തോടെ അദ്ദേഹം യാമപ്രാർത്ഥനകൾ ജപിക്കുമായിരുന്നു. അവസാനം, പ്രോവികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ യാമപ്രാർത്ഥനകൾ നിർത്തിവെച്ചു അതിനു പകരം “സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവേ” എന്ന ജപം ആവർത്തിക്കുവാൻ നിർദ്ദേശിച്ചു.

അവശതകൊണ്ടും, അധികാരികളുടെ നിർബന്ധംകൊണ്ടും, ഭക്തകൃത്യങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ സാധിക്കാതെവന്നപ്പോൾ, അവ നടത്തിത്തരുവാൻ സഹായിയെ നിയോഗിച്ചിരുന്നു. ആ രീതിയിൽ അദ്ദേഹം ദിവ്യാനന്ദം കണ്ടെത്തി. ഓരോ പ്രവൃത്തിയും എല്ലാ നാഡിയടികളും ദൈവസ്നേഹപ്രകരണങ്ങളായി പകർത്തി, അവ കർത്താവിന്റെ പീഡാനുഭവങ്ങളോട് ചേർത്ത് കാഴ്ചവയ്ക്കുക അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുകൃതാഭ്യാസമായിരുന്നു (P. LV).

ഭക്തജീവിതം: തപശ്ചര്യകൾ

താൻ ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ എന്തിനുവേണ്ടി എല്ലാം പരിത്യജിച്ചുവോ, ആ ക്രിസ്തുശിഷ്യത്വത്തിനും അതിന്റെ പൂർണ്ണതയ്ക്കായി സ്വീകരിച്ച സന്യാസജീവിതശൈലിയോടുള്ള വിശ്വസ്തതയ്ക്കുംവേണ്ടി ഏതു ത്യാഗവും തപശ്ചര്യയും വിശുദ്ധ ചാവറ സ്വാഗതം ചെയ്തിരുന്നു.

നിയമസംഹിതയനുസരിച്ചുള്ള ശാരീരിക പ്രായശ്ചിത്തങ്ങളിൽ വാർദ്ധക്യദശയിൽപ്പോലും ചാവറ മുൻപന്തിയിൽ നിന്നിരുന്നുവെന്ന് മഞ്ഞുമേൽ ഉവീസച്ചൻ സാക്ഷിക്കുന്നു. ആത്മാനുതാപത്തിൽ അദ്ദേഹം തന്റെ ബോധ്യം രേഖപ്പെടുത്തുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്: “ഭൂമിയിൽ, പാപത്തിൽ നിന്നൊഴിയുവാൻ, കഷ്ടപ്പാടുകൾ ക്ഷമാപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കുക എന്നതിനേക്കാൾ പറ്റിയ മാർഗ്ഗമില്ല” (P. LVI).

ക്ലേശങ്ങളെല്ലാം കിസ്തുവിന്റെ പീഡാനുഭവങ്ങളെ സ്മരിച്ചു കൊണ്ട് അദ്ദേഹം ആശ്ലേഷിച്ചിരുന്നു. ശക്തിയായ തലവേദനയാൽ വലഞ്ഞിരുന്ന സമയത്ത്, ദിവ്യനാഥന്റെ ശിരസ്സിലെ മുൾമുടിയെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം ധ്യാനിച്ചിരുന്നു. കുന്നന്മാവു മഠത്തിലേയ്ക്ക് അദ്ദേഹം എഴുതി: “എന്റെ പ്രിയമക്കളേ, എന്റെ തലയിൽ ദുഃസ്സഹവേദനയാൽ ഞാൻ വലയുകയാണ്. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ശിരസിൽ തറച്ച മുൾമുടിയെപ്പറ്റി ഞാൻ ധ്യാനിക്കുന്നു” (P. LVI).

മാന്നാനം ആശ്രമത്തിലെ തന്റെ വികാരിക്ക് അദ്ദേഹം എഴുതി: “എല്ലാം ദൈവചിന്തംപോലെ ഭവിക്കട്ടെ! ദൈവചിന്തം! അതാണെന്റെ ഭാഗ്യം!” (P. LVI).

പ്രത്യേക ഭക്തികൾ വിശുദ്ധരുടെ കൂട്ടായ്മ

വിശുദ്ധ ചാവറയുടെ ഭക്തികൾ ക്രിസ്തുവിൽ കേന്ദ്രീകൃതമായിരുന്നു. “അപ്പാ” എന്ന മൃദുലനാമത്താൽ അദ്ദേഹം വിളിച്ചിരുന്ന ക്രിസ്തു സർവശക്തനായ ദൈവമാണ്, നിത്യപിതാവിന്റെ പുത്രൻ, ലോകസ്രഷ്ടാവ്, മനുഷ്യനായി പിറന്ന്, സഹിച്ചു, കുരിശിൽ മരിച്ചവൻ, അവസാനം വരാന്തിരിക്കുന്ന ലോകത്തിന്റെ വിധികർത്താവ് - ഇതെല്ലാമാണ് അവിടന്ന്. അവിടത്തോടുള്ള ഐക്യം തന്നിൽ വളർത്തിയെടുക്കണം. അതിനായി ചാവറ ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതം മനുഷ്യാവതാരം മുതൽ ഉത്ഥാനം വരെ ധ്യാനവിഷയമാക്കി. ആ ധ്യാനം കവിതാരൂപത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥമാണ് “ആത്മാനുതാപം.” അതിന്റെ അനുബന്ധമായി കരുതാവുന്ന ചെറുഗ്രന്ഥമാണ്: ‘ധ്യാനസല്ലാ

പങ്ങൾ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇഷ്ടരൂപങ്ങൾ മാതാവിന്റെ കരങ്ങളിലിരിക്കുന്ന ദിവ്യശിശുവിന്റെ മുഖവും, മുൾമുടി ചൂടി വ്യഥയിൽ മുങ്ങിയ തിരുമുഖവും, തിരുവോസ്തിയുമായിരുന്നു.

തിരുവോസ്തിയിലെ ക്രിസ്തു

ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള വ്യക്തിപരമായ ഭക്തിയുടെ പ്രത്യേകതയാണ് അവിടത്തെ നേരിട്ടു ദർശിക്കുന്നതിനുള്ള അഭിവാഞ്ച. വിശുദ്ധ ചാവറയുടെ “കാണാകേണം” എന്ന ഗീതം പ്രസ്തുത അഭിവാഞ്ചയുടെ കവിതാരൂപത്തിലുള്ള അവതരണമാണ്. നേരിട്ടുള്ള ദർശനം സ്വർഗ്ഗത്തിലേ സാധ്യമാകൂ. അതിന്റെ അച്ചാരമായി ഈ ലോകത്തിൽ നമുക്കു ലഭിക്കുന്ന ദർശനമാണ് അപ്പത്തിന്റെ രൂപത്തിലുള്ള അവിടത്തെ തിരുസാന്നിധ്യം (P. XLIV).

വിശുദ്ധ ചാവറ ദിവ്യപൂജസമർപ്പിച്ചിരുന്നത് അതീവ തീക്ഷ്ണതയോടുകൂടിയാണ്. ശാരീരികാസ്വാസ്ഥ്യംമൂലം ദിവ്യപൂജ സമർപ്പിക്കാൻ സാധിക്കാതെ വന്ന അവസരങ്ങളിൽ, ഭക്തിപൂർവ്വം ദിവ്യകാരുണ്യം സ്വീകരിക്കുന്ന നിഷ്ഠ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. ദിവ്യകാരുണ്യം സ്വീകരണത്തിനുമുമ്പ് അന്ന് നിലവിലിരുന്ന പാതിരാമുതലുള്ള നിഷ്കൃഷ്ടമായ ഉപവാസത്തോട് വിശ്വസ്ഥത പാലിക്കുവാൻ വേണ്ടി, മരണക്കിടക്കയിലായിരുന്ന അവസരത്തിൽ, അതിരാവിലെ രണ്ട് അല്ലെങ്കിൽ മൂന്നു മണിക്ക് വലിയ ഒരുക്കത്തോടെ അദ്ദേഹം ദിവ്യകാരുണ്യം സ്വീകരിക്കുമായിരുന്നു.

അവസാനകാലത്ത് രണ്ടുമാസം ദിവ്യപൂജയർപ്പിക്കാൻ സാധ്യമല്ലാതായപ്പോൾ രാത്രിയും പകലും ഓരോ മണിക്കൂറിലും ദിവ്യ കുഞ്ഞാടിനെ തുടർച്ചയായി പിതാവിനു സമർപ്പിക്കുന്ന വൈദികരോട് ആത്മനായോജിച്ച് അദ്ദേഹവും സമർപ്പിക്കുമായിരുന്നു.

ദിവ്യപൂജയർപ്പിക്കുകയോ ദിവ്യകാരുണ്യം സ്വീകരിക്കുകയോ ചെയ്യാത്ത ദിവസം താൻ ഉപവസിക്കുകയാണെന്ന് അദ്ദേഹം പറയുമായിരുന്നു. ദിവ്യകാരുണ്യമാകുന്ന അനുദിനഭോജനം വഴി ഓരോരുത്തരും വളരേണ്ടതുകൊണ്ട്, ഓരോരുത്തരും ദിവസേന ദിവ്യപൂജയിൽ സംബന്ധിക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം ഉപദേശിക്കും. അതൊരു പതിവാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ദൈവജനത്തിന് അദ്ദേഹം ഉപദേശിച്ചുകൊടുത്ത മാർഗ്ഗമാണല്ലോ കുടുംബാംഗങ്ങൾ എല്ലാവർക്കും ഒരുമിച്ചുവരാൻ സാധിച്ചില്ലെങ്കിലും ഒരാളെങ്കിലും ദിവസേന മാറിമാറിവന്ന് ദിവ്യപൂജയിൽ സംബന്ധിക്കുക എന്നത്. അക്കാലത്ത് ദിവസേനയുള്ള

ഈ ദിവ്യകാര്യം സ്വീകരണം നടപ്പിലായിട്ടില്ലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട്, കുന്നമ്മാവു മഠാഗങ്ങൾക്ക് താഴെവരുന്ന ഉപദേശം നൽകി: “വിശുദ്ധ കുർബാനയുടെ തിരുനാൾ തുടങ്ങി, എട്ടുദിവസത്തേക്ക്, ഓരോദിവസം ഒരാൾ എന്നവിധം മാറിമാറി ദിവ്യകാര്യം സ്വീകരിക്കുക” (P. LII).

തിരുവോസ്തിയിൽ ദീർഘനേരം കണ്ണുകൾ പതിയുക, നിത്യത്തിൽ ദിവ്യനാമനെ നേരിട്ടു ദർശിക്കുന്ന മഹാഭാഗ്യത്തിന്റെ നാനിയായതുകൊണ്ട്. മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, കേരളത്തിൽ 40 മണിയാരാധന അദ്ദേഹം ആരംഭിച്ചു. ആദ്യം കുന്നമ്മാവിലും, പിന്നീടു മറ്റു ദേവാലയങ്ങളിലും അത് നടപ്പിലായി.

പരിശുദ്ധ കന്യക

ജീവിതത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടത്തിൽത്തന്നെ ചാവറയുടെ വത്സലയായ മാതാവ്, തന്റെ ശിശുവിനെ ദൈവമാതാവിന്റെ ദാസനായി സമർപ്പിച്ചു (വെച്ചുർ ദേവാലയത്തിൽ). തദവസരത്തിൽ വൈദികൻ പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ ചാവറ എന്നും സംപൂജ്യമായി കരുതിയിരുന്നു: “ഇനിമേൽ, ഈ ശിശു നിന്റെ മകനല്ല പ്രത്യുത ദൈവമാതാവിന്റെ ദാസൻ”. ഈ സമർപ്പണബോധം എന്നും അദ്ദേഹത്തിന് മനോവിശ്വാസം പകർന്നിരുന്നു. “ആത്മാനുതാപത്തിൽ” അദ്ദേഹം പരിശുദ്ധ കന്യകയോട് ഇങ്ങനെ സംസാരിക്കുന്നു: “നാഥേ, ഞാൻ എത്രയോ ഭാഗ്യവാനാണ്! അയോഗ്യനെങ്കിലും, ഞാൻ അങ്ങയുടെ ദാസനാണല്ലോ. എന്റെ ഭാഗ്യം അപാരമാണ്. എന്റെ നാമയായ അങ്ങാണ് എന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ഭാഗ്യം” (P. LVII).

പുത്രനടുത്ത ഈ ഭക്തിയോടെ അദ്ദേഹം പരിശുദ്ധ കന്യകയുടെ ചെറിയ ഒപ്പിന് സുറിയാനിയിൽ രചിച്ചു. റോമൻ ആരാധനക്രമത്തിൽ നിന്ന് സുറിയാനി റീത്തിലെ യാമപ്രാർത്ഥനയോടു അനുരൂപപ്പെടുത്തിയാണ് അത് ഒരുക്കിയെടുത്തത്.

ആത്മാനുതാപത്തിലെ കവിതയിൽ ഈശോയുടെയും മാതാവായ കന്യകാമറിയത്തിന്റെയും വിശുദ്ധ യൗസേപ്പിന്റെയും വ്യക്തിത്വങ്ങളാണ് ചാവറയുടെ ധ്യാനവിഷയങ്ങൾ. മരിയാ അഗ്രേദായുടെ മരിയമഹിമകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന "mistica chitta di dio" എന്ന ഗ്രന്ഥം സ്വാമിയിൽ നിന്ന് ഇറ്റാലിയനിലേക്ക് ഭാഷാന്തരം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു കേട്ടപ്പോൾ, വാർദ്ധക്യദശയിലെത്തിയ ചാവറ 63-ാം വയസിൽ ആ പുസ്തകം വായിക്കാൻ വേണ്ടി ഇറ്റാലിയൻ ഭാഷ പഠിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു.

മാന്നാനത്ത് ചാവറയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ രൂപം കൊണ്ട ജീവിത ശൈലിയിൽ പരിശുദ്ധ കുർബാനയും യാമപ്രാർത്ഥനയും കഴിഞ്ഞാൽ പ്രഥമസ്ഥാനം മരിയഭക്തിക്കായിരുന്നു. സഭയുടെ പ്രമാണരേഖയിലും അതു പ്രകടമാക്കിയിരുന്നു.

ലെയോപ്പ് പേൾ മിഷനറി ചാവറയുടെ ജീവചരിത്രത്തിൽ ഇങ്ങനെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു: “കന്യകാമറിയത്തോട് പുത്രനിർവിശേഷമായ സ്നേഹമാണ് അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നത്. അവളുടെ മഹിമകളെ പുകഴ്ത്തുന്നതിൽ ഒരിക്കലും അദ്ദേഹം വിരസനായിരുന്നില്ല. വായനക്കാരുടെ ഹൃദയത്തിൽ അവ പതിച്ചിടുവാൻ അദ്ദേഹം പരിശ്രമിച്ചു” (കാണുക P. LVII-LVIII).

വിശുദ്ധ യൗസേപ്പ്

വിശുദ്ധ യൗസേപ്പിന്റെ നൽമരണസഖ്യം പ്രചരിപ്പിക്കാൻ ചാവറ മുൻകൈ എടുത്തു. “മരണമാകുന്ന കടൽ കടക്കാൻ, സമർത്ഥനായ ഒരു കപ്പിത്താൻ ആവശ്യമാണ്. ഒന്നാതരം കപ്പലും വൻതൂക്കവും ഉറപ്പുമുള്ള ഒരു നങ്കൂരവും വേണം. കപ്പൽ പരിശുദ്ധ അമ്മയാണ്. എല്ലാ പാപികളുടെയും ആശ്രയം! വിശ്വസിക്കാവുന്ന ഒന്നാതരം നങ്കൂരമാണ് ക്രിസ്തു, പിതാവിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തെ ആസനസ്ഥൻ! സമർത്ഥനായ കപ്പിത്താൻ. വിശുദ്ധ യൗസേപ്പും.” നൽമരണ സഖ്യാംഗങ്ങൾക്ക് വിശുദ്ധ ചാവറ അയച്ച സർക്കുലറിലെ വിശദീകരണമാണിത്. പ്രസ്തുത സഖ്യം 1842-ൽ മാന്നാനത്തു സ്ഥാപിച്ചു; 1869-ൽ കൈനകരിയിലും വൈദികരും അൽമായരും അതിൽ ചേരുവാൻ അദ്ദേഹം താല്പര്യമായി ഉപദേശിച്ചു (P. LVIII).

തിരുക്കുടുംബത്തോട് പൊതുവെയുള്ള തന്റെ ഭക്തിയുടെ സാക്ഷ്യമായി 1855-ലെ വ്രതവാഗ്ദാനത്തിൽ തന്റെ പ്രത്യേക സംരക്ഷണത്തിനായി അദ്ദേഹം തിരഞ്ഞെടുത്തത് തിരുക്കുടുംബത്തെയാണ്. ശൈശവത്തിൽ, അമ്മയിൽനിന്ന് ലഭിച്ചതാണ് ആ ഭക്തി.

എപ്പോഴും വിശുദ്ധ ചാവറയുടെ മേശപ്പുറത്ത് തിരുക്കുടുംബത്തിന്റെ ഒരു പടം ഉണ്ടായിരുന്നു. മരണക്കിടക്കയിൽവെച്ച് പ്രസ്തുതപടം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു കൊണ്ട് സഭാംഗങ്ങളായ സഹോദരരോട് താൻ സദാ തിരുക്കുടുംബാംഗങ്ങളെ മനസിൽ നിർത്തിയിരുന്നുവെന്നും, അവരുടെ സഹായത്താൽ അതുവരെ മാമ്മോദീസായിൽ ലഭിച്ച പ്രസാദവരം കാത്തുസൂക്ഷിക്കുവാൻ സാധിച്ചുവെന്നും വെളിപ്പെടുത്തി. സഭാംഗങ്ങളുടെ മുമ്പിൽവെച്ച് സഭയെ തിരുക്കുടുംബത്തിനു പ്രതിഷ്ഠി

ക്കുകയും, സഭാംഗങ്ങൾ ആ ഭക്തിയിൽ വളരണമെന്ന് നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തു (P. LVIII-LIX).

വിശുദ്ധ ത്രേസ്യ

വിശുദ്ധ ചാവറയ്ക്ക് ആവിലായിലെ വിശുദ്ധ ത്രേസ്യായോടുണ്ടായിരുന്ന അനിതരസാധാരണമായ ഭക്തി പരിഗണിച്ച് മോൺ. മർസെലിനുസ് ബെരാർദി, 1866-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച വിശുദ്ധ ത്രേസ്യായുടെ ജീവചരിത്രം അദ്ദേഹത്തിനു സമർപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം എഴുതുന്നു: “വിശുദ്ധ അമ്മത്രേസ്യായുടെ ചരിത്രസംഗ്രഹം അങ്ങയ്ക്കു സമർപ്പിക്കുക തികച്ചും സമുചിതമാണ്. ഈ അമ്മയോടുള്ള അങ്ങയുടെ നിസ്തുല സ്നേഹം, ഭക്തി, പുത്രനിർവിശേഷമായ ആദരവ്, ഈ ഭക്തി വർധിപ്പിക്കുവാനും പരത്തുവാനുമുള്ള അങ്ങയുടെ തീക്ഷ്ണത എന്നിവ ഈ സംക്ഷേപഗ്രന്ഥം അങ്ങയ്ക്ക് സമർപ്പിക്കുവാൻ മതിയായ കാരണമാണ്” (P. LIX).

“ധ്യാനസല്ലാപങ്ങളിൽ” പല പ്രാവശ്യം വിശുദ്ധ ത്രേസ്യായോട് പുത്രനിർവിശേഷമായ സ്നേഹത്തോടെ അദ്ദേഹം സംഭാഷിക്കുകയും, വിശുദ്ധയെ പ്രാർഥനയിൽ തന്റെ അധ്യാപികയായി ഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അദ്ദേഹം എഴുതുന്നു: “അതുകൊണ്ട് എന്റെ അമ്മേ, നീ എന്നിക്ക് സഹായവും സങ്കേതവുമായിരിക്കണമേ. മുന്നോടിയായി നിന്റെ സ്നേഹമണവാളന്റെ മുറിയിൽക്കയറി അവിടന്ന് എന്റെ പക്കലേയ്ക്കു തന്റെ കണ്ണുകൾ തിരിക്കണമെന്നഭ്യർത്ഥിക്കണമേ. ഈ ഉദ്ദേശ്യത്തിനായി, പാപികളുടെ സങ്കേതമായ ദേവമാതാവിന്റെ സഹായവും സങ്കേതവും അഭ്യർത്ഥിച്ചാലും!” അതേ ഗ്രന്ഥത്തിൽ, തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഈശോയ്ക്കായി ഇരിപ്പിടമൊരുക്കുവാൻ അദ്ദേഹം പരിശുദ്ധ കന്യകയോടപേക്ഷിക്കുന്നു. അതിനായി പരിശുദ്ധ അമ്മയെ സഹായിക്കണമെന്ന് വിശുദ്ധ ത്രേസ്യായോടും അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു (P. LIX).

മറ്റു മധ്യസ്ഥർ

ഈ പ്രവാസത്തിലൂടെയുള്ള യാത്രയിൽ മനുഷ്യർക്ക് താങ്ങും തണലുമായി സ്വർഗസ്ഥരായ വിശുദ്ധർ സദാ സഹായത്തിനുണ്ട് എന്ന വിശ്വാസം, വിശുദ്ധൻമാരുടെ ഐക്യത്തിലുള്ള വിശ്വാസം, വിശുദ്ധ ചാവറയിൽ സജീവമായിരുന്നു. പാപിയായ തനിക്കുവേണ്ടി സദാ മാധ്യസ്ഥരായി വർത്തിക്കുന്നതിന് മരിയ മഗ്ദലേനാ, ഈജിപ്റ്റ് മറിയം, മർ

ഗരീറ്റാ കൊർട്ടോനാ എന്നീ വിശുദ്ധരെ അദ്ദേഹം ക്ഷണിച്ചിരുന്നു. മരണസമയത്ത് അവരുടെ സഹായം ഉണ്ടാകണമെന്ന് പ്രത്യേകമായും അവരോട് അപേക്ഷിച്ചിരുന്നു.

സ്വന്തം അമ്മ

തന്റെ വത്സലമാതാവ് സ്വർഗത്തിലാണെന്ന വിശ്വാസത്തോടെ അവളെ വിശുദ്ധ ചാവറ തന്റെ മധ്യസ്ഥഗണത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നു (P. LIX).

കാവൽമാലാഖ

അമ്മ ഉറക്കിക്കിടത്തുമ്പോൾപ്പോലും, അരികെ ഉണർന്നിരുന്ന്, തന്നെ കാക്കുന്നതിനായി കാവൽദൂതനെ നൽകിയ ദൈവത്തെ ചാവറ സ്തുതിക്കുന്നു (ആത്മാ. 2/20-28). പ്രതിസന്ധികളിൽ ഈ കാവൽ ദൂതന്റെ സഹായം തേടിയിരുന്നതിനു സാക്ഷ്യമാണ് മാനാനത്തുവച്ച് കൂലികൊടുക്കാൻ കാശില്ലാതെ വിഷമിച്ചപ്പോൾ മാധ്യസ്ഥ്യം തേടിയതും, അദ്ഭുതകരമായി സഹായം വന്നെത്തിയതും (P. XLIX).

അയൽക്കാരോടുള്ള സ്നേഹം

സ്നേഹമുള്ള ശെമ്മാശൻ

സെമിനാരിയിൽവെച്ച് വിശുദ്ധ ചാവറയുടെ സഹപാഠിയായിരുന്ന ചാണ്ടി മംഗലത്ത്, ചാവറയെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ അനുസ്മരിക്കുന്നു: “കാരുണ്യമുള്ളവനും സ്നേഹമുള്ളവനും യാതൊരു ആവലാതിയും ഇല്ലാത്തവനുമായ ഒരു ശെമ്മാശൻ!” (P. LX).

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രകാരനായ ലെയോപ്പോൾദ് മിഷനറി ചാവറയുടെ സഹപാഠികളിൽ നിന്ന് സമ്പാദിച്ച വിവരങ്ങൾ ഇങ്ങനെ സമാഹരിക്കുന്നു: “അദ്ദേഹം എല്ലാ സഹപാഠികളോടും സ്നേഹത്തോടും ഉപവിയോടുംകൂടെ പെരുമാറിയിരുന്നു. യുവജനങ്ങളിൽ സാധാരണ കാണാറുള്ള ദേഷ്യം, വിദ്വേഷം എന്നിവയുടെ ലാഞ്ചനപോലും ചാവറയിൽ ദൃശ്യമായിരുന്നില്ല” (P. LX).

“സഹോദരസ്നേഹത്തിൽ അദ്ദേഹം സമുന്നത മാതൃക നൽകിയിരുന്നു” എന്നാണ് രണ്ടാമത്തെ ചരിത്രകാരനായ പോരൂക്കര കുറിയാക്കോസ് ഏലിയാസച്ചന് ലഭിച്ച സാക്ഷ്യങ്ങളുടെ സംക്ഷേപം (P.LIX).

വ്യക്തികളെ വിലയിരുത്തുന്നതിൽ സത്യസന്ധത

അപരാധികളെന്ന് പൊതുവെ കരുതപ്പെട്ടിരുന്നവരെപ്പറ്റി നന്നായി വി

ചാരിക്കാനുള്ള ന്യായങ്ങൾ എടുത്തുകാണിക്കുവാൻ ചാവറയ്ക്ക് നിഷ്ഠയുണ്ടായിരുന്നു. ഉദാഹരണം: മെനേസിസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും ചില പോർത്തുഗീസ് മിഷനറിമാരും ഈശോസഭക്കാരും സീറോമലബാർ റീത്തുകാരെ പോർത്തുഗീസ് ഭരണത്തിൻകീഴ് കൊണ്ടുവരാൻ പരിശ്രമിച്ചു. ചില ലത്തീൻ പാരമ്പര്യങ്ങൾ സീറോമലബാർ ആരാധന ക്രമത്തിൽ നടപ്പാക്കാൻ ശ്രമിച്ചു എന്നെല്ലാമുള്ള വസ്തുതകൾ മലയാളികളുടെ ഇടയിൽ അവരോട് വിരോധം ഉളവാക്കിയിരുന്നു. ചാവറയാകട്ടെ അതെല്ലാം അറിയാമായിരുന്നിട്ടും തന്റെ സഭാംഗങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധ അവർ ചെയ്ത നന്മയിലേയ്ക്ക് തിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം കുറിക്കുന്നു: “ഒരു കാര്യം നിങ്ങൾ ഓർമ്മിക്കണം. മെനേസിസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായോടും, പോർത്തുഗീസ് ഭരണത്തിൻ കീഴുള്ള മറ്റുള്ളവരോടും, ഈശോസഭക്കാരോടും നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കാൻ നമുക്ക് കടമയുണ്ട്. നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ അറിയാതെ, നെസ്റ്റോറിയൻകാരുടെ തെറ്റിൽ അകപ്പെട്ടപ്പോൾ, അവർ നമ്മെ സഹായിച്ചു. നാം (സീറോമലബാർ റീത്തുകാർ) അവരെ വെറുത്തിരുന്നു. ഉപവിയുടെ ഐക്യത്തിൽ അവരെ നാം ചേർത്തിരുന്നില്ല. അത് നമ്മുടെ അനാസ്ഥയായിരുന്നോ അഥവാ അവരുടേതായിരുന്നോ എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. ഭാവിയിൽ ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കരുത്” (P. LX).

തെറ്റുകാരുടെയും സൽപ്പേരിൽ ദത്തശ്രദ്ധ

തന്റെ പ്രതിപാദനങ്ങളിൽ മറ്റുള്ളവർക്ക് അപമാനം വരുത്തുന്നതും ചാവറയ്ക്ക് നിർബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. റോക്കോസ് ശീശ്മയെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുമ്പോൾ, കൂടക്കൂടി അന്തോണിയച്ചനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നതിന് ആമുഖമായി അദ്ദേഹം എഴുതുന്നു: “ഇവിടെ എന്റെ ഹൃദയവും ഈ തൂവൽ പിടിച്ചിരിക്കുന്ന കരങ്ങളും വിറയ്ക്കുന്നു. കാരണം, ഞാൻ കണ്ടതും കേട്ടതും മാത്രമേ എഴുതുന്നുള്ളുവെങ്കിലും, അതുവഴി അദ്ദേഹത്തിനു കുറെ മാനക്കേടുവരാൻ പാടുണ്ട്. അല്ലെങ്കിൽ കേൾക്കുന്നവർ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതിലും കൂടുതലായി വ്യാഖ്യാനം നൽകിയെന്നുംവരാം. എങ്കിലും, പലർക്കും ആത്മനാശം വരുത്തിവെച്ചതും, വരുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും, ഭാവിയിൽ വരുത്താവുന്നതുമായ വലിയ ദുർഭഗത എന്റെ ജ്യേഷ്ഠാനുജന്മാർക്ക് ഇനിയെങ്കിലും വരാതിരിക്കാൻ ഇടയാകണം എന്നുമാത്രമാണ് എന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. അതിനാൽ, എന്റെ മാനുഷിക ബലഹീനതയാൽ, ഇടത്തോട്ടോ വലത്തോട്ടോ ചാഞ്ഞ്, ഇതിൽ എനിക്ക് തെറ്റു ഭവിക്കാതിരിക്കുവാൻ

എന്നെ കാത്തുകൊള്ളണമെന്ന് കാവൽമാലാഖയോട് അപേക്ഷിച്ചു കൊണ്ട് സംക്ഷേപമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നു” (നാളാ. pp. 183-184).

മാത്രമല്ല, നാളാഗമത്തിൽ താൻ കുറിക്കുന്നത് ആരുടെയെങ്കിലും പേരിന് കളങ്കം വരുത്തുമെന്ന് തോന്നിയാൽ, ചാവറ അങ്ങനെയുള്ള വരുടെ പേരുകൾ വിട്ടുകളയുമായിരുന്നു. 1855-ൽ സഭയിൽ വ്രതം ചെയ്യുന്നതിനു ഒരുങ്ങി വന്നവരിൽ പകുതിയോളം പേർ നിയമകാർക്കശ്യത്തിന്റെ പേരിൽ തിരിച്ചുപോയ വിവരം ചാവറ കുറിക്കുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്: “അവർ സന്യാസജീവിതം ഉപേക്ഷിച്ചു. അതിനാൽ അവരുടെ പേരുകൾ ഇവിടെ നൽകുന്നില്ല” (p. LX).

അനുരഞ്ജനസേവനം

പല അവസരങ്ങളിലും, പരസ്പരധാരണയില്ലാതെ അസമാധാനത്തിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്നവർക്ക് സമാധാനം തിരിച്ചുനൽകാൻ വിശുദ്ധ ചാവറ പരിശ്രമിച്ചിരുന്നു.

മാനാനന്തെ പെരുമാലിൽ കുടുംബം, ചില മുൻവിധികൾമൂലം, സ്ഥലത്തെ ആശ്രമവുമായി കുറെനാൾ ശത്രുതയിൽ കഴിയുവാൻ ഇടയായി. ആ കുടുംബാംഗങ്ങളിൽ ഒരാളെ സഭയിൽ നിന്നു പിരിച്ചുവിട്ടതാണ് പ്രധാന കാരണം. ചാവറ ആ കുടുംബത്തിൽ ചെന്ന് ശാന്തമായി വസ്തുതകൾ ധരിപ്പിച്ച് അവരെ ആശ്രമവുമായി രമ്യപ്പെടുത്തി (P LXI).

ഒരവസരത്തിൽ, ചാവറയുടെ ആത്മപിതാവായിരുന്ന ലെയോപ്പോൾദ് മിഷനറിയും വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ മോൺ. ബച്ചിനേല്ലിയും, എന്തോ തെറ്റിധാരണ നിമിത്തം, മനസ്സുകൊണ്ട് അകന്നുപോയി. ചാവറ വിനയപൂർവ്വം അവരെ അനുരഞ്ജനപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിച്ചു. തൽഫലമായി ലെയോപ്പോൾദ് മിഷനറി രോഗശയ്യയിലായിരുന്ന വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കായെ ആദരപൂർവ്വം ശുശ്രൂഷിക്കാൻ തുടങ്ങി (P.LXI).

മാത്തൻ കളപ്പുര ആശ്രമവസ്തുക്കൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിൽ വരുത്തിയ നഷ്ടങ്ങൾമൂലം ആശ്രമം സിവിൽ കോർട്ടിൽ കേസു കൊടുക്കാൻ നിർബന്ധിക്കപ്പെട്ടു. തന്മൂലം മാത്തൻ പല നഷ്ടങ്ങളും സഹിക്കേണ്ടിവന്നു. അദ്ദേഹത്തെ രമ്യപ്പെടുത്താൻ ചാവറ സാധ്യമായ പരിശ്രമമെല്ലാം ചെയ്തുവെങ്കിലും അവയെല്ലാം വിഫലമാവുകയാണുണ്ടായത് (P. LXI).

ഇടവകകളിൽ ജനങ്ങൾ തമ്മിലോ, ജനങ്ങളും വികാരിമാരും തമ്മിലോ വഴക്കുണ്ടാകുമ്പോൾ പലപ്പോഴും ചാവറയെയാണ് അതു തീർക്കുവാനായി വൈദികമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർ നിയോഗിച്ചുയച്ചിരുന്നത്.

ദൈവജനത്തെ പൊതുവായും, സ്വന്തസഭാംഗങ്ങളെ പ്രത്യേകമായും സഹോദരസ്നേഹത്തിൽ വളർത്തിയെടുക്കുവാൻ, ചാവറ തന്റെ പ്രസംഗങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും വഴി സർവാത്മനാ പരിശ്രമിച്ചു. കുടുംബനായകന്മാർക്ക് അദ്ദേഹം നൽകുന്ന ഉപദേശത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം: “മക്കളോട് അധികകാഠിന്യവും അധിക കാരൂണ്യവും തിന്മയാണ്. അതിവാത്സല്യം നിഗളവും, അധികകോപം ശിക്ഷയും നിരാശയും... അവർക്കു വരുത്തും... പിള്ളപ്പട എന്നു പറയുന്ന വഴക്ക് നിങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കരുത്. തങ്ങളുടെ മക്കളെ മറ്റൊരുവൻ അപമാനിച്ചു; മറ്റു കുഞ്ഞുങ്ങൾ തല്ലി - ഇങ്ങനെയുള്ളവ ഗൗരവമായി ഗണിക്കുന്ന കാരണവന്മാരും പൈതങ്ങൾതന്നെ” (കുടുംബക്രമം, എഴു. pp. 148-9 ന. 9,13).

തന്റെ സഭാംഗങ്ങൾക്കുള്ള മരണശ്വാസനയിൽ, അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ എഴുതി: “പ്രിയമുള്ള സഹോദരന്മാരേ, ഓരോ ആശ്രമത്തിന്റേയും വികാരിമാർ, യഥാർഥ ഉപവിയും കൂട്ടായ്മയും ഉള്ളവരായിരിക്കണം. ആശ്രമങ്ങൾ എത്ര വർദ്ധിച്ചാലും, ഒരു കുടുംബം, ഒരേ ഉദരത്തിൽ നിന്ന് പിറന്ന് അതേ തളളയുടെ പാൽകുടിച്ച് വളർന്നവർ എന്നപോലെയുള്ള യഥാർഥ സ്നേഹത്തിന് ഭംഗം വരുത്താതെ അതിൽ ഉപരിയുപരി വർദ്ധിച്ചുവരണം” (എഴുത്തുകൾ p. 29).

ചാവറയുടെ സമൂഹം സ്നേഹസമൂഹം

ചാവറയും സഭാംഗങ്ങളും ഇതേവിധം സ്നേഹത്തിൽ വളർന്നുവരുന്നതുകണ്ട് സംതൃപ്തനായ ലെയോപ്പോൾദ് മിഷനറി അത് ഇങ്ങനെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തി: “എനിക്ക് വാസ്തവത്തിൽ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കും, ഞാൻ അവരുടെ നേതൃത്വം വഹിച്ച പത്തുവർഷം (1860-1870) ഈ പുണ്യത്തിനെതിരായി പ്രസ്താവ്യമായ യാതൊരു പോരായ്മയും ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ലെന്ന്” (P. LCII).

ഉപകാരികളോട് കൃതജ്ഞത

തന്റെ മരണപ്രതികയിൽ സഭ മുഴുവനുമോ, ഓരോ ആശ്രമമോ പ്രത്യേകവിധം നന്ദി പ്രദർശിപ്പിക്കേണ്ട വ്യക്തികളുടെയും കുടുംബങ്ങളുടെയും ഒരു പട്ടിക തന്നെ ചാവറ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച സേവനങ്ങളെ ചാവറ അതിയായി മതി

ച്ചിരുന്നു. പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ വിജയം തനിക്ക് എന്നതിനെക്കാൾ സഹപ്രവർത്തകർക്ക് നൽകുക ചാവറയുടെ പ്രത്യേകതയായിരുന്നു (P. LXII).

കീഴുള്ളവരോട് പരിഗണന

1855-ൽ കർമ്മലീത്താ നിയമാവലി പുതിയ സഭയുടെ അനുഷ്ഠാനത്തിനായി നൽകപ്പെട്ടപ്പോൾ, തന്റെ കീഴുള്ളവരുടെ പ്രകൃതിക്കും സ്വഭാവത്തിനും അത് അനുയോജ്യമാവില്ല എന്ന വസ്തുത സത്വരമായി തന്നെ ചാവറ രൂപതാധികാരിയെ അറിയിച്ചു.

പാറപ്പുറത്ത് വർക്കിയച്ചൻ തന്റെ നാളാഗമത്തിൽ വിവരിക്കുന്ന ഒരു സംഭവം: അപ്പോൾ കള്ളത്തിലച്ചന്റെ മാതൃലൻ മരണാസന്നനായിരിക്കേ, കള്ളത്തിലച്ചൻ രോഗിയെ ചെന്നു കാണാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. പ്രൊവിൻഷ്യലിന്റെ ദലഗാത്തായിരുന്ന ലെയോപ്പോൾദ് മിഷനറി അനുവാദം നിഷേധിച്ചു. കേരളത്തിൽ, രക്തബന്ധങ്ങളുടെ പ്രകൃതി കൂടുതൽ അടുത്തറിയാമായിരുന്ന ചാവറ, സഭയുടെ തന്നെ ലക്ഷ്യവും കൂടി കണക്കിലെടുത്ത് പ്രസ്തുത അനുവാദം നൽകേണ്ടതാണെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. മിഷനറി തന്റെ നിശ്ചയത്തിൽ ഉറച്ചുനിന്നുകൊണ്ട് കാര്യം സമൂഹത്തിന്റെ വോട്ടിനു സമർപ്പിച്ചു. മിഷനറി ഒഴികെ മറ്റെല്ലാവരും ചാവറയുടെ തീരുമാനം ശരിവച്ചു (P. LXII).

പ്ലാശനാൽ ആശ്രമം സഭയെ ഏൽപ്പിക്കാനുള്ള വൈദികമേലദ്ധ്യക്ഷന്റെ ആഗ്രഹത്തെ, അവിടെ താമസിക്കേണ്ടിവരുന്ന തന്റെ കീഴുള്ളവരുടെ ആരോഗ്യം പരിഗണിച്ച് ചാവറ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തിയതും, പിതാവിന്റെ മറിച്ചുള്ള തീരുമാനത്തെ അദ്ദേഹം ബഹുമാനിച്ചതും, അനന്തരദുരന്തത്തിന്റെ അനുഭവത്താൽ നിർബന്ധിതനായി, പിതാവ് പ്ലാശനാൽ ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ സഭയ്ക്കു നിർദ്ദേശം നൽകിയതു മെല്ലാം തന്റെ കീഴുള്ളവരോട് ചാവറയ്ക്കുണ്ടായിരുന്ന പരിഗണനയുടെ സാക്ഷ്യവും കൂടിയായിരുന്നു.

1870-ൽ ചാവറക്ക് കുറെ നല്ല മാങ്ങ കിട്ടി. അതിൽ ചിലത് കുന്നമ്മാവിൽ നിന്ന് മാനാനത്തേയ്ക്ക് അയച്ചുകൊടുത്ത്, അത് എല്ലാവരും രൂചിക്കണമെന്ന് നിർദ്ദേശം നൽകുന്നതും, അതുപോലെ കുന്നമ്മാവു മഠത്തിലേയ്ക്കും അയച്ചുകൊടുത്ത് നിർദ്ദേശം നൽകുന്നതും, കീഴുള്ളവരോടുള്ള ചാവറയുടെ വാത്സല്യത്തിന്റെ മൃദുലത വെളിപ്പെത്തുന്നുണ്ട് (P. LXIII).

തെറ്റുതിരുത്തൽ

ഇതേ സ്നേഹചൈതന്യത്തിൽ കീഴുള്ളവരെ തിരുത്തുന്നതിലും ചാവറയുടെ മാതൃക മികച്ചു നില്ക്കുന്നു. സർക്കുലർ എഴുത്തുകളിൽ (ലെയോപ്പോൾദ്, ജെരാർദ് മിഷനറിമാർ പ്രൊവിൻഷ്യൽ ദെലഗാത്തുമാർ പ്രിയോരായ വിശുദ്ധ ചാവറയോടുകൂടി അയച്ചവയിൽ) പൊതുജീവിതത്തിൽ സഭാംഗങ്ങൾ തിരുത്തേണ്ട പോരായ്മകൾ സാദരം എടുത്തുകാണിക്കുന്നു. മാനാനം ആശ്രമാധിപനായിരുന്ന പോരൂക്കര എലിസേവുസച്ചനെ ശാസിക്കുന്നതിൽ ചാവറ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന നയവും മനോഹരമാണ്. അത് വിശദമായി അന്യത്ര ചേർത്തിട്ടുണ്ട് (P. LXIII).

രോഗികളോട് അനുകമ്പ

സ്കറിയാ അപ്രേം കളത്തിലച്ചൻ മാനാനം നാളാഗമത്തിൽ ഇങ്ങനെ കുറിച്ചിരിക്കുന്നു: “പ്രിയോരച്ചൻ (ചാവറ) ഇവിടെ ആയിരുന്നപ്പോൾ, ദിവസേന അദ്ദേഹത്തെ (രോഗിയായിരുന്ന നെല്ലിശ്ശേരിയച്ചനെ) സന്ദർശിച്ച്, ദീർഘനേരം ആധ്യാത്മിക കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുക പതിവായിരുന്നു. ഈ രണ്ടു പിതാക്കന്മാരും (അപരൻ: മോൺസിഞ്ഞാർ ബച്ചിനേല്ലി) രോഗികളോട് വളരെ കരുണയുള്ളവരായിരുന്നു; സാന്ത്വനവചനങ്ങൾകൊണ്ട് അവരെ സമാശ്വസിപ്പിച്ചിരുന്നു; അതിന് ഈയുള്ളവൻ തന്നെ അനുഭവസ്ഥനാണ്” (P. LXII).

വളരെ ബദ്ധപ്പാടുള്ള ജോലികളിൽ വ്യാപൃതനായിരിക്കുമ്പോഴും, ചാവറ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് രോഗികളെ സന്ദർശിക്കാനും അവരെ ആശ്വസിപ്പിക്കാനും ഓടിയെത്തും. ആലപ്പുഴ ന്യായാധിപൻ ചാവറയെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വസതിയിലേയ്ക്ക് ഒന്ന് ചെല്ലണമെന്നഭ്യർഥിച്ച വാർത്തയോടുകൂടിത്തന്നെ മിഷനറിയായിരുന്ന ജോസഫ് ഏലീയാസച്ചൻ ധ്യാനം പ്രസംഗിച്ചിരുന്ന പള്ളിയിൽ, തീരെ അവശനായിക്കിടക്കുന്നു എന്ന വാർത്തയും ചാവറയ്ക്കു ലഭിച്ചു. ആദ്യമേതന്നെ ചാവറ പ്രസ്തുത പള്ളിയിൽച്ചെന്ന് രോഗിയെ ആശുപത്രിയിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോയി ആവശ്യമായ എല്ലാ സേവനവും നല്കുന്നതിന് ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തു. തന്മൂലം, ഒരു ദിവസം വൈകി മാതമേ ന്യായാധിപന്റെ വസതിയിലെത്താൻ സാധിച്ചുള്ളൂ (P. LXIII).

തെക്കൻ പള്ളിപ്പുറത്ത് വികാരിയായിരിക്കെ, ചാവറ സ്വന്തജീവൻ അപകടത്തിലാക്കിക്കൊണ്ടുതന്നെ വസൂരിദീനം പിടിച്ച ഒരു ഇടവക

ക്കാരന് അന്ത്യശുശ്രൂഷകൾ നൽകുവാൻ പുറപ്പെട്ടു. ബന്ധപ്പെട്ട പലരും അദ്ദേഹത്തെ ആ സാഹസത്തിൽ നിന്ന് പിന്തിരിയാൻ ഉപദേശിച്ചു. യുവവൈദികനായിരുന്ന ചാവറ അതിനൊന്നും വഴിപ്പെടാതെ അത് തന്റെ കർത്തവ്യമാണെന്നും ദൈവം സഹായത്തിനുണ്ടാകുമെന്നും പറഞ്ഞ് രോഗിയുടെ പക്കലേത്തി; കുദാശകൾ നൽകി, അയാൾ മരിക്കുന്നതുവരെ അയാളെ ആശ്വസിപ്പിച്ച് അന്ത്യയാത്രക്കായി അവസാനംവരെ സഹായിച്ചു. മരണശേഷം മാത്രമേ തിരിച്ചെത്തിയുള്ളൂ (P.LXIV).

1843-ൽ ചാവറ മാനാനത്ത് നൽമരണസഖ്യം സ്ഥാപിച്ചു. 1869-ൽ കൈനകരിയിലും സ്ഥാപിച്ചു. സഖ്യാംഗങ്ങളുടെ കടമകളിൽ ഒന്ന് സമീപപ്രദേശത്തുള്ള രോഗികളെ സന്ദർശിക്കുക, അവരെ നല്ല മരണത്തിന് ഒരുക്കുക എന്നിവയായിരുന്നു.

കൈനകരിയിലെ സഖ്യത്തിന് ഒരു പ്രത്യേക കടമകുടിയുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ഉപവിഭവനം നിർമ്മിച്ച് അതിൽ ഭിക്ഷുക്കളെയും, രോഗികളെയും അനാഥരെയും സ്വീകരിച്ച്, അവരെ ശുശ്രൂഷിക്കുക. ഈ ഭവനം ഇപ്പോഴും നിലനിൽക്കുന്നു. അതിന്റെ പിന്നോടികൾ ഇന്ന് കേരളത്തിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിലും ഉയർന്നുവന്നിട്ടുണ്ട് (P. LXIV).

പാവപ്പെട്ടവരോട് പ്രത്യേക പരിഗണന

1843-ൽ മാനാനത്ത് സ്ഥാപിതമായ നൽമരണസംഖ്യം സംബന്ധിച്ച സർക്കുലറിൽ ഇങ്ങനെ കാണുന്നു: “ഇവരെപ്പറ്റി (തിരുക്കുടുംബത്തെപ്പറ്റി) ധ്യാനിച്ച് വിശുദ്ധ യാസേപ്പിന്റെ മരണത്തിരുന്നാൾ ദിവസം (മാർച്ച് 19-ാം തീയതി), ഒരു പുരുഷനും സത്രീയ്ക്കും ശിശുവിനും ഭക്ഷണവും വസ്ത്രങ്ങളും കൊടുക്കുവിൻ.

ഈ ഉപവി പ്രവൃത്തി സുകരമാക്കാൻവേണ്ടി സഖ്യാംഗങ്ങൾ 100 ചക്രം സംഭാവന ചെയ്യണമെന്ന് നിർദ്ദേശം നൽകി.

1869-ൽ കൈനകരിയിലെ നൽമരണസഖ്യത്തിനു കൊടുത്ത പ്രത്യേക നിർദ്ദേശം മുകളിൽപ്പറഞ്ഞ ഉപവീഭവനസ്ഥാപനമായിരുന്നു.

1865-ൽ ചാവറ മാനാനം സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ, അവിടെ അനേകം അനാഥർ മതപഠനത്തിനു വന്നിരുന്നതായി കണ്ടു. അവർ അകലെ നിന്നു വന്നിരുന്ന പാവപ്പെട്ടവരായിരുന്നതുകൊണ്ട് അവർക്ക് ഉച്ചഭക്ഷണം കൊടുക്കണമെന്ന് ആശ്രമാധിപന് നിർദ്ദേശം നൽകി.

വേറൊരവസരത്തിൽ മാനാനത്ത് വന്നപ്പോൾ പ്രസ്തുത പാവ

പ്പെട്ടവർക്ക് വസ്ത്രം നൽകുന്നതിനായി പിടിയരി പിരിച്ചെടുത്ത വകയിൽനിന്ന് 1,000 ചക്രം കൊടുത്തേൽപ്പിച്ചു.

ചക്രപ്പറമ്പിൽ നാമകരണക്കോടതി മുമ്പാകെ നൽകിയ സാക്ഷ്യം: അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതൃലൻ ഒരു നാരായണപ്പണിക്കർക്ക് കുറെ നെല്ല് പലിശയ്ക്കു കൊടുത്തിരുന്നു. കടക്കാൻ പിന്നീട് കുറെ തിരിച്ചടച്ചു വെങ്കിലും, ബാക്കി അടയ്ക്കുന്നതിനുള്ള കഴിവില്ലാതെ വിഷമിക്കുന്ന വിവരം ചാവറയെ അറിയിച്ചു. ചാവറ ഉടനെ മാതൃലന് ഒരഴുത്തു കൊടുത്തയച്ചു: “തോമസേ, പ്രിയ മകനേ, ഉപവിയെപ്രതി കടം ഇളച്ചുകൊടുക്കുക, ദൈവം നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ!” മാതൃലൻ അതുകിട്ടിയ ഉടനെ കടം ഇളച്ചുകൊടുത്തു (P. LXV).

ജീവചരിത്രകാരനായ പോരൂക്കരയുടെ സാക്ഷ്യം: പ്രിയോരച്ചൻ ധനികൻമാരിൽനിന്ന് പിരിച്ചെടുത്ത ധർമ്മംകൊണ്ട് പാവപ്പെട്ടവരെ സഹായിച്ചിരുന്നു.

മാന്നാനം ആശ്രമനാളാഗമത്തിൽനിന്ന് വിശദമാകുന്നുണ്ട്, ആശ്രമങ്ങൾ ആറുശതമാനത്തിലധികം പലിശ ഈടാക്കരുതെന്ന് ചാവറ നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെന്ന്. അക്കാലത്ത്, കേരളത്തിലെ സാധാരണ പലിശ നിരക്ക് 22 ശതമാനമായിരുന്നു (P.LXV).

ശത്രുസ്നേഹം

സെമിനാരിജീവിതകാലത്തുതന്നെ ശത്രുസ്നേഹത്തിന് ചാവറ സമൂഹനതസാക്ഷ്യം നൽകി. ആസ്ഥിപ്പാടുപട്ടം കഴിഞ്ഞുള്ള സ്വീകരണം നിഷേധിച്ച ചേന്നംകരി ഇടവക വികാരിയോടുള്ള തന്റെ സമീപനം വഴി ചാവറ നൽകിയ മാതൃക രണ്ടാം അധ്യായത്തിൽ പരാമർശിക്കുന്നുണ്ട്. പട്ടംകഴിഞ്ഞ് പുത്തൻകുർബാന ആ പള്ളിയിൽത്തന്നെ അദ്ദേഹം അർപ്പിച്ചു. വർഷംതോറും, പ്രധാന തിരുന്നാൾ ദിവസം, പ്രതിഫലം വാങ്ങാതെ, അവിടെ പ്രസംഗം നടത്തിപ്പോന്നു. പിന്നീട്, വിശുദ്ധ യൗസേപ്പിന്റെ ഒരു രൂപവും ചാവറ ആ പള്ളിക്കു നൽകുകയുണ്ടായി (P.LXV).

മാന്നാനം ആശ്രമത്തിന്റെ നിലം കൃഷിചെയ്തിരുന്ന കളപ്പുര മാത്തന്റെ കാര്യവും ഇതിനകം പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അയാൾ ചാവറയെ അത്യധികം ശല്യപ്പെടുത്തി; വഞ്ചനാപരമായി അദ്ദേഹത്തെ കോടതിയിൽ കയറ്റി. പക്ഷേ വിധി അയാൾക്കു വിരോധമായിരുന്നു. അയാളുമായി രമ്യപ്പെടുന്നതിനുള്ള ശ്രമം വിഫലമായെങ്കിലും, മര

ണപത്രത്തിൽ മാത്തന്റെ കുടുംബത്തിന് സാധിക്കുന്ന സഹായം ചെയ്തുകൊടുക്കണമെന്ന് മാനാനം ആശ്രമത്തിനു ചാവറ നിർദ്ദേശം നൽകി. “മാനാനം ആശ്രമത്തിന്റെ സഹോദരങ്ങൾ സാധ്യമായ സഹായം മാഞ്ഞൂരിലെ, മുട്ടത്തുപാടം ഇടവകക്കാരൻ കളപ്പൂര മാത്തന്റെ കുടുംബത്തിന് ചെയ്തുകൊടുക്കണം. അതുവഴി അവരെ കർത്താവിന്റെ ശിഷ്യർക്കനുയോജ്യമായ മാതൃകയായിരിക്കും നൽകുക” (P.LXVI).

കേരളത്തിൽ, റോക്കോസിന് എതിരെയുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കിടയിൽ, അദ്ദേഹത്തെ ചാവറ അപമാനിച്ചില്ല. എപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തോട് ബഹുമാനപൂർവ്വം പെരുമാറി.

“റോക്കോസ് ചാവറയെ എഴുത്തുവഴിയും ധിക്കാരപരമായ സംസാരം വഴിയും അവഹേളിച്ചപ്പോഴും, ചാവറയുടെ നിലപാടിൽ പ്രതികാരം ഒട്ടുംതന്നെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടില്ല.”

“മാർ അവുദീശോ” ആയിവന്ന തൊണ്ടനാട്ട് അന്തോനിക്കത്തനാരെയും (ഇദ്ദേഹമായിരുന്നു ശീശ്ശമയുടെ സാക്ഷാൽ പ്രേരകശക്തി) ചാവറ അപമാനിച്ചില്ല. അദ്ദേഹത്തെ മനസ്സു തിരിക്കാൻ പരിശ്രമിക്കുകയും 1865ൽ (?) മനസ്തപിച്ചുവന്നപ്പോൾ തിരുസഭയുമായി രമ്യപ്പെടുന്നതിനുള്ള ഒത്താശകൾ ചെയ്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇതേ സ്നേഹമാണ് ക്രിസ്തീയ കുടുംബങ്ങളിൽ രൂഢമൂലമാക്കാൻ ചാവറ പരിശ്രമിച്ചത്. കുടുംബങ്ങൾക്കു നൽകുന്ന ഉപദേശത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം: “ഒരു കുടുംബത്തിന്റെ ഭാഗ്യവും ബഹുമാനവും, എല്ലാവരോടും സമാധാനത്തോടുകൂടെ ജീവിക്കുന്നതിലാണ് അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത് പരസ്പരം പകരംവീട്ടാൻ മൃഗങ്ങൾക്കും കഴിയും. ക്ഷമിക്കുക, പൊറുക്കുക എന്നിവ മഹാത്മാരുടെയും ധീരന്മാരുടെയും വിവേകികളുടെയും പ്രത്യേകതയാണ് (P. LXVI-LXVII).

ആത്മരക്ഷയിൽ തീക്ഷ്ണത

സെമിനാരിയിൽ പ്രവേശിച്ചതു മുതൽ ചാവറയിലെ ദൈവസ്നേഹം ആത്മരക്ഷയിലുള്ള തീക്ഷ്ണതയിലൂടെ പ്രശോഭിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ദൈവശാസ്തപനത്തെപ്പറ്റി ജീവചരിത്രകാരനായ ലെയൊപ്പോൾദ് മിഷനറിയുടെ പ്രസ്താവന: “തദനന്തരം (ആസ്ഥാപ്തപ്പട്ടത്തിനുശേഷം) ജ്ഞാനരഹിതനായ വൈദികൻ മറ്റുള്ളവർക്ക് ആദ്ധ്യാത്മികനന്മയ്ക്ക് ഉപകരിക്കുന്നില്ല എന്നു മാത്രമല്ല അവരുടെ നിത്യമരണ

ത്തിനുതന്നെ കാരണമാകും എന്നു മനസ്സിലാക്കിയ നമ്മുടെ യുവവിദ്യാർത്ഥി, പഠനത്തിൽ ഉപരിതീക്ഷ്ണതയോടെ, ദൈനംദിനം, സായിക്കുന്നത്ര ജ്ഞാനസമ്പാദനം വഴി ദൈവശുശ്രൂഷയിൽ വ്യാപൃതനാകുവാൻ ശമിച്ചു (P. LXVII).

തെക്കൻ പള്ളിപ്പുറത്തെ പകർച്ചവ്യാധിക്കാരനുവേണ്ടി ചെയ്ത ധീരസേവനം, മാനാനന്തെയും കൈനകരിയിലെയും നൽമരണസഖ്യസ്ഥാപനം, അനാഥരായ മതപഠനക്കാർക്ക് ഭക്ഷണവും വസ്ത്രവും നൽകുന്നതിനു ചെയ്ത മുൻകരുതലുകൾ, എന്നല്ല വന്ധ്യയായ കേരളസഭയെ വന്ധ്യതയിൽനിന്ന് സമുദ്ധരിക്കുന്നതിനായി സെമിനാരി പ്രവേശനം മുതൽ മരണംവരെയും ചാവറ ചെയ്ത ബഹുമുഖ പ്രവർത്തനങ്ങൾ എല്ലാംതന്നെ ആത്മരക്ഷയിലുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ തീക്ഷ്ണതയുടെ ഉജ്ജ്വലസാക്ഷ്യങ്ങളാണ്.

തീക്ഷ്ണതയുടെ ഉറവിടം ദൈവസ്നേഹം

ഈ തീവ്രമായ തീക്ഷ്ണതയുടെ ഉറവിടം ചാവറയിൽ നിറഞ്ഞുനിന്ന ദൈവസ്നേഹമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗങ്ങളാണ് അതിനു സാക്ഷ്യ നൽകുക. മാനാനം നാളാഗമത്തിൽ, ഒരു നവംബർ 12-ാം തീയതിയിലെ കുറിപ്പിൽ ഇങ്ങനെ കാണുന്നു: “സകലവിശുദ്ധരുടെ തിരുനാൾ സംബന്ധിച്ച് പെ. ബ. പ്രിയോരച്ചൻ പള്ളിയിൽ ചെയ്ത പ്രസംഗം വിശ്വാസികളെ അത്യധികം സ്പർശിച്ചു.” വേറൊരു ഭാഗത്ത് ഇങ്ങനെ കുറിച്ചിരിക്കുന്നു: “പ്രിയോരച്ചൻ മേയ്മാസത്തിൽ അനേകം പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്തു. തന്മൂലം അക്കാലം വളരെ ആളുകൾ വന്നുവന്നസമയത്ത് പങ്കുചേർന്നു” (P. LXVII).

ബ്രദർ റോക്കിയുടെ കുറിപ്പുകളുടെ സാക്ഷ്യം: “പ്രിയോരച്ചൻ റോക്കോസ് ശീൽമകാലത്ത്, പുത്തൻചിറയിൽ പല പ്രാവശ്യം പ്രസംഗിച്ചു. രണ്ടോ മൂന്നോ പ്രസംഗങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, അനേകർ തിരുസഭയോടു പുനരൈക്യപ്പെട്ടു” (P. LXVIII).

മഞ്ഞുമേൽ ജൂവീസച്ചന്റെ ഓർമ്മക്കുറിപ്പുകൾ ഇങ്ങനെ സാക്ഷിക്കുന്നു: “മിഷൻ വാർത്തകൾ നൽകുന്ന മാസികകളും തമിഴുപുസ്തകങ്ങളും അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം വായിച്ചു.” ആ വിവരങ്ങൾ വഴി വിശ്വാസികളിൽ, വിശ്വാസ പ്രചാരണത്തിൽ തീക്ഷ്ണത ഉളവാക്കിയിരുന്നു” (P. LXVIII).

ലെയോപ്പോൾദ് മിഷനറി റോമിലെ കർമ്മലീത്താപ്രിയോർ ജനറാ

ജിന് ഇങ്ങനെ എഴുതി (1870-ൽ): “സീറോ ബാബിലോണിയനായ മോൺസിഞ്ഞാർ റോക്കോസ് ആരംഭിച്ച നിർഭാഗ്യകരമായ ശീശ്മയുടെ സാഹചര്യത്തിൽ, ഈ സന്യാസികൾ, പ്രത്യേകിച്ച് അവരുടെ ഉന്നതസ്ഥാനിയായ സുപ്പീരിയർ മൂന്നു സ്ഥാപകരിൽ ഒരാളായ മുൻ പറഞ്ഞ ഫാദർ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസ് എണ്ണമറ്റ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക്, ശക്തിയേറിയ തീക്ഷ്ണതയോടെ കാര്യങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചു കൊടുത്തു. അവർക്ക് ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കിടയിലുള്ള വലിയ മതിപ്പും സ്നേഹവും കാരണം ശീശ്മക്കാരനായ മെത്രാന്റെ പദ്ധതി തകർത്തുകളഞ്ഞു. വികാരിയാത്തിന്റെ ഇടവകകളുടെ വലിയൊരുഭാഗം ശീശ്മയോടു ചേരാൻ ഇടയായില്ലെങ്കിൽ, അതിനു കാരണം മതത്തോടും, ശരിയായ അധികാരത്തോടുമുള്ള അവരുടെ തീക്ഷ്ണതയായിരുന്നു. തദ്വസരത്തിൽ, സ്വകീയരായ ശീശ്മക്കാരിൽനിന്ന് അവർ സഹിക്കേണ്ടിവന്ന വൈരവും ഏഷണികളും വിവരിക്കുക സാധ്യമല്ല. അവർ പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തോടും, വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കായോടും മിഷനറിമാരോടും പ്രദർശിപ്പിച്ച അതിയായ വാത്സല്യവും അടുപ്പവും മൂലം, ശീശ്മക്കാർ തന്നെ അവരെ ‘പ്രൊപ്പഗാന്തക്കാർ’, “റീത്തും സ്വരാജ്യവും പരിത്യജിച്ചവർ” എന്നെല്ലാം വിളിച്ചിരുന്നു (P. LXVIII).

“ശീശ്മ അവസാനിച്ചപ്പോൾ, ചാവറതന്നെ സ്വന്തഅനുഭവം വച്ചു കൊണ്ട്, ഇനി ഈ ദുരന്തം കേരളത്തിൽ സംഭവിക്കാതിരിക്കാൻവേണ്ടി, ആ ചരിത്രം എഴുതിവെച്ചുവെന്ന വസ്തുത മുമ്പേ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണല്ലോ.

ആലപ്പുഴ സിവിൽക്കോർട്ടിലെ ഒന്നാം ന്യായാധിപൻ ചാവറയുമായി നടത്തിയ സംഭാഷണത്തെപ്പറ്റി അപ്രേം കളത്തിലച്ചൻ മാനാനം നാളാഗമത്തിൽ കുറിച്ചിരിക്കുന്ന ഭാഗവും ശ്രദ്ധേയമാണ്: “ന്യായാധിപൻ പ്രിയോരച്ചനിൽ സംതൃപ്തി തോന്നി. അവർ രണ്ടുമണിക്കൂറിൽ ധികം സംഭാഷിച്ചു. പിന്നീട് പ്രിയോരച്ചൻ അതു സംബന്ധിച്ച് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “ക്രിസ്ത്യാനിയല്ലെങ്കിലും വളരെ പഠിപ്പും ധർമ്മിക ഭദ്രതയുമുള്ള ആളാണ് അദ്ദേഹം. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയായകുവാൻ സാധ്യതയുണ്ട്” (P. LXVIII).

ദൈവാരൂപിയാൽ നിറഞ്ഞ വിശുദ്ധ ചാവറയെപ്പറ്റി സമകാലീനർ പറഞ്ഞിരുന്നത് മർസലീനൂസച്ചൻ (TOCD) ഇങ്ങനെ കുറിച്ചു: “വളരെ ജോലികൾ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും, എപ്പോഴും എവിടെയും കുമ്പസാരം കേക്കാൻ അദ്ദേഹം തയ്യാറായിരുന്നു. പലരും സാധാരണയായി അദ്ദേ

ഹത്തിന്റെ അടുക്കലാണ് പാപസങ്കീർത്തനം ചെയ്തിരുന്നത്” (P. LXIX).

വൈദികമേലധ്യക്ഷനും മിഷനറിമാരും, ചാവറയ്ക്ക് ആത്മരക്ഷയിലുള്ള ഈ തീക്ഷ്ണതയെ മുൻനിറുത്തി, പാപികളെ മനസുതിരിക്കുവാനും മഹറോനിൽപ്പെട്ടവരെ അനുരഞ്ജിപ്പിക്കുവാനുമുള്ള അവസരങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സേവനം ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. ചാവറയാകട്ടെ, ജീവിതം മുഴുവനും നീണ്ടുനിന്ന രോഗങ്ങൾക്ക് അധീനനായിരുന്നുവെങ്കിലും, ആത്മരക്ഷയുടെ കാര്യങ്ങൾക്കായി സ്വന്തം ആരോഗ്യം അവഗണിച്ചു കൊണ്ടുപോലും സേവനത്തിനു തയ്യാറായിരുന്നു. അത്യധികമായ ശാരീരികക്ഷീണം അവഗണിച്ചുകൊണ്ടുപോലും, ആനക്കല്ല് ഇടവകയിലെ ചില വിപ്ലവകാരികളെ നേടിയെടുക്കാനായി അദ്ദേഹം ചെയ്ത സാഹസികയാത്രയെ നീതീകരിക്കാൻ എന്റെ നാമത്തെ പ്രതി സ്വജീവൻ പരിത്യജിക്കുന്നവൻ അതു കണ്ടെത്തും എന്ന ദിവ്യഗുരുവിന്റെ വചനങ്ങൾക്കു മാത്രമേ സാധിക്കൂ (P.LXIX).

3. സാമ്പാർഗിക പുണ്യങ്ങൾ

i. നീതി

ദൈവത്തിനും സഹജീവികൾക്കും അവരവരുടെ അവകാശം നൽകണമെന്ന നിഷ്ഠ വിശുദ്ധ ചാവറയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നു.

“100 രൂപ ന്യായമായി സമ്പാദിച്ചതോ?” മഠം പണിക്കായി, ഒരാൾ നൽകിയ 10 രൂപ അയാൾ ന്യായമായി സമ്പാദിച്ചതാണോ എന്ന സംശയം ഉദിച്ച ലെയോപ്പോൾദ് മിഷനറിയുമായി ആലോചിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ “അല്ല” എന്ന അനുമാനത്തിലാണ് എത്തിച്ചേർന്നത്. അത്തരം പണം മഠംപണിയിൽ ഉപയോഗിക്കുവാൻ പറ്റിയതല്ലാത്തതുകൊണ്ട്, രൂപതാധ്യക്ഷന്റെ അനുവാദത്തോടെ, അത് പാവപ്പെട്ടവർക്ക് സംഭാവന ചെയ്തു (P. LXIX).

“നഷ്ടത്തേക്കാൾ വലുത് സത്യസന്ധത”: മാനാനം ആശ്രത്തിന് ഒരു വലിയ സംഖ്യയുടെ കടംതിരിച്ചുകിട്ടാനുള്ള സാധ്യത കാലഹരണപ്പെട്ടുപോകാനുള്ള പ്രതിസന്ധി ഒഴിവാക്കാനായി, ആശ്രമ വക്കീൽ ഒരു രേഖയുണ്ടാക്കി ചാവറയുടെ കൃത്രിമമായ കയ്യൊപ്പോടെ കേസുകൊടുത്തു. ന്യായാധിപൻ ഒപ്പു സംബന്ധിച്ചുന്നയിക്കപ്പെട്ട സംശയം തീർക്കാൻ ചാവറയോട് നേരിട്ടു ചോദിച്ചു. ഒപ്പ് തന്റേതല്ലെന്ന് ചാവറ സാക്ഷിച്ചു. തന്മൂലം ആശ്രമത്തിനു പണം നഷ്ടപ്പെടുകയും വക്കീലിന് ശിക്ഷ ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ ദുർഭഗത തടയാൻ “ഹൃദയ

ത്തിലുള്ള സത്യത്തെ നാവുകൊണ്ടു വഞ്ചിക്കുക” ആ നീതിമാൻ അസാധ്യമായിരുന്നു (P.LXIX).

വേലക്കാർക്ക് കുലി: ഇതു സംബന്ധിച്ച് ചാവറ കൈനകരിക്കാർക്കു കൊടുത്ത “കുടുംബച്ചട്ട”ത്തിൽ ഇങ്ങനെ കാണുന്നു: “വേലക്കാർക്ക് ന്യായമുള്ള കുലികൊടുക്കാതിരിക്കുകയോ, താമസിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യരുത്. എന്തെന്നാൽ ഇത് ദൈവത്തിൻ പക്കൽ നിലവിലിക്കുന്ന പാപമാകുന്നു.” (ചട്ടം ന. 18. എഴു p. 149).

കണക്കുകളിൽ കൃത്യത: വിശുദ്ധ ചാവറയുടെ കണക്കു പുസ്തകങ്ങളുമായി പരിചയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള, മാനാനത്തെ കണക്കെഴുത്തുകാരനായിരുന്നു ശങ്കരൻ ഇളയത്. അദ്ദേഹം നാമകരണക്കോടതിമുന്മാകെ സാക്ഷിച്ചു, നിസ്സാരകാര്യങ്ങൾ പോലും കൃത്യമായി എഴുതുന്ന നിഷ്ഠ ചാവറയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന്.

ദാന വിവരമെല്ലാം രേഖകളിൽ: മാനാനം ആശ്രമത്തിന് അനേകം ദാനങ്ങൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ ചിലത് ദിവ്യബലിയർപ്പണത്തിനുള്ള കടമയോടുകൂടിയവയാണ്. ധർമ്മദാനങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനുള്ള വ്യവസ്ഥകളും ചിലതിനുണ്ട്. ഇവയെല്ലാം ചാവറ കൃത്യമായി രേഖപ്പെടുത്തി, പിൻഗാമികൾക്ക് കൈമാറിയിട്ടുണ്ട് (P. LXX).

നന്ദിപ്രകടനം: നിസാരസേവനങ്ങൾക്കു പോലും നന്ദി പ്രകടിപ്പിക്കുക വിശുദ്ധ ചാവറയുടെ നിഷ്ഠയായിരുന്നുവെന്ന് മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ നിഷ്ഠ സഭാംഗങ്ങൾക്കും ഉണ്ടാകണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ അദ്ദേഹം മരണപത്രത്തിൽ ഇങ്ങനെ കുറിച്ചു; “ഈ നാലുപേരെയും (സഭയുടെ രൂപീകരണത്തിൽ പ്രത്യേക പങ്കുവഹിച്ചിട്ടുള്ള മോൺസിഞ്ഞാർ ബെർണാർദീൻ, ഫാദർ പീലിപ്പോസ്, മാർസെലീനോസ്, ലെയൊപ്പോൾദ് എന്നീ നാലുപേരെ) പ്രത്യേകമായി നന്ദി പൂർവ്വം നമ്മുടെ ജപങ്ങളിൽ ഓർക്കാൻ കടമയുണ്ട്. ഇറ്റലിയിലെ ആക്കുയിൽ എന്ന സ്ഥലത്തെ പേത്രബെക്കാനെ എന്ന തറവാടിനെ പ്രത്യേകം ദൈവസമക്ഷം നിങ്ങൾ സ്മരിക്കണം” (എഴുത്തുകൾ 101-102).

അപരന്റെ സൽപ്പേര്

മറ്റുള്ളവരുടെ നല്ല പേരിന് കോട്ടം വരാതെ, നാളാഗമം, ചരിത്രം മുതലായവ രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന നിഷ്ഠയുടെ ഉദാഹരണങ്ങളും ഇതിനുമുമ്പ് ഉദ്ധരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ.

ii. വിവേകം

വിശുദ്ധ ചാവറ 41-ാം വയസിൽ പ്രായം ചെന്ന രണ്ടു സഹപ്രവർത്തകരുടെയും മരണശേഷം സി.എം.ഐ. സഭാഭരണം തനിയെ വഹിക്കേണ്ടിവന്നു എന്ന വസ്തുത രേഖപ്പെടുത്തുന്നതോടുകൂടി ലെയോപ്പോൾദ് മിഷനറി ഇങ്ങനെ കുട്ടിച്ചേർത്തു: “അദ്ദേഹം തന്റെ പ്രായക്കുറവ് വിവേകത്താൽ നികത്തി” (P. LXX).

മോൺസിഞ്ഞോർ ബച്ചിനേല്ലി ചാവറയെ വികാരി ജനറാളായി നിശ്ചയിച്ചപ്പോൾ ആ സ്ഥാനം നൽകുന്നതിന് തന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ച ഗുണങ്ങളിൽ വിവേകത്തിനു സ്ഥാനം നൽകുന്നുണ്ട്. പ്രൊപ്പഗാന്താ തിരുസംഘത്തിന് പ്രസ്തുത നിയമനം സംബന്ധിച്ചു എഴുതിയപ്പോഴും ചാവറയെ വിവേകത്തിൽ ഉന്നതനിലവാരം പുലർത്തുന്ന വ്യക്തിയായി എടുത്തുകാണിക്കുന്നു (p. LXX).

കുനമ്മാവു മഠത്തിലെ നാളാഗമം വിശുദ്ധ ചാവറയുടെ മരണത്തെപ്പറ്റി രേഖപ്പെടുത്തുമ്പോൾ, “ഈ പിതാവ് ഒന്നാമത്തെ പ്രിയോരും ഈ സഭയുടെ വിവേകിയും അദ്ധ്യാനശീലനുമായ ഒന്നാമത്തെ അംഗവുമായിരുന്നു” എന്ന് കുട്ടിച്ചേർത്തിരിക്കുന്നു (P. LXI).

ആലോചന ചോദിക്കുന്നു

സുപ്രധാന കാര്യങ്ങളിലെല്ലാം മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്ന് പ്രത്യേകിച്ച് മേലധികാരികളിൽ നിന്ന് ആലോചന സ്വീകരിക്കുന്ന പതിവുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് മാനാനം ആശ്രമനിർമ്മാണത്തിനിടയ്ക്ക് പെട്ടെന്ന് തെക്കൻ പള്ളിപ്പുറം വികാരിയായി നിയമനം വന്നപ്പോൾ അനന്തരകരണീയത്തെപ്പറ്റി പാലയ്ക്കൽ മല്പാന്റെ ആലോചന തേടിയ വിവരം അദ്ദേഹം തന്നെ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പാലയ്ക്കൽ മല്പാന്റെ മരണശേഷം, പോരുകരയോടും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണശേഷം ലെയോപ്പോൾദ് മിഷനറിയോടും ആലോചന ചോദിക്കുക ചാവറയുടെ നിഷ്ഠയായിരുന്നു (P. LXXI).

ആലോചന നൽകുന്നു

സുപ്പീരിയർ എന്ന നിലയിൽ കീഴുള്ളവർക്ക് ആലോചന നൽകുന്നതിലും അവർക്കു നേതൃത്വം നൽകുന്നതിലും ചാവറയുടെ വിവേകം ഏവരുടെയും മതിപ്പിനു കാരണമായിട്ടുണ്ട്.

1876-ൽ, 125 സീറോ മലബാർസഭാംഗങ്ങൾ ഒമ്പതാം പീയൂസ് പാപ്പയ്ക്കയച്ച എഴുത്തിൽ ചാവറയോടുള്ള ഈ മതിപ്പ് സ്പഷ്ടമാകുന്നു: “സീറോമലബാർ റീത്തുകാരിൽ പലരും വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കായ്ക്ക് വിധേയരായിരിക്കുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. അവർക്ക് സ്വന്തമായ അധികാരിയെ ലഭിക്കണമെന്നായിരുന്നു അഭിലാഷം. ഈ കാര്യം സംബന്ധിച്ച് ആവലാതികൾ വരാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ ബഹുമാനപ്പെട്ട ചാവറ കുരിയാക്കോസ് ഏലിയാസ്ച്ചൻ മലയാളത്തിലെ ആശ്രമങ്ങളുടെ സ്ഥാപകൻ, ആദ്യ പ്രിയോർ, അഭിവന്ദ്യ ബച്ചിനേല്ലി മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ വികാരി ജനറാൾ തന്റെ ആലോചനകൾ നൽകി, വാദികളെ തടഞ്ഞു നിർത്തി. ഈ ആഗ്രഹവും അപേക്ഷയും അതിൽത്തന്നെ നല്ലതാണെങ്കിലും, ഇപ്പോൾ നമ്മെ ഭരിക്കുന്ന വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കായ്ക്ക് വിധേയരായി തക്കസമയത്ത് അവ സമർപ്പിക്കാമെന്നാണ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്” (P. LXXI).

ആലോചനാപൂർവ്വം പ്രവർത്തിക്കുന്നു

മാന്നാനത്തെ ആശ്രമശ്രേഷ്ഠന്റെ തെറ്റു തിരുത്തുന്നതിൽ ചാവറ അവലംബിച്ച സമീപനരീതി കീഴുള്ളവരെ തിരുത്തുന്നതിലുള്ള വിവേകത്തിന് ഉത്തമസാക്ഷ്യമാണ്. ഒരു രോഗിയായ വൃദ്ധവൈദികന് വേണ്ടത്ര സേവനം ലഭിക്കുന്നില്ലെന്ന് മനസ്സിലായപ്പോൾ ചാവറ ആശ്രമാധിപന് ഇങ്ങനെ എഴുതി: “രോഗികളില്ലാത്ത ആശ്രമത്തെ എനിക്ക് ഭയമാണ്, മറിച്ച് ഒരാശ്രമത്തിൽ തുടർച്ചയായി രോഗികളുണ്ടെങ്കിൽ അത് ഈശോ കർത്താവിന് വളരെ ആനന്ദം നൽകുന്ന ഭവനമാണെന്ന വിശുദ്ധ അമ്മ ത്രേസ്യ പറയുന്നു. തോമൻ (ജോലിക്കാരൻ) പറയുന്നു. നമ്മുടെ വലുച്ചന്റെ കാര്യത്തിൽ അങ്ങയ്ക്ക് പ്രത്യേക താല്പര്യമില്ലെന്ന് - അദ്ദേഹത്തിന് പാലും അപ്പവും ആവശ്യത്തിന് ലഭിക്കാത്തതുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ വളരെ ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന്” (P. LXXI).

പുതിയ സ്ഥാപനങ്ങൾ ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ചാവറ പരിതസ്ഥിതികളെല്ലാം പരിഗണിച്ച് സ്ഥാപനോദ്ദേശ്യത്തിന് അത് ഉപകരിക്കുമോയെന്ന് വിലയിരുത്തും. അംഗങ്ങളുടെ ആരോഗ്യം, ഗതാഗതസൗകര്യം, പ്രവർത്തനസാധ്യത എന്നിവയെല്ലാം പരിശോധനയിൽപ്പെടും.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യഗണത്തിലൊരാളായ മത്തായി മറിയം പാലാക്കുന്നേൽ, കൃത്രപ്പിള്ളിയിൽ ഒരു വസ്തു സൗജന്യമായി നൽകാ

മെന്നു പറഞ്ഞെങ്കിലും, പരിശോധനകൾക്കുശേഷം, ചാവറ അതുപേക്ഷിച്ചു. കാരണം, മലകൾക്കിടയിലുള്ള ആ സ്ഥലത്ത് വിശ്വാസികൾക്ക് ആധ്യാത്മിക സേവനമനുഷ്ഠിക്കുവാനുള്ള സാധ്യത തീരെ കുറവായിരുന്നു (P. LXXII).

പ്ളാശനാൽ സ്ഥാപനം വസ്തുക്കളോടുകൂടി ദാനമായി നൽകപ്പെട്ടുവെങ്കിലും, ചാവറ അത് സ്വീകരിച്ചില്ല. കാര്യം വൈദികാധ്യക്ഷനെ ധരിപ്പിക്കുവാൻ ബന്ധപ്പെട്ടവരെ ഉപദേശിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്തത്. ഈ കാര്യം വിശദമായി ഇതിനകം പ്രസ്താവിച്ചു കഴിഞ്ഞതാണ്.

കേരളീയരുടെ ആരോഗ്യത്തിന് താങ്ങാനാവാത്ത തപശ്ചര്യകൾ സഭാനിയമത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നത് സന്യാസജീവിതത്തെത്തന്നെ ദുഷ്യമായി ബാധിക്കുമെന്ന ബോധ്യത്തോടെയാണ്, 1855-ൽ കർമ്മലീത്താസഭയുടെ നിയമം നിർദ്ദിഷ്ടമായ വ്യത്യാസം കൂടാതെ സി.എം.ഐ. സഭയ്ക്കു നൽകുന്നതിലുള്ള അപാകത ചാവറ രൂപതാധ്യക്ഷനെ ധരിപ്പിച്ചത്. പക്ഷേ അതു സ്വീകരിക്കാൻ തയ്യാറാകാത്തവരെ സഭാംഗങ്ങളായി സ്വീകരിക്കരുതെന്നായിരുന്നു മോൺ. ബച്ചിനേല്ലിയുടെ നിർദ്ദേശം. പകുതിപ്പേർ തിരസ്കൃതരായി. ഒരുവർഷത്തിനകം ചാവറയുടെ നിർദ്ദേശങ്ങളെല്ലാം സ്വീകരിക്കേണ്ടതായിരുന്നുവെന്ന് അധികാരികൾക്കു ബോധ്യമായി. തദനുസരണം നിയമം ലഘുവപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു (P.LXXII).

ചാവറയുടെ വിവേകത്തെ പരിഗണിച്ച് വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാരും മറ്റധികാരികളും പല പ്രശ്നങ്ങളും കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ അദ്ദേഹത്തെ നിയോഗിച്ചിരുന്നു. ചാവറ ആ കാര്യങ്ങൾ നിർവഹിച്ചതിന്റെ റിപ്പോർട്ടുകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂർമബുദ്ധിയും ദീർഘദൃഷ്ടിയും, നീതിനിഷ്ഠയും നയചാതുര്യവും വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്.

വികാരിയാത്തിന്റെ സാമ്പത്തിക പ്രശ്നങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിന് മോൺസിഞ്ഞാർ ബച്ചിനേല്ലി പലപ്പോഴും ചാവറയുടെ ഉപദേശം തേടിയിരുന്നു. തീരുമാനങ്ങൾ പ്രായോഗികമാക്കുമ്പോൾ വൈദികരുടേയോ വിശ്വാസികളുടെയോ ആവലാതികൾക്കിടവരാതിരിക്കാൻ അതിനായി അദ്ദേഹം ചാവറയെ നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു (P. LXXII).

ഒരിക്കൽ കൊരട്ടിയിൽ കുറെ 'പട്ടവർ' മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നവെന്ന് വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കായ്ക്ക് അറിവുകിട്ടി. അവർ താമസിച്ചിരുന്ന സ്ഥലം വികാരിയാത്തിന്റെതായിത്തീർന്നാലേ ആ താഴ്ന്ന ജാതിക്കാർക്ക് അത് അവകാശമായി ലഭിക്കൂ എന്നു മന

സിലാക്കിയ അദ്ദേഹം, ആ കാര്യം വേണ്ടവിധം നിർവഹിക്കുന്നതിന് ചാവറയെ ഏൽപ്പിച്ചു. ചാവറ വിവേകപൂർവ്വം മറ്റാരും വിവരം അറിയുന്നതിനുമുമ്പേതന്നെ സ്ഥലം രൂപതയുടേതായി രജിസ്റ്റർ ചെയ്യിച്ചു (P. LXXII).

വിശ്വാസികളിൽനിന്നുള്ള പിരിവുകൾ സുഖകരമാക്കുന്നതിന് ചാവറ വിഭാവനം ചെയ്ത പദ്ധതികളുടെ പ്രായോഗികതയാൽ ഇന്ന് അവയിൽ പലതും നിലവിലിരിക്കുന്നു (P. LXXIII).

മാന്നാനത്തും മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലും ഉപവി പ്രവൃത്തികൾക്കായി സഖ്യങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചപ്പോൾ അവയുടെ നടത്തിപ്പിനാവശ്യമായ ആധ്യാത്മിക അഭിനിവേശം നൽകുവാൻ ചാവറ പ്രത്യേകം മുൻകരുതലെടുത്തു. മാന്നാനത്തും കൈനകരിയിലും അത്തരം പ്രവൃത്തികൾ നൽമരണസഖ്യവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തിയതിൽ ഈ മുൻകരുതലാണ് നാം കാണുക.

റോക്കോസിനോടുള്ള പെരുമാറ്റത്തിലാണ് ചാവറയുടെ വിവേകം ഏറ്റവും കൂടുതൽ പ്രശോഭിച്ചത്. പല വൈദികരും അനേകം വിശ്വാസികളും റോക്കോസ് പക്ഷത്തു ചേർന്നുകഴിഞ്ഞ പ്രതിസന്ധിയിൽ ചാവറയും റോക്കോസിനെ നേരിട്ടുകണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധികാരപത്രങ്ങൾ പരിശോധിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന വാർത്ത ജനമധ്യേ പരന്നു. പക്ഷേ ചാവറ, യാതൊരു ഇടർച്ചയ്ക്കും അവസരമുണ്ടാകാതിരിക്കാനായി ആദ്യമേ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കയെ വിവരമറിയിച്ച് ആലോചന നടത്തി. മറ്റു പലരോടും ആലോചന ചോദിച്ചു.

റോക്കോസിനെ നേരിട്ടുകാണുന്നതിനുമുമ്പായി അദ്ദേഹത്തെ അറിയിച്ചു, മറ്റുള്ളവർക്ക് ഇടർച്ചവരാതിരിക്കാൻ വേണ്ടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധികാരചിഹ്നമായ മോതിരം മുത്തുകയില്ലെന്ന്. എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുറിയിൽക്കയറി വാതിലടച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ, എളിമയോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു, മോതിരം മാത്രമല്ല പാദങ്ങൾപോലും ചുംബിക്കാൻ തയ്യാറാണെന്ന്.

റോക്കോസിന്റെ അധികാരപത്രങ്ങൾ ഒമ്പതാം പീയൂസ് പാപ്പായിൽ നിന്നാണെന്ന് ചാവറയ്ക്കു ബോദ്ധ്യമായില്ല. അതുകൊണ്ട് വിവേകപൂർവ്വം, അദ്ദേഹം നേരിട്ട് മാർപ്പാപ്പായ്ക്കെഴുതി ചോദിച്ചു. മറുപടികൽദായ ഭാഷയിൽത്തന്നെ അയച്ചുതരണമെന്ന് പരിശുദ്ധ പിതാവിനോട് പ്രത്യേകം അഭ്യർത്ഥിക്കുകയുണ്ടായി. വൈദികർക്ക് നന്നായി അറിയാവുന്ന ആ ഭാഷയിൽ പരിശുദ്ധ പിതാവിന്റെ മറുപടി അവർ

ക്ക് നേരിട്ടു വായിച്ചു മനസിലാക്കുവാൻ സാധിക്കണമെന്ന മുൻകരുതലായിരുന്നു അത്. ആ വിവേകത്തെ പരിശുദ്ധ പിതാവ് അഭിനന്ദിക്കുകയും ചെയ്തു.

റോമിലേക്ക് എഴുതുന്നതിൽ റോക്കോസ് ഭാഗത്തു ചേർന്നു കഴിഞ്ഞവർ വിരോധം പ്രകടിപ്പിച്ചില്ല. അതുകൊണ്ട് പരിശുദ്ധ പിതാവിനുള്ള എഴുത്തിൽ അവരിൽ നിന്നുതന്നെ പലരും ഒപ്പുവയ്ക്കുവാൻ ചാവറ മുൻകരുതലെടുത്തു. അങ്ങനെ പരിശുദ്ധ പിതാവിന്റെ മറുപടി രണ്ടുഭാഗത്തേയക്കുമുള്ള സന്ദേശമായി സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു. ചാവറയുടെ വിവേകത്തിന്റെ മുൻകരുതലുകൾ.

ഒരിക്കൽ മല്പാന്മാരെന്ന് വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഉന്നതസ്ഥാനികളായ ചില വൈദികർ, റോക്കോസിനെ സന്ദർശിച്ചതിനുശേഷം, വൈകുന്നേരത്ത് മാനാനത്തെത്തി. രാത്രി ആശ്രമത്തിൽ താമസിക്കുകയായിരുന്നു അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം. ചാവറയെ അസ്വസ്ഥനാക്കിയ ഒരു പ്രതിസന്ധി! പിറ്റേ ദിവസം അവർ അവിടെ പുജയർപ്പിക്കുന്നതു കണ്ടാൽ അത് വിശ്വാസികൾക്ക് ഇടർച്ചയാകും. പുജയർപ്പിക്കാൻ അനുവദിക്കാതിരുന്നാൽ അത് ബഹുമാന്യരായ അതിഥികൾക്ക് അവരോടുള്ള അനാദരവായി പരിഗണിക്കും. ചാവറ ചെയ്തത് ഇതാണ്: അതിഥികളുടെ മുറികളിൽ രാത്രിതന്നെ കാര്യം വിശദമാക്കുന്ന കുറിപ്പുകൾ എഴുതിവെച്ചു. അതുവഴി പ്രസ്തുത വ്യക്തികൾ അതിരാവിലെ ദിവ്യപുജയർപ്പിക്കാതെ തിരിച്ചുപോയി (P. LXXIV).

കേരളത്തിൽ അന്നുണ്ടായിരുന്ന ലത്തീൻ റീത്തിലുള്ളവരും സീറോമലബാർ റീത്തിലുള്ളവരും വരാപ്പുഴ വികാരിയാത്തിലെ അംഗങ്ങളായിരുന്നു. ഇതുമൂലമുളവായിരുന്ന പ്രയാസങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്നതിന് ചാവറയുടെ സുചിന്തിതമായ അഭിപ്രായം ഓരോ റീത്തിനും ഓരോ മെത്രാൻ ഉണ്ടാകുക എന്നതായിരുന്നു. അങ്ങനെ വികാരിയാത്തിന്റെ വിഭജനം സുകരമാകുന്നതിനായി, മിഷനറിമാർ പ്രത്യേകിച്ച് അന്ന് അധികാരസ്ഥാനത്തിരുന്ന കർമ്മലീത്തരിൽ ചിലർ സുറിയാനി ലിറ്റർജി പഠിക്കുകയും, സീറോമലബാർ റീത്ത് സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു നന്നായിരിക്കുമെന്ന് ചാവറ കരുതിയിരുന്നു. പരിശുദ്ധ സിംഹാസനം ചാവറയുടെ മരണം കഴിഞ്ഞ് 16-ാം വർഷത്തിൽ (1887-ൽ) ഒരു പരിധിവരെ പ്രസ്തുത അഭിപ്രായം പ്രയോഗത്തിലാക്കി (P. LXXIV).

iii. ആത്മശക്തി

ദൈവാഹ്വാനങ്ങൾക്ക് പ്രത്യുത്തരം: ‘പരമാവധി’ സെമിനാരിയിലായിരിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ ആത്മയൈര്യത്തിന്റെ സമുന്നതസാക്ഷ്യമാണ് ചാവറയിൽ നാം കാണുന്നത്. അപ്പനും അമ്മയും ഏകസഹോരനും അകാലമരണം പ്രാപിക്കുന്നു, താൻ കുടുംബം നിലനിർത്തുന്നതിനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വത്തോടെ അവശേഷിക്കുന്നു. എങ്കിലും ലോകത്തെ വിസ്മയിപ്പിക്കുന്ന നിശ്ചയദാർഢ്യത്തോടെ പൗരോഹിത്യവിളിയിൽ അചഞ്ചലവിശ്വസ്തത പ്രദർശിപ്പിക്കുക മാത്രമല്ല, സന്യാസജീവിതത്തിനുള്ള സാധ്യത ലഭിച്ചപ്പോൾ വസ്തുവകകളുടെ അവകാശവും പൂർണ്ണമായി ഉപേക്ഷിച്ച്, സമൂലദാരിദ്ര്യം വരിക്കുന്നു.

പ്രതികൂലങ്ങളിൽ തളരാത്ത മനോയൈര്യം

മാന്നാനത്ത് ആശ്രമപ്പണി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഫ്രാൻസിസ് സേവ്യർ മെത്രാന്റെ പ്രതികൂല നിലപാട് സൂഷ്ടിച്ച പ്രതിസന്ധി, ജനങ്ങൾക്ക് പ്രാർഥനാപ്പുസ്തകങ്ങൾ സുലഭമാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി, പ്രസ്സ് നിർമ്മിക്കുന്നതിനായി ചെയ്ത സാഹസിക യത്നങ്ങളിൽ നേരിടേണ്ടിവന്ന നിരവധി പ്രതിസന്ധികൾ, റോക്കോസ് ശീശ്മക്കാലത്ത് വിവിധ ഗതിവിഗതികളിൽ നൽകിയ നേതൃത്വത്തിൽ അനുഭവപ്പെട്ട അത്യധ്വാനവും മനോവേദനകളും, തന്റെ കർത്യനിർവഹണത്തിനായി, സന്തതസഹചാരിയായ സന്ധിവാതത്തോടും (പള്ളിപ്പുറം മുതൽ) മറ്റ് ശരീരാസ്വാസ്ഥ്യങ്ങളോടും കൂടെ ചെയ്യേണ്ടിവന്ന നിരവധി യാത്രകൾ ഊടുവഴികൾ, കുന്നുകൾ, മലകൾ മുതലായവയിലൂടെ, കാൽനടയായും, മറ്റുവഴികളിലൂടെ കാളവണ്ടിയിലും, വെള്ളത്തിലൂടെ വള്ളം വഴിയും ഇവയിലെല്ലാം ഒട്ടുംതന്നെ നഷ്ടയൈര്യനാകാതെ മറ്റുള്ളവർക്കു ആശ്വാസവും സാന്ത്വനവും, യൈര്യവും പകർന്നുകൊടുത്തു മുന്നേറുവാൻ ചാവറയെ പ്രാപ്തനാക്കിയ ദിവ്യശക്തിക്ക് ആത്മയൈര്യം എന്നല്ലാതെ മറ്റെന്തുപേരാണ് യോജിക്കുക! (P. LXXV).

സഹനത്തിൽ പ്രസന്നത

അവസാന ദീനകാലത്തെ അനുഭവങ്ങൾ, കണ്ണു ചികിത്സക്കാരൻ നെറ്റിയുടെ ചെവിവരെയുള്ള ഭാഗം പൊള്ളിച്ച്, പോളം പൊട്ടിച്ചതുമൂലമുണ്ടായ വേദന, ഒലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ചെന്നീർ എന്നിവയെല്ലാം ക്ഷമയോടെ യാതൊരു ആവലാതിയും കൂടാതെ സഹിച്ചു. വിരൂപമായ

അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖവും, മൗനമായി സഹിച്ചിരുന്ന വേദനകളും ഓർത്ത്, മേലധികാരികൾ ആ ചികിത്സ നിരോധിക്കുകയാണുണ്ടായത്.

കുനമ്മാവു മഠത്തിലെ നാളാഗമത്തിൽ ഇതു സംബന്ധിച്ചു കുറിച്ചിരിക്കുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്: “ഈ വേദനകളെല്ലാം ക്ഷമയോടും സന്തോഷത്തോടുംകൂടെ മൂന്നുമാസം സഹിച്ചു. ഒരു കാര്യം എല്ലാവരെയും വിസ്മയിപ്പിച്ചു. മനുഷ്യർക്ക് കാഴ്ച നഷ്ടപ്പെടുമ്പോൾ ബാഹ്യവും ആന്തരികവുമായ അസ്വസ്ഥത അനുഭവപ്പെടുക സാധാരണയാണ്. പക്ഷേ, നമ്മുടെ പിതാവിൽ അങ്ങനെയൊന്നും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടില്ല. എപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തെരു പൂഞ്ചിരി കാണും. മുഖം കണ്ടാൽ, അദ്ദേഹം ഇത്തരം അസുഖങ്ങളുള്ള മനുഷ്യനാണെന്നു തോന്നുകയില്ല. അദ്ദേഹം എന്തോ വലിയ ആനന്ദം അനുഭവിക്കുന്നതുപോലെ കാണപ്പെട്ടു” (P. LXXVI).

സത്യത്തോടും തത്വങ്ങളോടും വിശ്വസ്ഥതയിൽ നിർഭയത്വം
വിശ്വാസവും സന്മാർഗ്ഗവും സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങളിൽ ചാവറയുടെ നിലപാട് സുനിശ്ചിതമായിരുന്നു. അതിനുള്ള തന്റേടം അദ്ദേഹം എവിടെയും പ്രകടിപ്പിച്ചു.

റോക്കോസിന്റെ ആഗമനത്തിൽ അനേകം വിശ്വാസികളും, വൈദികരും, മല്പാമ്പാർ പോലും അദ്ദേഹത്തോട് വിധേയത്വം പ്രകടിപ്പിച്ചപ്പോൾ, ചാവറ വൈദികർക്കായി നടത്തിയിരുന്ന ധ്യാനമധ്യേ പരസ്യമായി സത്യം വെളിപ്പെടുത്തി. റോക്കോസ് വാസ്തവത്തിൽ അയക്കപ്പെട്ട അജപാലകനല്ല എന്ന് അദ്ദേഹം തറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു. സ്വന്തപ്പെട്ട വരിൽത്തന്നെ പലരും വിരോധം പ്രകടിപ്പിച്ചെങ്കിലും, സർക്കുലറുകൾ വഴി പള്ളികളിൽ, അദ്ദേഹം സത്യം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

ഈ സംഭവങ്ങൾ അനുസ്മരിച്ചു കൊണ്ട് മഞ്ഞുമേൽ ജൂവീസച്ചൻ ഇങ്ങനെ എഴുതി: “ശീശ്മക്കാരെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം സംസാരിച്ചിരുന്നപ്പോഴെല്ലാം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസദാർഢ്യം പ്രത്യക്ഷമായിരുന്നു” (P. LXXVI).

ആനക്കല്ല് ഇടവകയിൽ മൂന്നു പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, ഇരുവിധ അധികാരങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചുണ്ടായ സംവാദത്തിൽ, ഇടവകക്കാർ രണ്ടായിത്തീർന്നു. അവിടെച്ചെന്ന് ചാവറ സത്യത്തിനു സാക്ഷ്യം നൽകി. സ്വന്തം ജീവൻ പോലും അപകടത്തിലാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു സാഹസമായിരുന്നു അത്.

ഒരിക്കൽ ദൈനഹാ എന്നുപേരായ ഒരു കൽദായ വൈദികൻ മാനനത്ത് അതിഥിയായി വന്നു. ചാവറ അദ്ദേഹത്തെ സബഹുമാനം സ്വീകരിക്കുകയും സൽക്കരിക്കുകയും ചെയ്തു. രാത്രിതാമസത്തിനുള്ള സൗകര്യങ്ങളും ചെയ്തു. പക്ഷേ, രാവിലെ ദിവ്യപുജ സമർപ്പിക്കേണ്ട സമയം വന്നപ്പോൾ വരാപ്പുഴ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സാക്ഷിപത്രം (Celebret) ഇല്ലാതെ അതനുവദിക്കാൻ സാധ്യമല്ലെന്നു പറഞ്ഞ് യാത്രയയച്ചു (P. LXXVII).

iv. മിതത്വം (P. LXXVII)

“സഭാനിയമങ്ങൾ കൃത്യമായി അനുസരിച്ചു ജീവിക്കുന്ന ഒരു നോവീസ്” എന്നാണ് വിശുദ്ധ ചാവറയെ അടുത്തറിഞ്ഞിരുന്ന കർമ്മലീത്താ മിഷനറിമാർ തങ്ങളുടെ റിപ്പോർട്ടുകളിൽ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി കുറിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഒരു നോവീസിനെ മിതത്വത്തിന്റെ പ്രതീകമായി എടുക്കാമെങ്കിൽ, വാർദ്ധക്യദശയിൽപ്പോലും വിശുദ്ധ ചാവറ അതായിരുന്നു (P. LXXXIV).

ചാവറയുടെ അടക്കമുള്ള പെരുമാറ്റത്തെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് സമകാലീനർ നലകിയ സാക്ഷ്യം അദ്ദേഹം ‘ഒരു മാലാഖയ്ക്ക് സമനായിരുന്നു’ എന്നാണ് (P. XLI).

ഓരോ കാലത്തും സഭയിൽ നിലവിലിരുന്ന തപശ്ചര്യകളെല്ലാം ചാവറ കൃത്യമായി അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നു. ആദ്യകാലനിയമങ്ങളിൽ നൊയമ്പും ഉപവാസവും കേരളീയരുടെ ആരോഗ്യത്തെ ദുഷ്യമായി ബാധിക്കാവുന്നവയായിരുന്നു. എങ്കിലും, നിയമാനുസൃതം ചാവറയും കൂട്ടുകാരും അതനുസരിച്ച് ജീവിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു.

മിതപ്പെടുത്തിയ നിയമമനുസരിച്ചും അടിപ്രായശ്ചിത്തം നടപ്പിലുണ്ടായിരുന്നു. അതിൽ, ചാവറയുടെ നിഷ്ഠയെപ്പറ്റി മഞ്ഞുമേൽ ജൂവീ സച്ചന്റെ സാക്ഷ്യം ഇതാണ്: “ചമ്മട്ടിയടി അന്നത്തെ പതിവനുസരിച്ച് ഒട്ടുംതന്നെ മുടക്കം കൂടാതെ അദ്ദേഹം അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നു. അന്ന്, ആഴ്ചയിൽ മൂന്നു പ്രാവശ്യം സഭയിൽ ഈ പ്രായശ്ചിത്തം അനുഷ്ഠിക്കുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അതിൽ ഒന്നാമനായി പങ്കെടുത്തിരുന്നു.”

ഭക്ഷണം സംബന്ധിച്ച് അതേ ജൂവീസച്ചൻ ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു: “പൊതുഭക്ഷണംകൊണ്ട് അദ്ദേഹം സംതൃപ്തനായിരുന്നു. പ്രത്യേക ഭക്ഷണം ഒന്നുംതന്നെ അദ്ദേഹം കഴിച്ചിരുന്നില്ല” (P. LXXXVII).

4. സന്യാസവ്രതങ്ങളാകുന്ന സുകൃതങ്ങൾ

i. എളിമ (P. LXXVII - LXXVIII)

ഏതൊരു, പുണ്യത്തെയും നിഷ്പ്രഭമാക്കുന്ന ദുർഗുണം നിഗളമാണെങ്കിൽ, ഏതൊരു പുണ്യത്തിന്റെയും ശോഭയെ ഉജ്ജ്വലമാക്കുന്ന സുകൃതശീലം എളിമയാണ്. അതികായനായ ചാവറ ഈ പുണ്യത്തിൽ ആദ്യന്തം ശോഭിച്ചിരുന്നുവെന്നു മാത്രമല്ല, തന്റെ വ്രതത്രയത്തോടുകൂടി, സഭാനിയമപ്രകാരം എളിമയുടെ വാഗ്ദാനവും ചെയ്തിരുന്നു. വ്രതാനുഷ്ഠാനത്തോടുകൂട്ടിച്ചേർത്ത ആ വാക്കുകൾ ഇവയാണ്: “അതിനും പുറമെ, ഏതെങ്കിലും സ്ഥാനം തേടുകയോ, സഭയ്ക്കകത്തോ പുറത്തോ, തനിച്ചോ മറ്റുള്ളവർ വഴിയോ, ഏതെങ്കിലും സ്ഥാനമോ അധികാരമോ, പെ. ബ. സുപ്പീരിയറിന്റെ ഹിതാനുസരണമല്ലാതെ, അന്വേഷിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതല്ലെന്ന്, ഞാൻ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു.”

സ്ഥാനംവേണ്ട, സ്വർഗം മതി

ഈ ചൈതന്യത്തിൽ, ചാവറ സ്ഥാനമാനങ്ങൾ തേടിയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, അവയെ ഒഴിഞ്ഞുമാറിയിരുന്നു. വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കയായ മോൺസിഞ്ഞോർ ബച്ചിനേല്ലി ചാവറയെ തന്റെ വികാരി ജനറാളായി നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന വിവരം പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തെ അറിയിക്കുന്ന എഴുത്തിൽ, അദ്ദേഹത്തെത്തന്നെ തന്റെ സഹായമെത്രാനായി നിയമിക്കണമെന്ന ആശയം അവതരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. അതോടെ ഇങ്ങനെ കൂട്ടിച്ചേർത്തു: “ഒരു കാര്യം ഇതു സംബന്ധിച്ച് മുൻകൂട്ടി അറിയിക്കേണ്ടതുണ്ട്. കുരിയാക്കോസ് ചാവറ, കർമ്മല കുരിയാക്കോസ് ചാവറ കർമ്മലയിലെ അമലോത്ഭവ മറിയത്തിന്റെ മൂന്നാം സഭയുടെ പ്രിയോർ എന്നറിയപ്പെടുന്ന അദ്ദേഹം എളിമയുടെ സാധാരണ വ്രതം എടുത്തിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട്, എത്ര നിർബന്ധിച്ചാലും, കല്പനയാലല്ലാതെ ഈ മുദ്രയും സ്ഥാനവും അദ്ദേഹം സ്വീകരിക്കുകയില്ല. വികാരിജനറാൾ സ്ഥാനം സ്വീകരിക്കുന്നതിന് ഞാൻ അത്തരമൊരു കല്പന കൊടുക്കേണ്ടിവന്നു.”

റോക്കോസ് പക്ഷക്കാർ മെത്രാൻസ്ഥാനം വാഗ്ദാനം ചെയ്തുകൊണ്ട് ചാവറയെ വശത്താക്കാമെന്നു കരുതി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രത്യുത്തരം സത്വരവും ലളിതവുമായിരുന്നു. “എനിക്ക് മെത്രാൻ സ്ഥാനം വേണ്ട; രക്ഷ പ്രാപിച്ചാൽ മതി.”

വലിപ്പത്തിന്റെ ചെറുപ്പം

ചാവറയുടെ “ആത്മാനുതാപം,” “ധ്യാനസല്ലാപങ്ങൾ” എന്നീ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ, സ്വന്തപാപങ്ങളെക്കുറിച്ചു വിലപിച്ചുകൊണ്ട്, സ്വയം താഴ്ത്തുന്ന അനേകം ഭാഗങ്ങളുണ്ട്. ചാവുദോഷം ചെയ്യാൻ ദൈവസഹായത്താൽ ഇടയായിട്ടില്ല എന്ന് ‘ആത്മാനുതാപത്തിൽ’ പറയുന്ന ആശ്ചര്യമെന്നാണ് ഇപ്രകാരം വിലപിക്കുന്നത്.

നാളാഗമത്തിന്റെയും പല ഭാഗങ്ങളിൽ, തന്നിൽ വന്ന കുറവുകൾ ചാവറ ഏറ്റുപറയുന്നുണ്ട്. കൽദായക്കാരായ രണ്ടു സന്യാസികളെപ്പറ്റിയുള്ള തന്റെ വിലയിരുത്തലിൽ വന്ന തെറ്റും, ഫ്രാൻസിസ് സേവ്യർ മെത്രാപ്പോലീത്തായോട് കൂഞ്ഞുങ്ങൾക്കടുത്തവിധം, വീണ്ടും വീണ്ടും തന്നെ പള്ളിപ്പുറത്തെ വികാരി ജോലിയിൽ നിന്നൊഴിവാക്കി, മാനാനത്തെ ആശ്രമജോലി തുടരാൻ അനുവദിക്കണമെന്നപേക്ഷിച്ചതിൽ വന്ന അപാകതയും രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങൾ ചാവറയുടെ വലിയ വ്യക്തിത്വത്തെ എടുത്തു കാണിക്കുന്നു.

സ്വന്തം ചിന്തയിലും വാക്കുകളിലും ഈ മഹാത്മാവിന്റെ എളിയ സ്വയം വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. മാനാനത്തെ നാളാഗമം ആരംഭിക്കുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്: “ഇവ നമ്മുടെ പാലയ്ക്കൽ തോമാപ്പിതാവിന്റെ ശിഷ്യരിൽ എളിയവനായ ചാവറ കുരിയാക്കോസച്ചനാൽ എഴുതപ്പെട്ടതാണ്.”

രോഗിയായിരിക്കുമ്പോഴും, കുന്നമ്മാവ് മാത്തിലേയ്ക്കു അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ എഴുതി: “ഇനി മറ്റുള്ളവർക്ക് എന്നിൽ നിന്ന് നന്മയൊന്നുമല്ല, ബുദ്ധിമുട്ടു മാത്രമേ ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. ഇതിൽ നിന്ന്, ഇതുവരെയും ഞാൻ ആർക്കും ബുദ്ധിമുട്ടുവരുത്തിയിട്ടില്ലായെന്നു ധരിക്കരുത്. പക്ഷേ, ഇപ്പോൾ ഞാൻ മറ്റുള്ളവരെ വിഷമിപ്പിക്കാനും ഭാരപ്പെടുത്താനും തുടങ്ങുന്നു - പുതിയതും വർദ്ധമാനമായതുമായ വിഷമതകൾ, എന്റെ ദുർഗന്ധം വീശുന്ന ശരീരത്തിൽ നിന്നും, എന്റെ ദുഷിച്ച പ്രകൃതിയിൽനിന്നും, എന്റെ ദുശ്ശീലങ്ങളുടെ ആധിക്യത്തിൽ നിന്നും മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ കൂടുതൽ എന്നെ ശുശ്രൂഷിക്കേണ്ടിവരുന്നവർക്ക് സഹിക്കേണ്ടി വരുന്നവയെല്ലാം തന്നെ.”

കന്യാസ്ത്രീകൾക്കു അദ്ദേഹം നൽകിയ സന്യാസ പരിശീലനത്തെപ്പറ്റി, സ്വയം താഴ്ത്തിക്കൊണ്ട് ചാവറ അവർക്ക് ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു: “ദേഹലാത്തച്ചൻ (ലെയോപ്പോൾദ് മിഷനറി) ഭോഷനായ ഞാൻ നി

ങ്ങൾക്കു നൽകിയ പരിശീലനത്തെ വിലയിരുത്തുമ്പോൾ, എന്തെങ്കിലും പോരായ്മകളുണ്ടാകുമോ എന്ന് ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. അദ്ദേഹം എന്നെ തിരുത്തുന്നതു സംബന്ധിച്ച് എനിക്ക് ഒട്ടും പേടിയില്ല, പക്ഷേ, വലിയ ദൈവത്താലാണ് നിന്ന് അതുണ്ടാകുമോ എന്ന് ഭയപ്പെടുന്നു.”

താൻ അവർക്കു നൽകിയ ഉപദേശങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച് വേറൊരൊഴുത്തിൽ ഇങ്ങനെ കുറിക്കുന്നു: “... ഇങ്ങനെയിരിക്കേ, ഭോഷനായ എന്റെ നിയന്ത്രണത്തെ ആശ്രയിക്കരുത്; പ്രത്യുത ദൈവവചനങ്ങളെ ആശ്രയിക്കുവിൻ. അവിടന്ന് പറയുന്നു: മൂശയുടെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവരെ അനുകരിക്കാതെ, നിങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുത്ത എന്നെ അനുഗമിക്കുവിൻ.”

താനല്ല, തന്നിലൂടെ ദൈവം പല കാര്യങ്ങളും നിർവഹിച്ചു എന്ന് ധ്യാനസല്ലാപങ്ങളിൽ ചാവറ ഏറ്റുപറയുന്നു.

ലെയോപ്പോൾദ് മിഷനറി ചാവറയുടെ ജീവചരിത്രത്തിൽ ഇങ്ങനെ രേഖപ്പെടുത്തി: “അദ്ദേഹത്തെ അറിഞ്ഞിരുന്നവരിൽ ആർക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഴമായ എളിമയെപ്പറ്റി യാതൊരു സംശയവുമില്ലായിരുന്നു.”

സ്തുതി സഹപ്രവർത്തകർക്ക്

തന്റെ നേട്ടങ്ങളെപ്പറ്റി ഒരിക്കലും ചാവറ സ്വയം പുകഴ്ത്തിയിട്ടില്ല. എന്നാൽ സ്തുതി മറ്റുള്ളവർക്ക് പ്രത്യേകിച്ചു സഹപ്രവർത്തകർക്ക് നൽകുന്നതിൽ അദ്ദേഹം സംതൃപ്തി കണ്ടെത്തി. നാളാഗമത്തിൽ ഇതിന് പല ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാം. പുരുഷന്മാർക്കുള്ള സഭ പാലയ്ക്കൽ-പോരൂക്കര തോമാച്ചന്മാരാൽ സ്ഥാപിതമായി എന്നദ്ദേഹം പ്രസ്താവിക്കുന്നു. സ്ത്രീകൾക്കുവേണ്ടിയുള്ളത് ലെയോപ്പോൾദ് മിഷനറിയാലും. അതേസമയം ലെയോപ്പോൾദ് മിഷനറിയുടെ ഡയറിക്കുറിപ്പുകളുടേയും സ്ഥാപകൻ ചാവറയാണെന്ന് സമർഥിക്കുന്നു. വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കായ്ക്ക് പാത്രിയാർക്കീസിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച സുറിയാനിക്കത്ത് ഇറ്റാലിയനിലേയ്ക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്തത് ചാവറയുടെ നോട്ടത്തിൽ, മർസെലീനൂസ് മിഷനറിയാണ്: കന്യാസ്ത്രീകളുടെ നിയമാവലി മലയാളത്തിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്തത്, ലെയോപ്പോൾദ് മിഷനറിയും. ചാവറയാണ് ജോലി ചെയ്തതെങ്കിലും, മേൽനോട്ടം വഹിച്ചിരുന്നത്, മുകളിൽപ്പറഞ്ഞവരാണ്. അതുകൊണ്ട്

അവരാണ് കാര്യം നിർവഹിച്ചത് എന്നത് ഒരു പരിധിവരെ വാസ്തവമാണ്. കൊടുക്കാവുന്ന സ്തുതി അവർക്ക് കൊടുക്കുന്നതിൽ ചാവറ സംതൃപ്തനായി എന്നു സാരം.

ii. ദാരിദ്ര്യം (P. LXXX-LXXXI)

ക്രിസ്തുശിഷ്യത്വത്തെപ്രതി സ്വയംപരിത്യാഗം

ധനം, സുഖജീവിതം ഇവയ്ക്കൊന്നും ചാവറയെ സ്വാധീനിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഏകസഹോദരന്റെ മരണശേഷം ചാവറയായിരുന്നു കുടുംബത്തിലെ ഏക അവകാശി. പക്ഷേ അവയെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച് അദ്ദേഹം ക്രിസ്തുശിഷ്യത്വം അക്ഷരശ്ശു അവലംബിച്ചു.

വൈദികനായ ശേഷം, അന്ന് പല വൈദികരും ചെയ്തിരുന്നതുപോലെ, കുടുംബകാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെടാൻ ചാവറ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധ പൂർണ്ണമായും മാനാനന്ദ ആശ്രമകാര്യത്തിൽ കേന്ദ്രീകൃതമായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകളിൽ “പിന്നീട് ആ ദിവസം മുതൽ (1833 ഏപ്രിൽമാസം മുതൽ) എന്റെ സ്വന്തപ്പെട്ടവരെ ഉപേക്ഷിച്ച്, എന്നെ പൂർണ്ണമായും സന്യാസജീവിതത്തിനു പ്രതിഷ്ഠിച്ചു.”

മാനാനന്ദത്തെ സമൂഹത്തിൽ എല്ലാ വരവുചെലവുകളും പൊതുവായി നടത്തിയിരുന്നു. വരവിനുള്ള ഏകമാർഗം വിശ്വാസികളിൽനിന്നുള്ള ധർമ്മവും, പള്ളികളും വൈദികരും നൽകിയ ദാനങ്ങളുമായിരുന്നു. ജീവചരിത്രകാരന്റെ സാക്ഷ്യം ഇതാണ്: “വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടു സഹിച്ചും, വിശ്വാസികൾ ഓരോരുത്തരെയും പോയിക്കണ്ട്, എളിമയോടുകൂടി ധർമ്മം ചോദിച്ച് (ചാവറയും കൂട്ടരും), കിട്ടിയത് നന്ദിപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ച്, കെട്ടിടം പണി മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോയിരുന്നു.”

1855-ൽ വലിയ തീക്ഷ്ണതയോടെ ചാവറ സന്യാസവ്രതങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദാരിദ്ര്യനിഷ്ഠയെപ്പറ്റി ചില പ്രസ്താവനകൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

1870-ൽ ലെയോപ്പോൾദ് മിഷനറി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രിയോർ ജനറാളിന് ഇങ്ങനെ എഴുതി: “അവരുടെ സെല്ലുകളും (ചെറിയ മുറികൾ) അവയിലുള്ള വസ്തുക്കളും അങ്ങേയറ്റം ദാരിദ്ര്യം നിശ്ചയിക്കുന്നു.”

മഞ്ഞുമേൽ ജൂവീസച്ചൻ ചാവറയുടെ സെല്ലിനെ ഇങ്ങനെ വിവരിക്കുന്നു: അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുറിയിൽ വെള്ളം വയ്ക്കാൻ ഒരു കൂസ്, മേശപ്പുറത്ത് നാലഞ്ചുപുസ്തകങ്ങൾ, കട്ടിൽ, കസേര. കട്ടിലിന് മേക്കട്ടിയോ വിരിയോ ഇല്ല. തലയിണയും ഉണ്ടായിരുന്നു. മേക്കട്ടിയും വിരിയും അന്ന് ഇടർച്ചവസ്തുക്കളായിരുന്നു.

മർസെലീനൂസച്ചൻ (T.O.C.D.) സമകാലീനരിൽനിന്ന് പറഞ്ഞുകേട്ടത് ഇങ്ങനെ കുറിക്കുന്നു: ‘ഒരിക്കൽ അഭിവന്ദ്യ ബെർണർദീൻ മെത്രാപ്പോലീത്താ പ്രിയോരച്ചന്റെ മുറിയിൽ വന്നപ്പോൾ അവിടെ ഒരു കസേരയേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അപ്പോൾ വന്ദ്യപിതാവ് പ്രിയോരച്ചനെ കസേരയിൽ ഇരുത്തി അദ്ദേഹം നിന്നു സംസാരിച്ചു.’

മഠത്തിന്റെയും ആശ്രമത്തിന്റെയും വസ്തുക്കൾ ചാവറയുടെ നോട്ടത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ വസ്തുക്കളാണ്. കുന്നമ്മാവിലെ കന്യാസ്ത്രീകൾക്ക് അദ്ദേഹം എഴുതി: “ഈ വസ്തുക്കൾ നമ്മുടെതല്ല. ഈ ശോമിശിഹായുടെ പത്രിമേനിയാണ്.”

ഇല്ലാഞ്ഞിട്ടല്ല സ്വമനസ്സാ

ആശ്രമങ്ങൾ, വസ്തുവകകൾ ധാരാളമുള്ളവയായി പുറമെ കാണപ്പെട്ടാലും, ദാരിദ്ര്യാരൂപിയിൽ വേണം അകത്തുള്ളവർ ജീവിക്കുവാൻ. മാനാനന്തെ വികാരിക്ക് അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ എഴുതി: “ഈ കാര്യം എപ്പോഴും ഓർത്ത് ധ്യാനിച്ചു, മാനാനന്തെ വസിക്കുന്ന സന്യാസികളായ നിങ്ങളെ പരിപാലിക്കുന്ന ദൈവതിരുമനസ്സിനെ മഹത്വപ്പെടുത്തണം. അധികാരികളായാലും മറ്റു പുറമെയുള്ളവരായാലും, ധനികരെന്ന് കരുതപ്പെടുന്ന നിങ്ങൾക്ക്, ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ പ്രതിഫലം ഒട്ടുംതന്നെ ഒരുതുള്ളിപ്പോലും നഷ്ടപ്പെടാൻ ഇടവരരുത്.”

പദ്ധതികൾക്ക് കൈമുതൽ: ദൈവത്തിൽ പ്രത്യാശ

തന്റെ ജീവിതംകാലം മുഴുവനും, ചാവറ പല അപ്പസ്തോലിക പ്രവർത്തനങ്ങളിലും (ആശ്രമങ്ങൾ, സ്കൂളുകൾ മുതലായവ സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ) ഏർപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ എപ്പോഴും അദ്ദേഹം ദരിദ്രനായിരുന്നു. പണമില്ല എന്ന ന്യായം അദ്ദേഹത്തെ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തിയിരുന്നില്ല. ദൈവമഹത്വർഥം ഏതു പദ്ധതി ഏറ്റെടുക്കാനും അദ്ദേഹം തന്റേടം കാണിച്ചു. ഒരിക്കലും ദൈവസഹായം അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല. തെളിവായ ഉദാഹരണമാണ് കുന്നമ്മാവിലെ കന്യകാമഠത്തിന്റെ നിർമ്മാണചരിത്രം. ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹം മഠത്തിലെത്തിയപ്പോൾ മഠത്തിന്റെ നികുതിയടക്കാൻ സാധിക്കാതെ വിഷമിക്കുന്ന വിവരമറിഞ്ഞു; ഉടനെ പണം കടം വാങ്ങി നികുതിയടച്ചു. പിന്നെ സ്വന്തം സഭാംഗങ്ങളിൽ ഒരാളെ ധർമ്മം പിരിക്കാൻ അയച്ചു. അതു സംബന്ധിച്ചു അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ എഴുതി: “ഞാൻ അച്ചനെ, കുറെ ഇരയും വലയും കൊണ്ട് (പടങ്ങൾ, കൊന്ത മുതലായവയും കൊണ്ട്)

അയച്ചു. ഞാൻ ... ദൈവമാതാവിന്റെ നാമത്തിൽ, വല വീശിയിട്ട്, ഒരിക്കലും നിഷ്ഫലമായിട്ടില്ല.”

iii. ബ്രഹ്മചര്യം (P. LXXXI-LXXXIII)

നൈസർഗ്ഗികവാസന

ബാല്യത്തിലേതന്നെ നൈസർഗ്ഗികമായ ഒരു ആധ്യാത്മിക വാസനയാൽ ബ്രഹ്മചര്യത്തെ ദൃഷ്ട്യമായി ബാധിക്കാവുന്ന കാഴ്ചകൾ, കേൾവിക്കൾ, ചിന്തകൾ എന്നിവയോടു ചാവറയ്ക്ക് വിരസത അനുഭവപ്പെട്ടിരുന്നു. തന്മൂലം, ആശാന്റെ കളരിയിൽ അന്തരീക്ഷം തീർത്തും അനാരോഗ്യപരമായി ചാവറ കരുതി. അദ്ദേഹം സ്മരിക്കുന്നു:

കൺതുറക്കുന്ന കാഴ്ചയും കേൾവിയും
കാണുന്നതൊക്കെ കൺമഷ സാധനം!

(ആത്മാനുതാപം 4/107-8)

സമകാലീനരുടെ അഭിപ്രായം സമാഹരിച്ച്, ചാവറയുടെ ശിഷ്യനായിരുന്ന പാലക്കുന്നേൽ ചാക്കോ അച്ചൻ പറഞ്ഞിരുന്നത് മുമ്പേ നാം പ്രസ്താവിച്ചതാണ്: “അദ്ദേഹം ഒരു മാലാഖയ്ക്ക് സമനായിരുന്നു.”

കൈനകരിക്കാർക്കു നൽകുന്ന കുടുംബചട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹം നൽകുന്ന ഉപദേശങ്ങളിൽ ചിലതാണ് താഴെ വരുന്നത്: “കുട്ടികൾ, കുടുംബത്തിൽപോലും നഗ്നരായി നടക്കാൻ അനുവദിക്കരുത്... വിധിദിവസത്തിൽ മനസിലാകും എത്ര ആത്മാക്കൾ, ബാലൻമാർ നഗ്നരായി നടന്നതുകൊണ്ടും, ബാലികമാർ അടക്കമില്ലാതെ വസ്ത്രം ധരിച്ചതുകൊണ്ടും, തമ്മിൽത്തമ്മിൽ സ്പർശിച്ചതുകൊണ്ടും, നരകത്തിൽ വീഴുവാൻ ഇടയായി എന്ന്.”

കന്യകകൾക്കായി മഠസ്ഥാപനം: പരിശീലനം

സ്ത്രീകൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള സഭാസ്ഥാപനത്തിന് ചാവറയെ പ്രേരിപ്പിച്ച ന്യായങ്ങളിൽ ഒന്ന് കന്യാവ്രതം അനുഷ്ഠിച്ച് ജീവിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്ന പെൺപൈതങ്ങൾക്ക് അതിനുള്ള സാധ്യത നൽകണം എന്നതായിരുന്നു.

മഠസ്ഥാപനത്തിനുശേഷം സിസ്റ്റേഴ്സിന്റെ സന്യാസ പരിശീലനത്തിൽ അദ്ദേഹം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധവെച്ചിരുന്നു. അതു സംബന്ധിച്ച മഠത്തിന്റെ നാളാഗമത്തിൽ ഇങ്ങനെ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു: “ആരംഭംമുതലേ നമ്മുടെ ആധ്യാത്മികവും ശാരീരികവുമായ ആവശ്യങ്ങൾക്കുള്ള മുൻകരുതലുകൾ ചെയ്യുവാൻ അദ്ദേഹം വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടി.”

ജീവചരിത്രകാരനായ പോരൂക്കര ഇങ്ങനെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു: “അവരുടെ വിശുദ്ധവും അടക്കമുള്ളതുമായ ജീവിതത്തിൽ സംപ്രീതനായി, പിതാവ് (ചാവറ) അവരെ വ്രതാനുഷ്ഠാനത്തിന് സീകരിച്ചു: അവരുടെ കപ്പേളയിൽ ദിവ്യകാരുണ്യം എഴുന്നള്ളിച്ചുവെച്ചു. യാക്കോബ് തന്റെ ഏറ്റം ഇളയ മകനായ ബെഞ്ചമിനെ മറ്റു മക്കളേക്കാൾ കൂടുതൽ സന്ദേഹിച്ചതുപോലെ, പിതാവ് ഈ കന്യകകളെ സ്നേഹിച്ചു. അമ്മ സ്വന്തം കുഞ്ഞുങ്ങളെ വളർത്തി പാലിക്കുന്നതുപോലെ, പിതാവ് അവരെ പഠിപ്പിക്കുകയും പരിശീലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.”

പല എഴുത്തുകളിലും ചാവറ സിസ്റ്റേഴ്സിനെ അവരുടെ ദൈവവിളിയുടെ ഔന്നത്യത്തെപ്പറ്റി ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നു: “ഓ എന്റെ ദൈവത്തിന്റെ രാജ്ഞിമാരേ, മണവാട്ടികളേ, നിങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്ത ജീവിതാവസ്ഥ എത്രയോ ഉന്നതവും, സ്തുത്യർഹവുമാകുന്നു! വിധിദിവസത്തിൽ, എത്ര രാജ്ഞിമാർ, നിങ്ങളോട് അസുയാലുകളാകുമെന്ന് നിങ്ങൾ കാണും.” ... “നിങ്ങൾക്ക് അവിടത്തോടല്ലാതെ വേറെ സ്നേഹം ഉണ്ടാകാതിരിക്കാൻവേണ്ടി എപ്പോഴും ജാഗരൂകരായിരിക്കുവിൻ. നിങ്ങളുടെ മണവാളന്റെ സ്വരം എത്രയോ മധുരമുള്ളത് എന്നോർക്കുവിൻ.”

ഈ ന്യായങ്ങൾ കാണിച്ച് അവർ അടക്കമുള്ളവരായി ജീവിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത അദ്ദേഹം എടുത്തുകാണിക്കുന്നു: “രാജാവിന്റെ ഭാര്യയെ സംവഹിക്കുന്ന വണ്ടി കറുത്ത കൂടാരത്താൽ മൂടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായിട്ടാണ് ഞാൻ കണ്ടിരിക്കുന്നത്. ആരെയും കാണാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നത്. അങ്ങനെയെങ്കിൽ, എന്തുമാത്രം നിങ്ങളുടെ ദിവ്യമണവാളൻ നിങ്ങൾ മറയപ്പെട്ടിരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കും!”

അടിസ്ഥാനപ്രേരകം: ഏകാന്തപ്രേമം

ഈ ഏകാഗ്രതയുടെ വിഷയം എന്താണെന്ന് ചാവറയുടെ നിസ്തുല മനോഹരമായ വാക്കുകൾ സ്പഷ്ടമാക്കുന്നുണ്ട്:

- എത്രയും ചിത്രമാം നിൻമുഖപത്മത്തെ
- ഏകാന്തപ്രേമത്താൽ പാർക്കുന്നഹം!

ആ തിരുമുഖഭംഗി അതായിരിക്കുന്ന വിധത്തിൽ ദർശിക്കുന്നതിനുള്ള വ്യവസ്ഥ അവിടത്തോടുള്ള സാരൂപ്യമാണെന്ന്, ദിവ്യനാഥനുമായുള്ള ചാവറയുടെ സംഭാഷണം വ്യക്തമാക്കുന്നു. മുൾമുടിധാരണം വഴി വിവർണ്ണമായ മുഖവും നയനങ്ങളും ധ്യാന വിഷയമാക്കിക്കൊണ്ട്

ചാവറ ചോദിക്കുകയാണ്: “ആ, കരുണ നിറഞ്ഞ അപ്പാ, രത്നസമാനമായ നിന്റെ കണ്ണുകളുടേയും തിരുമുഖത്തിന്റേയും വിവർണനമാറ്റി, അനുഗൃഹീതമായ നിന്റെ തിരുമുഖത്തിന്റെ സൗന്ദര്യം എന്നെന്നിക്ക് കാണാൻ ഭാഗ്യം ലഭിക്കും?” ഉത്തരം: “ആ, എന്റെ മകനേ, നിന്റെ ഭാഷ മാറുമ്പോൾ, ഈ മുഖഭാഷയും, നിന്റെ കണ്ണിൽ മാറ്റപ്പെടും.” (പ്രത്യുത്തരം: “കർത്താവേ, ഇ ന്നുമുതൽ എന്റെ ഇഷ്ടമൊക്കെയും ഞാൻ ഉപേക്ഷിച്ച്, എന്നെ പൂർണ്ണമായും നിനക്കു സമർപ്പിക്കുന്നു. നിന്റെ തിരുമനസല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല” (ധ്യാന. p. 21).

ചാവറയുടെ ബ്രഹ്മചര്യത്തിന്റെ പ്രായോഗികവശം ഈശോയോടുള്ള ആനുരൂപ്യത്തിനായി അവിടത്തേക്കുള്ള പരിപൂർണ്ണ സമർപ്പണമായിരുന്നു. അവിടത്തെ ഇഷ്ടം - അതുമുഴുവൻ, തന്റേതാക്കുക.

iv. അനുസരണം (P. LXXXIII-LXXXVII)

ബാല്യകാലത്ത് കുടുംബത്തിലും, വൈദികപഠനകാലത്ത് സെമിനാരിയിലും, ചാവറയുടെ അധികാരവിധേയത്വത്തെപ്പറ്റി ഇതിനകം പ്രസ്താവിച്ചതിൽനിന്ന് സ്പഷ്ടമാണ്. പൗരോഹിത്യജീവിതാരംഭത്തിൽത്തന്നെ, മാനാനം ആശ്രമനിർമ്മാണകാലത്ത് വൈദികമേലധ്യക്ഷനോട് അദ്ദേഹം പ്രദർശിപ്പിച്ച വിധേയത്വത്തെ “വീരോചിതമായ അനുസരണമായി” നിരൂപകർ അനുമാനിക്കുന്നു.

നിയമാനുഷ്ഠാനം

1855-ലെ വ്രതാനുഷ്ഠാനത്തിനു ശേഷമുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുസരണ ജീവിതത്തെപ്പറ്റി മഞ്ഞുമ്മേൽ ജൂവീസച്ചന്റെ സാക്ഷ്യം ഇതാണ്: “അദ്ദേഹം ഒരു നോവീസിനെപ്പോലെ എപ്പോഴും സഭാനിയമങ്ങൾ പാലിച്ചിരുന്നു.”

മാനാനത്തെ നാളാഗമം ഒരു സംഭവം വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരിക്കൽ ചാവറ കുന്നമ്മാവിൽനിന്ന് മാനാനത്തെത്തിയപ്പോൾ, പരിസരവാസികളിൽ പലരും അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടു സംസാരിക്കാൻ വന്നുചേർന്നു. പക്ഷേ, ഉച്ചതിരിഞ്ഞു മാത്രമേ അവർക്ക് അദ്ദേഹത്തെ കാണാൻ സാധിച്ചുള്ളൂ. അതായത് നിയമാനുസൃതം സംസാരിക്കുവാൻ അനുവാദമുള്ള സമയത്ത്.

ചാവറയുടെ സാന്നിധ്യം മാത്രം മതിയായിരുന്നു മറ്റുള്ളവർക്ക് നിയമാനുസരണത്തിന് പ്രേരണ ലഭിക്കാൻ. മഞ്ഞുമ്മേൽ ജൂവീസച്ചൻ ഈ കാര്യം സംബന്ധിച്ച് ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു: “പ്രിയോരച്ചൻ സെമിനാരിയിൽ പ്രവേശിച്ചാൽ, എല്ലാവരും നിശ്ശബ്ദരാകുമായിരുന്നു.”

ലെയോപ്പോൾദ് മിഷനറി പ്രിയോർ ജനറാളിനയച്ച റിപ്പോർട്ടിൽ, സി.എം.ഐ. സഭയിലെ ആദ്യത്തെ അംഗങ്ങളെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ ഒരു ഭാഗമുണ്ട്: “അച്ചൻമാർ നിയമാനുഷ്ഠാനത്തിന്റെ നിസ്സാരമായ അംഗങ്ങൾ പോലും ഇതുവരെയും കൃത്യമായി അനുഷ്ഠിച്ചു പോരുന്നു. അവർ യഥാർത്ഥത്തിൽ നോവീസസ് ആണെന്നുതോന്നും.” വീണ്ടും: “പ്രഥമ വീക്ഷണത്തിൽ ഭാരമായി തോന്നാവുന്ന ഈ കൃത്യതയും തീവ്രതയും അവർ വളരെ സന്തോഷത്തോടെയാണ് പാലിക്കുന്നത്. അതെല്ലാം തങ്ങൾക്ക് തീരെ നിസ്സാരമായി തോന്നുന്നുവെന്ന് അവർതന്നെ പറയുന്നു. അവരുടെ അടക്കമുള്ള ആപ്റ്റാദം സ്പുരികുന്ന മുഖഭാവവും പെരുമാറ്റവും മോൺ. ബെർണാർദീനെ പലപ്പോഴും വിസ്മയിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.”

അധികാരവിയേതം

അധികാരികളോടുള്ള വിധേയത്വം സന്യാസജീവിതത്തിന്റെയും പൗരോഹിത്യ ജീവിതത്തിന്റെയും കാതലായ ഭാഗങ്ങളായി ചാവറ പരിഗണിച്ചിരുന്നു. സിറോ മലബാർ സഭയിൽ, ആരാധനാപരമായ ജീവിതനവീകരണത്തിനായി വളരെ കാര്യങ്ങൾ അദ്ദേഹം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ യാതൊന്നും ബന്ധപ്പെട്ട സഭാധികാരികളുടെ അനുമതി കൂടാതെ അദ്ദേഹം നടപ്പിൽ വരുത്തിയിട്ടില്ല.

അധികാരികളുടെ ആഗ്രഹങ്ങൾ സാധിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ അദ്ദേഹം അതീവതല്പരനായിരുന്നു. 1831 മുതൽ മാനാനത്തു താമസിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹം, വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കായുടെ ആഗ്രഹമനുസരിച്ച് 1864 മുതൽ കുന്നമ്മാവിലേക്ക് താമസം മാറ്റി. മരണം വരെ അവിടെത്തന്നെ താമസിച്ചു.

ഒരിക്കൽ ഊലം വികാരിയച്ചൻ, അവിടത്തെ പ്രധാന തിരുനാളിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനും പ്രസംഗിക്കുന്നതിനുമായി ചാവറയെ ക്ഷണിച്ചു. പക്ഷേ സ്ഥലത്തെത്തിയപ്പോൾ മനസ്സിലായി, വികാരി അപ്പസ്തോലിക്ക ചില വ്യവസ്ഥകൾ നിറവേറ്റുന്നതുവരെ, അവിടെ തിരുനാളാഘോഷം നിരോധിച്ചിരിക്കുകയാണെന്ന്. അതുകൊണ്ട്, ചാവറ അവിടെ ബലിയർപ്പിച്ചില്ല. അതിനായി അടുത്ത പള്ളിയിലേക്കു പോയി. വ്യവസ്ഥകൾ നിറവേറ്റുന്നതുവരെ പ്രസംഗവും പറഞ്ഞില്ല.

ലെയോപ്പോൾദ് മിഷനറി ചാവറയുടെ വൈദികജീവിതത്തെ സമാഹരിച്ച്, ഇങ്ങനെ എഴുതി: “അനേകം വിഷമകരമായ കാര്യങ്ങൾ

അദ്ദേഹം ചെയ്തുതീർത്തു - എപ്പോഴും ഈ രണ്ടുദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടെ, സഭാധികാരികളോടുള്ള അനുസരണവും ആത്മാക്കളുടെ നന്മയും.”

അധികാരികളുടെ മുമ്പിൽ കാര്യങ്ങൾ തുറന്നുവയ്ക്കും, പക്ഷേ, അവസാന തീരുമാനം അധികാരികളുടേത്. മാനാനന്തര പ്രതിസന്ധിയിലും പ്ലാശനാൽ ആശ്രമസ്വീകരണ കാര്യത്തിലും ചാവറയുടെ ഈ നിലപാട് വളരെ സ്പഷ്ടമാണ്.

അധികാരികൾ മുൻവിധികൾമൂലം തന്നെ തെറ്റിദ്ധരിച്ചപ്പോഴും, അവരോട് വിരോധം പുലർത്താതെ, അവരെ സമീപിച്ച് നിജസ്ഥിതി അവരെ മനസ്സിലാക്കാൻ പരിശ്രമിച്ചു. തൽഫലമായി സംശയം തീരുകയും അധികാരികൾ സംതൃപ്തരാവുകയും ചെയ്തു.

“കണ്ണും ചെവിയുമില്ലാത്ത ചൊൽവിളി”

അവസാന ദ്വീപകാലത്ത് വൈദ്യന്മാരുടെ നിർദ്ദേശവും മാനാനന്തര ആശ്രമവാസികളുടെ ആഗ്രഹവും അധികാരികളുടെ അനുവാദവും പരിഗണിച്ച്, ചാവറ മാനാനന്തരയ്ക്ക് പോകാൻ ഒരുങ്ങി. കുന്നമ്മാവു മഠത്തിലെ സിസ്റ്റേഴ്സിനോട് യാത്രയും പറഞ്ഞു. പക്ഷേ, ജരാർദു മിഷനറിയുടെ മനസ്സ് മറിച്ചാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു മനസ്സിലായി. മിഷനറിയുടെ ചോദ്യം: “അച്ചാ, മാനാനന്തരയ്ക്ക് പോകാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടോ?” ചാവറയുടെ ഉത്തരം: “അധികാരികളുടെ മനസ്സല്ലാതെ എനിക്കുവേറെ മനസ്സുണ്ടോ? അങ്ങയുടെ നിർദ്ദേശം അനുസരിക്കാൻ ഞാൻ ഒരുക്കമാണ്. മാനാനന്തരയ്ക്ക് പോകാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.” സിസ്റ്റേഴ്സിനോട് യാത്ര പറഞ്ഞപ്പോൾ, അവർ സങ്കടത്തോടുകൂടി പറഞ്ഞു: “പിതാവേ, കുന്നമ്മാവിൽ താമസിക്കാൻ അങ്ങേക്കിഷ്ടമാണെങ്കിൽ, മറ്റുള്ളവരെല്ലാം അതനുസരിച്ച് ക്രമീകരണങ്ങൾ ചെയ്യും.” അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “എനിക്കു സ്വന്തമായ മനസ്സുണ്ടോ? മാനാനന്തര താമസിക്കാനോ കുന്നമ്മാവിൽ താമസിക്കാനോ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. അധികാരികൾ എന്നെ എങ്ങോട്ടയക്കുന്നുവോ, അവിടേയ്ക്ക് പോകാൻ തയ്യാറാണ്...” ജരാർദു മിഷനറിയുടെയും മറ്റു മിഷനറിമാരുടെയും തീരുമാനമനുസരിച്ച്, ചെയ്തുകഴിഞ്ഞ ഒരുക്കങ്ങൾ പരിഗണിക്കാതെ ചാവറ കുന്നമ്മാവിൽത്തന്നെ താമസിച്ചു.

കുന്നമ്മാവുമഠത്തിൽ ചാവറയുടെ അവസാന സന്ദർശനത്തെ നാളാഗമം ഇങ്ങനെ വിവരിക്കുന്നു: “കുറെ സമയം അനുസരണത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെയും സ്വമനസ്സിന്റെ പരിത്യാഗത്തെയുംപറ്റി ഞങ്ങളോടു

സംസാരിച്ചു. അവസാനം ഞങ്ങളെ ആശീർവദിച്ചു തിരിച്ചുപോയി.” നാളാഗമം തുടരുന്നു: “ഈ പിതാവ് ഏവരെയും ഒരു ശിശുവിനെപ്പോലെ അനുസരിച്ചിരുന്നു. പിതാവ് മരണംവരെ നമുക്കു നൽകിയിരുന്ന ഈ വിസ്മയനീയ മാതൃക അനുകരിക്കാൻ നമുക്കു കടമയില്ലേ? പെ. ബ. ദെലഗാത്തച്ചന്റെ അസാന്നിധ്യത്തിൽ, പ്രിയോരും ആശ്രമങ്ങളുടെ തലവനുമായിരുന്ന ഈ പിതാവിനെ അനുസരിക്കുവാൻ എല്ലാവർക്കും കടമയുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ അദ്ദേഹം ചെയ്തത് ഇങ്ങനെയാണ്. കാരണം, തന്റെ മനസ്സ് മുഴുവനായും അദ്ദേഹം ത്യജിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം നമുക്കേവർക്കും അനുസരണമെന്ന പുണ്യത്തിന്റെ മാതൃക നൽകി.”

അന്ത്യദീനത്തിൽ വിവിധ വൈദ്യന്മാർ പലതരം മരുന്നുകൾ ഉപയോഗിച്ചു ചാവറയെ സുഖപ്പെടുത്താൻ പരിശ്രമിച്ചു. ചില പ്രയോഗങ്ങൾ വളരെ വേദനാകരമായിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം, ചികിത്സ സംബന്ധിച്ചോ, മരുന്നുകൾ സംബന്ധിച്ചോ, ഭക്ഷണത്തെപ്പറ്റിയോ, ഒരിക്കലും ആവലാതിപ്പെട്ടില്ല. ശുശ്രൂഷകർക്കും അദ്ദേഹം എപ്പോഴും വിധേയനായിരുന്നു. അധികാരികൾതന്നെ പ്രാകൃതമായ ചികിത്സാരീതികൾ കണ്ട് അനുകമ്പാപൂർവ്വം ഇടപെട്ട് അവ നിർത്തൽചെയ്തു.

വൈദ്യന്മാരുടെയും ചികിത്സാരീതികളുടെയും സൗകര്യം പ്രമാണിച്ച്, ആശ്രമാവൃതിക്കു പുറത്തുള്ള ഒരു കെട്ടിടത്തിലേയ്ക്ക് താമസം മാറ്റേണ്ടിവന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയം അതിയായി വേദനിച്ചു. പക്ഷേ ആ വിവരം ആരോടും പറഞ്ഞില്ല. എന്നാൽ ലെയോപ്പോൾ മിഷനറി റോമിൽനിന്ന് തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ ചാവറയുടെ സങ്കടം മനസ്സിലാക്കി, അദ്ദേഹത്തിന്റെ താമസം ആവൃതിക്കകത്തുതന്നെ ആക്കി. അത് ചാവറയ്ക്ക് തികച്ചും ആശ്വാസപ്രദമായി.

തന്റെ അന്ത്യം അടുത്തുകഴിഞ്ഞുവെന്നു മനസ്സിലായപ്പോൾ, അന്ത്യകുദാശകൾ നൽകണമെന്ന് പല പ്രാവശ്യം അദ്ദേഹം അഭ്യർത്ഥിച്ചു. പക്ഷേ, ബന്ധപ്പെട്ടവർ അത് വീണ്ടും വീണ്ടും നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. മരണത്തിന്റെ തലേദിവസം അവർ പറഞ്ഞു അന്ത്യകുദാശകൾ നൽകാൻ പോകുന്നുവെന്ന്. പതിവുപോലെ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “അധികാരികളുടെ മനസ്സുപോലെയാകട്ടെ, എന്റെ മനസ്സുപോലെയല്ല.”

ആധ്യാത്മികപിതാവുമായുള്ള അവസാന സംഭാഷണം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുസരണാരുപി കൂടുതൽ സ്പഷ്ടമാക്കുന്നുണ്ട്. ലെയോപ്പോൾ മിഷനറി ചോദിച്ചു: “സമാധാനമാണോ?” ഉത്തരം: “എനിക്ക്

സമാധാനവും സന്തോഷവുമാണ്.” ഉടനെ കുട്ടിച്ചേർത്തു: “കഴിഞ്ഞ ഞായറാഴ്ച ഞാൻ കുർബാന കണ്ടില്ല.” ആത്മപിതാവ് ആശ്വസിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു: “സ്വന്തം ഉപേക്ഷിക്കൊണ്ടല്ലോ; ആജ്ഞ ലഭിച്ചതുകൊണ്ടല്ലേ?” ചാവറ പ്രത്യുത്തരിച്ചു: “ഞാനതു അനുസരണത്തെ പ്രതി ചെയ്തു: അതെനിക്കു മതി.”

ദൈവത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന അധികാരികളിലൂടെ, അവിടത്തേക്ക് പൂർണ്ണമായ വിധേയത്വം ഇതിൽ കുറഞ്ഞത് ചാവറയ്ക്ക് ചിന്തയായിരുന്നില്ല. ഈ പൂർണ്ണസമർപ്പണമാണ് താഴെവരുന്ന ഈരടിയിൽ അദ്ദേഹം വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്:

ഏകേശനാഥനെ നിന്നുടെ ദാസൻമേ-
യേകദാ നിന്നെ ഞാൻ കാണാകേണം.

(ആത്മാനുതാപം 22/57-58)

സഭാംഗങ്ങൾക്കുള്ള അന്ത്യശ്വാസനം ഇതിന്റെ വിശദീകരണമാണെന്നു പറയാം: “പ്രിയ കുഞ്ഞുങ്ങളേ, ഞാനും നിങ്ങളും ഇതുവരെയും യഥാർത്ഥ സന്യാസികളായിത്തീർന്നിട്ടില്ല. സന്യാസിയുടെ ഏക അടയാളം സ്വന്തമനസ്സു മുഴുവനായും ത്യജിക്കുന്ന കണ്ണും ചെവിയുമില്ലാത്ത ചൊൽവിളിയാണ്. ഇത്രയും ചെയ്യുന്നവൻ സന്യാസിയായി.”

“പെ. ബ. വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ അച്ചന്റെയും, നമുക്ക് ദലഗാത്തായി കല്പിച്ചു നൽകപ്പെടുന്ന പെ. ബ. മുപ്പച്ചന്റെയും മനസ്സിനും, ദൈവത്തിന്റെയും ഇവരുടെയും കല്പനകൾക്ക് വിരോധമല്ലാത്ത സകലകാര്യത്തിലും പെ. ബ. മിഷനറി മുപ്പച്ചന്മാരുടെയും ചൊൽവിളിക്കും നിങ്ങളെത്തന്നെ വിധേയമാക്കി, പൂർണ്ണമായ അനുസരണം അഭ്യസിക്കണം.

“വിഷാദിക്കേണ്ട, ആരംഭത്തിൽ വിഷമവും വൈമനസ്യവും തോന്നിയാലും, പിന്നീട് അതു നന്നായി എന്നും, അതായിരുന്നു വേണ്ടിയിരുന്നതെന്നും മനസ്സിലാകും. മാത്രമല്ല, വലിയ മനഃസമാധാനത്തിന്റെ അനുഭൂതിയും ഉണ്ടാകും.

“ഈ മൂന്നുതരത്തിലുള്ള അനുസരണം പാലിക്കുന്നവൻ മോക്ഷസമാധാനം, ഈ കൊച്ചുമോക്ഷമായ കൊവേന്തയിൽ വച്ചുതന്നെ, രുചിച്ചറിയും” (എഴു. 11. 90-100).

ഉപസംഹാരം

ഇതാ ദൈവത്തിനും, ദൈവത്തെപ്രതി സഹജീവികൾക്കുമായി സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട ഒരു ധന്യജീവിതം! സ്വയം ദാനംചെയ്ത പിതാവായ ദൈ

വത്തിന്റെ ഔദാര്യത്തിന് പ്രത്യുത്തരമായ മകന്റെ ഔദാര്യം! ദൈവ സുതന്റെ സ്വയം ശൂന്യവൽക്കരണമാകുന്ന സ്നേഹപ്രകടനത്തെ അനുകരിച്ച സഹോദര സ്നേഹം! അവിടത്തെ ഇരുകല്പനകളും വീരോചിതമായി പാലിച്ച ഒരു സുകൃതസരണിയുടെ സംക്ഷിപ്ത വിശകലനം!

ഈ ജീവിതത്തെ ആദ്യന്തം സ്വാധീനിച്ച ചൈതന്യം ദൈവേഷ്ട നിർവഹണത്തിൽ പരമാവധി എന്ന മാനദണ്ഡമായിരുന്നു. ബാല്യത്തിൽത്തന്നെ, ചാവറക്കുടുംബത്തെ കുമ്പസാരം പോകുന്ന പ്രതിസന്ധിയിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കുന്നതിനായി സെമിനാരി വിട്ടിറങ്ങുക എന്ന ആഹ്വാനത്തിലും, അന്ത്യദീനത്തിൽ, കുമ്പസാരിൽ നിന്നും സ്വന്തത്തിന്റെ സ്വന്തമായ മാനാനന്തേയ്ക്ക് മടങ്ങുക എന്ന നിർബന്ധത്തിലും വിശുദ്ധ ചാവറയുടെ നിലപാട്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥായിയായിരുന്ന ഈ ജീവിതനിയമത്തിന്റെ ആദ്യത്തെയും അവസാനത്തെയും മൈൽക്കുറ്റികളായിരുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കടഞ്ഞെടുത്ത വാക്കുകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു:

ഏകേശനാഥനെ നിന്നുടെ ദാസൻമേ-
യേകദാ നിന്നെ ഞാൻ കാണാകേണം.

(ആത്മാനുതാപം 22/57-58)

ഈ ജീവിതവീക്ഷണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനശില ദൈവം തന്റെ സാക്ഷാൽ പിതാവാണ് എന്ന ‘പുതിയ ഉടമ്പടിയുടെ’ അടിസ്ഥാനബന്ധം തന്നെയായിരുന്നു. സ്വർഗീയ പിതാവിന്റെ - തന്റെ “അപ്പന്റെ” - പരിപാലനാവൈഭവത്തിലുള്ള ഉറച്ച വിശ്വാസം അവിടത്തെ ക്രമീകരണങ്ങളെല്ലാം സ്നേഹത്തോടെ ആശ്ലേഷിക്കുന്നതിന് ചാവറയ്ക്ക് അസന്ദിഗ്ദ്ധമായ ഉറപ്പുനൽകി. ജനനംമുതൽ അനുഗ്രഹ പരമ്പരയാൽ തന്നെ അനുധാവനം ചെയ്ത ഈ പരിപാലനയെ അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ട് ജ്വലിക്കുന്ന ഹൃദയത്തോടെ, പിതാവിന്റെ സ്വയംദാനമായ ദിവ്യസുതനിലൂടെ, അവിടത്തേയ്ക്ക് കൃതജ്ഞത സമർപ്പിക്കുക സാധാരണ പതിവായിരുന്നു. ആ തിരുമുഖമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏകാന്ത പ്രേമ വിഷയം. ആ മുഖത്ത് വിഷാദമോ വേദനയോ പ്രതിഫലിച്ചു കാണുക അദ്ദേഹത്തിനു ദുഃസഹമായിരുന്നു. തന്റെ ബാല്യത്തിലെ, ബലഹീനതകളും ദുർബലതകളും പലപ്പോഴും ആ ഹൃദയത്തിലെ സങ്കടം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ ഇടയായല്ലോ എന്നോർത്ത് ദീർഘനേരം അനുതപിക്കുന്ന പതിവും ചാവറയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നു. അനുതപിക്കുന്ന മ

കനെ ആശ്ലേഷിക്കാനും ചുംബിക്കാനും ഓടിയെത്തുന്ന പിതാവിന്റെ കരങ്ങൾ മലിനമാകരുത്, തന്റെ ദുർഗന്ധം പിതാവിലേയ്ക്ക് പകരാൻ ഇടവരരുത് എന്ന മുൻകരുതലോടെ, ആ ആശ്ലേഷത്തെയും ചുംബനത്തെയും നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തുന്ന ചാവറയുടെ കറകളുണ്ടെ അനുതാ പമല്ലെ സാക്ഷാൽ ഉത്തമ മനസ്താപം - അതായത്, മകന്റെ ആഭിജാത്യരാഹിത്യം കണ്ട് വേദനിക്കുന്ന പിതൃഹൃദയത്തോടുള്ള മകന്റെ അനുകമ്പാർദ്രസ്നേഹം (ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ അതിമൃദുലമായ ഭാവം)?

ഈ അനുതാപത്തെ മുൻപറഞ്ഞവിധം ബഹുമാനിക്കുന്ന പിതാവിലുള്ള ചാവറയുടെ മനോശരണം അപാരമായിരുന്നു. പിതാവ് ആവശ്യപ്പെടുന്നതെന്തും പരമാവധി ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ധീരമായ തീരുമാനത്തിനും എതിരായി നിൽക്കുന്ന ദുർബലതാബോധവും നിസ്സാരതാബോധവും തജ്ജന്യമായ നിരുത്സാഹതയും ചാവറയുടെ മുമ്പിൽ നിരർഥകമായിരുന്നു. അത്തരം ചിന്തകളെ നേരിടാൻ അദ്ദേഹം ഉപയോഗിച്ച അനശ്വരസൂക്തം “തിരുമനസ്സു നടക്കും, നടത്തും” എന്നതായിരുന്നു. ജീവിതാനുഭവങ്ങളിൽ നിന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞ സിദ്ധൗഷധം!

തൻമൂലം, അദ്ധ്യാത്മികതയിലും ദൈവരാജ്യത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള അധ്വാനങ്ങളിലും ‘പരമാവധി’ എന്ന മാനദണ്ഡം എന്നും എവിടെയും പാലിച്ചുകൊണ്ട്, വിജയത്തിൽ നിന്ന് വിജയത്തിലേയ്ക്ക് കുതിക്കുവാൻ ചാവറയ്ക്കു സാധിച്ചു.

ശിരസ്സിൽ മുൾമുടി ധരിച്ച, രക്തമണിഞ്ഞ, വിവർണമായ തിരുമുഖത്തിന്റെ മനോഹാരിത, അതിന്റെ നിസർഗ സൗന്ദര്യം ദർശിക്കുവാൻ തനിക്ക് എന്നു സാധിക്കും എന്ന ചോദ്യത്തിനു കിട്ടിയ ഉത്തരം ചാവറയെ അതിമാത്രം ഉത്തേജിപ്പിച്ചു: “നിന്നിൽത്തന്നെ മാറ്റം വരുമ്പോൾ ഈ മുഖവും നിന്റെ കണ്ണുകളിൽ രൂപാന്തരപ്പെടും.” അന്നുമുതൽ അവിടത്തെ പൂർണ്ണമായ ആനൂരൂപ്യപ്രാപ്തിക്കായി ചാവറ സ്വയം സമർപ്പിച്ചു. “ഇന്നുമുതൽ” എന്നദ്ദേഹം പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ അചഞ്ചലമായ ദുഃഖനിശ്ചയത്തിന്റെ പ്രകടനമായിരുന്നു (ധ്യാന. P.21). തിരുസഭയെ വിശുദ്ധീകരിക്കുന്നതിനും, പവിത്രീകരിക്കുന്നതിനും, ജരയോനരയോ കൂടാതെ മഹത്വപൂർണ്ണയാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനുമായി സ്വയം സമർപ്പിച്ച ദൈവസുതന്റെ തനിരൂപമാകാനുള്ള ആ സ്വയം സമർപ്പണമാണ് ചാവറയുടെ വീരോചിതമായ സുകൃതാഭ്യസനത്തിലും, വന്ധ്യയായിരുന്ന കേരളസഭയെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതിനും വളർത്തുന്നതിനും സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി ചെയ്ത നിസ്തുലസേവനങ്ങളിലും,

നിഴലിച്ചുകാണുക. അതിനുള്ള ആത്മദാഹമാണ്, രാജാധിരാജനോടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥനയിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നത്:

കേസരിരാജൻനീ നിന്നുടെ സുമതം

കേരളമൊക്കെയും കാണാകേണം.

(ആത്മാനുതാപം 21/25-26)

ദൈവത്തിന്റെ സഭയെ അദ്ദേഹം പുത്രതുല്യം സ്നേഹിച്ചു. പരിശുദ്ധ പിതാവിന്റെ സഹനവും, വിജയാപജയങ്ങളും അദ്ദേഹത്തെ വികാരധീനനാക്കി; തിരുസഭാധികാരികളെ അദ്ദേഹം ബഹുമാനിച്ചു; അവർക്ക് സദാ അധീനനായി വർത്തിച്ചു. കാരണം, അവർ തന്റെ പിതാവിന്റെ പ്രതിനിധികളായിരുന്നു. തിക്താനുഭവങ്ങൾ സംഖ്യാതീതമായിരുന്നു. അവയെല്ലാം, ഉപരിനന്മയ്ക്കായുള്ള ദൈവപരിപാലനയുടെ നിഗൂഢക്രമീകരണങ്ങളാണെന്ന് തെളിവായ വീക്ഷണം ചാവറയെ നിർവീര്യനാക്കുന്നതിനു പകരം, പരിശുദ്ധ കന്യകയെപ്പോലെ, ‘ഹൃദയത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ച് ധ്യാനിക്കാനുള്ള’ വിഷയമായി പരിണമിക്ക മാത്രമേ ചെയ്തുളളൂ.

ഇവയിലെല്ലാം ചാവറയെ ആദ്യന്തം സഹായിച്ചിരുന്ന അമൂല്യ പാരമ്പര്യങ്ങളായിരുന്നു പൗരസ്ത്യം, കർമ്മലീത്തം, ഭാരതീയം എന്ന് മുൻഅധ്യായം നൽകിയ സൂചന, ഈ സൂക്യതസരണിയുടെ വിശകലനം സ്പഷ്ടമാക്കുന്നുണ്ട്.

ഇതാ വിശുദ്ധ ചാവറയുടെ സുദൃഢമായ വിശ്വാസവീക്ഷണം, ചൈതന്യം, സഭാത്മകത, സീറോമലബാർ സഭയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള സ്വയം സമർപ്പണം!

ഈ പഠനത്തിൽ നിന്നുള്ള അനുമാനം, നാമകരണതിരുസംഘം ഇങ്ങനെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു: “എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ എന്റെ വചനം പാലിക്കും. അപ്പോൾ എന്റെ പിതാവ് അവനെ സ്നേഹിക്കയും, ഞങ്ങൾ അവന്റെ പക്കൽ വന്ന്, അവനോടുകൂടെ വസിക്കുകയും ചെയ്യും” (യോഹ 14:23). വിശുദ്ധ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസച്ചൻ നയിച്ച ജീവിതത്തിന്റെ ആഴം - അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആന്തരികചൈതന്യം - സമ്യക്കായി പ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ഈ വചനത്തെക്കാൾ മെച്ചപ്പെട്ട മറ്റൊന്ന് കണ്ടുപിടിക്കുക അസാധ്യമാണ്. അദ്ദേഹത്തിൽ കൂടികൊണ്ടിരുന്ന ദൈവം ഒരർത്ഥത്തിൽ ബാഹ്യമായി സ്വയം വെളിപ്പെടുത്തുകയായിരുന്നു. തൽഫലമായി, “ദൈവത്തിന്റെ

മനുഷ്യനായും,” “ദൈവകൃപ നിറഞ്ഞവനായും” മറ്റും അദ്ദേഹത്തെ പരസ്യമായി വിശേഷിപ്പിക്കുവാൻ മറ്റുള്ളവർക്ക് സാധിച്ചു” (അനുബന്ധം 8 കാണുക).

തുടർന്ന് പരിശുദ്ധ പിതാവ് ജോൺപോൾ രണ്ടാമൻ ചെയ്ത പ്രഖ്യാപനത്തോടെ ഈ വിശകലനം അവസാനിപ്പിക്കട്ടെ: “ദൈവദാസൻ ചാവറ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസച്ചൻ ദൈവികപുണ്യങ്ങളായ വിശ്വാസത്തിലും, ശരണത്തിലും, ദൈവത്തോടും അയൽക്കാരനോടുമുള്ള സ്നേഹത്തിലും, സാന്മാർഗ്ഗികപുണ്യങ്ങളായ വിവേകം, നീതി, മിതത്വം, ആത്മമയെര്യം എന്നിവയിലും ഇവയോട് ബന്ധപ്പെട്ട സുകൃതങ്ങളിലും, വീരോചിതമായ രീതിയിൽ വ്യാപരിച്ചിരുന്നതായി യഥാർത്ഥത്തിൽ സ്പഷ്ടമായി കാണുന്നു” (ഡിക്രിയുടെ അവസാനഭാഗം അനുബന്ധം 8-ൽ കാണുക).

ആഴമായ ആധ്യാത്മികതയിലേക്കുള്ള ലളിതമായ കുറുകുവഴി

ആമുഖം

വിശുദ്ധ ചാവറയുടെ കുശാഗ്രബുദ്ധി കേരളസഭയുടെ സമുദ്ധാരണത്തിനായി വിഭാവനം ചെയ്ത പദ്ധതിയുടെ കേന്ദ്രബിന്ദു പ്രാർത്ഥനയായിരുന്നു - കുടുംബങ്ങളെ പ്രാർത്ഥനോന്മുഖമാക്കുക, വൈദികരെ പ്രാർത്ഥനാനിരതരാക്കുക, സന്യാസിനീസന്യാസികളെ പ്രാർത്ഥനയുടെ മനുഷ്യരാക്കുക! ഈ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കായിട്ടാണ് മുഴുവൻ ധ്യാനങ്ങളും പ്രാർത്ഥനാപ്പസ്തകങ്ങളും സൽഗ്രന്ഥങ്ങളും, പുതിയ സെമിനാരികളും, ദർശനഭവനങ്ങളും മറ്റും ചാവറ വിഭാവനം ചെയ്തത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെതന്നെ ജീവിതം ആഴമായ പ്രാർത്ഥനയുടേതായിരുന്നുവെന്ന് മുൻ അധ്യായങ്ങൾ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടല്ലോ.

ചാവറയുടെ പ്രാർത്ഥനാരീതി കേവലം ലളിതവും അതേ സമയം ആഴവുമാണ്. അതിന്റെ ഒരു പങ്കുവയ്ക്കലാണ് 'ആത്മാനുതാപത്തിലും' 'ധ്യാനസല്ലാപങ്ങളിലും' നാം കാണുക. താൻ പരിശീലിപ്പിച്ചിരുന്ന സന്യാസികൾക്ക് വിശുദ്ധിയുടെ അത്യുച്ചിയിലെത്തുവാൻ അദ്ദേഹം ഉപദേശിച്ചു കൊടുത്തതും അതേ രീതിയാണ് - ഒരു കുറുകുവഴി.

ദൈവാനുഭവത്തിനുള്ള കുറുകുവഴി തേടുന്ന ഇന്നത്തെ തലമുറയെ ആ രീതിയുമായി പരിചയപ്പെടുത്താതിരിക്കുക അക്ഷന്തവ്യമായ അപരാധമായിരിക്കുമെന്ന ബോധ്യമാണ് ഈ അധ്യായത്തിന്റെ രചനയ്ക്ക് പ്രേരകമായിരിക്കുന്നത്.

മുൻ അധ്യായങ്ങളിലെ ചില ആശയങ്ങളുടെയും പല ഉദ്ധരണികളുടെയും ആവർത്തനം, ഈ വിഷയത്തിന്റെ സ്വഭാവം ഒരാവശ്യമാക്കിത്തീർക്കുന്നുണ്ട്. ആഴമായ പ്രാർത്ഥനാനുഭവം ലഭിക്കുവാൻ അനേകർക്ക് ഈ ചിന്തകൾ മാർഗദർശിയായിത്തീരുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു.

വിശുദ്ധ ചാവറയുടെ പ്രാർത്ഥനാരീതി ആറു പൂർണ്ണ ദിവസത്തെ മുഴുവൻ ധ്യാനത്തിന് മാതൃകയായി സ്വീകരിച്ചാൽ അത് പ്രാർത്ഥനാനുഭവത്തിനും, ജീവിത നവീകരണത്തിനും, 'കുറുകുവഴി'യുടെ സാവകാ

ശത്തിലുള്ള സ്വാംശീകരണത്തിനും സഹായകമാകും. അതിനുള്ള ഒരു രൂപരേഖ അനുബന്ധമായി ചേർത്തിട്ടുണ്ട് (അനുബന്ധം 5 കാണുക).

വിശുദ്ധ ചാവറയുടെ തിരുനാളിനു ഒരുക്കമായ ഒരു പ്രാർഥന ഈ നാല് പുസ്തകങ്ങളിലൂടെ നൽകപ്പെടുന്ന വസ്തുതകൾ അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒമ്പത് കാരോസുസാകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നത് വേറൊരു അനുബന്ധമായി ചേർത്തിരിക്കുന്നു (അനുബന്ധം 6 കാണുക).

വേറൊരു അനുബന്ധവും കൂടി ചേർക്കുന്നത് ഉചിതമായിത്തോന്നി. അതായത് ചാവറയുടെ ‘സ്മരിക്കലും ജലിക്കലും’ മനോഹരമായി പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന പരിശുദ്ധ കന്യകയുടെ ധ്യാനരീതി (അനുബന്ധം 7 കാണുക).

ഇന്ന് തിരുസഭ ഒരു പ്രതിസന്ധിയിലാണ്. സന്യാസികൾക്കും വൈദികർക്കും, സന്യാസവൈദികർക്കുപോലും, പ്രാർഥനയിൽ വിരസത, തന്മൂലം, പ്രായേണ പലരും പ്രാർഥനാജീവിതത്തോട് വിടപറയുന്നു. അതേസമയം അവർക്ക് അന്തരംഗത്തിൽ അനുഭൂതിദായക പ്രാർഥനയ്ക്കുള്ള തീവ്രദാഹവും! ആകമാന ലോകത്തിന്റെ സ്ഥിതി ഇതേ അനുഭവത്തിന്റെ ഒരു രൂക്ഷഭാവമാണെന്നു പറയാം. പാപബോധത്തിന്റെ തിരോധാനം; അതേ സമയം ദൈവാനുഭവാനുഭൂതികൾക്കുള്ള ഒരു തീരാദാഹം!

ഈ പ്രതിസന്ധിയുടെ രണ്ടു വശത്തിനും തൃപ്തികരമായ പ്രത്യുത്തരം നൽകുന്ന ഒരു കുറുക്കുവഴിയാണ് വിശുദ്ധ ചാവറയുടെ ലളിതമായ പ്രാർഥനാരീതി. അദ്ദേത്തിന്റെതന്നെ വാക്കുകളിൽ, അത് “പുണ്യത്തിന്റെ മുകളിൽ കയറുവാനും, കയറിയയിടത്തിൽനിന്ന് വീഴാൻ വാനും സൂക്ഷിച്ചു നേർവഴി”യാണ്. തന്റെ ആത്മീയ മക്കളായിരുന്ന സന്യാസിനികൾക്കയച്ച ഒരു എഴുത്തിൽ, അദ്ദേഹം അത് സംക്ഷേപമായി വിവരിക്കുന്നുണ്ട് (കത്തുകൾ p.116). വായന, ഏകാന്തം, ധ്യാനത്തോടുകൂടിയ നമസ്കാരം, ധ്യാനം എന്നീ നാലു ഘടകങ്ങളാണ് ആ കുറുക്കുവഴിയുടെ നാഴികക്കല്ലുകൾ.

1. വായന

വായനയെ വിശുദ്ധ ചാവറ രണ്ടായി വിഭജിക്കുന്നുണ്ട്. വാർത്തകൾ അറിയാനുള്ള വായനയും ഭക്തിയിൽ വളരാനുള്ള വായനയും. ഈ രണ്ടുതരം വായനയിലും ചാവറ മികച്ചുനിന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹം രചിച്ചിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ സ്പഷ്ടമാക്കുന്നു.

ചാവറ വായിക്കാനെടുക്കുന്ന ഒന്നാമത്തെ ഗ്രന്ഥം സ്വന്തം ആത്മകഥയാണ്. ആ വിശിഷ്ട ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നുള്ള അനുഭവങ്ങളും വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്ന് ഹൃദിസ്ഥമാക്കിയിട്ടുള്ള സത്യങ്ങളും ഭക്തിയിൽ മികച്ചുനിന്ന വിശുദ്ധരുടെ വിശിഷ്ട മാതൃകകളും പ്രപഞ്ചമാകുന്ന മഹാഗ്രന്ഥത്തിലെ ചിത്രങ്ങളും തന്റെ സ്മരണയുടെ കലവറയിൽ അദ്ദേഹം അടുക്കടുക്കായി സൂക്ഷിച്ചിരുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹം രചിച്ചിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ (“നാളാഗമം,” “ആത്മാനുതാപം,” “ധ്യാനസല്ലാപങ്ങൾ” മുതലായവ) സ്പഷ്ടമാക്കുന്നുണ്ട്.

ഭാവനയെ നിഷ്ക്രിയമാക്കാതെ വിശുദ്ധ ചാവറ ഉപദേശിക്കുക, പ്രത്യേക, അതിനെ മുൻപറഞ്ഞ വായനകളാൽ പരിപൂർണ്ണമാക്കുവാനാണ് അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിക്കുക - പരിശുദ്ധ കന്യകയെപ്പോലെ, അനുഭവങ്ങളെല്ലാം ഹൃദയത്തിൽ സംഗ്രഹിക്കുവാൻ. ഈ സമ്പന്നതയിൽ നിന്ന് എങ്ങനെ സൽഫലങ്ങൾ പുറപ്പെടുത്തണമെന്ന് രണ്ടാം ഭാഗം വിശദമാക്കും. “നല്ല മനുഷ്യൻ തന്റെ നന്മയുടെ കലവറയിൽനിന്ന് നല്ലവ പുറത്തെടുക്കുന്നു” (Mt 12:35). അതാണ് ഏകാന്തതയിൽ നടക്കുക.

2. ഏകാന്തത

ഏകാന്തതയിൽ, ദൈവസമക്ഷം, മുകളിൽപ്പറഞ്ഞ കലവറയിൽനിന്ന് ഓരോന്നായി എടുത്ത് സാവകാശം സ്മരിക്കുക; ഒന്നിനെ മറ്റൊന്നുമായി തുലനം ചെയ്യുക (പരിശുദ്ധ കന്യക അനുഭവങ്ങൾ ഹൃദയത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ച്, അവയിൽ ഒന്നിനെ മറ്റൊന്നുമായി തുലനം ചെയ്തിരുന്നതുപോലെ Lk 1:46-55; 2:19, 51); അനുമാനത്തിലെത്തുക; അനുമാനം സാർവ്വീകരിച്ച്, ദൈവഭക്തിയിലാഴുക: വിശുദ്ധ ചാവറതന്നെ ഇത് പ്രായോഗികമാക്കിയതെങ്ങനെയെന്ന് വിശദമാക്കുന്ന കുറിപ്പുകളാണ് “ആത്മാനുതാപവും” “ധ്യാനസല്ലാപങ്ങളും.”

ഒന്നാം അധ്യായം

ദൈവം നമുക്കായി തുറന്നു വെച്ചിരിക്കുന്ന പ്രപഞ്ചമാകുന്ന മഹാഗ്രന്ഥത്തിൽ, ചാവറ തന്റെ ജീവിത കഥയാകുന്ന കൊച്ചു ഗ്രന്ഥം എടുത്തു വെച്ച്, അതിന്റെ അധ്യായങ്ങൾ ഓരോന്നായി തുറക്കുന്നു. വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നും ഹൃദിസ്ഥമാക്കിയിട്ടുള്ള സത്യങ്ങളുടെ പ്രകാശത്തിൽ, ആത്മകഥയുടെ ഒന്നാം അധ്യായത്തിലേക്ക് കണ്ണോടിക്കുന്നു. അനേകം ചിത്രങ്ങൾ ഒന്നിനു പുറകെ ഒന്നായി സ്മരണയിൽ വന്നുനിരക്കുന്നു.

ന്നു. “ആദത്തിന്റെ മകനായി അവിടന്ന് എനിക്ക് ജന്മം നൽകി. വിശ്വാസികളായ മാതാപിതാക്കൾമാർ, അതിവത്സലയായ മാതാവ്! അവളുടെ സ്നേഹപരിചരണങ്ങൾ!”

“ഇവയ്ക്കും പുറമെ, ജ്ഞാനസ്നാനത്തിൽ അവിടന്ന് എന്നെ ദൈവസുതനും മോക്ഷത്തിനു അവകാശിയുമാക്കി; എനിക്കൊരു കാവൽ ദൂതനെ നൽകി; എന്റെ പേര് ജീവന്റെ പുസ്തകത്തിൽ കുറിച്ചു.”

ഈ മനോഹര ചിത്രം പ്രപഞ്ചമാകുന്ന മഹാഗ്രന്ഥത്തിലെ, അനുദിന സംഭവങ്ങളുമായി ചാവറ തുലനം ചെയ്യുന്നു. “തള്ളയുടെ ഉദരത്തിൽ വെച്ചുതന്നെ അന്തരിച്ചു പോകുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങൾ എത്രയെത്ര! അപ്രകാരം തന്റെ അമ്മയുടെ ഉദരത്തിൽ വെച്ച് അന്തരിക്കുവാൻ അവിടന്ന് തനിക്ക് ഇടയാക്കിയില്ല. എത്രപേരാണ് അക്രൈസ്തവ കുടുംബങ്ങളിൽ ജനിച്ച്, അക്രൈസ്തവരായി ജീവിച്ച്, അക്രൈസ്തവരായിത്തന്നെ മരണമടയുന്നത്! അതിൽനിന്നും അവിടന്ന് തന്നെ ഒഴിവാക്കി. അംഗവൈകല്യങ്ങളിൽനിന്ന്, മഹാരോഗങ്ങളിൽനിന്ന്, വലിയ ദാരിദ്ര്യത്തിൽനിന്നും മഹാസമ്പന്നതയിൽ നിന്നും അവിടുന്ന് തന്നെ രക്ഷിച്ചു.”

ഈ താരതമ്യ പഠനം ആഴമായ അനുചിന്തനത്തിലേക്കും അതിൽ നിന്നുള്ള അനുമാനം സ്വയാവബോധത്തിലേക്കും, പടിപടിയായി ചാവറയെ നയിക്കുന്നു. ഈ സ്വയാവബോധവും അതിന്റെ പിന്നിൽ വർത്തിച്ച അത്യുന്നതന്റെ കാരുണ്യാതിരേകവുമോർത്ത് വിസ്മയിക്കുന്ന ചാവറയുടെ ഹൃദയം പ്രതിസ്നേഹനിർഭരമാകുന്നു. ആ സ്നേഹാഗ്നിയിൽ നിന്നു പറക്കുന്ന തീപ്പൊരികൾ വചനരൂപത്തിൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുയരുന്നു. “ഇക്കരുണയ്ക്ക് കൈമാർ എന്തു നാഥാ!” (കർത്താവേ, ഇത്ര വലിയ കാരുണ്യത്തിന് പകരമായി - കൈമാറ്റമായി - ഞാൻ എന്തു നൽകും!) വസ്തുതകൾ ഹൃദയത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ച് താരതമ്യ പഠനം നടത്തിയ പരിശുദ്ധ കന്യകയിൽനിന്നുയർന്ന “ഞാനെൻ നാഥനെ വാഴ്ത്തുന്നു” എന്ന മനോഹര ഗാനത്തിന്റെ മറ്റൊരു ഭാഷ്യം! അങ്ങനെ ചാവറ സ്മരിക്കുന്നു; സ്മരിക്കുംതോറും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയം ജ്വലിക്കുന്നു.

ശ്രദ്ധാർഹം: ചാവറതന്നെ ഈ അനുചിന്തനം “ആത്മാനുതാപത്തിൽ” പദ്യരൂപത്തിൽ പകർത്തിയിരിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധാർഹമാണ്. അതിലെ ചില വരികൾ:

a) ആത്മകഥ: ഞാനെത്രയോ ഭാഗ്യവാൻ
ജനനത്തെപ്പറ്റി:

“ആദത്തിന്റെ സുതനായി ചമച്ചെന്നെയും.”
(ആത്മാ. 1/4)

മാതാപിതാക്കന്മാരെ നൽകി:

“വിശ്വാസികളാം കാരണവൻമാരാൽ
വിശ്വാസിയായി എന്നെയും തീർത്തു നീ.” (2/44)

അമ്മയുടെ സംരക്ഷണം:

“പൈതൽ പ്രായേ തീറ്റിവളർത്തുവാൻ
അയ്യം കൂടാതെ തന്നു മാതാവിനെ.”
(2/46)

കാവൽമാലാഖയുടെ സംരക്ഷണം:

“ഊനം കൂടാതെ ഭൂമിയിൽ മേവുവാൻ
ഊനഹീനനാം കാവലും തന്നല്ലോ.”
(1/19)

പരിശുദ്ധ കന്യകയുടെ പ്രത്യേക സംരക്ഷണം:

“പരമനാഥൻ പരൻ കരുതിയടിയനെ
പരമനാഥ തന്റെയടിമയുമാക്കിമൂന്നും.”
(6/1)

ദൈവപുത്രത്വവും അവകാശവും:

“ജ്ഞാനസ്നാനത്താൽ നിന്നുടെ പുത്രനാക്കി
വാനത്തിൽ മോക്ഷാനന്ദവും തന്നു...
വരപ്പിച്ചെന്റെ നാമം തിരുപ്പുസ്തകം തന്നിൽ.”
(2/42; 9/114)

b) പക്ഷേ പ്രപഞ്ചത്തിലേക്കു നോക്കുമ്പോൾ

അമ്മയുടെ ഉദരത്തിൽവെച്ചു മരിക്കുന്നവർ:

“എന്നുടെ മാതാവിന്റെയുദരേയിരിക്കയിൽ...
തത്രനീ കാത്തില്ലെങ്കിൽ മൃത്യു സംശയംവിനാ.”
(9/97)

അംഗവൈകല്യങ്ങളോടെ ജനിക്കുന്നവർ:

“എന്നുതന്നെയുമല്ല മന്നിലുണ്ടാം ജനം...
ചില ജനം കാലിനും കൈയ്ക്കും കേടും
കണ്ണില്ല, ചിലർക്കയ്യോ ചിലർക്കു കേശവിഹീനം
കർണവും നാവും കൊണ്ടു, ഫലമില്ലാതെ ചിലർ.”
(8/80)

അജ്ഞരായും അക്രൈസ്തവരായും ജനിക്കുന്നവർ:

“എന്നുടെ ഹൃദയമേ സ്മരിക്ക നിൻകൃതി
നിന്നെ സൃഷ്ടിച്ച കാല-ദിവസ-നേരമതിൽ
മന്നിലുണ്ടത്ര പ്രജ സർവ്വേശൻ സൃഷ്ടിച്ചെത്തു
ചിലർ അജ്ഞാനമതിൽ ഇപ്പോഴും അജ്ഞാനികൾ
മറ്റവർ യുദകുലമെന്നതിൽ മറ്റു ദുർമ്മതത്തിൽ
ജനിച്ച കുലംതന്നിൽ ഭേദംകൂടാതെ ഇന്നു നടന്നു വലയുന്നു
എന്നെ നീ സർവേശ്വരാ അതിൽനിന്നു
നീക്കി നിന്നെ സ്നേഹിച്ചിടുന്ന ജനത്തിൽ ചേർത്തു.”
(8/64-73)

രോഗങ്ങളും ദാരിദ്ര്യവും:

“എന്നുതന്നെയുമല്ല, വ്യാധിയെന്നൊരു, ദുഃഖം
അന്നപാനത്തിനവർ മുട്ടിനാലിരക്കുന്നു
ഇങ്ങനെ ദാരിദ്ര്യത്താൽ എത്രപേർ ക്ലേശിക്കുന്നു!
അങ്ങനെയുള്ളവരിൽനിന്നുമാം രക്ഷിച്ചു നീ.”
(8/81)

ഉന്നതകുലം സമ്പന്നത:

“പിന്നെയുമൊരു മഹാകരുണ നൽകി നീയോ
മന്നവൻമാരും മുഖ്യശ്രേഷ്ഠൻമാർ ദ്രവ്യസ്ഥന്മാർ...
മന്നിലിങ്ങത്രയുണ്ട് സകലഗുണനാഥാ
അപ്പോലെയുള്ള ബഹുമുഖ്യരിൽനിന്ന് ഞാനു
മിപ്പാരിൽ ജനിച്ചെങ്കിൽ മേവിധിയെത്തുന്നാഥാ
എന്നെ നീ കുറച്ചില്ല പൊക്കിയില്ല ഇഹലോകേ
എന്നതിനാലല്ലയോ ഈവണ്ണം ചരിക്കുന്നു.”
(8/89-96)

c) പ്രതിസ്പന്ദനത്തോടെ ജീവിക്കുന്ന ഹൃദയം
ഇതിനുപകരമായി എന്തു ഞാൻ നല്കും:

“ഇച്ചെയ്ത ഗുണ മഹത്വമോർക്കുമ്പോൾ
ഇക്കരണയ്ക്ക് കൈമാറേണുനാഥാ!” (2/37)

“അതിനു ഞാൻ എന്തു
കൃതോത്തരത്തെയണക്കേണ്ടൂ!” (8/76)

d) അനുമാനം

“മമപിതാവു നീയേ ഭാഗ്യവുമെനിക്കു നീ
മംഗലം നിയെന്നിയെ മറ്റൊന്നു ഗുണം നാഥാ
എന്നുടെ സ്പന്ദനം നീയേ ഭാഗ്യവുമെനിക്കുനീ
നിന്നാലല്ലാതെ ഞാനുമെങ്ങനെ ജീവിക്കുന്നു!
ശ്വാസവുമെനിക്കു നീ യാവന പാനം നീയേ
ആശ്വാസം നിന്നിലല്ലാതെവിയെനിക്കയ്യോ.”

(10/14-16)

രണ്ടാം അദ്ധ്യായം

ജീവിതകഥ രണ്ടാം അദ്ധ്യായത്തിലേക്ക് കടക്കുമ്പോൾ, ചാവറയുടെ മുനിൽ നിരക്കുന്നത് അഞ്ചു വയസ്സുമുതൽ പത്തു വയസ്സുവരെയുള്ള സംഭവങ്ങളാണ്. ആശാന്റെ കളരിയിലെ അനുഭവങ്ങൾ! വിജാതീയനായ ഗുരു, വിജാതീയരായ ബാലികാബാലന്മാർ! അവരുമായുള്ള സമ്പർക്കം ദൈവസുതന്റെ അന്തസിനു ചേരാത്ത കാഴ്ചകൾ, കേൾവിക്കൾ, ചിന്തകൾ! അവമൂലം വേദനിച്ച സ്വർഗപിതാവിന്റെ - തന്റെ സാക്ഷാൽ “അപ്പന്റെ” - കുപിതമായ ഹൃദയം! ജലപ്രളയത്തിനുമുമ്പ് ആ പിതൃഹൃദയം, മനുഷ്യന്റെ പാപങ്ങൾ ദർശിച്ചപ്പോൾ “മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചുപോയതിൽ പശ്ചാത്തപിച്ചു” എന്നല്ലേ വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥം സമർത്ഥിക്കുന്നത്? (Gen 6:6). കളരിയിലെ അനുഭവങ്ങളെല്ലാം ചാവറ സംക്ഷേപമായി കുറിക്കുന്നു:

“കൺതുറക്കുന്ന കാഴ്ചയും കേൾവിയും
കാണുന്നതൊക്കെയും കന്മഷസാധനം.”

(ആത്മാ. 4/107)

(കാണുന്നതൊക്കെയും പാപബോധം ഉളവാക്കുന്നവ എന്ന്. സാരം)
ഈ സ്മരണകൾ ചാവറയെ ചിന്താധീനനാക്കുന്നു. ചിന്തകൾ വി

കാരത്തിലേക്കും, വികാരം തകരുന്ന ഹൃദയത്തിലേക്കും അദ്ദേഹത്തെ നയിക്കുന്നു. അനുതാപത്താലുരുകുന്ന ഹൃദയത്തിലെ വിലാപതരം ഗങ്ങൾ വികസിച്ചു വിഹായസ്സിലേക്കുയർന്ന്, പിതൃഹൃദയസ്വപനങ്ങളിൽചെന്ന് ലയിക്കുന്നു. മകന്റെ ആഭിജാത്യരാഹിത്യം കണ്ടു വേദനിക്കുന്ന പിതൃഹൃദയത്തോടുള്ള മകന്റെ അനുകമ്പാർദ്ര സ്നേഹം. ഇതാ സാക്ഷാൽ സ്നേഹത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന പാപബോധം! ദാസന്റെ ഭയമല്ല; പ്രത്യുത മകന്റെ അനുകമ്പാർദ്ര സ്നേഹം സാക്ഷാൽ പാപബോധത്തിന്റെ അമൂല്യമായ സൽഫലമാണിത്: മകന്റെ അനുകമ്പാർദ്ര സ്നേഹം!

ശ്രദ്ധാർഹം: ‘ആത്മാനുതാപത്തിൽ’ നിന്നും ‘ധ്യാനസല്ലാപ’ങ്ങളിൽനിന്നും ശ്രദ്ധേയമായ ഉദ്ധരണികൾ:

ചാവറ സ്മരിക്കുന്നു (കളരിവാസം):

“അങ്ങനെ വളർന്നീടുന്ന കാലത്തിൽ
 ഭംഗമെന്നേ വൈവത്തിനുമിഷ്ടൻ ഞാൻ
 ഇങ്ങനെ പഞ്ചവത്സരം ചെന്നപ്പോൾ
 അങ്ങൊരു ഗുരുവജ്ഞാനിശ്രേഷ്ഠനായ്.”

(3/85-88)

...

“അക്കളരിയിൽ കൂടുന്ന പൈതങ്ങൾ
 മിക്കതുമിവർ രണ്ടുനാലെന്നിയേ.”

(4/93-94)

...

“അന്നുതൊട്ടവരോട് ചരിച്ചിട്ട്
 നന്ദിയൊക്കെ മറന്നേനഹം വ്യഥാ.”

(4/103-4)

“കൺതുറക്കുന്ന കാഴ്ചയും കേൾവിയും
 കാണുന്നതൊക്കെ കന്മഷസാധനം
 അടക്കമല്ലാത്തുള്ള കളികളും
 നടക്കുന്നതും നഗ്നരൂപംയഥാ
 വചനത്തിലും ദൃഷിതവാക്കുകൾ
 അശനത്തിലുമജ്ഞാനാചാരങ്ങൾ.”

(4/101-112)

ചാവറ തപിക്കുന്നു:

“അയ്യയ്യോ മഹാ ദുഃഖമെന്നുടെ പാപത്താലേ
അയ്യംകൊണ്ടടിയന്റെ കണ്ണുകൾ താഴുന്നയ്യോ
മമ പിതാവു നീയേ, ഭാഗ്യവുമെനിക്കു നീ
മംഗലം നീയെന്നിയേ മറ്റൊന്നു ഗുണം നാഥാ.” (10/139-142)

പുൽക്കുട്ടിലെ ശിശുവിനെ ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ട്:

“എന്നുടെ പൈതൽ പ്രായേ നിന്നിൽ
നിന്നകന്നു ഞാൻ.

...

ഇന്നുനിൻ തിരുമുമ്പിൽ ശരണം പ്രാപിക്കുന്നു
നിന്നുടെ പിതാമഹൻ ദാവീദു പുണ്യശ്രേഷ്ഠൻ
മന്നവൻ തിരുവാക്യം ഇന്നു ഞാൻ ചൊന്നീടുന്നു
ശിശുകാലത്തിൻ മമകൃതി നീ ഓർത്തീടാതെ
ശിശു നിൻ കടാക്ഷത്താൽ ശമനം വരുത്തണം.”

(35/175-181)

ചേരനാചാരത്തിലെ വേദനയെ ധ്യാനിച്ചു, അനുകമ്പാർദ്രസ്നേഹ
ത്തോടെ:

“അയ്യയ്യോ മമനാഥാ അയ്യയ്യോ മമസ്നേഹം,
അയ്യയ്യോ മമപാപം, കാരണമിതിനയ്യോ.”

(45/327-8)

ധൂർത്തപുത്രനെപ്പോലെ പിതാവിനെ സമീപിച്ചു, ചാവറ പറയുന്നു:

“അയ്യോ അപ്പാ, ആകാശത്തിലും, നിന്റെ തിരുമുമ്പിലും ഞാൻ
പിഴച്ചു. ഇനി, നിന്റെ മകൻ എന്ന മഹിമപ്പെരിന് അടിയൻ യോ
ഗ്യനല്ല... എന്നാലും എന്റെ അപ്പാ, ഈ പേരുകൊണ്ടല്ലാതെ നി
ന്നെ വിളിക്കാൻ എന്റെ ഹൃദയം സമ്മതിക്കുന്നില്ല” (ധ്യാനസല്ലാ
പങ്ങൾ p. 17-3).

പിടിച്ചു തഴുകാനെത്തുന്ന, അപ്പന്റെ കൈകൾ അഴുകാകാതിരിക്കാൻവേ
ണ്ടി, അതിനനുവദിക്കാതെ തൃപ്പാദങ്ങളെ ധ്യാനിക്കുന്നു:

“നന്ദിയില്ലാത്ത മകനായ എന്നെ അന്വേഷിച്ച് ഉച്ചയിലും പാതി
രയിലും, മഞ്ഞിലും വെയിലിലും, കാട്ടിലും മേട്ടിലും ചുറ്റിത്തി
രിഞ്ഞു നടന്ന് എന്നെത്തേടിയ എന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ തൂക്കാ

ലുകളേ... ഗാഗുൽത്താ മലയിലുള്ള കുർത്തു മുർത്ത കടുത്ത പാറകളിൽ ചവുട്ടി നടന്ന നിന്റെ തൃപ്പാദങ്ങളെ ഞാൻ കണ്ടാറെ യും; എന്റെ കാലുകളെ ഞാൻ ഇളക്കിയതെങ്ങനെ?...

(ധ്യാനസല്ലാപങ്ങൾ p. 27)

അനുതപിക്കുന്ന മകനോട് കുരിശിൽനിന്നുള്ള വാക്കുകൾ:

“വേഗത്തിൽ വന്നീടുക, നിന്നുടെ പിതാവു ഞാൻ ഭേദത്തെ നിനക്കേണ്ട സർവതും മറന്നു ഞാൻ... ഒക്കെയും പൊറുത്തു ഞാൻ അടുത്തു വന്നിടുക കരുതിയണഞ്ഞു വാ, നിന്നെ ഞാൻ മുത്തീടുവാൻ.”

(55/278-279, 284, 287)

പക്ഷെ, മകൻ, പിതാവിന്റെ മുക്കിൽ ദുർഗന്ധം വീശാതിരിക്കാൻ, അതിൽനിന്നൊഴിയുന്നു:

“കഷ്ടനാമടിയന്റെ ദൃഷ്ടത ഹേതുവിനാൽ നഷ്ടമായ, ദേഹീരൂപം ദുർഗന്ധം വീശുന്നതോ നിൻതിരുവടിയുടെ നാവിനാലരുൾച്ചെയ്താൽ പിന്തിരിഞ്ഞടിയനു ലഭിക്കും ദേഹീഗുണം.” (55/288-291)

മൂന്നാം അധ്യായം

ജീവിതകഥയുടെ മൂന്നാം അധ്യായത്തിലേക്കു കടക്കുമ്പോൾ ചാവറ കാണുന്നത് അപരാധങ്ങൾ പരിഗണിക്കാതെ, ഉപരിനർമ്മകൾ കോരി ചൊരിയുന്ന അപ്പന്റെ ഉറച്ച സ്നേഹ ലക്ഷ്യങ്ങളാണ്. അവ തെരുതെ രെ ദൃഷ്ടിയിൽ നിരക്കുന്നു.

പത്താം വയസ്സിലെ സെമിനാരി പ്രവേശനം! ആയിടെ നാട്ടിൽ പടർന്നു പിടിച്ച വസന്തയിൽനിന്ന് അപ്പനെയും അമ്മയെയും ഏക സഹോദരനെയും കൊണ്ടുപോയ മാർക ദീനത്തിൽനിന്ന് തന്നെ മാറ്റി നിർത്തിയ ദൈവകരത്തിന്റെ പ്രവർത്തനം! തനിക്കു പട്ടം നൽകിയ, തന്നെ കൊവേന്തയിൽക്കൂട്ടിയ, തന്നെ പ്രിയോരാക്കി ഇതുവരെയും നയിച്ച പിതാവിന്റെ ഉപരിസ്നേഹം! ഇവയെല്ലാം ചാവറയുടെ ഹൃദയത്തെ ആഴമായി സ്പർശിക്കുന്നു. ഉജ്ജ്വലമായ സ്നേഹത്തുടിച്ചുകൾ, അന്തരംഗത്തിൽ കടഞ്ഞെടുത്ത നിസ്തൂലമായ ഈരടികൾ അകമ്പടി സേവിച്ചുകൊണ്ട്, പിതൃഹൃദയ സ്പന്ദനത്തിൽ ലയിക്കുന്നു.

“ഏകേശനാഥനെ നിന്നുടെ ദാസൻമേ-
യേകദാ നിന്നെ ഞാൻ കാണാകേണം.” (22/57-58)

അങ്ങനെ ഏകാന്തതയിൽ ചാവറ സ്ഥിരപ്പെടുന്നു; അദ്ദേഹം ഉപരിസ് നേഹത്താൽ ഉജ്ജ്വലിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാമാണ് ചാവറ പ്രാർഥനയുടെ രണ്ടാം ഘട്ടമായ ഏകാന്തതയിൽ നടക്കുക.

പത്താം വയസ്സിലെ മഹാദാനം:

“ഇങ്ങനെ ദശവർഷം ചെന്നപ്പോൾ
അങ്ങുനെന്നെ വിളിച്ചു മഹാദയാൽ.” (4/113)

വിശുദ്ധ യൗസേപ്പിന്റെ ദേവാലയവാസം:

“നിന്നുടെ ദയാധികൃതന്മാരെന്നെ
നിൻപുത്രന്റെ കൈത്താതനാം മാർജുസെ
തന്റെ നാമധേയത്തിന്റെ കോവിലാം
എന്റെ മേയ്വിൻ സ്ഥലത്തിങ്കൽ ചേർത്തു നീ.” (5/131-134)

വസന്തയിൽനിന്നു രക്ഷിച്ചു:

“ദേവാലയത്തിൽ കൂടുനേരവും മൃത്യുകേൾക്കാം
ആബാലവൃദ്ധത്തോടെ കരച്ചിൽ നിലവിളി
അക്കാലം സർവ്വേശൻ മേവിധി കൽപിച്ചെങ്കിൽ
ദുഃഖാബ്ധേ വീണുതാണു കിടക്കുമന്ത്യംവിനാ.” (7/39-42)

...

“എന്നെ കാത്തനുഗ്രഹിച്ചീടുന്ന നേരംതന്നെ
എന്നെക്കാൾ ഗുണവാൻമാർ പലരും വീണിടുന്നു. (7/39-42)

...

“എന്നതിനെന്തു മൂലമെന്നഹമോർക്കുന്നേരം
നന്ദിഹീനനായിടുമെന്റെ മേലുള്ള സ്നേഹം
എന്നതെന്തിയേ മറ്റു കാരണമൊന്നുമില്ല.” (7/59-61)

താൻ അവിടത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചപ്പോഴും, പിന്വെച്ചെന്നു:

“നിന്നെ ഞാൻ മറന്നതു നിശ്ചയമെന്നാകിലും
എന്നെ നീ ഉപേക്ഷിച്ചില്ലെന്നതു സുനിശ്ചയം.” (54/244)

ചാവുദോഷത്തിൽ വീഴാതെ കാത്തുസൂക്ഷിച്ചു:

“നിന്നെ ഞാനുപേക്ഷിച്ചു പിന്തിരിഞ്ഞതുമേരവും
എന്നെ നീ മറക്കാതെ പിന്തുടർന്നെന്റെ പിന്വേ.” (54/244)

നിന്ദിതനായി തള്ളിയുപേക്ഷിച്ചില്ല ദുഃഖം
മരിച്ചിട്ടില്ല ഞാനും കുഴച്ചെന്നതേയുള്ളൂ.”

(54/253-254)

ഈ ഉറച്ച ദൈവസ്നേഹത്തിലുള്ള പരമബോധ്യം ദൈവത്തോടു പരമാവധി ഐക്യപ്പെടുത്തുന്ന ആഴമായ ധ്യാനത്തിനും ഉന്നത വിശുദ്ധിക്കും തനിക്കുള്ള സാധ്യതയെപ്പറ്റി, ചാവറയിൽ ഇളകാത്ത പ്രത്യോഗ്യമുളവാക്കി:

“ഉയരപ്പെട്ട പുണ്യത്തിനും വലിയ ധ്യാനത്തിനും എനിക്ക് യോഗ്യതയില്ല. അതെന്നേ, മഹാപാപി ഇതിനാൽ ആത്മം അശുദ്ധമായി, തെളിവില്ലാത്തതായി, വെടിപ്പ്, അടക്കം, ഈ പുണ്യങ്ങളില്ലായ്കയാൽ ധ്യാനാരൂപി കിട്ടുവാനും പുണ്യസാംഗോപാംഗത്തിന് യോഗ്യനല്ല എന്ന നിരൂപണം: അമ്മയുടെ വചനംപോലെ നിഗളം എന്ന് തിരിയുകയും ചെയ്യും. അതെന്നേ, എന്നാൽ ദൈവം ചെയ്യിച്ചതൊക്കെയും എന്റെ വശമോ? ഇത്രടം നീ വന്നതെങ്ങനെ? വീട്ടിൽനിന്നാരു വിളിച്ചു? പട്ടത്തിനു എങ്ങനെ കേറി? കൊവേന്തയിൽ എങ്ങനെ കൂടി? സഭ എങ്ങനെ കിട്ടി? പ്രിയോരെന്നാരു വിളിച്ചു? ഇവിടെ എങ്ങനെ വന്നു? ഇതൊന്നിന് നിന്നെ കൊള്ളാമോ? ഇല്ലയില്ല, നിശ്ചയം. അപ്പഴോ തിരുമനസ്സു നടക്കും, നടത്തും” (ധ്യാനസല്ലാപങ്ങൾ p. 13).

3. ധ്യാനത്തോടുകൂടിയ നമസ്കാരം

മുകളിൽ കണ്ടവിധം, ഏകാന്തതയിൽ, സ്മരിക്കുകയും ജ്വലിക്കുകയും, സ്മരിക്കുകയും തപിക്കുകയും, സ്മരിക്കുകയും ഉജ്ജ്വലിക്കുകയും ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുന്നവരുടെ വാച്യപ്രാർത്ഥനകളും സമൂഹ പ്രാർത്ഥനകളും ധ്യാനാത്മകമാകുക കേവലം സ്വാഭാവികമാണ്. അവരുടെ നമസ്കാരം ‘എത്തിക്കലാവില്ല’, പ്രാർത്ഥന ‘ചൊല്ലിക്കൂട്ടലാവില്ല,’ പ്രത്യുതഭക്തിയോടും ശ്രദ്ധയോടും ദിവ്യതയോടും കൂടിയ ‘ജ്വലിക്കൽ’ ആയിരിക്കും. അതിലെ വാക്കുകൾ സ്മരിക്കാനും ജ്വലിക്കാനും, അഥവാ സ്മരിക്കാനും തപിക്കാനും അല്ലെങ്കിൽ സ്മരിക്കാനും ഉജ്ജ്വലിക്കാനും ഹൃദയത്തെ സഹായിക്കുന്നു. ആ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കുമ്പോൾ, “പരിഹസിക്കാൻ വന്നവർ പ്രാർഥിച്ചുനിന്നുപോകും.” കടുത്ത പാപികളുടെ ഹൃദയങ്ങൾപോലും അനുതാപത്താൽ തകർന്നുപോകും; സഹൃദയർ വിശുദ്ധ ജീവിതത്തിലേക്ക് ആകർഷിതരാകും; സന്യാസത്തിലേക്കോ പൗരോഹിത്യത്തിലേക്കോ ആഹ്വാനം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളവർ, തീക്ഷ്ണതയാൽ എരിഞ്ഞുകൊണ്ട് “ദൈവമേ അങ്ങയുടെ കൂടാര

ങ്ങൾ എത്രയോ മനോഹരങ്ങൾ!” “അങ്ങയുടെ ഭവനവാസികൾ എത്രയോ ഭാഗ്യവാന്മാർ” എന്ന് മനോഗതം ചെയ്യും.

4. ധ്യാനം

ധ്യാനത്തെപ്പറ്റിയുള്ള വിശുദ്ധ ചാവറയുടെ ആശയം ഇതാണ്: “ധ്യാനം എന്നത് ദൈവത്തോടുള്ള സംസാരം ആകുന്നു. സ്നേഹത്താൽ ദൈവത്തോട് ചേർന്ന്, തന്നോടൊന്നിച്ചിരുന്ന്, സ്നേഹിതൻമാരോടൊന്നിച്ചുള്ള സംഭാഷണം എന്നപോലെ, ആത്മമണവാളനായ ഈ ശോയോട് ഒന്നിച്ചിരുന്ന് സംസാരിക്കുകയത്രെ ഇതിന്റെ പ്രവൃത്തി” (ധ്യാനസല്ലാപങ്ങൾ p. 14).

മുകളിൽ കണ്ടവിധം, സ്മരിക്കുകയും ജ്വലിക്കുകയും, സ്മരിക്കുകയും തപിക്കുകയും, സ്മരിക്കുകയും ഉജ്ജ്വലിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആത്മാക്കൾക്ക്, അന്തരംഗത്തിൽ ദൈവസ്വരം ശ്രവിക്കുവാൻ സാധിക്കും. കാരണം, അപ്രകാരം അങ്ങോട്ടടുക്കുന്നവരോട് നിസ്സംഗത പാലിക്കുന്നവനല്ല അവരുടെ സ്നേഹസ്വരൂപനായ “അപ്പൻ,” ആത്മമണവാളനായ ഈശോ. അങ്ങനെ തന്നോടടുക്കുന്ന മക്കൾക്ക് തന്റെ സാന്നിദ്ധ്യബോധമാകുന്ന ദിവ്യാനുഭവം സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവ് തീർച്ചയായും നൽകും. അവിടത്തെ സ്വരമില്ലാത്ത സ്വരം ശ്രവിച്ചും, ഉൽബോധനങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചും ദിവ്യാനുഭൂതിയിൽ ലയിച്ച മുശയ്ക്കുണ്ടായ അഭിനിവേശം അവരിലും അചിരേണ ഉളവാകും. മുശ അവിടത്തോട് പേക്ഷിച്ചു: “ആ മുഖകാന്തി എനിക്കൊന്നു കാണണം” (Ex 33/18-23). അത്തരം ദിവ്യാഭിലാഷത്തിന്റെ അവതരണമാണ് വിശുദ്ധ ചാവറയുടെ ‘കാണാകേണം’ എന്ന ഗീതം (ആത്മാ. pp. 17-20).

ദിവ്യദർശനം ലഭിച്ച യോഹന്നാൻ തന്റെ അനുഭവം ഇങ്ങനെ ലേഖനം ചെയ്തു: “അവിടത്തെ മഹത്വം - കൃപയും സത്യവും നിറഞ്ഞതായി, പിതാവിൽനിന്നുള്ള ഏകജാതന്റെ മഹത്വം - ഞങ്ങൾ ദർശിച്ചു” (Jn 1:14).

ഈ അനുഭവം ഓരോരുത്തർക്കും നിസ്തുലമായിരിക്കും. വിശുദ്ധ പൗലോസ് അതിനെ ‘ദർശനങ്ങൾ’ എന്നു വിളിച്ചു (2 Cor 12:1). എമ്മാവു സിലേക്കുപോയ ശിഷ്യന്മാരുടെ അനുഭവം വിശുദ്ധ ലൂക്കാ ഇങ്ങനെ വിവരിച്ചു: “അവിടന്ന് അപ്പമെടുത്ത് ആശീർവദിച്ചു അവർക്ക് കൊടുത്തു; അപ്പോൾ അവരുടെ കണ്ണുകൾ തുറക്കപ്പെട്ടു” (Lk 24:30-31).

മുശയ്ക്ക് ദർശനം ലഭിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖം

സൂര്യനെപ്പോലെ പ്രകാശിച്ചു. വിശുദ്ധ ചാവറയുടെ മുഖം ധ്യാനമുറിയിലും ദിവ്യകാരുണ്യ സന്നിധിയിലും ഒരു ദിവ്യപ്രകാശത്താൽ ജ്വലിക്കുന്നതായി കണ്ടവരുണ്ട്. മറിയുടെ ഏകാന്തതയിൽ, മുകളിലോട്ടു നോക്കി, അദ്ദേഹം ജ്വലിക്കുന്ന മുഖത്തോടെ, ദൈവത്തോട് സംഭാഷിക്കുന്നതായി കണ്ട സാക്ഷ്യവും നമുക്കുണ്ട്. ഈ സംഭാഷണം സമാഹരിക്കാവുന്ന (നിസ്തുല) മനോഹരമായ ഈരടിയാണിത്:

“ഏത്രയും ചിത്രമാം നിൻമുഖ പത്മത്തെ
ഏകാന്ത പ്രേമത്താൽ പാർക്കുന്നഹം.”

(ആത്മാനുതാപം 22/56-57)

ശ്രദ്ധാർഹം: വിശുദ്ധ ചാവറയുടെ “കാണാകേണം” എന്ന ഗീതത്തില ചില ഈരടികൾ:

“കാരുണ്യനാഥനാം ദൈവകുമാരന്റെ
ആരുണ്യ ശോഭയെ കാണാകേണം.” (17/1-4)

“തൃക്കണ്ണുകൊണ്ടു, മാതാവെ നോക്കുന്ന
അക്കൺമണിയെ ഞാൻ കാണാകേണം.” (18/29-30)

“പുഞ്ചിരി കാട്ടി സ്നേഹാഗ്നിജ്വലിപ്പിച്ച
പൊഞ്ചുണ്ടുകളെ ഞാൻ കാണാകേണം.” (18/31-32)

“ഇച്ഛയോടമ്മയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചൊരു
കൊച്ചു, കരങ്ങളെ കാണാകേണം.” (18/33-34)

ഉപസംഹാരം

വിശുദ്ധ ചാവറയുടെ ലളിതമായ പ്രാർഥനയുടെ സവിശേഷത ഇതാണ്. അത് പുതിയ ഉടമ്പടിയുടെ അടിസ്ഥാനബന്ധത്തിൽ അടിയുറച്ചതും അതിൽനിന്നു വളർന്ന് വികസിക്കുന്നതുമാണ്. ദൈവവുമായുള്ള നമ്മുടെ പിതൃപുത്ര ബന്ധത്തിൽ അടിയുറച്ച ഒരു പ്രാർഥനാരീതി!

പിതാവ് മക്കളായ നമ്മുടെ മാർഗദർശനത്തിനായി നൽകിയിരിക്കുന്ന വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥം, മക്കൾ പിതാവിനു നൽകിയ പ്രത്യുത്തരത്തിന്റെ ചരിത്രമായ, തന്റെ ആത്മകഥ, വിശുദ്ധഗ്രന്ഥ മാർഗത്തിലൂടെ സ്തുത്യർഹമായി ജീവിച്ച്, പിതാവിനെ പ്രാപിച്ചു കഴിഞ്ഞ വിശുദ്ധരുടെ ജീവിതകഥകൾ, മറ്റനേകം പ്രത്യുത്തരങ്ങളുടെ ചിത്രങ്ങളടങ്ങുന്ന പ്രപഞ്ചവും ലോകചരിത്രവും ഈ നാലു അധ്യായങ്ങളിൽനിന്ന് ഓരോരുത്തരെയും സ്പർശിച്ച ചിത്രങ്ങൾ ഭാവനയുടെ കലവറയിൽ, അടുക്കടുക്കായി സംഭരിക്കലാണ്, ഈ കുറുകുവഴിയുടെ ആദ്യഘട്ടം.

പ്രസ്തുത ശേഖരത്തിൽനിന്ന്, ഏകാന്തതയിൽ, ആത്മകഥയുടെ ഒന്നാം അദ്ധ്യായം തുറക്കുമ്പോൾ നിരന്നുവരുന്ന വസ്തുതകളുടെ സ്മരണയും, മറ്റു ചിത്രങ്ങളുമായുള്ള താരതമ്യ പഠനവും, തൽഫലമായ പ്രതിസന്ദേഹ ജലനവും, 'സ്മരിക്കലും ജ്ഞിക്കലും'മായും, രണ്ടാം അദ്ധ്യായത്തിന്റെ തത്തുല്യമായ കൈകാര്യം 'സ്മരിക്കലും തപിക്കലും'മായും, മൂന്നാം അദ്ധ്യായത്തിന്റേത് 'സ്മരിക്കലും ഉജ്ജ്വലിക്കലും'മായും തീരുമ്പോഴും, നമ്മുടെ അന്തരംഗത്തിൽ ദിവ്യമായ ഒരു അവബോധം സ്ഥായിയായി വളരാൻ തുടങ്ങും. ഇതാണ് ഈ പ്രാർഥനാരീതിയുടെ രണ്ടാം ഘട്ടം.

രണ്ടാം ഘട്ടം സംജാതമാക്കുന്ന ധ്യാനാത്മകതയോടെ നടത്തുന്ന വാച്യപ്രാർഥനകളും സമൂഹപ്രാർഥനകളും മൂന്നാം ഘട്ടത്തിന്റെ സവിശേഷതയാണ്.

ധ്യാനാത്മക നമസ്ക്കാരത്തിന്റെ വികസനമാണ് നാലാം ഘട്ടം. സാക്ഷാലുള്ള ധ്യാനം! ദൈവത്തോട് തനിയെ, സന്ദേഹപൂർവ്വം നടത്തുന്ന ഈ സംഭാഷണം, അന്തരംഗത്തിൽ അവിടത്തെ വചനശ്രവണത്തിലേക്കും അവിടത്തെ തിരുമുഖദർശനത്തിലേക്കും, തജ്ജന്യമായ നമ്മുടെതന്നെ സ്ഥായിയായ രൂപാന്തരത്തിലേക്കും നമ്മെ നയിക്കുന്നു.

ഇതാ വിശുദ്ധ ചാവറയുടെ കുറുക്കുവഴി - ദൈവാനുഭവം സുകകരമാക്കുന്ന ലളിതമായ പ്രാർഥനാരീതി! അതിന്റെ നാലു ഘടകങ്ങൾ വഴി, യഥാർഥമായ പാപബോധവും, അതേ സമയം ദൈവാനുഭവവും ക്രമാനുഗതമായി ഒരുവന് സംലഭ്യമാകുന്നു.

ഇങ്ങനെ ദൈവദർശനാനുഭവം ലഭിച്ചിട്ടുള്ള വ്യക്തികൾ വസിക്കുന്ന ഭവനമാണ് സാക്ഷാൽ "ദർശനഭവനം." ആ ഭവനത്തിലെ അന്തരീക്ഷവും, അതിലെ വ്യക്തികളുടെ സാന്നിധ്യവും സംഭാഷണവും സംസർഗവും മറ്റുള്ളവരിലേക്കും ദിവ്യാനുഭൂതി പ്രസരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും.

അങ്ങനെ, ഈ പ്രാർഥനാരീതി പുണ്യത്തിന്റെ മുകളിൽ കയറുവാനും, കയറിയിടത്തിൽനിന്ന് വീഴാൻ വാനുമുള്ള 'കുറുക്കുവഴി'യായി ഭവിക്കുന്നു.

അനുബന്ധം 1

വിശുദ്ധ ചാവറയുടെ ജീവിതത്തിലെ
പ്രധാന തീയതികൾ

- 10-02-1805 ജനനം (കുട്ടനാടിലെ കൈനകരിയിൽ)
- 18-02-1805 മാമ്മോദീസ (ചേന്നൻകരി പള്ളിയിൽ)
- 08-09-1805 പരിശുദ്ധ മാതാവിന് വെച്ചൂർ പള്ളിയിൽ അടിമവെച്ചു
- 18-10-1815 കളരി വിദ്യാഭ്യാസം
- 1818 പള്ളിപ്പുറം സെമിനാരിയിൽ ചേർന്നു
- 29-01-1829 വൈദികപട്ടം (അർത്തുകൽ പള്ളിയിൽ)
- 11-05-1831 ഭാരതത്തിലെ ആദ്യ ഏതദ്ദേശീയ സന്യാസസഭയുടെ (സി.എം.ഐ.) സ്ഥാപനം
- 1831 ഞായറാഴ്ച പ്രസംഗങ്ങളും ഇടവകധ്യാനങ്ങളും വൈദികർക്കുള്ള ധ്യാനവും നടപ്പിലാക്കി
- 1833 സുറിയാനി കത്തോലിക്കരുടെ ആദ്യത്തെ പൊതു സെമിനാരി മാനാനത്തു സ്ഥാപിച്ച് നടത്താൻ സഹായിച്ചു
- 1838 'കുരിശിന്റെവഴി' എന്ന ഭക്തിക്രമം കേരളത്തിൽ മാനാനത്തത് ആരംഭിച്ചു
- 1844 സുറിയാനിക്കാരുടെ മല്പാനും വൈദികരുടെ പരീക്ഷകനുമായി നിയമിതനായി
- 1846 സുറിയാനി കത്തോലിക്കരുടെയിടയിലെ ആദ്യത്തെ പ്രസ്സും പ്രസിദ്ധീകരണ കേന്ദ്രവും മാനാനത്തു സ്ഥാപിച്ചു
- 1846 കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ആദ്യത്തെ സംസ്കൃത സ്കൂൾ സ്ഥാപിച്ചു
- 1849 കേരളസഭയിലെ വചനപ്രഘോഷകരായി വരാപ്പുഴ ലൂദുവിക് മെത്രാൻ ചാവറ പിതാവിനെയും കൂട്ടരെയും നിയോഗിച്ചു
- 1853 സുറിയാനി കത്തോലിക്കരുടേതായി ആദ്യത്തെ വിശ്വാസപരിശീലനകേന്ദ്രം മാനാനത്തത് ആരംഭിച്ചു
- 1855 അമലോത്ഭവദാസസംഘം എന്ന നാമം ആദ്യമായി സന്യാസസഭക്ക് നൽകി
- 08-12-1855 ഇൻഡ്യയിൽ ആദ്യമായി സന്യാസ വ്രതാർപ്പണം ചെയ്ത പുരോഹിതൻ

- 1857 എക്സ്ട്രാഗുക്കൾ അഥവാ ഇടയനാടകങ്ങൾ എഴുതി, കുനമ്മാവിൽ അവതരിപ്പിച്ചു
- 1859 പുത്തൻപള്ളിയിൽ മാത്തിനുവേണ്ടി ക്രമീകരണങ്ങൾ ചെയ്തു തുടങ്ങി
- 08-06-1861 കേരളസഭയിലെ ആർച്ചുഡീക്കന്മാർക്കു ശേഷമുള്ള ആദ്യത്തെ വികാരി ജനറൽ
- 1861 കേരളസഭയിലുണ്ടായ റോക്കോസ് ശീശ്മയെ നിർവീര്യമാക്കാൻ നേതൃത്വമെടുത്തു
- 1862 മലയാളഭാഷയിലെ ആദ്യ ഖണ്ഡകാവ്യമായ 'അനസ്താസ്യായുടെ രക്തസാക്ഷ്യം' രചിച്ചു
- 1864 'ഒരു പള്ളിക്ക് ഒരു പള്ളിക്കൂടം' എന്ന ആശയം വികാരി ജനറൽ ആയിരുന്നപ്പോൾ നടപ്പിലാക്കി
- 1865 പരിശുദ്ധ മാതാവിന്റെ മെയ്മാസവണക്കം ആദ്യമായി കേരളത്തിൽ മാനാനത്ത് ആരംഭിച്ചു
- 18-62-1869 കുർബ്ബാനക്രമം, കാനോനനമസ്കാരം, കുർബ്ബാന കലണ്ടർ, മരിച്ചവരുടെ ഓർമ്മ തുടങ്ങിയ ആരാധനക്രമനവീകരണത്തിന് നേതൃത്വമെടുത്തു
- 13-02-1866 കേരളത്തിലെ ആദ്യത്തെ സന്യാസിനി സഭ (സി.എം.സി.) ലെയോപ്പോൾദ് മിഷനറിയുടെ സഹകരണത്തോടെ കുനമ്മാവിൽ ആരംഭിച്ചു
- 15-02-1866 പരിശുദ്ധകുർബ്ബാനയുടെ നാൽപ്പതുമണി ആരാധന കേരളസഭയിൽ കുനമ്മാവിൽ ആരംഭിച്ചു
- 02-01-1868 പെൺകുട്ടികൾക്കുള്ള ആദ്യത്തെ സ്കൂളും ബോർഡിംഗ് ഹൗസും ലെയോപ്പോൾദ് മിഷനറിയുടെ സഹകരണത്തോടെ കുനമ്മാവിൽ ആരംഭിച്ചു
- 13-02-1868 'ഒരു നല്ല അപ്പന്റെ ചാവറുൾ' എന്ന കുടുംബ നവീകരണക്രമം നൽകി
- 1869 കേരളസഭയിലെ ആദ്യ അത്മായസംഘടനയായ 'വിശുദ്ധ യൗസേപ്പിതാവിന്റെ നന്മരണസഖ്യം' കൈനകരിയിൽ ആരംഭിച്ചു
- 1869 അനാഥർക്കും അഗതികൾക്കും വ്യഭർക്കുമുള്ള ആദ്യ ക്രൈസ്തവ അഗതിമന്ദിരം കൈനകരിയിൽ ആരംഭിച്ചു
- 1869 കത്തോലിക്കാസഭയിലേക്കുള്ള യാക്കോബായ പുനരെ

കൃത്തിന് പ്രേരണ നൽകിക്കൊണ്ട് റോമിലേക്ക് എഴുതി
ആശ്രമങ്ങളും മഠവും സ്ഥാപിച്ചത്:

- 1831 സെന്റ് ജോസഫ് ആശ്രമം, മാനാനം
- 1857 സെന്റ് ജോസഫ് ആശ്രമം, കുന്നമ്മാവ്
- 1858 സെന്റ് മേരീസ് ആശ്രമം, എൽത്തുരുത്ത്
- 1859 കർമ്മല ആശ്രമം, വാഴക്കുളം
- 1861 സെന്റ് സെബാസ്റ്റ്യൻസ് ആശ്രമം, പുളിങ്കുന്ന്
- 1866 സെന്റ് തെരേസ മഠം, കുന്നമ്മാവ്
- 1868 അമ്മത്രേസ്യായുടെ ആശ്രമം, അമ്പഴക്കാട്
- 1870 യോഹന്നാൻ ക്രൂസിന്റെ ആശ്രമം, മുത്തോലി
- 03-01-1871 മരണം (കുന്നമ്മാവ് സെന്റ് ജോസഫ് ആശ്രമത്തിൽ)
- 04-01-1871 മൃതസംസ്കാരം (കുന്നമ്മാവ് സെന്റ് ഫിലോമിനാസ് ദേവാലയത്തിൽ)
- 24-05-1889 കുന്നമ്മാവിലിന്നും ഭൗതിക ശരീരം മാനാനത്തേക്ക് മാറ്റി സ്ഥാപിച്ചു
- 21-12-1936 നാമകരണനടപടികൾക്കുവേണ്ടി സഭാതലത്തിൽ തീരുമാനം എടുത്തു
- 09-12-1955 നാമകരണനടപടികൾ ആരംഭിക്കാൻ റോമിൽ നിന്നുള്ള അനുവാദം
- 03-01-1958 ദൈവദാസൻ (മാന്നാനം)
- 07-04-1984 ധന്യൻ (റോം)
- 08-02-1986 വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ (കോട്ടയത്ത് വച്ച് ജോൺ പോൾ രണ്ടാമൻ മാർപാപ്പ)
- 20-12-1987 സാമൂഹ്യസേവനങ്ങളെ ആദരിച്ച് ഇൻഡ്യൻ ഗവൺമെന്റ് തപാൽ സ്റ്റാമ്പ് പുറപ്പെടുവിച്ചു
- 04-05-2006 മലയാളസാഹിത്യ സംഭാവനകളെ പരിഗണിച്ച് കേരള ഗവണ്മെന്റ് തൃശൂർ സാഹിത്യഅക്കാദമി ഹാളിൽ ക്യൂര്യാക്കോസ് ഏലിയാസ് ചാവറയുടെ ഫോട്ടോ അനാച്ഛാദനം ചെയ്തു
- 19-10-2014 ഇടയനാടകങ്ങൾ/എക്ലോഗുകൾ കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു
- 23-11-2014 വിശുദ്ധനായി നാമകരണം (റോമിൽ വച്ച് ഫ്രാൻസിസ് മാർപ്പാപ്പ)

അനുബന്ധം 2

വിശുദ്ധ ചാവറയുടെ കാലത്തെ വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാമാർ

1. Monsignor M. Stabilin (1827-1831)
2. Monsignor F. X. Pesceto (1831-1844)
3. Monsignor L. Martini (1845-1852)
4. Monsignor B. Baccinelli (1852-1868)
5. Monsignor L. Mellano (1868-1897)

അനുബന്ധം 3

പ്രധാനപ്പെട്ട വ്യക്തിത്വങ്ങളും സ്ഥലങ്ങളും

പാലയ്ക്കൽ തോമാമല്പാൻ

വിശുദ്ധ ചാവറയുടെ സെമിനാരി റെക്ടർ. കേരള സഭയ്ക്ക് പണ്ഡിതരായ വൈദികരുണ്ടാകുവാൻ വേണ്ടി പരമാവധി അധ്വാനിച്ച പുണ്യചരിച്ചൻ.

പോരൂക്കര തോമാമല്പാൻ

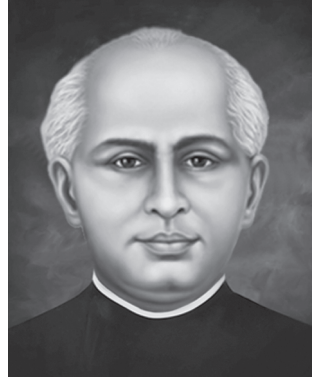
പാലയ്ക്കൽ മല്പാന്റെ ഉറ്റ മിത്രം, പുണ്യ ശ്ലോകൻ! മാനാനന്തെ ആദ്യ ഭവനത്തിന് വിശുദ്ധ യൗസേപ്പിന്റെ നാമത്തിൽ ശിലാസ്ഥാപനം നടത്തിയത് ഇദ്ദേഹമാണ്. അന്നുതന്നെ വിഷസർപ്പത്തിന്റെ കടിയേറ്റ് അവശനായിത്തീർന്ന ഒരു ബാലനെ, പ്രാർത്ഥിച്ചതിനു ശേഷം വിശുദ്ധ ജലം തളിച്ച് ഇദ്ദേഹം സുഖപ്പെടുത്തി.

**വിശുദ്ധ കുര്യാക്കോസ്
ഏലിയാസ് ചാവറ**

1805-1871

പാലയ്ക്കലും പോരൂക്കരയും സന്യാസ സഭയുടെ നേതൃത്വത്തിനായി, ചാവറയെ, ഡീക്കനായിരിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ കണ്ടു വെച്ചു.

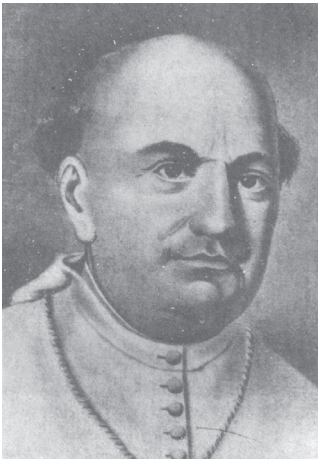
ബ്രദർ ജേക്കബ് കണിയാന്തറ

ഗതിവിഗതികളിൽ സദാ വിശ്വസ്ഥനായിരുന്ന സഹായകൻ! 1865-ൽ ഒരു അത്മായ സഹോദരൻ എന്ന നിലയിൽ വ്രതമനുഷ്ഠിച്ച കണിയാന്തറ സ്ഥാനമാനങ്ങൾ വൈദിക സഹോദരങ്ങൾക്കായി വിട്ട്, ആധ്യാത്മകതയിലും അധ്യാന ജീവിതത്തിലും ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്ന സഹോദരങ്ങൾക്ക് ഉത്തമ മാതൃകയായി ശോഭിച്ചു.

മോൺ. ലെയൊനാർദ് മെല്ലാനൊ ഒ.സി.ഡി.

1868-1897

വിശുദ്ധ ചാവറയോടുണ്ടായിരുന്ന മതിപ്പുകൊണ്ട് തന്റെ അസാന്നിധ്യത്തിൽ ചാവറയോട് ആലോചിച്ച് മാത്രമേ തീരുമാനങ്ങളെടുക്കാവൂ എന്ന് പ്രതിനിധികൾക്ക് നിർദ്ദേശം നൽകിക്കൊണ്ടാണ് ഒന്നാം വത്തിക്കാൻ സൂനഹദോസിൽ സംബന്ധിക്കുവാനായി അദ്ദേഹം റോമിലേക്ക് യാത്രയായത്. അവിടെവെച്ച് ചാവറ തന്റെ ഉപദേശമനുസരിച്ചുതന്നെ തിരുസംഘത്തിനെഴുതിയ എഴുത്തിൽ, സീറോമലബാർ സഭയുടെ ഭാവി സുരക്ഷിതത്വത്തിന്, അവർക്കു വേണ്ടിത്തന്നെ ഒരു മെത്രാൻ ഉണ്ടാകുകയാണ് വേണ്ടത് എന്ന് നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നതായി അറിഞ്ഞു. തത്ഫലമായി സൂനഹദോസ് കഴിഞ്ഞു അദ്ദേഹം തിരിച്ചെത്തിയത് ചാവറയോടുള്ള അമർഷത്തോടുകൂടിയാണ്.

മോൺ. സിമോണി

1827-1831

സി.എം.ഐ. സഭാസ്ഥാപനത്തിന് അനുവാദം കൊടുത്ത ക്രാന്തദർശി! “ലോകർക്കും നന്മ ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുന്ന കൊവേന്ത ജീവിതമായിരുന്നു” അന്നത്തെ ആവശ്യം.

ഫാ. ലിയോപോൾദ് ബ്രക്കാറോ ഒ.സി.ഡി.

വിശുദ്ധ ചാവറയുടെ ആത്മപിതാവ്, സഭയുടെ ദെലഗാത്, നോവീസ് മാസ്റ്റർ സി.എം.ഐ. സഭാംഗങ്ങൾ ഒ.സി.ഡി. നിയമങ്ങൾ തന്നെ പാലിക്കണമെന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ താല്പര്യത്തോട് വിയോജിപ്പ് പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ ചാവറ നിർബന്ധിതനായി. എങ്കിലും അതുകൊണ്ട് അവരുടെ ബന്ധത്തിന് ഉലച്ചിൽ ഭവിച്ചില്ല. ചാവറയുടെ ചരമദിവസം ലിയോപ്പോൾദ് മിഷ്നറി തന്റെ ഡയറിയിൽ കുറിച്ചിരുന്ന സാക്ഷ്യം അമൂല്യമാണ്. അതേവർഷം ആ മഹാനുഭവൻ ചാവറയുടെ ജീവചരിത്രവും എഴുതി.

പോരൂക്കര കുറിയാക്കോസ് ഏലീശാ അച്ചൻ

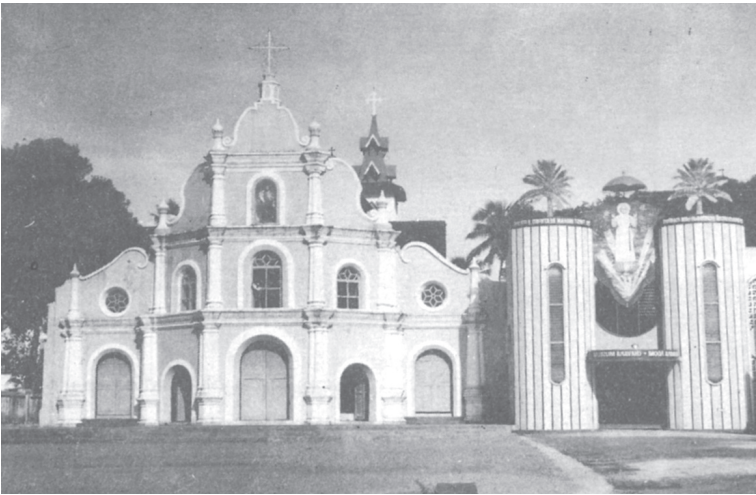
വിശുദ്ധ ചാവറയുടെ കീഴിൽ മാനാനത്തെ വികാരിയായിരുന്ന ഇദ്ദേഹമാണ് ചാവറയുടെ മരണശേഷം ആദ്യത്തെ പിൻഗാമിയായി നിയമിക്കപ്പെട്ടത്. “നിത്യാരാധന” എന്ന പ്രസിദ്ധ പ്രാർത്ഥനാ പുസ്തകം ഇദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. വിശുദ്ധ ചാവറയുടെ രണ്ടാമത്തെ ജീവിതചരിത്രവും ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ തൂലികാസന്താനമാണ്.

വിശുദ്ധ ചാവറയുടെ വീട്

കൈനകരിയിൽ ഇന്ന് ഒരു മനോഹര ദേവാലയം വിശുദ്ധ ചാവറയുടെ ഈ ഭവനത്തെ ആവരണം ചെയ്യുന്നു.

മാന്നാനം ആശ്രമ ദേവാലയം

1831 മെയ് 11-ാം തീയതി, വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ മോൺ. സ്റ്റബിലീനയുടെയും ഒട്ടനേകം വൈദികരുടെയും ജനങ്ങളുടെയും സാന്നിധ്യത്തിൽ തോമസ് പോരൂക്കര അച്ചൻ വി. യൗസേപ്പിന്റെ നാമധേയത്തിൽ ശിലാസ്ഥാപനം നടത്തി.

വിശുദ്ധ ചാവറയുടെ പുജ്യാവശിഷ്ടങ്ങൾ

ഇപ്പോൾ വിശ്രമം കൊള്ളുന്ന മാനാനത്തെ കബറിടം. 1889-ൽ കുന്നമ്മാവിൽനിന്നും വിശുദ്ധ ചാവറയുടെ പുജ്യാവശിഷ്ടങ്ങൾ മാനാനം ആശ്രമ ദേവാലയത്തിൽ മദ്ബ്ഹായ്ക്ക് താഴെ സ്ഥാപിച്ചു. ഇടമുറിയാതെ തീർഥകർ സന്ദർശിക്കുന്ന ഈ കബറിടം ശനിയാഴ്ചദിവസങ്ങളിൽ രാവിലെ മുതൽ ഉച്ചതിരിയുന്നതുവരെയും തീർത്ഥകർക്കുവേണ്ടി അനേകം വൈദികർ പാപസങ്കീർത്തനവേദികളിൽ സന്നിഹിതരായിരിക്കും.

ശതാബ്ദി സ്മാരക കവാടം

1931-ൽ സി.എം.ഐ. സഭയുടെ ശതാബ്ദി സ്മാരകമായി ഉയർത്തിയ ഈ ഗംഭീര കവാടം പടിഞ്ഞാറുനിന്ന് അനേകം പടികൾ കയറിവരുന്ന തീർഥാടകരെ ദേവാലയങ്കണത്തിലേക്കു സ്വീകരിക്കുന്നു. കവാടത്തിൽ നിന്നു പടിഞ്ഞാറോട്ടു നോക്കിയാൽ മാനാനം കൂന്ന്, വിശാലമായ വയലിൽ ചെന്ന് ലയിക്കുന്ന മനോഹര ദൃശ്യം ലഭിക്കുന്നു. ഈ ദൃശ്യം ആദ്യകാലത്ത് പിതാക്കന്മാർ ജനങ്ങളോടുകൂടി നടത്തിയിരുന്ന വിയാസാക്രാമയുടെ സ്മരണയും പ്രേക്ഷകർക്ക് ഉത്തേജനം നൽകുന്നു.

അനുബന്ധം 4

പൗരസ്ത്യ (സീറോമലബാർ),
കർമ്മലീത്താ, ഭാരതീയപാരമ്പര്യങ്ങൾ

ഇവയുടെ പ്രകടമായ പ്രത്യേകതകൾ വിശുദ്ധ ചാവറയുടെ ജീവിതത്തെ ആദ്യന്തം സ്വാധീനിച്ചിരുന്നു.

I. പൗരസ്ത്യം (പ്രകടമായ പ്രത്യേകതകൾ)

1) “അരുപിയിലും സത്യത്തിലുമുള്ള ആരാധന” (യോഹ 4:23-24) സീറോമലബാർ ദിവ്യപൂജയിലും, യാമപ്രാർത്ഥനകളിലും, കുദാശകളിലും, കുദാശാനുകരണങ്ങളിലും, ആദ്യമേതന്നെ, അരുപിയിൽ ആരംഭിച്ച്, സത്യത്തിലൂടെ വഴിയും സത്യവും ജീവനും, (ഏകമധ്യസ്ഥനും, നിത്യപുരോഹിതനുമായ ഈശോമിശിഹായിലൂടെ) പിതാവിലേക്ക് യരുന്ന ആരാധനയാണ് നടക്കുക.

2) ആപ്ലോദത്തിന്റെ ആധ്യാത്മികത

അനുതാപത്തിൽനിന്നുള്ള ശരണം ഉളവാക്കുന്ന ആപ്ലോദമാണ്, ഈ ആധ്യാത്മികത ഉന്നംവയ്ക്കുന്നത്. ദിവ്യപൂജയിൽ ദിവ്യകാരുണ്യസമീകരണത്തിനുമുമ്പുള്ള കാരോസുസയും, അതിനുശേഷം “സ്വർഗസ്ഥനായ പിതാവേ” എന്ന ജപത്തിനുള്ള ആമുഖപ്രാർഥനയും ഈ തിയോളജിയുടെ സംക്ഷേപമാണ്.

ഈ സീറോമലബാർ ആരാധനാക്രമം സുഭദ്രമായിരിക്കുന്നതിന് ചാവറ വിവേകപൂർവ്വം മുൻകരുതലെടുത്തു.

II. കർമ്മലീത്താ (പ്രകടമായ പ്രത്യേകതകൾ)

1) ആധ്യാത്മികതയെ പ്രാർഥനയിൽ സമാഹരിക്കുന്ന വീക്ഷണം. (ആധ്യാത്മികതയുടെ പദവികൾ, പ്രാർഥനയുടെ പദവികൾ). ചാവറയുടെ മാസ്റ്റർപ്ലാനിലെ വീക്ഷണം ഇതായിരുന്നു.

2) ദൈവജനത്തിന് കാലോചിതമായ (പ്രത്യേകിച്ച് പ്രതിസന്ധികളിൽ) പ്രാർഥനാനേതൃത്വം. ഉദാഹരണം:

1. ബി.സി. എട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ (ദൈവജനത്തിനിടയിൽ പ്രവാചക പ്രാർഥനയുടെ അവജ്ഞ മാറ്റി) പ്രവാചക പ്രാർഥനയ്ക്ക് നേതൃത്വം നൽകിയത് കർമ്മലയിലെ ഏലിയനിവ്യാ ആയിരുന്നു.

1. എ.ഡി. 16-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മിസ്സിക്ക് പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് (വ്യാജമിസ്സിക്കുകൾക്കിടയിൽ) തിരുസഭയിൽ നേതൃത്വം നൽകുവാൻ, ദൈവപരിപാലന ഉയർത്തിയത് കർമ്മലസഭയിലെ വിശുദ്ധ ത്രേസ്യായെയും കുരിശിന്റെ വി. യോഹന്നാനെയുമായിരുന്നു.

3. 20-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ, ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിനുശേഷം ആദ്ധ്യാത്മികതയിൽ തകർന്നുപോയ യൂറോപ്പിനെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് നേതൃത്വം കൊടുത്തുയർത്തുവാൻ ദൈവപരിപാലനയിൽ കരുവായിതീർന്നത് കർമ്മലസഭയിലെ വി. കൊച്ചുത്രേസ്യയാണ്.

4. 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ, വന്ധ്യയായ കേരളസഭയിൽ കുടുംബപ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് നേതൃത്വം നൽകാൻ ദൈവപരിപാലന ഒരുക്കിയെടുത്തത്, കേരള കർമ്മലസഭയിലെ വിശുദ്ധ കുരിയാക്കോസ് ഏലീയായെ ആണ്.

III. ഭാരതീയം (പ്രകടമായ പ്രത്യേകതകൾ)

1. ലളിതജീവിതം (വസ്ത്രം, ഭക്ഷണം മുതലായവയിൽ)

2. ദൈവദർശനം തേടുന്ന ആധ്യാത്മികത (ഗുരുവായൂർ, തിരുപ്പതി, ശബരിമല മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലേയ്ക്കുള്ള ജനപ്രവാഹത്തിന്റെ ദാഹം ഇഷ്ടദേവതയുടെ മുഖദർശനമാണ്); ചാവറയുടെ ഇഷ്ടരൂപങ്ങൾ: ഉണ്ണിശോ, മുൾമുടിയണിഞ്ഞ് രക്തപങ്കിലമായ തിരുമുഖം, അരുളിക്കായിലെ തിരുവോസ്തി.

അനുബന്ധം 5
ചാവറപ്രാർത്ഥനാരീതിയിൽ
ഒരു മുഴുവൻ ധ്യാനം
(ആറ് പൂർണ്ണദിനങ്ങൾ)

ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിന്റെ തനിമയിലേക്കും അതിന്റെ അനുഭവാനുഭൂതികളിലേക്കും നയിക്കുവാനുതകുന്ന ഒരു മുഴുവൻ ധ്യാനമായി ചാവറയുടെ ഈ പ്രാർത്ഥനാരീതി സ്വീകരിക്കാവുന്നതാണ്.

1. അതിന്റെ ഘടകങ്ങൾ: വായന, ഏകാന്തം, ധ്യാനത്തോടുകൂടിയ നമസ്കാരം, ധ്യാനം.

2. ധ്യാനപ്പിക്ചറല്ല, പ്രത്യുത ധ്യാനിക്കൽ, അതായത്:

1. വായനയിലൂടെ ആശയ സംഭരണം

2. ഏകാന്തതയിൽ, സ്മരിക്കലും ജ്ഞാനവും
 പ്രസ്തുത ആശയങ്ങളുടെ സ്മരിക്കലും തപിക്കലും
 അടിസ്ഥാനത്തിൽ: സ്മരിക്കലും ഉജ്ജ്വലിക്കലും

3. ധ്യാനാത്മകമായ, ദിവ്യബലി, സമൂഹമായ ആരാധന,
 സമൂഹപ്രാർത്ഥനകൾ കാനോന നമസ്കാരം, ജപമാല
 (നമസ്കാരം)

4. സ്വയമായ ധ്യാനം (ദിവ്യകാരൂണ്യസന്നിധിയിൽ) തനിയെ, സ്നേഹത്തോടുകൂടിയ സംഭാഷണം:

1. Learning Prayer (ഒരു മണിക്കൂർ)

2. Listening Prayer (")

3. Reckoning Prayer (10 മിനിറ്റ്)

3. ധ്യാനഗുരു ഒന്നാം ഘടകമായ വായനയുടെ ഭാഗമാണ് പുരിപ്പിക്കുക. സ്വയം നടത്തുന്ന ഏകാന്തതയിലെ അനുചിന്തനത്തിനും തനിയെ തിരുസന്നിധിയിൽ നടത്തുന്ന ധ്യാനത്തിനും, വായനവഴി സംഭരിച്ചിരിക്കേണ്ട വിഷയങ്ങൾ അദ്ദേഹം ക്ലാസുകൾ, ഹോമിലി, ഉറപ്പുമുറി വായന മൃതലായവവഴി സപ്ലൈ ചെയ്യുന്നു.

അതിനു പുറമെ, സമൂഹപ്രാർത്ഥനകളിൽ (ധ്യാനാത്മക) അദ്ദേഹം നേതൃത്വം വഹിക്കുന്നു. (ആരാധന, ദിവ്യപൂജ, സായാഹ്ന പ്രാർത്ഥന)

4. വിഷയത്തിന്റെ സ്വഭാവം - പുതിയ ഉടമ്പടിയുടെ തിയോളജിയാണ് ധ്യാനഗുരു 'അവതരിപ്പിക്കുക. വിഷയ വിവരം:

1. 'ഞാനൊരു 'ക്രിസ്ത്യാനി'യാണ്..പുതിയ ഉടമ്പടിയുടെ മനുഷ്യൻ ഹിന്ദുവല്ല, മുസ്ലീമല്ല, യഹൂദനല്ല. പ്രത്യുത എക ദൈവത്തെ ത്രീത്വമായി - പിതാവും പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവുമായി ദർശിക്കുന്നവൻ - അവരോട് വ്യക്തിപരമായി, നിരന്തര സമ്പർക്കം പുലർത്തുന്നവൻ. അതായത്:

പിതാവിനെ സാക്ഷാൽ "അപ്പനായും"

പുത്രനെ ജ്യേഷ്ഠ സഹോദരനും ആത്മമണവാളനുമായും, പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ, ഹൃദയസ്ഥിതനായ അധ്യാപകനും ആലോചനും നിയന്താവുമായും,

പ. കന്യകയെ അമ്മയായും,

സ്വശരീരത്തെ ദൈവത്തിന്റെ സാക്ഷാൽ ദേവാലയമായും,

കാവൽദൂതനെ, ആ ദേവാലയത്തിന്റെ കാവൽക്കാരനായും,

ചുറ്റുമുള്ളവരെ ഒരുമിച്ചു വളരാനും പരസ്പരം വളർത്താനുമായി പിതാവും, നൽകിയിരിക്കുന്ന സഹോദരീ സഹോദരൻമാരായും കാണുന്നവൻ - ഈ യാഥാർഥ്യങ്ങൾ ജീവിതബദ്യമാക്കിയിരിക്കുന്നവൻ,

ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ ജീവിത നിയമം: പഴയനിയമമല്ല ("തന്നത്താൻ സ്നേഹിക്കുന്നതുപോലെ മററുള്ളവരെ സ്നേഹിക്കുക" എന്നതല്ല) പ്രത്യുത പുതിയ നിയമം ("ഈശോ നമ്മെ സ്നേഹിച്ചതുപോലെ, നാം പരസ്പരം സ്നേഹിക്കുക" എന്നത്) പുതിയ നിയമ നിർവ്വഹണത്തിന് ക്രിസ്ത്യാനിക്ക് ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ആലോചകൻ, അധ്യാപകൻ, നിയന്താവ്: ഹൃദയസ്ഥിതനായ പരിശുദ്ധാത്മാവ്.

2. "ഞാനൊരു സന്യാസിയും" കൂടിയാണ്, അതായത് വ്രതബദ്ധനായ ക്രിസ്തു അനുയായി (പുതിയ ഉടമ്പടിയുടെ മനുഷ്യൻ)

- എന്റെ 'ഏകാന്തപ്രേമം' ക്രിസ്തുവദനം (ബ്രഹ്മചര്യസിദ്ധി)

അതിനുള്ള വ്യവസ്ഥ: സമൂലദാരിദ്ര്യം

(ഏകാഗ്രതാ സിദ്ധി)

- അതു നൽകുന്ന ആഭിജാത്യം: അനുസരണം

(ആഭിജാത്യ സിദ്ധി)

3. എന്റെ പിതാവ് എന്നെ ആഭിജാത്യമനുസരിച്ചു വളർത്താൻ ചെയ്തിരിക്കുന്ന ക്രമീകരണങ്ങൾ: ശ്വസനം മുതൽ ലയനംവരെ.

“ശ്യാസവുമെനിക്കു നീ
യാവന പാനം നീയേ...”

4. ഇവയെല്ലാം വേണ്ടവിധം സ്വാംശീകരിച്ച് വളർന്നു വികസിക്കാനുള്ള അവശ്യ വ്യവസ്ഥ:

- പാപത്തിൽനിന്നും പാപബന്ധങ്ങളിൽനിന്നും അകൽച്ച
- ശത്രുമഥനം (ശത്രുമഥനശാസ്ത്രം ആയോധനവിദ്യ)

5. എന്നിൽ ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള സാരൂപ്യം (പിതാവിന്റെ ലക്ഷ്യം)

- അതിനുള്ള നിയമം: സ്വയംപരിത്യാഗം ഒരുമിച്ചു വളരാൻ പരസ്പരം വളർത്താൻ

- അതിനുള്ള പരിശീലനങ്ങളിൽ: സ്നേഹസമൂഹം, പ്രവർത്തനരംഗം.

- അതിന്റെ സാക്ഷ്യം: കുരിശുവഹിച്ച ഈശോയുടെ പുറകെ, ബോധപൂർവ്വം, ധീരധീരം, തിന്മക്കു പകരം നന്മ ചെയ്യുകൊണ്ട് സഹനരഹസ്യം, സഹനദാഹം.

- പ്രേഷിതവൃത്തി - എന്റേതായ സ്ഥാനം, ദൗത്യം

5. അന്തരീക്ഷം: ഏകാന്തത, മൗനം, ഏകാഗ്രത, വിശ്രമം, പ്രസന്നത എന്നിവ സംലഭ്യമാക്കുന്ന സ്ഥല സംവിധാനങ്ങൾ.

അനുബന്ധം 6

വിശുദ്ധ ചാവറയുടെ തിരുനാളിന് ഒരുക്കമായ പ്രാർത്ഥനാ ശുശ്രൂഷ

നമുക്കെല്ലാവർക്കും ഭക്തിയോടും ശ്രദ്ധയോടുംകൂടെ, കർത്താവേ ഞങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കണമേ എന്നപേക്ഷിക്കാം.

1. കർത്താവായ ദൈവമേ/അങ്ങയുടെ വത്സലപുത്രനായ വിശുദ്ധ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാ/തന്റെ ശിശു പ്രായത്തിൽത്തന്നെ/അങ്ങയെ തന്റെ സാക്ഷാൽ പിതാവായി കാണുകയും/അങ്ങയുടെ പരിപാലനയുടെ ക്രമീകരണങ്ങളെ/നിർവിശങ്കം/സീകരിച്ചാശ്ശേഷിക്കുകയും ചെയ്തുവല്ലോ. ക്രിസ്തീയ ധാർമികതയുടെ/ഈ അടിസ്ഥാന പാഠം/ഞങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിലും/യാഥാർത്ഥ്യമാക്കുന്നതിനുള്ള/കൃപാവരം നൽകി/ഞങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കണമെന്ന്/അങ്ങയോട് ഞങ്ങളുപേക്ഷിക്കുന്നു.

കർത്താവേ / ഞങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കണമേ.

2. കർത്താവായ ദൈവമേ/കേരളസഭയെ ഫലസമൃദ്ധയാക്കുവാൻ വേണ്ടി / വിശുദ്ധ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാ / കുടുംബങ്ങളെയും / വൈദികരെയും / പ്രാർത്ഥനാ നിരതരാക്കുവാൻ ആജീവനാന്തം / അദ്ധ്വാനിച്ചുവല്ലോ. ആ പ്രാർത്ഥനാചൈതന്യത്തിന്/മങ്ങൾ ഭവിക്കാതെ കുടുംബങ്ങളിൽ / അത് ക്രമപ്രവൃദ്ധമായി / വളരുവാൻ ഇടയാക്കണമെന്ന് അങ്ങയോട് ഞങ്ങളുപേക്ഷിക്കുന്നു.

കർത്താവേ / ഞങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കണമേ.

3. കർത്താവായ ദൈവമേ / കേരളസഭയുടെ സുഭദ്രതയെ / അപകടത്തിലാക്കിയ / ശിഥിലീകരണ ശക്തികളെ / പിന്തിരിപ്പിക്കുവാൻ / വിശുദ്ധ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയായെ / അങ്ങ് / നേതാവായി ഉയർത്തിയല്ലോ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാധ്യസ്ഥ്യം തേടുന്ന / ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസം എന്നും സജീവമായിരിക്കുവാൻ /ഇടയാക്കണമെന്ന്/ അങ്ങയോടു, ഞങ്ങളുപേക്ഷിക്കുന്നു.

കർത്താവേ / ഞങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കണമേ.

4. കർത്താവായ ദൈവമേ/ ബാലികാബാലൻമാർക്ക് / ക്രിസ്തീയാന്തരീകഷ്ണത്തിലുള്ള / വിദ്യാഭ്യാസം സുരക്ഷിതമാക്കാൻ / ഇടവകകൾ തോറും / പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ ഉണ്ടാകണമെന്ന വ്യവസ്ഥ / നിർബന്ധമാ

ക്കിയ / വിശുദ്ധ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയായെ ഓർത്ത് അങ്ങയുടെ ചിന്താഗതിയും ചൈതന്യവും ഞങ്ങളുടെ ബാലികാബാലൻമാരിലും / യുവതീയുവാക്കളിലും/ അന്യൂനം വളർത്താനുള്ള മുൻകരുതൽ ബന്ധപ്പെട്ടവർക്കൊപ്പം നൽകുമാറാകണമെന്ന് അങ്ങയോടു, ഞങ്ങളുപേക്ഷിക്കുന്നു.

കർത്താവേ / ഞങ്ങളുടെ പ്രാർഥന കേൾക്കണമേ.

5. കർത്താവായ ദൈവമേ / ദൈവാരൂപിയാൽ നിറഞ്ഞ വൈദികരെയും സന്യാസിനീ സന്യാസികളെയും ഉദ്ദേശിച്ച് / ദർശനഭവനങ്ങളും സെമിനാരികളും കന്യാകാലയങ്ങളും സ്ഥാപിക്കുവാൻ/ മുൻകൈ എടുത്ത / വിശുദ്ധ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയായെ ഓർത്ത് വൈദികരും സന്യാസിനീ സന്യാസികളും/സാക്ഷാൽ 'കെടാവിളക്കുകളും ഉറകെടാത്ത ഉപ്പു'മായി/തിരുസഭയിൽ / വിരാജിക്കുവാൻ ഇടയാക്കണമെന്ന് / അങ്ങയോട് ഞങ്ങളുപേക്ഷിക്കുന്നു.

കർത്താവേ / ഞങ്ങളുടെ പ്രാർഥന കേൾക്കണമേ.

6. ക്രിസ്തീയ ധർമ്മീകതയുടെ/ ഉന്നതമാനം പുലർത്തിക്കൊണ്ട്/ വൈകാരികവും ആദ്ധ്യാത്മികവും/ മാനസികവുമായ പരിപക്വതയ്ക്ക് / സാക്ഷ്യം നൽകിയ / വിശുദ്ധ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയായെ ഓർത്ത്/ ആദ്ധ്യാത്മികതയിൽ / പക്വതകളായി / അങ്ങയെ മഹത്വപ്പെടുത്തുവാനുള്ള അനുഗ്രഹം/ ഞങ്ങൾക്ക് നൽകണമെന്ന്/കർത്താവേ അങ്ങയോട് ഞങ്ങളുപേക്ഷിക്കുന്നു.

കർത്താവേ / ഞങ്ങളുടെ പ്രാർഥന കേൾക്കണമേ.

7. സഭയ്ക്കു പൊതുവായും/വ്യക്തികൾക്ക് പ്രത്യേകമായും/പ്രതിസന്ധികളിൽ / സത്വരസഹായം നൽകി / അങ്ങയുടെ മൗതികശരീരത്തെ വളർത്തിയെടുക്കാനുള്ള വരം / വിശുദ്ധ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയായ്ക്കു നൽകിയ കർത്താവേ / ഇപ്പോൾ പ്രതിസന്ധികളിലിരിക്കുന്ന / അങ്ങയുടെ മക്കളെ സമുദ്ധരിക്കുവാൻ / അദ്ദേഹത്തെ അയക്കുമാറാകണമെന്ന് അങ്ങയോട് ഞങ്ങളുപേക്ഷിക്കുന്നു.

കർത്താവേ / ഞങ്ങളുടെ പ്രാർഥന കേൾക്കണമേ.

8. കർത്താവായ ദൈവമേ / ഇന്നത്തെ തലമുറയ്ക്ക് രക്ഷാകരമായ പാപബോധവും/ അവർ തീവ്രമായി ആഗ്രഹിക്കുന്ന / ദൈവാനുഭവവും /സുസാദ്ധ്യമാക്കുന്ന / വിശുദ്ധ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയായുടെ/ലളിതമായ പ്രാർഥനാരീതിയിലേക്കുള്ള ഉൾക്കാഴ്ച / നൽകുമാറാകണമെന്ന്/ അങ്ങയോടു ഞങ്ങളുപേക്ഷിക്കുന്നു.

കർത്താവേ / ഞങ്ങളുടെ പ്രാർഥന കേൾക്കണമേ.

9. കുടുംബങ്ങളുടെ/ ആധ്യാത്മിക വളർച്ചയെ ലക്ഷ്യമാക്കി കേരളസഭയിൽ/ പ്രാർഥനാപ്പുസ്തകങ്ങളും / ആധ്യാത്മിക ഗ്രന്ഥങ്ങളും സുലഭമാക്കുകയും / തിരുക്കർമ്മ ജീവിതവും ഭക്താനുഷ്ഠാനങ്ങളും / തീക്ഷ്ണതരമാക്കുകയും ചെയ്ത / വിശുദ്ധ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയായിൽ ജലിച്ചിരുന്ന തിരുസഭാസന്ദേശം / ഞങ്ങൾക്കും നൽകുമാറാകണമെന്ന് / കർത്താവേ / അങ്ങയോട് ഞങ്ങളുപേക്ഷിക്കുന്നു.

കർത്താവേ / ഞങ്ങളുടെ പ്രാർഥന കേൾക്കണമേ.

നമുക്കു പ്രാർത്ഥിക്കാം

വിശുദ്ധ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയായേ / അങ്ങയെപ്പോലെ / ദൈവത്തെ സാക്ഷാൽ പിതാവായി കാണുവാനും / അവിടത്തെ ക്രമീകരണങ്ങളെല്ലാം/നിർവിശങ്കം സ്വീകരിച്ചാശ്ലേഷിക്കുവാനും / ഞങ്ങളെ സഹായിക്കണമേ.

ഞങ്ങളുടെ കുടുംബങ്ങളെയും വൈദികരെയും/ പ്രാർഥനാനിരതരാക്കിക്കൊണ്ടും/വിദ്യാലയങ്ങളിൽ /ക്രിസ്തീയാന്തരീക്ഷം/സുരക്ഷിതമാക്കിക്കൊണ്ടും / കേവലം വന്ധ്യയായിരുന്ന കേരളസഭയെ/അങ്ങീ / ഫലസമൃദ്ധയാക്കിയല്ലോ. ശീശ്മയുടെ പടനീക്കങ്ങളെ /അമാനുഷിക ശക്തിയാൽ / അങ്ങീ പിൻതിരിപ്പിച്ചു. അങ്ങനെ കേരളസഭ / കാലാന്തരത്തിൽ / ദൈവവിളികളുടെ വറ്റാത്ത ഉറവിടമാകുവാൻ / പിതാവായ ദൈവം ഇടയാക്കി.

ക്രിസ്തീയ ധർമ്മീകതയുടെ / സമൂന്നത മാതൃക നൽകിക്കൊണ്ട് / സഭയെ പ്രകാശിപ്പിച്ച്/അനേകം വ്യക്തികളെ / അവരുടെ പ്രതിസന്ധികളിൽനിന്ന് / അങ്ങീ സമൃദ്ധരിച്ചുവല്ലോ. വൽസല പിതാവേ/ ഇന്നത്തെ പ്രതിസന്ധിയിൽ / സഭയുടെയും / ഞങ്ങൾ ഓരോരുത്തരുടെയും/സഹായത്തിനായി വരണമേ എന്ന് /ഞങ്ങൾ വിനയത്തോടെ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

കർത്താവായ ദൈവമേ / വിശുദ്ധ കുര്യാക്കോസ് ഏലീയായുടെ/ മാദ്ധ്യസ്ഥശക്തിക്ക് / അദ്ഭുതസാക്ഷ്യം നൽകിക്കൊണ്ട് / അദ്ദേഹത്തിൽ അങ്ങീ ആരംഭിച്ചത് / പൂർത്തിയാക്കണമേ. അദ്ദേഹം വിശുദ്ധനായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെടുന്ന ദിവസം / അത്യാകാംക്ഷയോടെ പാർത്തിരിക്കുന്ന/ ഞങ്ങളുടെ ആഘോഷപൂർത്തി ത്വരിതപ്പെടുത്തണമേ. / പിതാവും പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവുമായ സർവ്വേശ്വര!

ആമ്മേൻ.

അനുബന്ധം 7

പരിശുദ്ധ കന്യകയുടെ ധ്യാനരീതി

(Lk 1:46-55; 2:19,51)

സംഭവങ്ങൾ ഹൃദയത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ച് ഒന്നിനെ മറ്റൊന്നിനോട് തുലനം ചെയ്ത്, അനുമാനത്തിലെത്തുക, ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുക. ഈ രീതിയുടെ മനോഹര മാതൃകയാണ്: “ഞാനെൻ നാമനെ വാഴ്ത്തുന്ന” എന്നാരംഭിക്കുന്ന പ. കന്യകയുടെ നിസ്തുല ഗാനം (Lk 1:46-55).

പാരമ്പര്യത്തിന്റെ സാക്ഷ്യമനുസരിച്ച്, പ. കന്യകയ്ക്ക് മൂന്നു വയസ്സുള്ളപ്പോൾ മാതാപിതാക്കൻമാർ അവളെ ദേവാലയത്തിൽ സമർപ്പിച്ചു. അവിടെ അവൾ തരക്കാരോടുകൂടി വി. ഗ്രന്ഥപഠനത്തിലും, ദേവാലയത്തിലെ ആരാധനാ ഭാഗഭാഗിത്വത്തിലും വളർന്നു വന്നു. പ്രായപൂർത്തിയായതോടെ, വി. ഗ്രന്ഥ ചരിത്രത്തിലെ സംഭവങ്ങൾ, അവളുടെ സ്മരണയുടെ കലവറയിൽ അടുക്കടുക്കായി സംഭരിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

പറുദീസായിലെ ആദ്യ പ്രവചനത്തിലെ സർപ്പത്തിന്റെ തല തകർക്കാ നിരിക്കുന്ന സ്ത്രീ തന്നെയാണ് ഏഴയ്യായുടെ പ്രവചനത്തിലെ എമ്മാനുവേലിന്റെ കന്യകാ മാതാവ്. ആ മഹോന്നത സ്ത്രീയുടെ ഒരു ദാസിയാതിത്തീരുവാൻ മറിയം അഭിലഷിച്ചു. അതിനായി നിത്യകന്യകയായിരിക്കാനും അവൾ നിശ്ചയിച്ചു.

പ്രായപൂർത്തിയായപ്പോൾ ഗ്രബിയേൽ ദൂതൻവഴി പിതാവായ ദൈവം മറിയത്തെ അറിയിക്കുന്നു, അവൾ ആരുടെ ദാസിയാകുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നുവോ, ആ മഹോന്നത സ്ത്രീ അവൾതന്നെയാണെന്ന് - ലോകരക്ഷകനായ ദൈവസുതന്റെ കന്യകാമാതാവ്! അചിന്ത്യമായ ഈ ഉയർച്ചയിൽ അവൾ ധ്യാനത്തിൽ ലയിക്കുന്നു. എലീശായിലൂടെ, പരിശുദ്ധാരുപി നൽകിയ സന്ദേശം, ആ ധ്യാനത്തെ ആഴപ്പെടുത്തുന്നു. താഴ്മയുള്ളവരെ ഉയർത്തുന്ന ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ സ്മരണയുടെ കലവറയിൽനിന്ന് ഓരോന്നായി അവൾ പുറത്തെടുക്കുന്നു.

1. ഹൃദയവിചാരത്തിൽ അഹങ്കരിച്ചവരെ ചിതറിച്ച്, താഴ്മയുള്ളവരെ ഉയർത്തിയ സംഭവം! ഇസ്രായേൽ ജനത്തെ അടിമത്തത്തിൽ നിന്ന് വിടുതലാക്കാൻ ആജ്ഞാപിച്ച ദൈവസ്വരത്തോട് അനേകം പ്രാവശ്യം ധിക്കരിച്ച ഫറവോനെയും അയാളുടെ സൈന്യത്തെയും ചെങ്ക

ടലിൽ ചിതറിച്ച്, താഴ്മയുള്ള ഇസ്രായേലിനെ അദ്ഭുതകരമായി ചെങ്കടൽ കടത്തിയ ദൈവത്തെ (Exod 5-15).

2. കാനാൻ രാജാവായ ജാബിനെയും, 900 രഥങ്ങളുമായി ഇസ്രായേൽ ജനത്തെ പടത്തലവനായ സിസറായുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ചതച്ചരയ്ക്കുവാൻ ഇരമ്പിക്കയറിയ മഹാസൈന്യത്തെയും അവരുടെ ശക്തി പ്രകടനത്തെയും, ഇസ്രായേലിലെ പതിനായിരം ആളുകളെക്കൊണ്ട് തകിടംമറിച്ച് നമാവശേഷമാക്കിയ ദൈവത്തിന്റെ ഭൃജബലത്തെ (Jud 4:1-23)

3. ബെത്തൂലിയാ പട്ടണത്തെ പട്ടിണിയിട്ട് കീഴടക്കുവാനായി അതിനെ വളഞ്ഞ, പശികൊണ്ടു വലയുന്ന ഇസ്രായേൽ ജനത്തിനെ ചുറ്റും തിന്നുകുടിച്ചുല്ലസിച്ച് ഹൊളോഫെർനസിന്റെ മഹാസൈന്യത്തെ, ജൂദിത്തിന്റെ കരങ്ങളാൽ വിച്ഛേദിക്കപ്പെട്ട ഹൊളോഫെർനസിന്റെ തല കാണിച്ച് വിരട്ടിയോടിച്ച്, ഒന്നും കൊടുക്കാതെ പറഞ്ഞയച്ച് അവരുടെ വിഭവങ്ങൾകൊണ്ട്, ഇസ്രായേലിനെ പോറ്റിയ കർത്താവിനെ (Judith 1-16) - അനുസ്മരിച്ച്, അതുപോലെ വിനീതയായ തന്റെ താഴ്മയെ പരമാവധി ഉയർത്തിയ അത്യുന്നതനോടുള്ള കൃതജ്ഞതയാൽ, മറിയം അവിടത്തെ പാടിപ്പുകഴ്ത്തുന്നു:

“എന്റെ ആത്മാവ് കർത്താവിനെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നു;
എന്റെ ഹൃദയം എന്റെ രക്ഷകനായ ദൈവത്തിൽ ആനന്ദിക്കുന്നു.
അവിടന്ന് തന്റെ ദാസിയുടെ താഴ്മയെ കടാക്ഷിച്ചു.
ഇതാ, ഇപ്പോൾ മുതൽ എല്ലാ തലമുറകളും
എന്നെ ഭാഗ്യവതിയെന്നു വാഴ്ത്തും.
എന്തെന്നാൽ, ശക്തനായവൻ എനിക്ക് വലിയ
കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തു.
അവിടത്തെ നാമം പരിശുദ്ധമാകുന്നു.
തന്നെ ഭയപ്പെടുന്നവരുടെമേൽ അവിടത്തെ
കാരൂണ്യം തലമുറതോറും ഉണ്ടായിരിക്കും.”
“മറിയം ഇവയെല്ലാം ഹൃദയത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ച് ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു” (Lk 2:19,51).

അനുബന്ധം 8 നാമകരണ ഡിക്രി

(ചാവറ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയായെ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനായി പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ട് പരിശുദ്ധ പിതാവ് ജോൺ പോൾ രണ്ടാമൻ പുറപ്പെടുവിച്ച ഔദ്യോഗിക ഡിക്രിയുടെ പൂർണ്ണരൂപം)

ജോൺ പോൾ രണ്ടാമൻ നിത്യസ്മരണയ്ക്ക്

“എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ എന്റെ വചനം പാലിക്കും; അപ്പോൾ എന്റെ പിതാവ് അവനെ സ്നേഹിക്കുകയും ഞങ്ങൾ അവന്റെ പക്കൽ വന്ന് അവനോടുകൂടി വസിക്കുകയും ചെയ്യും” (യോഹ 14:23).

കർത്താവിന്റെ ഈ വചനങ്ങൾ പ്രസാദവരമുള്ള ഏതു ക്രിസ്തു ശിഷ്യനിലും സാർഥകമാണെങ്കിൽ, വന്ദ്യനായ ചാവറ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസച്ചനിൽ ഈ ദൈവികസാന്നിധ്യം ബാഹ്യലോകത്തിന് ദൃശ്യമാകത്തക്ക രീതിയിൽ വളരെ പ്രകടമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ ഒരു ദൈവികമനുഷ്യനായി അഥവാ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നിറഞ്ഞവനായി മനുഷ്യർ കാണുകയും അപ്രകാരം പരസ്യമായി അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ഇന്നത്തെ ചങ്ങനാശ്ശേരി അതിരൂപതയിൽപ്പെട്ട കൈനകരിയിൽ 1805 ഫെബ്രുവരി 10-ാം തീയതി അദ്ദേഹം ഭൂജാതനായി. സ്വന്തമിടവകയായ ചേന്നങ്കരിപ്പള്ളിയിൽ, സാധാരണ നടപ്പനുസരിച്ച് എട്ടാം ദിവസം മാമ്മോദീസാ നൽകുകയും കുര്യാക്കോസ് എന്ന പേരിടുകയും ചെയ്തു. പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം ജന്മസ്ഥലത്ത് നടത്തിയതിനുശേഷം 1818-ൽ പാലയ്ക്കൽ തോമ്മാ മല്പാനച്ചന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലുള്ള പള്ളിപ്പുറം സെമിനാരിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. സെമിനാരി പഠനം പൂർത്തിയാക്കി, 1829 നവംബർ 29-ാം തീയതി വൈദികപട്ടം സ്വീകരിച്ചു. പാലയ്ക്കൽ തോമ്മാച്ചനോടും പോരൂക്കര തോമ്മാച്ചനോടും സഹകരിച്ച് പുരുഷന്മാർക്കുവേണ്ടിയുള്ള സന്യാസ സഭയ്ക്ക് 1831 മേയ് 11-ാം തീയതി അടിസ്ഥാനമിട്ടു. വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കായുടെ അംഗീകാരത്തോടുകൂടി 1855 ഡിസംബർ 8-ാം തീയതി സന്യാസവ്രതങ്ങൾ ദൈവത്തിന് സമർപ്പിക്കുകയും തിരുക്കുടുംബത്തിന്റെ കുര്യാക്കോസ്

ഏലിയാസ് എന്ന നാമം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. പുതുതായി രൂപം കൊണ്ട സഭയുടെ ശ്രേഷ്ഠനായി നിയമിതനായ അദ്ദേഹം ആജീവനാന്തം ആ ജോലി നിർവഹിച്ചു. പ്രാദേശിക സഭയെ ക്രിസ്തുവിന്റെ പൂർണ്ണതയിലേക്ക് വളർത്തുന്നതിനുവേണ്ടി തന്റെ സന്യാസ-വൈദിക ജീവിതം മുഴുവനായി അദ്ദേഹം ഉഴിഞ്ഞുവച്ചു. വൈദിക പരിശീലനത്തിനായി സെമിനാരികൾ സ്ഥാപിച്ചു. വികാരിയാത്തിലെ ആധ്യാത്മിക നവീകരണത്തിനായി അത്മായർക്കും വൈദികർക്കും വേണ്ടി ഇടവകകൾതോറും വാർഷിക ധ്യാനം നടപ്പാക്കി; സാർവത്രിക സഭൈക്യത്തിൽ നിന്ന് മലബാർ സഭയെ വേർപെടുത്തുന്ന ഭീഷണിയായി ഉയർന്ന റോക്കോസ് ശീശ്മക്കെതിരെ അന്ന് സീറോ മലബാർ സഭയുടെ വികാരി ജനറാളായി നിയമിതനായ അദ്ദേഹം സർവകഴിവുകളും ഉപയോഗിച്ചു പോരാടി, മലബാർ സഭയെ ശീശ്മയിൽ നിന്നു രക്ഷിച്ചു.

- യുവജനങ്ങളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി ഇടവകകൾ തോറും വിദ്യാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു.
- പുതുതായി ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചവരുടെ മതപഠനത്തിനായി വേദപാഠശാലകൾ തുറന്നു.
- അനാഥർക്കും മരണാസന്നർക്കും വേണ്ടി അഭയകേന്ദ്രങ്ങൾ സജ്ജീകരിച്ചു.
- സീറോ മലബാർ സഭയുടെ തിരുക്കർമ്മപ്പുസ്തകങ്ങൾ നവീകരിച്ചുകൊണ്ട് ആരാധനാ ജീവിതത്തിന് കൂടുതൽ ഭക്തിയും സജീവത്വവും പകർന്നു.
- അച്ചടിശാല സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ട് മതപരവും ആധ്യാത്മികവുമായ പുസ്തകങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു.
- ഇവയ്ക്കെല്ലാറ്റിനും പുറമേ പുണ്യപുരുഷനായ കർമ്മലീത്താ മിഷനറി ലെയോപ്പോൾദ് ബെക്കാനോയുടെ സഹകരണത്തോടുകൂടി പെൺകുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ മുൻനിർത്തിക്കൊണ്ട് സ്ത്രീകൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു സന്യാസസഭയും 1866-ൽ അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ചു.

1870 അവസാനത്തോടുകൂടി രോഗബാധിതനായ അദ്ദേഹം രോഗത്തിന്റെ വേദനകളും അസ്വാസ്ഥ്യങ്ങളും മാതൃകാപരമായ ക്ഷമയോടും അതിലേറെ ക്രിസ്തീയ സന്തോഷത്തോടുംകൂടി സഹിച്ച് 1871 ജനു

വരി 3-ാം തീയതി കുന്നമ്മാവ് ആശ്രമത്തിൽവെച്ച് കർത്താവിൽ ഭാഗ്യ മരണം പ്രാപിച്ചു. കുന്നമ്മാവ് ആശ്രമത്തോടനുബന്ധിച്ചുള്ള വി. ഫിലോ മിനായുടെ ദേവാലയത്തിൽ മദുബഹായുടെ സമീപം അടുത്ത ദിവസം അദ്ദേഹത്തെ സംസ്കരിച്ചു. 1889-ൽ പുജ്യാവശിഷ്ടങ്ങൾ അവിടെ നിന്ന് മാറ്റി മാനാനം ആശ്രമത്തോടനുബന്ധിച്ചുള്ള വി. യൗസേപ്പിന്റെ ദേവാലയത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചു.

പ്രവർത്തനബഹുലമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിലേയ്ക്ക് കണ്ണോടിക്കുന്ന ഏവർക്കും ബോധ്യമാകും തീവ്രമായി താൻ സഭയെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നുവെന്ന്; നാനാതരത്തിലുള്ള അപ്പസ്തോലിക പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കിടയിലും പ്രാർത്ഥനയും ധ്യാനവും വഴി ദൈവൈക്യം പൂർണ്ണമായി പാലിച്ചിരുന്നുവെന്ന് ദൈവത്തേയും അത്ഭുതകരമായ തന്റെ പരിപാലനയേയും വിശ്വാസ നേത്രങ്ങൾകൊണ്ട് ദർശിച്ച് അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരുന്നുവെന്ന്; സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിത്യമായി ദൈവൈക്യത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്നതിന് തീവ്രമായി ആഗ്രഹിച്ച് ദൈവത്തിൽ പൂർണ്ണമായും പ്രത്യാശ സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് നീങ്ങിയിരുന്നുവെന്ന്.

ജീവിതകാലത്തുതന്നെ അദ്ദേഹത്തിൽ വിളങ്ങിയിരുന്ന ഈ പുണ്യകീർത്തി മരണശേഷം വിശ്വാസികളുടെ ഇടയിൽ കൂടുതൽ വ്യാപിച്ചു. അവരുടെ ആവശ്യങ്ങളിൽ അവരദ്ദേഹത്തിന്റെ മാധ്യസ്ഥത തേടുകയും അത്ഭുതകരമായി തന്റെ മാധ്യസ്ഥ സഹായം അവർക്ക് ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ തന്റെ പരലോകപ്രാപ്തി സംഭവിച്ചിട്ട് ഏതാണ്ട് തൊണ്ണൂറു വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം റീത്തുകളുടെ തിരുസംഘത്തിന്റെ അംഗീകാരത്തോടുകൂടി ചങ്ങനാശ്ശേരി അതിരൂപതാക്കച്ചേരിയിൽ, 1958-ൽ നാമകരണനടപടികൾ ആരംഭിച്ച് നടപടികൾ പൂർത്തിയാക്കി 1970-ൽ സർവരേഖകളും നാമകരണത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള തിരുസംഘത്തിലേക്ക് അയച്ചുകൊടുത്തു. 1973 ഒക്ടോബർ 13-ാം തീയതി ദൈവദാസന്റെ കൃതികളെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഡിക്രി തിരുസംഘം പുറപ്പെടുവിച്ചു. പൂർണ്ണമായ പഠനത്തിനും ഗവേഷണത്തിനുംശേഷം 1980 മാർച്ച് 15-ാം തീയതി നമ്മുടെ അംഗീകാരത്തോടുകൂടി ദൈവദാസന്റെ നാമകരണ നടപടികൾ തിരുസംഘം ഔദ്യോഗികമായി റോമൻ കുരിയായിൽ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. തുടർന്ന് ദൈവദാസന്റെ സുകൃതങ്ങളെക്കുറിച്ച് തിരുസംഘം പഠിച്ചു. വിശ്വാസം, ശരണം, ദൈവത്തോടും മനുഷ്യരോടുമുള്ള സ്നേഹം എന്നീ ദൈവികപുണ്യങ്ങളും, വിവേകം, നീതി, അടക്കം, ആത്മയൈര്യം എന്നീ തലപ്പെട്ട പുണ്യങ്ങളും

അവയോട് ബന്ധപ്പെട്ട മറ്റു പുണ്യങ്ങളും വീരോചിതമായി അദ്ദേഹം അഭ്യസിച്ചിരുന്നുവെന്നു തിരുസംഘത്തിന് ബോധ്യമാവുകയും ഇക്കാര്യം നാം പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു.

ജോസഫ് പെണ്ണാപറമ്പിൽ എന്ന ആറു വയസ്സുകാരൻ കുട്ടിക്ക് ലഭിച്ച അത്ഭുത രോഗശാന്തി - ജന്മനാ മടങ്ങിയിരുന്ന ഇരു പാദങ്ങളും ദൈവദാസന്റെ മാധ്യസ്ഥതയാൽ അത്ഭുതകരമായി നിവർന്നു എന്നത് - പൂർണ്ണമായ പഠനത്തിനുശേഷം ബോധ്യമായതോടെ 1984 ഏപ്രിൽ 7-ാം തീയതി നാം അതു പ്രഖ്യാപിച്ചു. അങ്ങനെ വന്ദ്യനായ ചാവറ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസച്ചന്റേയും വന്ദ്യയായ അൽഫോൻസാ മുട്ടത്തുപാടത്തേയും നമ്മുടെ ഭാരത സന്ദർശനാവസരത്തിൽ 1986 ഫെബ്രുവരി 8-ാം തീയതി വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവരായി ഉയർത്തണമെന്ന് നാം തീരുമാനിച്ചു. അനേകം വൈദികമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെയും വൈദികരുടേയും വിവിധ സഭകളിൽപെട്ട സന്യാസിനീസന്യാസികളുടേയും ലക്ഷക്കണക്കിന് വിശ്വാസികളുടേയും സാന്നിധ്യത്തിൽ കോട്ടയത്ത് പ്രത്യേകം സജ്ജീകരിച്ചൊരുക്കിയ തുറന്ന മൈതാനത്തിൽ വച്ച് നടത്തിയ തിരുക്കർമ്മങ്ങളുടെയിടയിൽ നാം പ്രഖ്യാപിച്ചു:

നമ്മുടെ സഹോദരന്മാർ ചങ്ങനാശ്ശേരി മെത്രാപ്പോലീത്താ പൗരത്തിൽ മാർ ജോസഫ്, പാലാ രൂപതയുടെ മെത്രാൻ പള്ളിക്കാപ്പറമ്പിൽ മാർ ജോസഫ്, മറ്റു പല സഹോദര മെത്രാന്മാർ, അനേകം വിശ്വാസികൾ എന്നിവർ പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ആഗ്രഹമനുസരിച്ചും, വിശുദ്ധരുടെ നാമകരണത്തിനുള്ള റീത്തുകളുടെ തിരുസംഘത്തിന്റെ അഭിപ്രായം അംഗീകരിച്ചും ധന്യരായ ചാവറ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസിന്റേയും മുട്ടത്തു പാടത്ത് സിസ്റ്റർ അൽഫോൻസായേയും ഈ നിമിഷം മുതൽ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവർ എന്ന് വിളിക്കാമെന്നും അവരുടെ തിരുനാളുകൾ, അവരുടെ സ്വർഗ്ഗീയ ജന്മനാളുകളിൽ, ചാവറ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസിന്റേത് ജനുവരി മൂന്നാം തീയതിയും, സിസ്റ്റർ അൽഫോൻസായുടേത് ജൂലൈ ഇരുപത്തെട്ടാം തീയതിയും പ്രതിവർഷം നിയമാനുസൃതമായും അതതു സ്ഥലങ്ങളിലും സമാഹാരം ചെയ്യാമെന്നും നമ്മുടെ അപ്പസ്തോലികാധികാരം ഉപയോഗിച്ച് നാം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു.

പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ.

നാം ഈ ഡിക്രി വഴി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത് ഇപ്പോഴും എന്നേക്കും പ്രാബല്യത്തിലിരിക്കട്ടെ. ഇതിനെതിരായി വരുന്നവയ്ക്കൊന്നും പ്രാബല്യമുണ്ടാകില്ല. നമ്മുടെ ഭരണത്തിന്റെ എട്ടാം വർഷം 1986 ഫെബ്രുവരി 8-ാം തീയതി കോട്ടയത്തുനിന്ന് നൽകുന്നത്.

വിവർത്തനം: ഐസക് അരിക്കാപ്പിള്ളി സി.എം.ഐ.

കുടുതൽ വിവരങ്ങൾ അറിയാൻ:
ചാവറ സെൻട്രൽ സെക്രട്ടേറിയേറ്റ്
ചാവറ ഹിൽസ്, കാക്കനാട്
കൊച്ചി 682 030 കേരള, ഇൻഡ്യ
www.chavaralibrary.in